

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

PLANET OSTER

Three Easter bunnies are shown from the chest up against a dark blue space background filled with stars. The bunny on the left is yellow, the one in the middle is pink, and the one on the right is blue. They are positioned behind the title text.

FERTILITY FUSION

J.L. LOGOSZ | VERA VALENTINE

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://www.pdfkitaparsivi.com>

PLANET OSTER: DOĞURGANLIK FÜZYONU

J.L. LOGOSZ
VERA VALENTINE

Copyright © 2022 Word Chick Content, LLC | Tüm Hakları Saklıdır

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazarlar tarafından amaçlanmamıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü açık yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir yolla herhangi bir biçimde iletilemez. ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarların

izniyle. Vellum ile oluşturulmuştur

- DEDICATION -

Bazen hayatınızı değiştiren biriyle tanışırınız - öyle ki ona sadece minnettar olmakla kalmaz, *rahatlarsınız da*. Eğer o yere gitmemeye, o sohbette oyalanmaya ya da ortak bir arkadaşınızın partisine gitmemeye karar verseydiniz, varoluşun büyük kozmik akışı içinde onları kaçırmamanın ne kadar kolay olacağını düşünürsünüz. Biliyorum, biliyorum, bu her zamanki ithaflarımızdan daha hüznölü, ama bu çılgınlığımız daha fazla ilerlemeden önce (5. kitabı planlarken söyledi) ortak yazarıma olan sonsuz hayranlığımı açıkça ifade etmem gerekiyordu. J.L, sen inanılmazsın ve bu klavyenin önünde geçirdiğim her günü değerli kılıyorsun. Sadece yazarım değil, aynı zamanda arkadaşım ve lanetlenmiş kankam *olduğun* için teşekkür ederim çünkü bu enayilerde bazı günahlar işliyoruz, değil mi?

Sierra Cassidy, sevgili yazar arkadaşım, editörüm ve kitap eşim, sen benim ayım ve yıldızım olmaya devam ediyorsun. Dijital arkadaşlığın, yardımın ve sıcaklığın için çok teşekkür ederim - sen gerçekten güzel bir ruhsun ve ben senin varlığında parlıyorum.

Monster Dong sohbet arkadaşlarına, özellikle Beatrix Hollow, Clio Evans ve Ashley Bennett'e destekleri ve akran baskısı ile üretkenlik sprintleri için teşekkür ederim. Ön siparişleri yığmak ve bu edebi delilik egzersizini yapmak için bir araya gelen (har!) Holiday Hedonism hayranlarımıza teşekkür ederiz.

J.L. ve benim devam etmemiz için makul. Sizin için bir sonrakine şimdiden başlıyoruz!

Not: Her zaman olduğu gibi, J.L.'nin çok satan, eleştirmenlerce beğenilen romanı **Burning Embrace'in** yayınlanmasından sonra telefonlarımıza aniden cevap vermeyi bırakan Amerika Birleşik Devletleri Tüketiciyi Koruma Kurumu'na (@USCSPC) çok özel bir teşekkür: **Seksi Bir Yangın Güvenliği İskeleti Kısa Hikayesi**. Sen bizim kötü adam başlangıç hikayemizdin ve şimdi senin yarattığın meme arkadaşlığı Şükran Günü garnitür gangbangleri, Noel hayalet sikişleri, nehir kenarında bir minibüste dullara hizmet eden biseksüel Sevgililer Günü vampirleri ve **ŞİMDİ** uzayda Paskalya tavşanı ters haremleri yumurtlayan omegaverse hikayelerine dönüştü. Bu **DÖRDÜNCÜ**, **son** derece pişmanlık verici ama her zaman unutulmaz, *koca kıçlı romandan* dolayı olarak sorumlu olduğunuzu bilmenin keyfini çıkarın.

İçindekiler

Yazarlardan Bir Not

Yasal Bilgiler

1. Ch'ik
2. Zul
3. Roz
4. Ch'ik
5. Jau
6. Roz
7. Zul
8. Ch'ik
9. Jau
10. Zul
11. Jau
12. Zul
13. Roz
14. Jau
15. Ch'ik
16. Ch'ik
17. Roz
18. Ch'ik
19. Jau
20. Zul
21. Roz
22. Jau
23. Ch'ik
24. Zul
25. Ch'ik
26. Jau
27. Ch'ik
28. Zul
29. Roz
30. Jau
31. Zul
32. Ch'ik
33. Zul
34. Roz

35. [Jau](#)
36. [Ch'ik](#)
37. [Zul](#)
38. [Ch'ik](#)
39. [Sonsöz](#)

[J.L. Logosz Hakkında](#)
[Ayrıca J.L. Logosz](#)
[tarafından Vera](#)
[Valentine Hakkında](#)
[Ayrıca Vera Valentine](#)
[tarafından](#)

- AUTHORS NOTE -

Broma kapsülü kaçakçısı Ch'ik Wazo, Rahnbo sistemindeki yabancı bir gezegende kendini - kelimenin tam anlamıyla - dibe vurmuş bir halde bulduğunda, çok zor bir durumda olduğunu kabul etmek zorunda kalır. Tam da hasat mevsimi boyunca uzun, sıkıcı ve kredisiz bir bekleyişe hazırlanırken, uzun kulaklı uzaylılardan oluşan beklenmedik bir üçlü ona karşı konulmaz bir teklifte bulunur. Zul, Roz ve Jau, kendilerininkini taşımayı kabul ederse yükünü kurtarmasına yardım edeceklerine söz verirler. Ancak çok da basit olmayan bir iş anlaşmasını topyekûn bir uzay savaşına dönüştürmeye hazır gizli tehlikelerle birlikte, bu tuhaf ortaklığın süpernovaya dönüşmesi için tek bir yanlış hamle yeterli olacaktır.

Oster Gezegeni: Doğurganlık Füzyonu, sadece 18 yaş üstü izleyicilere yönelik Paskalya temalı açık bir uzaylı romantizmidir. Çok açık grup aktiviteleri, renkli (ve sık sık) "yumurta boyası" patlamaları içerir.

yumurtlama eylemi, düğümleme, doğurganlık tartışmaları, hamilelik, doğum, ölü doğum/bebek kaybından kısa bahsetmeler (karakterleri doğrudan etkilemez), seks işçiliği imaları, uyuşturucu imaları, elektronik sigara, acı sapkınlıkları, övgü sapkınlıkları, adam kaçırma, iğrenç otomat alanı atıştırmalıkları, grafik şiddet, uzay silahı şiddeti, kapsamlı mülk hasarı, etik olmayan hackleme, hırsızlık, kötülerin yaşamaması, daha önce farkında olmadığınız tüylü eğilimlerin uyanması, uzaylı anatomisi, çiftleşme ısırıkları. Ve son olarak, bazı eylemler veya MM etkileşimi için hala V- kartlarını taşıyan tatlı tavşan çocuklarının "uyarıya" ihtiyacı olmasa da, bunu bu güzel şeylerin de burada olduğuna dair bir uyarı olarak düşünün. *(Sorunlu olabilecek içerikle ilgili herhangi bir sorunuz varsa, lütfen sosyal medya üzerinden doğrudan yazarlara ulaşmaktan çekinmeyin!)*

Yasal Bilgiler

Bir Maalesef-Gerekli
alındı
indirdiyseniz:

Uyarı: Eğer sen var
veya bu kitabı başka bir kaynaktan

- Kindle Unlimited programı,
- CVL ile biten ASIN altında Amazon'dan doğrudan satın alma veya
- Bookfunnel aracılığıyla doğrudan yazardan (Vera Valentine / J.L. Logosz) sağlanan veya yazar tarafından onaylanan bir ARC veya tanıtım kopyası,

SAHTE KOPYA okuyorsunuz, HIRSIZLIK yapıyorsunuz ve KORSANLIĞA DESTEK VERİYORSUNUZ. Korsan kitaplardan elde edilen gelir kaynakları genellikle terör örgütleri, insan kaçakçılığı ve diğer yasadışı faaliyetleri aklayan veya bunlara para sağlayan denizaşırı sitelerden gelmektedir.

Buna ek olarak, yazar olarak geçimimizi sağlama becerimize bilinçli olarak zarar veriyorsunuz, çünkü bu sadece çalışmalarımız için ödeme almamızı engellemekle kalmıyor, kitaplarımızı Amazon'da satma becerimizi de tehlikeye atıyor. Lütfen çalmayın, çalınmasını teşvik etmeyin veya korsan kitap indirmeyin - çoğu yazar basit bir inceleme karşılığında size bir kopya vermekten mutluluk duyacaktır. İyi insanlar olmak için elimizden geleni

yapıyoruz - lütfen bizimle durduğumuz yerde buluşun. Teşekkürler ve

Bu konuda ağır konuştuğumuz için özür dileriz - meşru okuyucularımızı gerçekten seviyor ve takdir ediyoruz.

şimdi, iyi şeylere geçelim!

CHAPTER 1

- CH'IK -

CH'IK MAHVOLMUŞTU.

İletişim panelinden gelen iğrenç yüksek sesli vızıltı, baş ağrısına neden olan bir ekranda kırmızı ışıkların yanıp sönen flaşıyla çarpıştı. Homurdandı ve elinin topuğunu panele vurdu, tahmin edilebileceği gibi bu avucunun zonklamasından başka bir işe yaramadı.

Hay sikeyim. Taksimetreye irkilerek bakması, inmek zorunda kalacağını gösteriyordu. Sorun şu ki, şu an bulunduğu yer, Rahnbo sistemi, bir grup önemsiz gezegenimsiydi. Gemisini tamir etmek için ihtiyaç duyacağı parçaları yakınlarda bir yerde bulma şansı yok denecek kadar azdı. Bu da tüm hasat mevsimi boyunca karada kalacağı ve tarım sevkiyatları için konglom-linerların uğramasını bekleyeceği anlamına geliyordu.

Kargo ambarının pencereli kapısına sinirli bir bakış, içerideki büyük broma kapsülü yığınının sağlam olduğu konusunda onu rahatlatmıştı. Çok fazla itiş kakış kabuklarını çatlatabilir ve onları galaktik sınırın ötesine gizlice geçirmek için yaptığı tüm o süslü uçuşlar boşa gidebilirdi. Yine de işi bitiremezse hepsi boşa gidecekti - ambarda çürüyeceklerdi ve kellesini isteyen bir başka paralı asker daha olacaktı.

Son birkaç döngü boyunca yasaklanmış meyveyi yasaklandığı bölgelere kaçırarak iyi para kazanmıştı; çeyrekte tek toz kaynağı buydu. Konsey, daha tehditkâr türlerin bazılarının donuk ve yorgun kalmasını tercih ediyordu, broma tohumu tozunun - *toz*, halk dilinde - bir kullanıcı kendi içine su enjekte ettiğinde bunu reddetmekten çok mutluydu. Ch'ik kapsülleri türler arasında eşitlik sağlamak için kaçırdığını iddia etse de, gerçek şu ki kredilerin ve kendi kışını kurtarmanın da bununla bir ilgisi vardı.

Sayaca sert bir şekilde kaşlarını çatarak alarmin ısrarlı vızıltısını duymazdan geldi ve topuğuyla inatçı iniş takımı kolunu tekmeledi. İyi yıpranmış bir kumanda koltuğunu kavrayarak dişlerini sıktı, tüm gemi protesto edercesine titredi ama iniş döngüsüne başladı. Bir başka öfkeli alarm ve bir çift turuncu ışık çılgınca yanıp sönmeye başladı. İniş boyunda dikkatini çekmek için yarıştı.

İniş sarsıcıydı, ama köhne gemisinin *önemli* parçalarının kurak kahverengi toprağa düşmesine neden olacak kadar sert değildi. Kargo ambarına aceleyle bir kez daha bakınca broma kapsüllerinin büyük çoğunluğunun mucizevi bir şekilde planlanmamış gezegen gezisinden sağ çıktığını doğruladı. Çıkış kapağını iterek açan Ch'ik geminin üst kısmından dışarı fırladı ve alanın çevresini kontrol etti. Açıklığın yukarıdan görüldüğü kadar boş olduğunu görünce rahatladı. Şu anda ihtiyacı olan son şey, elinde lazer tüfeğiyle buraya gelen öfkeli bir Rahnboan çiftçisiydi.

Sürpriz hedefinin etrafına bakarken, güneş rüzgârlarında uykulu uykulu sallanan karışık yeşilliklerden başka bir şey bulamayınca teslim olmuş bir nefes verdi. Daha kötüsü de olabilirdi. Güneşsiz bir dünyaya ya da asidik atmosfere sahip bir gezegene düşebilirdi. Bir kıvılcım sineğinin vızıltısı başını sallamasına neden oldu, terli sarı saçları bu hareketle çenesini gıdıkladı. Sinirle onlara vurdu, eli temas ettiğinde içgüdüsel olarak gözlerini ışık patlamasına karşı kapattı.

Siktiğimin podunk planetoidleri.

Ancak evrensel olan bir şey varsa o da en geri kalmış asteroitlerde bile içki içilebilecek bir yer olduğuydu. İçki içilebilecek bir yerin olduğu yerde, çok kötü bir karara bağlı olarak çok iyi bir penis alabileceğiniz bir yer vardı ve bu, boktan bir gün için *mükemmel bir merhem* gibi geliyordu.

Ch'ik erişim merdiveninden aşağı kayarak kamarasının yanındaki sonik duşa doğru yürürken neşeyle ıslık çaldı. Broma kapsülleri bir gece idare ederdi ve zaten böyle stresliyken iyi plan yapamazdı.

CHAPTER 2

- ZUL -

ZUL GÖZLERİNİ OVUŞTURDU, MAVİ-SİYAH SAÇLARININ İPEKSI BUKLELERİNİ SAVURDU sıkıntıyla alnını sildi. Dijital defterlere o kadar uzun süredir bakıyordu ki, çizgiler birbirine karışmaya başlamıştı. Roz'un ağır adımlarını arkasında hissetti, iri Lapann'ın şaşırtıcı derecede nazik dokunuşu uzun, gök mavisi kulaklarından birine değdi. Orantısız bir şekilde sarkarak omzuna sürtündü, bu da kendini çok zorladığının kesin bir işaretiydi.

Zul sandalyesini çevirerek kendisinden daha iri olan arkadaşına baktı, o da bu fırsatı değerlendirerek hemen uzanıp monitörü kapattı.

"Hey! Daha bitirmemiştim." Homurdanarak kulağını omzundan itti ve alaycı bir şekilde homurdanan Roz'a baktı. İri yarı ve yumuşak pembe kürkle kaplı etkileyici vücudunun büyük bir kısmı tulumunun altında gizliydi ama geniş kolları ve gövdesi şaşırtıcı derecede nazik doğasını yalanlıyordu.

Bu, Zul'u kendi başının çaresine bakması için zorlamaya çalışırken korkutucu görünmeye *çalışmadığı* anlamına gelmiyordu.

"Zul, konsolun başında neredeyse uyukluyorsun. Beni itaatsizlikten cezalandırmak için bile olsa, şimdi bir mola vereceksiniz *Kaptan*." Bu unvan sıcak ve bilmiş bir gülümsemenin süzgecinden geçmişti. Kümeleri artık bu unvanları gemide resmi olarak kullanmıyor, sadece iş yaparken ya da ara sıra ortak uyku odalarında özel zaman geçirirken söylemeyi tercih ediyorlardı.

Navigatörleri ve üçüncü küme arkadaşları Jau kapıda belirdi. Esnedi, uykusundan sonra lüks bir şekilde gerindi ve göz bandını yerine sıktı. Sarı saçları, onlarınkinden daha kısa ve daha dik olan soluk sarı kulaklarının etrafına dökülmüştü.

"Roz haklı, Zul. Üç gecedir Kaptanımızın rehberliği olmadan birbirimize zevk vermeye zorlanıyoruz. Bence bu isyan için yeterli bir sebep." Jau sıırttı ve nazlı bir ifadeyle kendi kulaklarından birini çekti.

Zul'un kulaklarından biri ilgiyle dikleşti, dudaklarına bir gülümseme yayılırken yorgunluğu kayboldu. "Birbirinizle yatıyor muydunuz? Bana söylemeliydin - izlemeyi sevdiğimi biliyorsun."

Jau sıırtarak kollarını Roz'un beline arkadan doladı ve kendisinden çok daha iri olan arkadaşının yanından kaptanlarına baktı. Zul'u konsollardan uzaklaştırmak için en az Roz kadar istekli görünüyordu; ikisi de çok fazla çalıştığı için sürekli ona yükleniyorlardı. "Şimdiki zaman gibisi yok mu?"

Zul sandalyesini tamamen onlara bakacak şekilde çevirdi ve bunu yaparken bacaklarının açılmasına izin verdi. Onları izleyeceği düşüncesiyle siki, resmi olmayan üniformaları olan kullanışlı mavi tulumun içinde zorlanmaya başlamıştı bile. Jau'ya devam etmesi için başıyla işaret ederken dilinin ucu alt dudağının üzerinde gezindi.

Roz mutlulukla içini çekti ve Jau'nun tulumunun fermuarını açabilmesi için kollarını kaldırdı. Üçlünün en küçüğü giysiyi Roz'un kollarından indirip gövdesine doğru kaydırırken, elleri iniş sırasında aniden dondu.

İletişim odasının loşluğundaki zayıf bir ışık, üçünün yaktığı şehvet ateşini söndürdü. Yaşadığı şoku dizginlemeyi başaramadan önce göğsünden acı fişkırdı. Roz'un elleri yavaşça Jau'nun ellerinin üzerine kapandı ve kendi gözleriyle görebilmek için tulumu karnından aşağıya doğru çekmesine yardım etti.

Orada, kısa, ipeksi pembe kürkünün altında Roz'un karın duvarı parlıyordu. Jau daha iyi görebilmek için etrafından dolanırken yüzünü buruşturdu, bakışları ışık halkalarına takıldı. Üç. Zul gergin bir nefes verdi, kaybın ve özlemin acısı bu kez daha keskindi.

Sıkı kas ve kürk katmanları arasından seçilmeleri zordu ama Roz'un çizim bezindeki üç farklı parlayan küre onların yumurtalarıydı. Hepsi sürgün edilmemiş ve üreme törenlerinden mahrum bırakılmamış olsalardı, yumurtaları *olabilirdi*, diye düzeltti kendini. Roz'un önceki mevsimlerinde, birkaç döngü önceki tesadüfi bir çift dışında sadece bir yumurta üretilmişti ama asla *üç* yumurta üretilmemişti.

Eğer sürgün edilmemiş olsalardı, eğer zamanında eve dönebilselerdi, eğer istekli bir dişi Beta bulabilselerdi - eğer, *eğer*, *eğer*. Her bir yumurtanın farklı bir babanın eşsiz özelliklerini alması, gerçek bir karma aile yaratması çok mükemmel olurdu. Üç.

Zul ayağa kalktı ve Roz'a doğru uzandı, yüz hatlarında endişe vardı. Kaybedilen her sezonun, sürgünün yükünü kendi kişisel başarısızlığıymış gibi üstlenen Roz'u ne kadar derinden yaraladığını Jau kadar iyi biliyordu. Gerçekte bu, kinci bir üst düzey yetkili için karşılıklı olarak berbat edilmiş bir sözleşme işiydi, lanet olası bir ömür boyu önceymiş gibi hissettiriyordu.

Roz çenesini sıktı ve Zul'un dokunuşunu silkelerken gözlerinin kenarında parıldayan yaşlarla savaştı. Tulumunu tekrar yukarı çekip fermuarını son bir kararlılıkla çekti. "Sorun değil," diye homurdandı, bir elini saçlarında gezdirdi, sarkık kulaklarını öfkeyle kafatasına yasladı. "Gelecek sezon."

Onlar için her zaman "*gelecek sezon*" olmuştu. Bu mantra bir merhem olduğu kadar bir yaraydı da ve kontrol odasına ağır bir sessizlik çöktü. O anda o parlayan küreler sadece potansiyeldi. Olabilecekleri tek şey buydu. Çok fazla potansiyel, tekrar ve tekrar ve tekrar boşa harcanmıştı.

Kümelerinin her zaman neşeli merkezi olan Jau, sonunda kasvetli sessizliği bozdu.

"Yani, hey. Nasıl olsa yakıt ikmali yapmamız gerekiyor, neden barı olan bir liman bulmuyoruz? Bir şeyler içelim, eski günlerdeki gibi rahatlamaya çalışalım. Bize iyi gelir, değil mi Roz?"

Bu iyimserliği gerçekmiş gibi göstermeyi başarması Jau'nun sonsuz kredisiydi. Roz sertçe başını salladı, Zul'un ulaşamayacağı bir yere doğru geri çekildi ve kapıya doğru döndü. Yumurtalar bir sonraki boşalmasında ortaya çıkacaktı. Jau ve Zul ona ne kadar destek olmaya çalışırsa çalışsın, Roz her zaman tek başına yapmakta ısrar ettiği bir şeydi; küçük ışıklar titreyip kararırken üçünün de üzüntüsünü taşıyordu.

Roz odadan çıkarken yumruğunun yan tarafını kapı eşiğine dayadı ve arkasına bakmamaya özen gösterdi. Sesi kırık bir dişlinin üzerine inen çakıl taşı gibi sertti. "İniş döngüsüne girdiğimizde bana haber verin, çocuklar."

Zul, Jau'yu rahatlatmak için aniden kendine doğru çekti ve Roz'un kapının ötesine geçmesini izlerken, sözsüz bir kederle birbirlerine sarıldılar. Dünyalarındaki bu çatlak bir kırılmaya dönüşmeden önce daha kaç mevsim hayal kırıklığına katlanabilirlerdi?

CHAPTER 3

- ROZ -

ROZ UYKU ODALARINA GERİ DÖNMEYİ BAŞARDI VE

Gözlerini yakan yaşlar serbest kalmadan önce kapıyı kapatmak için düğmeye bastı. Bir elini karnının üzerinde gezdirdi ve parmaklarının arasındaki soluk parıltıyı izlemek için odayı karanlık tuttu.

Eli tulumunun önünden aşağıya doğru kayd, kumaşın içinden kendini kavradı, boğazında bir yumru yükseldi. Bu kısımdan *nefret* ediyordu. Düşüncesi bile onu hasta ediyordu. Bir Beta olmadan büyüemeyeceklerini *biliyordu* ama yine de koruyucu içgüdüleri alevlendi. Onun yavruları. *Onların* yavruları.

Tüm bunları çevreleyen daha karanlık bir bulut da vardı - konunun kenarlarında gizlenen, konuşulmayan ama asla unutulmayan bir hayalet. Lapann gebeliklerinde yüksek bir başarısızlık oranı vardı. Kaçırdığı sonsuz fırsatların acısını bilimle dindirmeye çalıştı ama bu çok soğuk bir teselliydi

Koton'un dışındaki atmosfere rakipti. Bir şekilde yumurtaları başarılı bir şekilde bırakmayı başarsa bile, yavruların hepsinin son derece nadir bir doğum öncesi takviyesi olmadan hayatta kalma şansı çok azdı. Belki bir ya da iki tane olabilirdi ama tam ve sağlıklı bir üçlü yavrunun çıkma ihtimali inkar edilemezdi.

Roz güçlüydü, neredeyse her durumdan güvenle çıkabilecek fiziksel varlığa sahipti. Arkadaşlarını ve gemilerini koruyabilirdi. Bu onun işiydi ve bu işte iyiydi ama bu... bu da onun işiydi ama fiziksel gücü burada ironik bir şekilde işe yaramıyordu. İçindeki yumurtalar onu hem umutlu hem de tamamen çaresiz bırakmıştı.

Tulumunun fermuarını indirip bu işi bitirmek için hamle yaptı ama bir hıçkırık yuttu ve bir an sonra elini geri çekti. *Henüz değil*. Onları bir süre daha taşıyacak, belki bir geceliğine içinde bulundukları durumu unutacak, onları evde bekleyen uyumlu bir Beta ile normal bir Lapann kümesiymiş gibi davranacaktı. Yatağa uzandı, tavandaki metal cıvatalara baktı, ta ki yanındaki telsizden hafif bir zil sesi gelene ve Jau'nun sesi hoparlörden şefkatle mırıldanana kadar.

"Şimdi döngü Roz. Bizimle ön tarafa gel."

Yataktan kalkarken homurdandı, yüzüne biraz su çarpmak ve kulaklarının arasındaki saçlarını taramak için bir an ayırdı ve ensesinden geriye doğru bağladı. *Koton'da* kapalı kalmanın sadece kendinden nefret etme sarmalına yol açacağını biliyordu. Belki birkaç kadeh içki, sezonu tekrar bitirecek cesareti toplayana kadar acısını dindirmeye yardımcı olabilirdi.

Jau kapının altından köprüye doğru eğilirken iki arkadaşı da ona döndü ve sıcak bir şekilde gülümsedi. Her zaman bir yıldız kadar parlak olan Jau'yu görmek Roz'un ruh halini hemen aydınlatmıştı. Zul Roz'un eline uzandı ve arkasından öpmeden önce nazikçe sıktı. Roz boşta kalan eliyle kaptanının kulağını okşadı.

küçük bir gülümsemeyle idare etti. İkisini de seviyordu ve onun için çabalıyorlardı. O da deneyebilirdi.

Jau'nun kulaklarını geriye doğru yumuşatan Roz, arkadaşının başına bir öpücük kondurdu ve Zul ile aynı hareketi tekrarlamak için döndü. "Yarın işleri halledeceğim. Haklısın, bu gece rahatlayalım." Jau Roz'un karnını şefkatle okşadı ve başını salladı.

Zul konsoluna geri dönerken Roz da Jau'nun yanındaki koltuğa kaydı. Parmakları önündeki panelde çevik bir şekilde dans etmeden önce sarı saçlı arkadaşının baş döndürücü bir dizi düğmeye basmasını gururla izledi. Roz yaşayan hiçbir Lapann'ın rota çizmekte daha hızlı olmadığına yemin ediyordu ve Jau dümendeyken inişleri her zaman fısıltı yumuşaklığında oluyordu.

Koton yere indiğinde bunu neredeyse hiç hissetmemişti, kapıdaki hidrolikler tısladıkça ruh hali daha da aydınlanıyordu. Birlikte gemi dışında bir yere gitmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Gökyüzündeki üçlü ay ruhunu rahatlatıyor, çoğu Lapann'ın uzayın güzelliğini kendi kümesi gibi göremediğini hatırlatıyordu. Üreme törenlerine katılamıyorlarsa ne olmuş yani? Galaksiyi keşfetmek onların hakkıydı.

Jau kolunun altına girdi ve dışarıdan bile gürültülü ve şamatalı görünen bara doğru yürürken Roz'un yanına sokuldu. Roz biraz rahatladı, karrus dumanı ve dökülen likörün kokusunu içine çekti, bu arka su dalışlarından birinde her zaman gürültülü bir gece kokuyordu. Ama durun, o da neydi?

Güzelmiş.

İri cüssesine rağmen ayakları üzerinde zarif ve hızlı olan Roz, alışılmadık bir şekilde tökezledi ve Jau'nun devrilmesini önlemek için doğrulmasını sağladı.

Bağımlılık yapıcı.

Zul, itiş kakış sesleri üzerine ikisine döndü ve sorgulayan bir kaş kaldırdı. Ardından, gözbebekleri arkadaşlarınınkini yansıtacak şekilde parladı ve üçünün de küçük pembe burunları çılgınca seğirdi.

İmkansız.

Oster'den binlerce ışık yılı uzakta, üçü de aynı anda yakaladı: uyumlu bir Beta'nın kusursuz, yanmış şeker kokusu.

CHAPTER 4

- CH'IK -

"BILİYOR MUSUN, SAÇLARINI U Z A T I R S A N ÇOK DAHA ATEŞLİ OLURSUN." THE ses, enfekte olmuş bir yara gibi algısına sızdı.

Ch'ik hiç vakit kaybetmeden içkisini barın üzerine bıraktı ve dönüp yanına yanaşan Lurquer'e baktı. Kendisinden en az üç kafa daha uzun olan bu adam hiç tereddüt etmeden Ch'ik'in kişisel alanına girdi. Ona doğru sırtıttığında -küçümseyici bir küçümseme- parlak siyah metalle kaplanmış şekilsiz dişleri görünüyordu; sadece aptalların ve pisliklerin tercih ettiği bir tarz.

Ch'ik gözlerini devirmek için kendini zor tuttu. Bar taburesinde arkasına yaslanıp ona yukarıdan aşağıya baktı ve derin bir nefes aldı. Adamın yedekte tutulacak bir hedef olup olmadığını anlayana kadar soğukkanlılığını korumaya niyetliydi ama daha hava ciğerlerine ulaşamadan kendini öğürürken buldu. Bu

Lurquer bir sülfür madencisine benziyordu - bileklerindeki ve boynunun kenarındaki pullar parlak sarı kireçle kirlenmişti - ve aynı zamanda bir madenci gibi kokuyordu.

"Hayır."

"Ne?" Adam ona dokunaçları çıkmış gibi baktı.

"Dedim ki..." Ch'ik şişesinden uzun bir yudum aldı ve ağır bir takırtıyla barın üzerine geri koydu. Lurquer'ın gözleri ona doğru kaydı, dikkati dağılmıştı. Dikkatinin dağılmasını fırsat bilerek boştaki elini aşağı indirdi ve bıçağı botundan çıkardı. "Hayır."

"Ne demek *hayır*?" Lurquer, Ch'ik'e doğru bir adım daha attı, beden dili sinirliydi ve Ch'ik'in reddini işlediğine göre artık "tehlikeli derecede haklı" olma yolundaydı. Henüz ona ellerini sürmemişti ama artık o kadar yakındı ki Ch'ik'in kokuyu üzerinden atması için daha sonra duş alması gerekecekti.

"Bunların hepsi mi? Hayır." Ch'ik elini tüm varlığını kapsayan belirsiz bir hareketle ona doğru salladı. "Hayır. Siktir git."

Kaşlarını çattı ve kaba yakınlık bariyerini iterek onun kişisel alanına girdi.

 eklemli cılız bir parmak aralarındaki havayı bıakladı. "Dinle beni sürtük, şanslısın-"

Ch'ik kılıcın ucunu sessizce Lurquer'ın kalçasındaki, birincil sinir kordonu kılıfını korumak için kullanılan iki kitin plakanın arasına bastırdı. Keskin bıçağın dokunuşuyla anında dondu. Ch'ik başını yavaşça aşağı eğip metalin donuk bar ışığında parladığı yere bakarken sırttı, ağzı sersemlemiş bir yılan balığı gibi açıktı.

Bir dakika içinde adamın tekrar kendisine bakacağını ve orada durup kafasındaki çarkların yavaşça dönmesini beklemek zorunda kalacağını biliyordu. Adamın kendini boşa harcamasına önceden sinirlenmişti.

değerli zamanının *daha da çoğunu*, kazanan kişiliğinin kirli bar zeminine sızmadan bir bilek seğirmesi uzakta olduğunu fark ederek geçirdi.

Hiç şansı olmadı.

Bir şey söyleyemeden cam şişe kafasında kırıldı ve sendeledi - neyse ki geriye doğru. Ch'ik'in bıçağından hızla uzaklaştı, kaza olsun ya da olmasın, cinayet suçlamasının keskin vaadinin menzilinden çıktı. Kanundan kaçmak için kullandığı tek aracın hâlâ şehrin dışında bir yerde parçalanmış olması da iyi bir şeydi.

Ch'ik kıcını tekrar bar taburesine yasladı ve etrafındaki mekanın kaosa dönüşmesini izledi. Şişesinden uzun bir yudum daha aldı ve ne olduğunu anlamaya çalıştı. Üç tüylü, pastel renkli bey - hepsi de Lapann adı verilen son derece nadir bir lagomorfik görünümlü türden - görünüşe göre galaktik şövalyeliğin ölmediğine karar vermişti.

Elbette, durumu büyük ölçüde kontrol altına almıştı ama bu, *şimdi* tekrar işin içine gireceği anlamına gelmiyordu. Hele ki bu adamlar orada kendilerini bu kadar iyi hissederken. Ne de olsa, kim oluyordu da onların kendisini koruyarak terleme şansını elinden alıyordu?

Devasa pembe Lapann, Lurquer'i odanın ortasına doğru çekti ve kolunu boynuna dolayarak boğmaya çalıştı. Ne yazık ki Lurquer'lar şişenin fazla zarar veremeyeceği kadar sert kafalıydı. Sülfür kokulu pislik çoktan debelenmeye ve rakibine tükürmeye başlamış, az önceki sopadan kurtulmaya çalışıyordu. Pembe Lapann, kulaklarını öfkeyle kafasına dayayarak döndü ve rakibini tatmin edici bir gümbürtüyle yapışkan bar zeminine fırlattı.

İkinci Lapann - daha küçük, sarı göz bandı olan - hiç vakit kaybetmeden kavgaya katıldı. Yüzükoyun yatan Lurquer'in üzerine atladı ve şaşırtıcı bir şiddet patlamasıyla onu dövmeye başladı.

Büyük pembe adam da aynı derecede savunmacı görünüyordu, diye düşündü. Ayrıca, etrafındaki havaya kan bulaşırken çılgınca sırıtıyordu ve bu da kuşkusuz iticiydi.

Bu noktada müşterilerin çoğu çoktan kenara çekilmiş, temkinli ifadelerle izliyor ya da bahis oynuyordu ama diğer dört kokuşmuş sülfür hasatçısı seyircilerin arasından sıyrılıp üzerlerine yığılmıştı. Bu durum işleri daha da ilginç hale getirecekti, özellikle de tüm bu kargaşayı başlatan mavi Lapann kavga başladığından beri yerinden kıpırdamadığı için. Hâlâ onun yanında duruyordu ve burnu hızla seğiriyordu. Elindeki kırık şişenin boynunu gevşekçe kavramıştı, sanki şişeyi tuttuğunu unutmuş gibiydi.

Ch'ik iki dirseğini bara dayayarak arkasına yaslandı, barmenin dikkatini çekmek için alçak sesle ıslık çaldı ve birkaç parmağını havaya kaldırdı. Boktan bir gezegende barmenlik yapan biri için biraz fazla yargılayıcı bir tavırla ona baktılar ama yine de iki şişenin kapağını açıp tezgahın üzerinden Ch'ik'e doğru kaydıldılar.

Ch'ik şişenin birinden uzun bir nefes çekti ve diğerini yanındaki mavi Lapann'a doğru uzattı.

"Güzel tulum." Kadın birayı adama doğru uzattı.

Cevap vermedi. Birayı almak için de kıpırdamadı, bu da kadının birayı son anda geri çekip onun önünde yudumlama planını suya düşürdü. Bu, kıpırdayan burnunu ait olmadığı yere soktuğu için küçük bir intikam olabilirdi. Ama hayır, Ch'ik'in anlamadığı şaşkın bir ifadeyle ona *baktı*. Dişlerinin arasına bir şey mi sıkışmıştı?

"Zul! Biraz yardım eder misin?" Pembe Lapann bağırdı. Etkileyici büyüklükteki ellerinden biri, sülfür madencilerinden birinin saçı işlevi gören kurtlu dokunaçların kıvranan kütlesinin etrafına sarılmıştı. Diğer devasa pembe elini de

Güçlü bacaklarından birini kaldırıp sert bir tekme atarak elini denge için uzattı. Ayağı başka bir madencinin doğrudan göğsüne çarptı ve onu geriye doğru bir masaya çarpmaya gönderdi.

Soluk mavi Lapann -görünüşe göre Zul- kafasını temizlemek istercesine salladı. Sonunda garip niyetli bakışlarını Ch'ik'ten ayırdı, yanındaki barı itti ve nihayet arkadaşlarına yardım ederken korkunç kokulu hasatçı kalabalığına kesinlikle *feryat etti*.

Uzun çılgın dakikalar, birkaç çılgılık ve rahatsız edici miktarda vücut sıvısı döküldükten sonra üç Lapann zafer kazanmış ve nefes nefese kalmıştı. Sülfür hasatçıları, baygın Lurquer dostlarını da arkalarından sürükleyerek aceleyle yan kapıdan -hâlâ yürüyebilenler her neyse- çıktılar.

Küçük sarı Lapann bara doğru bir adım attı, büyük, pembemsi olan da hemen arkasından onu takip etti. Önce büyük olan konuştu, neredeyse utangaçça. "Selam. Merhaba. Biz, ben... kusura bakmayın..." sert bir hareketle arkalarındaki zemine bulaşmış kan, sızıntı ve daha kötüsünü işaret etti.

Boğazını temizledi, gözleri gergin bir şekilde barın kenarına sabitlenmişti. "Ben Roz. Bunlar da arkadaşlarım Jau ve Zul."

İşaret ettiği sarı kürklü Jau içlerinde en ufak tefek olanıydı, ondan sadece biraz daha uzun boyluydu ve gözünde bir bandı vardı. Sağlam gözü parlak maviydi ve soluk kürklü kulakları sarı saçlarından oluşan bir yuvadan yukarı doğru çıkıyordu. Elini uzattı, nazikçe onunkini işaret etti, parmak eklemlerinin tüyleri kanla kaplanmıştı. Ch'ik ile çıkış arasında endişeyle baktı, hâlâ dövüşün adrenalini üzerindeydi, bakışlarında garip, kaynayan bir sıcaklık vardı. "Lütfen bizimle gel, seni buradan çıkarmamıza izin ver. Muhtemelen mürettebatlarından daha fazlasını getirecekler ve geri döndüklerinde sayıca hepimizden üstün olacaklar."

Ch'ik kaşlarını kaldırdı, şişesini bitirdi ve içkilerine kredi aktarmak için parmaklarını bilek iletişim cihazında gezdirdi. Uzatılan eli görmezden geldi, kaşlarını çatarak tabureden kaydı, bıçağını çizmesine geri koymak için hareket etti ama daha iyi düşündü. "Teşekkürler ama böyle iyiyim. Yardımınız için minnettarım ama ben hallettim. Gemime dönmem gerekiyor, o yüzden hepinize iyi geceler."

Şu anda kötü bir ruh hali içindeydi, planladığı akşam darmadağın olmuştu. İsteddiği stres rahatlamasını ve kan ve sülfür kokusuyla kaplı *olmayan* potansiyel çıkış stratejilerini elde etmek için bu geziyi yarın tekrarlaması gerekecekti. Normalde bu Lapann'ları kendisini ücretsiz olarak dünya dışına taşımanın kendi fikirleri olduğuna ikna etmeye çalışırdı ama bu şaşırtıcı şiddet patlaması onu huzursuz etmişti. Bu Jau denen adam nedense bir bar kavgasına tutuştukları için çok heyecanlı görünüyordu ve eğer bir tanesini bile görmezden geldiyse bu kesinlikle bir tehlike işaretiydi.

Ch'ik de nadir leporin türleri hakkında birkaç söylentinin ötesinde bir şey bilmiyordu, ancak genelev fısıltıları, türler arası eşleri sık sık ölümüne becerdiklerini ima ediyordu. *Teşekkürler ama hayır*. Eğlenceli bir gece geçirmek istiyordu, inatçı bir eldiven gibi ters yüz edilmek değil.

Jau'nun kulakları kederli bir şekilde sarktığında, reddinin gemisinin manifoldunu söktüğünü düşünebilirdiniz. Kendini pek iyi hissetmiyordu ama üçüne de onu elinin altındaki bir pislikten "kurtardıkları" için bir şey borçlu değildi. Adamın yanından geçip kapıya doğru ilerledi ve tam zamanında dışarı çıkıp lazer ateşinin başının birkaç santim yanındaki barın dış kaplamasının bir parçasını erittiğini gördü. Görünüşe göre, müstakbel Lurquer talibi dövüşten bilinçli bir şekilde kaçmıştı ve şimdi *biraz* kızgındı.

Öfkeyle uludu, uzay gemisi alanı olarak kullanılan çorak arazinin uzak ucundan ters ters baktı. "Öleceksin, kaltak! Mürettebatın Jteal'in

- "

Çevirmen implantı kelimeye takıldı, hoş bir şekilde uyumsuz otomatik bir ses düşünce akışını keserek bunun üreme organı için kullanılan hiper bölgesel bir argo olduğunu açıkladı. Bir an önce neredeyse yüzünün parçalanmasına rağmen, bara geri dönerken kıs kıs gülmekten kendini alamadı.

A) Lapann'ların kendi mürettebatı olmadığına o pisliği ikna edemeyeceğini ve B) ölümüne becerilmenin, *kesinlikle* buharlaşmaktan daha zevkli olduğunu düşündü.

Hâlâ bara yaslanmış olan kederli Lapann üçlüsüne doğru ters bir şekilde başını salladı ve onları arka kapıya doğru yönlendirirken elleriyle kışkırtıcı hareketler yaptı. "*Doğru*. Bu konuyu derinlemesine düşündüm ve teklifinizi tekrar gözden geçirdim. Hemen gidelim, sabırsızlanıyorum, tanıştığımıza memnun oldum, ben Ch'ik."

Üç Lapann da hemen parladı, Ch'ik'in fikrini değiştirmesini bir an bile sorgulamadan onu takip ettiler ve arkasında dalgalanan pastel kaslardan oluşan koruyucu bir bariyer oluşturdular. Bu bile tek başına şüphe uyandırıcıydı ama Ch'ik'in vücudunda şu anda sahip olmak istediği kadar delik vardı ve atış menziline çıkma öncelikliydi.

"Ben - uhm." İri yarı pembe Lapann, Roz, boğazını temizledi ve dikkatle ondan uzağa baktı. Bu adamlar kesinlikle utangaçtı. "Seni taşırsam daha hızlı seyahat edebiliriz. Eğer istersen yani. Hayır-"

Ch'ik pek çok şey olabilirdi ama aptal değildi. Silahlı çatışmaya bir bıçak - ve beklenmedik bir tavşan kaba kuvvet - getirmişti. Bunlar kötü ihtimallerdi. Bu adamların onun adına yeni vücut deliklerine de ihtiyacı yoktu, bu da acele bir geri çekilme için hızlı olanın rahat olana ağır bastığı anlamına geliyordu. Bıçağını kınına sokarak Roz'un sözünü kesti, dönüp kollarını onaylarcasına yıldızlara doğru uzattı. "Ben yatıyorum. Bu botlar zaten ayaklarımı sıkıyor."

Yüzünde tomurcuklanmakta olan sırtmayı dikkatlice nötr bir ifadeye dönüştürerek ona uzandı. Ch'ik hafifçe omzuna atılmayı bekliyordu ama bunun yerine onu dikkatlice göğsüne yasladı, değerli bir yük gibi kollarına aldı. Kollarından birini nazikçe ama sıkıca boynunun arkasına yerleştirerek mırıldandı.

"Sıkı tutun, tamam mı?"

Daha küçük bir gemide kalkışın mide bulandırıcı hissine alışkındı ama adam hafifçe çömelip arazide güçlü, adım yiyen sıçramalara başladığında bir alarm sesi çıkardı. Hızlı ivme ve sarsıcı sıçramalar ilk başta tedirgin ediciydi ama vücudu yalpalamayı ve yükselmeyi tahmin etmeyi öğrendikçe tutuşunu gevşetti. Roz onu her zaman güvenle tutmuştu ama bir iki kez onun gizlice saçlarını kokladığını düşünmüştü. Tuhaftı, doğrudu ama endişe verici değildi.

Birkaç dakika sonra durdular, Roz'un iki arkadaşı onu nazikçe tekrar ayağa kaldırırken yanlarında durdular. Önlerindeki gemi onunkinden çok daha büyüktü ve çok daha iyi durumdaydı. *Belki de bu o kadar da kötü bir fikir değildi.*

Ch'ik iskele pervanesinin üzerinde kayan chyron'a bir göz attı; geminin - *Koton-Tayl* - bir tür bağımsız mekanik gemi olarak kayıtlı olduğunu gösteriyordu. Ancak bu şık önleme gemisi, eğer gördüyse, bir korsan gemisiydi.

Boş ver. Bu *kesinlikle* kötü bir fikirdi.

Uzaktan gelen öfkeli bir bağırış Roz'un elini geminin yan tarafında açılan bir panele bastırmasına neden oldu. Ch'ik'i içeri sokmak için kibarca ama sert bir işaret yaptı, hepsi gemiye tırmanırken ufku tehlikeye karşı dikkatle izledi.

Onu gemiye bindirdiklerinde Ch'ik yüzünü buruşturdu ve geminin gölgeli alt tarafındaki özel pedipalp kısıkaçlarına baktı.

Ch'ik en son bir korsanla takıldığında, zehirli bir hapishane gezegeninden kaçmak için kendini becermek zorunda kalmıştı. Oldukça eğlenceli bir kesir döngüsü olmuştu ama broma mevsiminin ortasında bu saçmalıkların tekrarlanması riskini göze alamazdı. Gemide staz ekipmanı yoktu, bu da ambarındaki nadir, kaçak kapsüller kompost olmadan önce en fazla birkaç günü olduğu anlamına geliyordu.

Yine de bu gemi son korsan bağlantısından çok daha güzeldi. Jau onu devasa geminin derinliklerine götürürken Ch'ik koridorların temizliğine, her şeyin ne kadar şık ve bakımlı görüldüğüne hayret etti. Gerçekten klas şeylerdi - eğer bu adamlar korsansa, en azından bu işte iyilerdi.

Sonunda gruptakiler gözlem güvertesi olması gereken bir yere çıktılar ve gruptakiler Ch'ik'e yumuşak bir banka oturması için rehberlik ettiler. Sırada ne vardı, diye merak etti Ch'ik, histeriye varan bir baş dönmesiyle. Gruptakiler beynini dağıtmadan önce ona bir tabak içecek mi ikram edeceklerdi?

Zul boğazını temizledi. "Gemin buraya yakın mı, Ch'ik?" Sesi kızın adıyla hafifçe dalgalandı. "İstersen sana eşlik edebiliriz ya da ortalık biraz sakinleşene kadar burada bizimle kalabilirsin."

"Evet, yani... bu konuda." Dramatik bir şekilde içini çekti, kaşlarını çattı ve en iyi "zor durumdaki genç kız" rutinini başlatmaya hazırlandı. "Gemim bozuldu ve ambarımdaki - uh - *Mooravean yıldız meyvesi* bozulmak üzere. Beni bir sonraki limana çekme şansınız var mı?" Geniş, yalvaran gözlerini Zul'a çevirdi, düşündü ama sonunda kirpiklerini kırıştırmaktan kaçındı. *Fazla abartmaya gerek yoktu.*

Zul ve Roz'un yüzleri hemen heyecanla parladı, ancak Jau sakinleştirici bir el kaldırdı ve çenesini bir müzakerenin evrensel duruşuyla yukarı eğdi.

"Staz ekipmanımız var ve sizi gitmeniz gereken yere götüreceğiz." Kalın kalın yutkundu. "Ama önce bizim için bir şey yapmalısın."

Ch'ik ahlaki açıdan şüpheli bir teklifin tanıdık başlangıcı karşısında gözlerini devirmek istedi ama oyunu oynamıştı - bu şarkı ve dansın nasıl gittiğini biliyordu. Şok olmuş gibi yaparak bir elini nefesini kesmek için kaldırdı.

"Benden... ulaşım karşılığında sizi cinsel olarak tatmin etmemi mi istiyorsunuz? Peki ya senin şehvet dolu isteklerini kabul etmezsem, o zaman ne olacak? Beni uzayın derinliklerinde solup gitmeye mi terk edeceksin? Beni Lurquer'lara mı terk edeceksin?"

Ch'ik en sevdiği holonovella olan Night Beats'in en üzücü bölümünü düşünürken gözlerini kırptırdı. Jordan'ın Wendy'yi terk ettiği bölüm gerçek bir kalp kırıcıydı, özellikle de Wendy'nin tüm kişiliğinin karanlık bir pazar implantı olduğunu *yeni öğrendiği* düşünüldüğünde. Bu anı her zaman Ch'ik'in gözlerinin dolmasına neden oluyor, bu da onu görünür bir ıstırap gerektiğinde başvurulacak uygun bir yol haline getiriyordu.

Yıldızlar arası hız cezalarından kurtulmak ya da kurtarıcılarınızın gerçekten pislik olup olmadığını anlamak söz konusu olduğunda, isteğe bağlı olarak ağlayabilmek harika bir yetenektir. Doğruyu söylemek gerekirse çok kızgındı. Ne yani, yabancılara karşı onun onurunu savunmak için atlıyorlardı ama görünüşe göre bundan fayda sağladıklarında iyilik için sikişmekte bir sakınca görmüyorlar mıydı? Tüylü ikiyüzlüler. En azından onu üzdükleri için şaşırmış görünme nezaketini göstermişlerdi. Güzel, hedeflerini böyle seviyordu - azgın, dengesiz ve su işlerini durdurmak için ona üç ayın hepsini vaat etmeye hazır.

"Sanırım başka bir seçeneğim yok..." Nefes nefese mırıldandı, gerçekten satıyordu. Tulumunun fermuarını açmaya başladı, Lapann söylentileri onu hem heyecanlandırıyor hem de endişelendiriyordu. Bazen cinsel açıdan

maceracı olmak

bir tüyü denemek anlamına geliyordu, bazen de bütün tavuk anlamına geliyordu.
Rotisserie zamanı, Ch'ikie kız.

   Lapann da deh ete d  m    görünüyordu. Jau aslında geri çekildi, onlara doğru bir adım attı ında burnunun iki yanındaki zorlukla görülebilen bıyıkları titredi. Roz'un gözleri korkuyla fermuarının çıkıntısına kaydı, sanki fermuar yukarı kalkıp onu ısıracaktı ı gibiydi.

" ok üzgünüz, lütfen yapmayın -" Zul onu yatı tırmaya çalışırken ellerini havaya kaldırdı, ifadesi o kadar ciddiye ki Ch'ik onlarla u ra tı ına hemen pişman oldu. " yle bir şey değil. Seni  l me terk etmeyece iz! Sadece birbirimize yardım edebilece imizi d   nd k. Gerçekten, gerçekten ihtiyacımız var..."

Ch'ik' kaşlarını kaldırdı, ba ını salladı ve dostça sırtıttı. "Dostum, hayır, sorun değil. Sadece seninle dalga geçiyorum, tamam mı? Aslında bu i e girmemin nedenlerinden biri de bu, biliyor musun?" Kıvranmasına izin vermek doğru gelmiyordu. Ani savunmaları ve yoğun ilgileri ne kadar tuhaf olsa da, bara girdiğinden beri ona karşı saygılı olmaktan başka bir şey yapmamı lardı.  a kın ifadeleri de ona ne anlatmaya  alı tı ını pek anlamadıklarını gösteriyordu.

 cini çekti ve bir an için ba ını geriye attı, düşüncelerini topladı ve tekrar oturmadan önce taktik de i tirdi. "Sizinle açık konu aca ım  ocuklar. Hiç Rizen'e gittiniz mi?" Ba larını salladıklarında onu boş bakışlar karşıladı.

Sırtıttı. " ey, diyelim ki benim gezegenimdeki erkekler - şey..." Bir yumru unu kaldırdı, serçe parmağını uzattı ve oynattı. Ch'ik kendi türünün erkeklerinden daha büyük sikleri olan ışık kürelerini sikmi ti. Neyse ki bu tav an adamlar onunla aynı iki ayaklı, çift taraflı simetrik tür kuma ından kesilmiş gibi görünüyordu. Her ne paketliyorlarsa, Ch'ik bunu denemeye istekliydi. Eve döndüğünde yediklerinden daha kötü olamayacağı kesindi.

Sonuçta, kimse bağlanmadığı sürece bir gezinti için bir gezinti oldukça iyi bir anlaşmaydı.

Omuz silkti. "Seyahatlerim boyunca sevgililer edindim, bazen iyilik için, bazen de eğlenmek için. Seks, rızası olan, duyarlı varlıklar arasında zevk alınması gereken bir şeydir, nokta. Evrenin neler sunabileceğini görmek istedim. Bilirsiniz, pantolonunun içinde. Tabiri caizse." Ellerini tulumunun ceplerine sokarak parlak bir şekilde gülümsedi. Neden yle bakmak zorundaydılar ki? Bu durumu garipleştiriyorlardı.

"Yani sizin... erkekleriniz... Üreme konusunda zayıf mı?" Zul duraksayarak, çoğunlukla noktaları birleştirerek girişimde bulundu.

"Evet, sanırım bunu söylemenin bir yolu da bu. Kesinlikle unutulmaz bir olay değil, bunu söyleyebilirim. Söz konusu ekipmanı *kullanma* konusunda kültürel olarak da becerikli değilim." Sıkıntıyla gözlerini devirdi. "Yani, eğer siz nz canavarı dört sırtlı yapmak istiyorsanız, ben varım."

"Sadece bir tanesine ihtiyacımız var." Jau Roz'u işaret ederek başıyla hafifçe selam verdi.

Roz'un çenesi inatçı bir şekilde kapanmıştı ve kendi tulumunun fermuarını indirirken Roz'dan başka her yere bakıyordu. Ch'ik'in ilgisini çekmeye yetecek kadar kas içeren, hafif tüylü pembe bir krkle kaplı gergin bir karnı tereddütle ortaya çıkardı. Ch'ik'in dikkati hızla adamın gğ्सnden karnında, saygılı parmak uçlarının altında ışıkla titreşen ve hafifçe parlayan  küreye kaydđ.

"Onları taşımak için sana ihtiyacımız var." Jau tereddütle açıkladı. Roz koruyucu elini karnının üzerine koydu ve başıyla onayladı.

Ch'ik gözlerini kırpıřtırdđ. "Onları *taşımak mı*? Ne yani, gemimde mi? Ellerimde mi?"

Roz doğruldu, çenesini yukarı kaldırdđ ve sonunda onun gözlerinin içine baktđ. "Senin içine. Yumurtalarımızı senin içine bırakmalıyım."

Şok geçirdiği bir an için Ch'ik çeviri implantının arızalı olup olmadığını merak etti. Açıkçası değildi - hizmet kesintisi için özür dileyen uyumsuz bir otomatik ses kesilmedi - ama aklına gelen ilk şey buydu, çünkü, şey, *gerçek lanet ne?*

Okulda her zaman berbattı, okulu bırakmadan önce Yıldızlararası Biyoloji'ye bile girememişti, bu yüzden yumurtlayan türlerin nasıl çalıştığı hakkında bir bok bilmediğini ilk itiraf eden kişi olurdu. Ancak Ch'ik Roz'un karnında parlayan üç noktayı gün gibi görebiliyordu ve bunların onu hamile bırakmak istediklerinden %99 emindi.

Ch'ik çok uzun süre sessiz kalmıştı; kabul etmesi gereken çok şey vardı. Lapann sessizliği içinde gergin ve rahatsız bir şekilde yer değiştirmeye başlamıştı, ta ki Roz sonunda sessizliğini bozana kadar.

"Bunlar bizim yumurtalarımız, Ch'ik, gelecekteki çocuklarımız, eğer - *sadece eğer* - yavrular doğana kadar onları taşımayı kabul edersen. Aksi takdirde..." Sözünü bitirdiğinde Ch'ik Roz'un yüzündeki ifadenin inatçılıktan ziyade... üzüntü olduğunu fark etti. İri adam üzüntüden kahrolmuştu.

Gözlerini kırıştırtarak adamın karnına baktı, cevabı bir yana soruyu bile anlamakta zorlanıyordu. "*Nasıl?*"

Zul şimdi araya girdi, görünüşe göre bu konuyu tartışırken daha önceki her şeyden daha rahattı. "Yumurtaları yedi kesir döngüsü boyunca taşıyacaksınız - kabaca 250 gün döngüsü. Onları güçlü tutmak için gereken tüm besinlerin yanı sıra kendi sağlığını ve rahatınız için ihtiyaç duyacağınız her şeyi sağlayacağız. Yumurtadan çıkmaya hazır olduklarında, onları teslim etmenize yardımcı olacağız ve sonra gitmekte özgürsünüz."

"Zul." Roz'un sesi sitemkârdı.

"Ne?" Mavi Lapann kaşlarını çattı ve gözle görülür bir çabayla bakışlarını Ch'ik'ten uzaklaştırdı.

"O bizim..." Roz zorlukla yutkunarak sözünü kesti. "O bizim misafirimiz. Tutsağımız değil."

Liderleri kaşlarını çattı. "Roz, biliyorsun ki ben -"

Ch'ik tartışmalarını durdurmak için elini kaldırdı, anında sessizleştiklerinde beklenmedik bir şekilde memnun oldu. Görünüşe göre onun hamileliğin nasıl işlediğini anlamadığını düşünüyorlardı - *erkekler* - ama en azından bariz bir şekilde dikkatliydi.

"*Demek istediğim* -" Ch'ik kızgın bir ifadeyle, "*Yumurtaları içime* nasıl sokacaksın?" diye açıkladı.

"Oh." Sersemletici hece üç adamdan da yankılandı.

Roz cevap olarak tulumunun fermuarını daha da açtı ve Ch'ik bile bu utanmazlıktan etkilendi. Pekâlâ o *zaman*.

"Oh." Şaşkınlıkla mırıldanma sırası Ch'ik'e gelmişti, gözleri utanmazca adamın aşağı itilmiş tulumunun ortaya çıkardığı canavar gibi alete takılmıştı. *Pulsar tanrıçalarına şükürler olsun ki, bu şeye onursal bir yerçekimi kuyusu verilmeliydi.*

"Bir dahaki sefere ben - *bilirsin* -" Roz belli belirsiz bir el hareketi yaptı, "-yumurtalar ortaya çıkacak. Yani ben... senin içine sığacağım... ve bu böyle olacak, uhm, bu böyle olacak."

Ch'ik gözlerini kırptırdı. Eğer bu tamamen saçma plana katılırsa, önümüzdeki yedi kesir döngüsü boyunca güvende olacak ve ona bakılacaktı. Bu onun normalde sahip olduğundan *çok* daha fazla istikrar demekti ve bu adamlar gerçekten de... iyi görünüyorlardı? Onu duraksatan tek bir şey vardı.

"Roz, öyle mi? Bunu daha önce hiç bir vajinaya *sığdırdın mı?*" Öne doğru eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı, birkaç metre ötede göz hizasında sakın sakın sallanan cinsel organına değil de yüzüne bakmak için elinden geleni yaptı.

Karşısındaki korkutucu irilikteki adam kollarını göğsünde kavuşturmuş, başını hayır anlamında sallıyordu. Aletinin tulumundan dışarı fırlamış olması ve kabaca kulak misafiri olması bu duruşu biraz hafifletmişti.

Avuçlarını birbirine bastırarak işaret parmaklarını dudaklarına dayadı ve yavaşça nefes verdi. Tekrar Roz'un aletine baktı. Gemisinde yanlış olan her şeyin zihinsel bir listesi beyninde dolaştı. Uzun bir süre bromo kapsüllerini piyasalar değişene kadar muhafaza ederse ne kadar daha fazla kazanabileceğini düşündü. Sonra diğer iki adama baktı, ikisi de ona sanki tek başına onlara hem bir uzay limanı hem de bir hesap dolusu kredi hediye etmiş gibi bakıyordu. Roz'un aletine gizlice son bir bakış atarak beyin fırtınasını tamamladı.

Aslında Pontrass Prime'a gidiyordu, bromo kapsüllerinin bozulabilir ömrünü ve olağanüstü olmasa da makul bir karaborsa fiyatı fırsatını dengeleyen bir gezegen atlaması. Geceki gecikmeyle birlikte, yarın bir tamirci ya da çekici bulmayı başarsa bile, staz ekipmanı olmadan yine de riskli bir yolculuk olacaktı.

Kararını verdi, ellerini dizlerine vurdu ve ayağa kalktı. "Pekala. Pekala. Tam açıklama zamanı, kaçak mal taşıyorum. Yani, eğer bunu senin ambarına taşımamda bir sakınca görmüyorsan, ben de senin yumurtalarını benim ambarıma taşımanda bir sakınca görmüyorum. Tamam mı?"

"Tamam mı?" Roz tereddütle cevabını tekrarladı.

Ch'ik başını salladı. "Evet, çevirmeniniz dışarıda mı? Evet dedim. Ben yaparım. Birbirimize uyalım. Eminim heveslisindir-" Zul aniden arkasını dönüp elinin topuğunu yanağında gezdirmeye başlayınca aceleyle gözlerini kaçırdı. Ağlıyor muydu? Bunun için üzgün müydü? Yumurtaları falan mı taşınması gerekiyordu?

Jau bir parmağını Zul'un ceplerinden birine soktu, onu kendine çekti ve alınlarını birbirine bastırmak için eğildi. Bir an için birlikte sallandılar ta ki... Oh. *Oh*. Jau ve Zul öpüşmeye başlayıp umutsuz bir kucaklaşmaya kilitlendiklerinde Roz sırtıtmaya başladı ve aynı derecede heyecanlı Roz'u da aralarına çektiklerinde birbirlerine neşeye gülmek için ayrıldılar. *Tamam, bu iyi bir şey. Vay be.*

Zul ve Jau hemen Roz'un tulumunu sıyrarak çıkarmaya başladılar, omuzlarını denge için kullanıp hızla tamamen çıplak kalan Roz'un botlarını çekiştirerek çıkardılar. Ch'ik, Roz'un tamamen kısa, yumuşak pembe kürkle kaplı ve karnının etrafında hafifleyen, kesinlikle ağız sulandıran vücudunu gördükçe kızardı.

Koltuğunun yanındaki geniş, derin kanepeye geri çökerek kendi botlarını çıkardı ve tulumunu omzundan silkti. Kabarık beyaz-sarı saçlarını parmaklarıyla tarayarak seksi olduğunu umduğu bir şekle sokan Ch'ik, o gün sütyen giymediği için minnettardı. Özgürleşmiş bir cinsel tutum Ch'ik'in çıplaklık konusunda tamamen rahat olmasını sağlıyordu ama seyirciler onun için yeni bir şeydi. Neyse. *Bir ıstık yılı için, bir parsek için, değil mi?*

Jau dizlerinin üzerine çöküp Roz'un sikini sanki biri kafasına fazer dayamış gibi derin derin emerken gözleri fal taşı gibi açıldı. Zul, Roz'un kulaklarından birini kavradı ve onu tutkuyla öpmek için yüzünü sıkıca yana çekti. Ch'ik gösteriden bu kadar keyif almasaydı kendini dışlanmış hissedebilirdi. Roz'un eli Jau'nun saçlarına dolanırken, Jau Zul'un ağzının içinde inledi; büyük Lapann, Roz'un gözleri önünde her iki arkadaşı tarafından da mükemmel bir şekilde yutulmuştu.

Sonra Jau arkasına yaslandı, dudakları ile Roz'un sikinin başı arasında gümüşü bir tükürük ipliği vardı. Roz'un *hafifçe kıpırdayan* penis başı.

Kısa, ince, dokunaç benzeri uzantılardan oluşan bir üçlü, shaftının ucundan yaklaşık bir parmak uzunluğunda uzanıyordu. Dalgalanma şekillerine bakılırsa

Jau'nun dili her ne yapıyorsa vücudun bundan memnun olduğu belliydi. Sanki şüphelerini doğrulamak istercesine Jau başını tekrar eğdi ve küçük dokunaçların bir anlığına mutlu bir şekilde kucaklaşması için dilini uzattı. Daha önce de *garip* görünümlü yardımcı pilotlarla yatağa girmişti ama bu onun için yeni bir şeydi. Daha doğrusu *içinde*.

Zul da geri çekildi ve Roz onların ilgisinin ağırlığını çıplak vücudunda hissetti. Roz kanepeye doğru ilerledi, adamın gözleri Roz'u tamamen çözülmüş hissettiren mutlak bir duygu kuyusuydu. Kendi kendine bunun sadece seks olduğunu hatırlattı - içine yumurta bırakmaya hazır, dokunaçlı da olsa fark edilebilir bir aleti olan bir adamla eğlenceli, ilginç bir seks. Hayatında başka bir gün daha, gerçekten. Ch'ik gergin bir şekilde kıkırdadı, dili aniden kuruyan dudaklarına doğru fırladı.

Roz uzanıp yüzünün yan tarafını kavradı, kürksüz avuç içi sertti ama beklenmedik bir şekilde yanağına karşı nazikti. Gözbebekleri arzuya büyümüşü; ince renk halesi bir kara deliğin etrafındaki ufuk çizgisi gibiydi ve tüm dikkati Roz'un üzerindeydi. Ch'ik ilk kez Roz'un kulaklarının kenarlarına dağılmış eski yara izlerinin çentiklerini, boğazının etrafındaki soluk beyaz çizgiyi fark etti - çoğunlukla kürklüydü - birinin onu boğmaya çalıştığı yer olmalıydı.

Ne oluyor *lan*? Ch'ik kazananlarla düşüp kalkmasıyla tanınan biri değildi ama bu onun için bile yepyeni bir şüpheli arka plan seviyesiydi. Dudaklarını başının tepesine bastırıp derin derin içine çekip mırıldandığında, geçmişteki şiddetin izleri algısından silinmişti.

"Sen bir harikasın. Çok şanslıyız ki sen -"

Duygudan boğulan sesi, Ch'ik uzanıp elini sikine attığında inlemeye dönüştü. Bu hamle kasıtlıydı, Ch'ik'in yöneldiği içten bölgeye ulaşmadan onu raydan çıkarmıştı çünkü bu anlaşmanın *bununla bir ilgisi yoktu*. Onunla ilgiliydi.

Bir süreliğine içine yumurta sokulacaktı, hepsi bu. Umarım kendi orgazmını yaşar ve diğer taraftan finansal olarak daha güvende ve broma kapsülünün zenginliğinin tadını çıkarmakta özgür olur. Kalbindeki rahatsızlığa rağmen kararlı bir şekilde parmağını adamın aletinin ucunda gezdirdi. Dokunaçlar hafifçe açılıp parmağının boğumunu ıslak bir şekilde sararken hayranlıkla aşağıya baktı.

Roz onun dokunuşuyla aniden irkilerek inledi. *Karşılık vermemi falan mı beklemiyordu?*

"Söyle bana - lütfen ne yapacağımı söyle." Nefes nefese kaldı, kalçaları öne doğru yuvarlanarak kadının elinin içine girdi ve boğuk bir zevk sesi daha yuttu.

"Yumurtaları olan sensin, koca adam. Sen söyle?"

"Hayır, yani..." Roz'un elleri kalçalarının üzerine düştü, yanaklarının rengi kızardı. Dokunuşu çok nazikti, neredeyse hiç yokmuş gibi hissettiren bir çırpınıştı. "Bana sana nasıl dokunacağımı söyle. Hissetmene nasıl yardımcı olacağımı -"

Evet, doğru. Roz beceriksiz bir bakire değildi - üç Lapann'ın bir dakika önce birbirlerine girme şekliyle değil - ama söz konusu Roz olduğunda ne yaptığına *dair* hiçbir fikri de yoktu.

Ch'ik, meşgul olmayan eliyle sağ elini bileğinden tuttu ve kalçasından karnına doğru gezdirdi. Aşağı baktı ve yumurtalardan gelen soluk pembe parıltıda, oturduğu pozisyonu hafifçe değiştirerek kendini onun keşfine açtı. Adamın iki parmağını aşağı kaydırarak bacaklarının arasındaki kısa, yumuşak buklelere daldırdı. Adamın geniş parmak uçları harika hissettiriyordu ve merakla parmaklarını kıvırdıkça bu hissin içinde sabırsızca öğütülmemek için elinden gelen tek şey buydu.

Roz'un penis dokunaçları Ch'ik'in parmak uçlarının etrafında sıkılaşıırken, diğer elini parmaklarını vücuduna yönlendirmek için kullandı, zaten sıcak ve beklentiyle ıslaktı. Bileğini kavrayarak parmaklarını yavaşça geri çekerken

dudaklarını açmak için kullandı, yavaşça, ona öğretti. Roz, yavaş daireler çizerek klitorisini nasıl bulacağını ve okşayacağını gösterirken dikkatle ona baktı. Basınç ve hız için sadece birkaç hızlı rota düzeltmesi ile çok hızlı bir çalışma olduğunu kanıtladığı için mutlu bir şekilde iç çekti. Diğer ikisi hevesle baktı, sessiz, yoğun varlıkları beklenmedik bir afrodizyaktı.

Roz öne doğru eğildi, kanepede onun üzerine çıktı, yakınlığı onu sırt üstü uzanana kadar mutlu bir şekilde ekli şezlonga sıkıştırdı. Uyluklarının arasına diz çöktü, o narin horoz ucu dokunaçları hala onu tuttuğu parmak uçlarını kavriyor ve arıyordu. Çıplak bedenleri birbirine sürtündüğünde, parmaklarını çözdü ve onu kavramaktan vazgeçti, arkasında bıraktığı karıncalanma ve soğuma hissine biraz şaşırdı. Dizini onun bacağının yan tarafına doğru kaydırды, kendini eline aldı ve sikinin başını ona doğru yönlendirdi.

Ereksiyonu meseleyi kendi ellerine almış gibi görüldüğünde ikisi de nefes nefese kaldı, becerikli dokunaçlar yayıldı ve horoz kafasını klitorisine sıkıca emdi. Zevk içinden akıp geçerken ona doğru eğildi ve adam ona öyle bir huşu ve şefkatle baktı ki, söze dökülmeyen hayranlıktan neredeyse parlıyordu. Bu *an da neyin nesiydi* ve neden bu kadar muhteşem hissettiriyordu? İçgüdüsel olarak birbirlerine sarıldılar, ağızları ani ve tutkulu bir çarpışmayla buluştu. Ch'ik hiçbir uyarıda bulunmadan hayatının en güçlü orgazmına sürüklenirken kadın adama karşı inledi, dilleri birbirine dolandı.

Roz bedenini saygıyla kucaklarken, onun sıcaklığı, büyüklüğü ve yakınlığı her şeyi daha da inanılmaz hale getirirken, başını geriye attı ve coşkuyla bağırdı. Zevkin doruğuna ulaştığında, Roz içeri kaydı, iç duvarları hâlâ onun etrafında dorukta çırpınırken nefesi kesildi. Birkaç yerel tapınma sözcüğü öksürdü, vücudu bilinçli katılımından bağımsız olarak görevi yerine getiriyor gibi görünürken kendini sabitlemek için şezlongun döşemesini kavradı.

Chi'ik içinde, çok *derinlerde*, alışık olmadığı bir hisle ürperdi. Roz'un aletinin ucundaki küçük dokunaçlar rahim ağzına yapışmış olmalıydı. Ch'ik dudağının rahatsızlıkla kıvrıldığını hissetti, ifadesini nötr tutmaya çalışmasına rağmen yüzünü buruşturdu - adama bir kompleks vermek istemiyordu, *bu* keyifli performanstan sonra değil.

Kadının yüz hatlarında beliren irkilmeyi hâlâ yakalayabilmişti. "Oh hayır - Ch'ik? İyi misin? Seni incittim mi?"

Dişlerinin arasından tıslayarak bir nefes verdi, bu garip hisse alışmaya çalışıyordu. "Sorun yok, sadece lanet olsun - önce bir kızı uyar, anlıyor musun?"

"Özür dilerim, özür dilerim, bunu yapacağını bilmiyordum." Ellerinden biri kalçasına yapışmış, nasıl kullanılacağını unutmuş gibi göğüs kafesine doğru etkisiz bir şekilde çırpınırken Roz'un sesi gergindi. Gözlerini sımsıkı yummuş, özür dilerken nefesi kesiliyordu, belli ki bambaşka bir şekilde çırpınıyordu.

"Olmalı... bunu uzun süre hissetmemelisin." Jau'nun sesi kulaklarına hülyalı ve uzak geliyordu, parmak uçları sanki ona dokunmaktan korkuyormuş gibi aniden ön kolunda bir tüy gibi hafifledi. Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ve Jau ile Zul'u iki yanında ayrılmış şezlongun yanında diz çökmüş halde buldu. Kendini her şeye o kadar kaptırmıştı ki ikisinin odayı geçtiğini bile görmemişti. Jau parmaklarının tersiyle hafifçe tenini okşadı, kendi yumuşak sarı kürkünün öpücüğü onu harika bir şekilde rahatlattı. "Yapışkan madde bu aşamada anestezi özellikler kazanır."

Ch'ik yine yüzünü buruşturdu, ona buna *goo* dememesini söylemek istedi, ama Roz'un haklı olduğunu anlayınca durdu. Roz'un aletinin gerginliğini hâlâ daha sıkı yerlerinde hissedebiliyordu ama garip emme ve derin rahatsızlık hissi tamamen kaybolmuştu. Yine de bir Venüs camı parçası gibi muamele görmekten bıkmıştı - eğer dahil olmak istiyorlarsa, dahil olabilirlerdi. Ellerini Roz'un yanlarından kaydırdı ve

Jau'nun elini bir taraftan, Zul'un elini de diğer taraftan tutarak başının yanına uzanmalarına izin verdi.

İkisi de takdirle ellerini sıcak bir şekilde sıktı, Zul elini hafifçe kaldırarak onu da öptü. Bu hareket onu mutlu bir sıcaklık parıltısıyla doldurdu ama aynı zamanda kafası da karıştı. *Neden bu kadar tatlı davranıyorlardı? Yumurtalar onlar için bu kadar önemli miydi?*

Sonra Roz'un siki içinde şişmeye başladı ve diğer tüm sorular buharlaştı. Nefis gerilme karşısında memnun bir çığlık attı ve Roz'un kendini kontrol etme konusundaki zayıf tutumu kırıldı. Sözsüz bir sesle cevap verdi, nihayet, *sonunda* ciddiymiş gibi kalçalarını kavradı. Ona doğru eğildi, aniden sertleştiğinde gıcırdatmaya başladı. Karnındaki ışık toplarından biri göz kırparak görüş alanından çıktı.

Bunun olacağını biliyordu. Teorik olarak. Ama bunu görmek, hissetmek tamamen başka bir şeydi.

Aletin içinde gerilmesi daha önce de güzeldi -hayır, *harika* diyelim- ama yumurta ilerledikçe aletin değişme şekli nefesini kesti. Bu yavaş, yaklaşan bir basınçtı, çekirdeğindeki garip uyuşuklukta kaybolmadan önce daha derin ve daha derin şişiyordu.

"Oh, *ohhh*, ben -" Roz başını onun yanına bıraktı, sıcak nefesi boynuna çarpıyordu, sesi sevinçten titriyordu. "İnanamıyorum - *oh!*"

Kelimelere dökme çabalarının boşuna olduğunu anlamış gibiydi, bunun yerine eğilerek dilini kızın boynunun yan tarafına dokundurdu. Sanki böyle bir şeye izni olup olmadığından emin değilmiş gibi, bir kez daha çekingen, zorlukla oradaydı. Sözsüz bir davetle başını yana eğdi ve hassas sütun derisini ona açtı. Ch'ik, onun nabzına kondurduğu öpücüklerin geçici olmaktan çıkıp tutkulu bir hal almasından son derece memnun oldu ve çılgınca içine girerken ona karşı titredi.

Roz inledi, ellerinin büyük patileri kalçalarında memnun bir Artinan kedisinin pençeleri gibi esniyordu.

"Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim- *ahhh!*"

İkinci ışığın kaybolduğunu görmedi ama adamın bir sonraki yumurtayı yumurtlamaya başladığı anı, sesinin kırılma şeklinden anladı. Kırılmaktan da öte: paramparça.

Ch'ik ellerini Jau ve Zul'un ikiz tutuşlarından çözdü, bir elini Roz'la arasına kaydırды, tekrar doruğa ulaşırken ona katılmaya kararlıydı. Roz'un karnının tüyleri parmaklarının arkasında yumuşacıktı ve üçüncü ve son yumurtanın inişini hissettiğinde klitorisine sıkıca sürtmeye başladı. Yumurta uzaylı uzunluğu boyunca ilerledikçe, onu sınırlarına kadar gererken çok fazla olanın hemen sağ tarafında olan o hareketli çevresi gibi eti değişti.

İçindeki o mükemmel basınç, parmaklarının pratik sürtünmesiyle eşleşti ve her şey süpernova oldu. Bir başka orgazmın keskin yıldızına binerken, vücudu zevk içinde kilitlenirken, üçüncü ve son yumurta bir kez daha içindeki o uyuşmuş bölgeye geçti. Roz'un zonklayan sikine o kadar sıkı sarılmıştı ki bu sefer hissin farkına bile varmadı.

İri Lapann onun üzerinde sessizliğe bürünmüştü, kaslarındaki hafif titreme dışında vücudu hareketsizdi ve kendini tutmak için ne kadar uğraştığını gösteriyordu. Ch'ik başını şezlongun kenarından geriye doğru sarkıttı ve Zul ile Jau'yu aynı derecede şaşkın buldu. Bir noktada tulumlarını açmışlardı; eşlerinin beynini sikmesini izlerken elleri rengârenk salyalı siklerinin üzerinde donup kalmıştı.

Belki de orgazm sonrası endorfinlerin etkisiydi ama hepsinin bu kadar sarsılmış görünmesi çok hoştu. Ch'ik izleyicilerine bir göz kırptı.

Sanki onları mastürbasyon yaparken yakalamamış gibi kıvranmalarına ve aceleyle üstlerini örtmelerine neden oldu. Dikkatini tekrar Roz'a çevirdi.

"Hey, koca adam. Nasılsın?" Hâlâ amina bastırmadığı elini Roz'un başının arkasına götürürken sesini yumuşak tuttu. Parmak uçlarını şefkatle kulaklarının arasındaki kısa kahverengi saçların arasından geçirdi ve iri cüssesiyle tamamen çelişkili görünen çaresiz, memnun küçük bir sesle ödüllendirildi.

"Üç." Ch'ik kulaklarının dibini ovuştururken Roz sonunda onun omzuna doğru soludu. "Üç, üç, ben... Ben sadece..."

Ses tonundaki minnettarlık Ch'ik'in kalbini sıkıştırdı. Elini serbest bıraktı ve kollarını onun omuzlarına dolayarak kendisine yaslanmasını sağladı. Bu onu hafifçe ezdi ama kalçalarını doğrudan onun altına değil de yanına yatacak şekilde ayarladı ve hiç düşünmeden bir elini karnının üzerinde gezdirerek kendini şaşırttı. Şimdiden yumurtalara karşı korumacı hissediyordu, onları korumak için derin bir ilkel içgüdünün etkisindeydi.

Hormonlardan olmalı, değil mi? Bazı kimyasal gariplikler. Hepsi bu.

Roz onun boynuna usulca sokuldu ve kürkünün gıdıklamasıyla biraz kıkırdamasına neden oldu. Kendini onun karnını açıkta bırakacak kadar yukarı kaldırdı, bir koluna dayanarak diğer elini ağzına götürdü ve neşeli bir hıçkırığı gizledi.

Roz onun bakışlarını takip etti ve artık içinde olduklarına göre küreleri görmenin daha da kolay olduğunu fark edince gözleri büyüdü. Artık daha beyazdılar, önceki pembe tonun çoğu Roz'un kürkünden geliyordu. Kendini kurtarmak için biraz kıkırdandı ve aniden Roz'la *birbirlerine* yapıştıklarını fark etti - daha doğrusu Roz'un aleti ona yapışmıştı. Panik içinde sürünmeye başladı.

"Uh, Roz? Yapamam - yani, sen biraz... içimde sıkışıp kaldın." Topuklarını biraz şezlonga gömdü ama bu bir işe yaramadı.

"Mm." Hoş bir şekilde iç geçirdi, gözleri karnından yukarı kayarak bakışlarıyla buluşurken hiç rahatsız olmamıştı. "Tabii ki düğümlendik." Kızın ifadesi yüzüne çarpınca kaşları yukarı kalktı. "Sizin türünüz... düğümlenmiyor mu?"

Evrensel çevirmeni sessiz bir omuz silkmenin zihinsel karşılığını verirken kaşlarını çatarak şakağını ovuşturdu. "Ne demek *düğümlenmiş*? Lanet olası bir *gemi ipi* gibi mi?"

Jau sakinleştirici bir hareketle kolunun yan tarafını okşadı, görünüşe göre aralarında onun çıldırdığını ilk hisseden oydu. "Ch'ik, Lapanns'ta şaftlarımızın tabanı şiştikten sonra - şey, bu sefer Roz yumurtalarını bıraktıktan sonraydı, ama genellikle biz..." Soluk sarı kürklü yanakları kızarak koyulaştı. "Çiftleşme tamamlandığında."

Ch'ik'in bunu kızdırıcı değil de sevimli bulması, çiftleşme sonrası hormonların gücünün bir göstergesiydi. Az önce Roz'un onu raydan çıkarmasını ve içine üç yumurta bırakmasını izlemişti ve 'boşaldı' diyemiyor muydu?

Zul boğazını temizledi ve arkadaşını daha fazla utançtan kurtarmak için araya girdi. "Deneyimlerimize göre düğümün çözülmesi yaklaşık yirmi dakika sürer. Roz'un düğümleri bizimkilerden biraz daha hızlı çözülüyor çünkü o bizim Omega'mız ve bizi koruması için ona güveniyoruz."

Rizen'de olmasa da Ch'ik daha önce belirleme sistemlerini duymuştu. Yine de bu şekilde çalıştıklarını düşünmüyordu. Dirseklerine dayanarak oturmaya çalışırken bakışları üçü arasında gidip geldi. "*Omega'nız mı? Alfa'nız* demek istemediniz mi?"

Zul ona sanki bir kafası daha çıkmış gibi baktı. "Tabii ki hayır, bu hiç mantıklı olmaz. Yumurtaları Omegalar üretir, bu yüzden onları korumak için daha büyük olmaları gerekir, Jau ve benim gibi Alfalar da öyle. Başını yanındaki küçük Lapann'a doğru eğerek onu işaret etti.

Ch'ik şok içinde gözlerini kırpıştırarak Jau'ya baktı. "Sen mi? *Sen* bir Alfa mısın? Özür dilerim, sınıflandırma önyargılı falan olmak istememiştim, daha kısa olduğun için Beta ya da onun gibi bir şey olduğunu düşünmüştüm. Ki sorun değil! Beta olmanın kesinlikle yanlış bir tarafı yok." Ch'ik yanağının içini çiğnedi, özellikle de Roz'un hâlâ onun içine gömülü olduğunu ve bundan kesinlikle memnun görüldüğünü düşünürsek, kendini inanılmaz derecede sosyal açıdan garip hissediyordu.

Jau güldü, kısa kulakları eğlenceyle seğiriyordu. "Ben mi? Bir Beta mı? Gururum okşandı. Hayır, Ch'ik, *sen* Beta'sın. Bizim Beta'mız." Sesi sıcak ve gururluydu. "Yumurtalarımızı taşıyan Beta." Karnına sevgiyle baktı, uzanacakmış gibi hareket etti ama elini göğsüne götürmek yerine geri kıvırdı.

Ch'ik uzanıp adamın elini yakaladı ve fiziksel olarak karnına götürdü. "Çocuklar, *bana dokunmanızda bir sorun yok*, biliyor musunuz? Kırılmayacağım. Sinir bozucuysa ya da istemiyorsam, inanın bana, o anda bunu size söylemekte bir sorun görmüyorum. Neden bu kadar tereddüt ediyorsun?"

Zul ve Jau sıırttı, avuçlarını Roz'un karnına koymak için aynı anda uzandıklarında parmakları neredeyse çarpışıyordu. Roz huzurlu bir ifadeyle hepsini izleyerek usulca gülümsedi.

"Betaların buna açık olması pek yaygın bir durum değil Ch'ik, Oster'de değil. Dişi Betalarımız genellikle arkadaşlık için birbirleriyle eşleşir ve bu -" hala bağlı oldukları yere baktı, kulakları nasıl yorumlayacağından emin olmadığı bir şekilde arkaya yatmıştı -" genellikle bir ticari işlemdir. Zul ve Jau'nun yumurtlamaya katılmasına izin vermen çok nazık bir davranıştı. Bu arada seni öptüğüm için özür dilerim. Bu uygunsuzdu. Kendimi o ana kaptırdım."

"*Uygunsuz mu?*" Ch'ik öksürdü ve güldü. "Dinle, eğer seni rahatsız etmediyse, beni de kesinlikle rahatsız etmedi, koca adam. Sen iyi öpüşüyorsun ve kimse

işin eğlenceli olamayacağını söyledi. Zul ve Jau da istedikleri zaman *katılabilirler.*"

Hâlâ kabzasına kadar içine gömülü, kızarmış ve sırtmamaya çalışan iri yarı pembe Lapann'ın gerçeküstü görüntüsü kesinlikle çok komikti. İç kaslarını esnetti, şu anda bile çok sıkı olan duvarlarına bastıran düğümün verdiği hissin tadını çıkardı. Roz'dan gelen bir zevk nefesiyle ödüllendirildi, elleri kendini desteklemek için ağır bir şekilde iki yanına düştü.

"Oh. Oh *vay canına.*" Gözleri kocaman açılmıştı, sesi şaşkın bir fısıltı gibiydi. "Bu... yumurtlamanın bir parçası olmalı. *Vay canına.* Uhm."

Ch'ik sırtarak kollarını başının arkasında kavuşturdu. "Evet. Öyle olmalı."

Bu eğlenceli olacaktı.

CHAPTER 5

- JAU -

HER NE KADAR YENİ BETA'LARI GARIP BİR ŞEKİLDE HAYAL KIRIKLIĞINA UĞRAMIŞ GÖRÜNSE DE Roz'un bedeni, söz verilen 20 dakikalık süre dolmak üzereyken onunkinden kurtuldu. Jau, geleneksel minnettarlık jesti olarak Roz'un alnına nazik ve iffetli bir öpücük kondurduktan sonra onu *Koton'un* iyi döşenmiş misafir odasına götürdü.

Kısa bir sonik düşün ardından, Zul'un otomatik pilotu onlara verdiği koordinatlara göre ayarladığı kokpite doğru yol aldı. Neyse ki geminin tamamını kargo ambarlarında saklayabileceklerdi; uzun süreli çekme işlemi yıldız sürüklenmesine neden olarak iticilerine zarar verebilirdi.

Grup birlikte kargo ambarına indi, Roz kapakları açmak ve gemiyi savaşa hazır hale getirmek için kavernöz odayı geçti.

Ağırlık. Adımlarında fark edilir bir yay vardı ve anahtarları çekip düğmelere basarken kulakları dikkatle seğiriyordu.

Hepsi Roz'un sözlerini bitirmesini beklerken Ch'ik ikisine özür dileyen bir gülümsemeyle baktı. "Hey, *Aeon Hawk* kargo bölümünüzü kapladığı için iş yapamayacağınız için üzgünüm."

Jau, Zul ile bakışlarını paylaştı. Kümelerinin gayriresmî tatlı dilli konuşmacısı, solgun bir gülümseme takındı ve ellerini geleneksel şaşkınlık jestiyle havaya kaldırdı. "Ne demek istiyorsunuz? Geminizi tamir etmek bizim işimiz, biz kayıtlı bir tamir gemisiyiz."

Ch'ik ona sırtıarak baktı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Roz beni gemiye taşırken pedipalpleri gördüm. Sizler kısaçsınız, değil mi?"

Jau cevap vermedi, sadece kıpırdandı ve başparmaklarını tulumunun ceplerine sokup ileri geri sallandı. Sahte bir masumiyetle ılık çalarken kulakları geriye düştü.

Ch'ik de aynı şekilde bir şey söylemedi ama ayaklarının altındaki bölme kapılarına dikkatle bakarken sırttı; kalın, yükseltilmiş, gemiden gemiye sızdırmazlık mekanizması kenarlarından belli oluyordu. Başını geriye doğru eğerek üzerlerindeki tavana monte edilmiş, dikkat çekici ve kesinlikle onarım için yapılmamış cihaza baktı.

Sesinde zengin bir eğlence vardı. "Yani Jau, bana bunun "Gövde delici bir cihaz *değil mi?*"

"Peki, hiç bir gövdeyi deldiğini gördün mü?" Tavana bakarken şok olmuş gibi yaptı ve komedi değeri için rolünü sürdürdü.

"Öyle *mi?*" O da karşılık verdi, şimdi daha geniş

sırıtiyordu. Bir elini sağlam gözünün üzerine

kapattı. "Hayır."

Kahkahası bulaşıcıydı, herhangi bir kesici meşaleden daha parlaktı ve Jau gözlerini açarak kızın başını geriye atmasını izledi. Tanrım, çok *güzeldi*. Bunu nasıl görmemişti? Vücudunun bir dişiye - bir *Beta*'ya, pulsar aşkına - ateşli bir şekilde tepki verdiğini hissetmek çok garipti ama onun içinde bir şeyleri harekete geçirdiğini inkâr edemezdi. Bu düşünceyi bir kenara itti, utanç karnına çökmüştü: Bu sadece onların Beta'sıydı, yumurtalarını taşıyordu. Sevdiği iki arkadaşı vardı ve geçici sözleşmeleri Oster standartlarına göre alışılmadık olsa bile, bir Beta için bu tür düşüncelere kapılmak uygun değildi.

Yakında bir aileye sahip olacakları için duygusaldı, onlar için taşımayı kabul ettiği için yersiz bir minnettarlıktı.

Değil mi?

Ayaklarının dibindeki kapılar yavaşça açılırken, rüzgâr etraflarında dönerek düşüncelerini dağıttığında rahatladı.

Ch'ik arkasını dönmüş, gemisini onlarınkine doğru çeken kısa ışınlı çekiciye eşlik eden tozlara karşı gözlerini kısmıştı. Jau onun ya da Zul'un yüzüne bakmadığı için memnundu, çünkü ikisi de aynı yüz ifadesini takınmıştı. Toz dağılana kadar Roz'u göremedi ama orada da aynı ifadeyi bulacağından şüpheleniyordu.

Bu bok parçası nasıl uzaya çıkabilir ki?

Belli ki yeni hasar onu hurdaya ayırmak için yeterli olacaktı - kokpitin yan tarafı çatlaklarla örülmüştü ve bir kanat ucunun bir kol uzunluğu tamamen kesilmişti. Dış radyasyon kalkanında derin oyuklar oluşmuş, alt taraf boyunca düzensiz yırtıklar halinde soyulmuştu. Ancak Jau'yu asıl düşündüren, geçmişte yapılan onarımların kanıtlarıydı.

İkincil iticilerin her ikisi de gezegen atmosferinde gezinmek için daha uygun olan ucuz satış sonrası eklentilerdi, derin uzay yolculuğu için asla güvenmeyeceği şeylerdi. Dengeleyici kanatlardan biri

Alt taraf geminin geri kalanından tamamen farklı bir renkteydi ve daha yakından bakmak için eğildiğinde, kenarların etrafındaki kaynağın mor alevli yanıklardan oluşan kötü bir karmaşa olduğunu gördü.

"Bunu tamir etmesi için birine para mı verdin?" Jau bu rezaletten başka birinin sorumlu olduğunu umarak sordu. Kargo bölmesinin kapıları iç çekerek tekrar kapanırken ve rüzgâr durulurken, Ch'ik'i hangi arka mahalle doğramacısının kopardığını merak ederek dengeleyiciyi işaret etti.

"Hayır! Kendim tamir ettim!" Başarısından son derece gurur duyuyor gibiydi. Jau geminin yara bere içindeki böğrünü okşarken dehşete kapıldı ve ekledi: "Evet, bu bebeğin her santimini biliyorum."

Cebinden bir fob arayüzü çıkardı ve bir düğmeye bastı. *Aeon Hawk* cıvıladı, ardından erişim rampası aşağı doğru titremeye başladığında üzücü bir gıcırdama sesi çıkardı. Destek payandalarından biri bir noktada ikiye ayrılmıştı ve şimdi bir tel bükülmesinden başka bir şeyle bir arada tutulmuyordu. Tellerin kırığın etrafına alelacele açılmış orantısız deliklerden geçirildiğini görünce neredeyse irkilecekti.

Oh. Oh *hayır*.

Üçü de onu gemiye kadar takip ederken birbirlerine baktılar. Roz birkaç uzun adımda Ch'ik'e yetişti, o kasıla kasıla rampayı çıkarken dirseğinin dibinde durdu. Bu kalitesiz onarımlar başarısız olduğu anda onu yakalamaya hazırdı, muhtemelen Jau'yla aynı şeyi hayal ediyordu: hepsinin kargo bölümünün zeminine yuvarlanmasını. Bir mucize eseri, yeni Beta'larının yardımsever bir şekilde gemi olarak adlandırdığı korkunç onarım yığını, gemiye binmelerine yetecek kadar uzun süre bir arada kaldı.

CHAPTER 6

- ROZ -

CH'IK ONLARI GEMISININ KÜÇÜK KÖPRÜSÜNE GÖTÜRDÜ VE ROZ onları karşılayan manzara karşısında tüm vücuduyla ürperdiğini gizleyemedi. Kumanda konsolunun altındaki zemin sadece kirli değildi, neredeyse ayak bileğine kadar atılmış besin çubuğu ambalajlarıyla doluydu. Pilot koltuğunun minderlerinin kenarlarına yıpranmış bir battaniye sıkıştırılmıştı ve yırtık kenarı bir kolçağın üzerinden sarkıyordu.

"Ah." Zul söze başladı ama hemen geri çekildi, muhtemelen nadir bir incelik göstererek durum hakkında gerçekten söyleyebilecekleri hiçbir şey olmadığını fark etmişti. En azından yavrularını taşıyan Beta tarafından bıçaklanarak öldürülme ihtimali olmadan. "Kargonuz nerede?"

"Oh, doğru. Bu taraftan." Onları kısa bir koridordan geçirdi ve gevşek, eğik bir paneli dirsekleyerek kolaylıkla yerine oturttu.

Büyük bir gemi değildi. İçinde gizli bölmeler yoksa, herhangi bir şeyi nerede sakladığını hayal bile edemiyordu. Onu takip ederken zihni dönmeye devam etti, Ch'ik duvardaki bir düğmeyi tokatlarken her şeyi anlamaya çalışıyordu. *Aeon Hawk* dışarıdan bakıldığında köprüden ve yaşam alanlarından daha fazlasına sahip olacak kadar büyük görünmüyordu.

Haklı olduğunu anlayınca kalbi sıkıştı. Gemi aslında sadece bir köprü ve yaşam alanı için yeterince büyüktü, ama yaşam alanını derme çatma bir kargo bölümüne dönüştürmüştü.

Düzgün bir yatak ve eşyalarının olması gereken oda, bunun yerine baştan sona tarımsal nakliye sandıklarıyla doldurulmuştu. Bu en azından kokpitin durumunu açıklıyordu - ne kadar zamandır orada uyuduğunu pulsarlar biliyordu. Ancak bu açıklamanın açıklamadığı şey, Ch'ik'in kapıyı çalıştırmasının hemen ardından hassas burunlarına saplanan keskin yanık kokusuydu.

Roz öksürdü, yanmış kabloların ve belli belirsiz tanıdık bir şeyin kendine özgü notası güçlendirilmiş yaşam alanlarına yayılırken bir elini yüzünün önünde yelpazeledi. Kaşlarını çatı ve yakındaki bir paneli dürttü, *Aeon Hawk'ın* ana güç hücrelerini sözsüz bir şekilde kapattı ve umarım bir elektrik yangını önledi. Yedekler devreye girmeden önce ana ışıklar bir anlığına söndü ve her şeyi daha sert bir parıltıyla yıkadı.

"Teşekkürler! Bazen böyle oluyor." Ch'ik omzunun üzerinden bağırdı, yaklaşan elektrik arızasının işaretleri rahatsız edici bir şekilde umurunda değildi.

Jau ellerini kalçalarına koymuş, Zul'un da içindekilere bakmak için ona katıldığı derme çatma gemi ambarına dikkatle bakıyordu. Roz'un kafasını kurcalayan o eşsiz kokunun kaynağı, endişe verici yanık notasının altındaki koku akımı birden anlam kazanmıştı.

"Ch'ik? Kaçak mal taşıdığınızı söylediğinizi sanıyordum?" Uzun pembe kulaklarından birinin dibini kaşdı, beyni kredileri ve bunun satın alabileceği tüm iyilikleri hesaplamaya başladı. Bu malın onlara sağlayacağı *eve hoş geldin karşılaması*.

Kapı girişinde onlara katılırken yüzünü buruşturdu. "Evet. Toz ticaretini mümkün kılmanın büyük bir hayranı değilim, ancak çeyreğin benim tarafımda iş bulmak zordu. Bitmiş ürünü satmıyorum, dikkatinizi çekerim, sadece -" parmaklarıyla tırnak işareti yaptı, "-Mooravean *yıldız meyvesini* başka türlü elde etmekte zorlanacak dünyalara götürüyorum. İşleme ve satış onların sorumluluğunda, benim değil."

Jau ve Roz şaşkın bakışlarını paylaşıırken Zul söz alarak tüm kümeyi hayrete düşüren şeyi dile getirdi. "Ama bunlar broma kapsülleri, değil mi? Bu bir holografik kaplama falan değil mi?"

"Öyle mi?" Ch'ik ona sorgulayan bir bakış attıktan sonra omuzlarını yüklerin arasından geçirerek en yakındaki sandıktan büyük kahverengi bir kapsül aldı. Onu havaya kaldırdı ve incelemek için ışıktaki çevirdi. "Dünya dışında toplanıp kurutuluyorlar ve toz yapımında kullanılıyorlar. Konseyin gözünde büyük bir hayır, bazı büyük kötülerin odaklanmalarını ve potansiyellerini kullanmalarını sağlıyor, ama aynı zamanda kontrolsüz, cinayet gibi öfkeye neden olma eğiliminde. Biraz değişik tokuş." Kapsülü dikkatlice bir yığının içine geri koydu. "Neden sordunuz?"

Hep birlikte aval aval bakarken Zul'un bakışları biraz genişledi. "Ch'ik, bu Oster'de çok zor yetişen bir ürün; sadece en büyük tarım şirketi kümeleri bizim iklim ve toprağımızda yetiştirmeyi başarabilir. Tohum stoğumuzda zayıf bir genetik tür var ve nesillerdir yeni türler ekleyemedik. Omega'larda yumurtaları ve hamile Beta'larda kit gelişimini güçlendirmek için kullanılan nadir bir lezzet yapmak için kullanılır."

"Yani... bana tüm türünüzün bir grup *toz kafadan* ibaret olduğunu mu söylüyorsunuz?"

Roz elinin karnının üzerinde koruyucu bir şekilde gezindiğini fark etmedi. *Toz kafalarla* neyi kastettiğinden tam olarak emin değildi ama içgüdülerinin onu yavrularını korumaya itmesi yeterince kötüydü.

Ellerini yatıştırıcı bir hareketle havaya kaldırdı. "Hayır, senin bu *tozunun* ne olduğunu bile bilmiyoruz. Oster'de baklaların meyvesi yerli bir asmanın özsuyuyla karıştırılır ve *laht* dediğimiz bir macun haline getirilir."

Ona şüpheyle baktı. "Uh huh. Ve sanırım bu *laht* parlak beyaz, değil mi? Koku bezlerine su enjekte ediliyor?"

"Ne?" Jau bu düşünceyle irkildi. "Hayır! Koyu kahverengi, neredeyse siyah. Yemek gibi pişirilir ve yenir."

"Oh. Huh." Ch'ik bundan ne anlam çıkaracağından emin değilmiş gibi görünüyordu "*Tadı güzel mi?*"

Roz omuz silkti ve hareketini yansıtan Jau'ya baktı.

Zul aniden rahatsız olmuşa benziyordu, sesi bir mırıltıya dönüştü. "Evet. Aslında öyle."

Bu mide bulandırıcı açıklama karşısında Roz'un midesi bulandı. Jau nefesini tutarak elini ağzına götürdü. "Zul! *Laht'ı mı* aldın?"

Zul'un kulakları seğirdi, bakışları utançla güverteye düştü. "Evet, yaptım. Bir keresinde, uzun zaman önce, ailemin partilerinden birindeydi. Çok fazla baskı vardı, tamam mı?"

Roz öfkeyle kaşlarını çattı, kollarını göğsünde kavuşturarak Ch'ik'e döndü ve açıkladı. "*Laht sadece* hamile Betalar ve yumurta taşıyan Omegalar içindir. *Çok* nadirdir ve yavruların hayatta kalma oranlarında büyük bir fark yaratır. Yozlaşmış ve savurgan olarak kabul edilir -" en azından Zul, Roz'un ona attığı bakış karşısında yüzünü buruşturacak kadar utanmıştı, "- bir Alfa'nın onu tüketmesi için, ancak bazı zengin koloni *yıkıcıları onu bir statü sembolü olarak tüketiyor.*"

Roz, Jau'nun omzundaki nazik, sakinleştirici elini silkti, sesi sertleşirken pembe kürklü çenesi öfkeyle titriyordu. "Gidip gemideki birkaç işle ilgilenmem gerekiyor. Sonra uğrayıp görüşürüz, Ch'ik."

Aniden dönerek, arkasından gelen metal gıcirtısıyla birlikte biniş kapağından aşağı indi.

CHAPTER 7

- ZUL -

JAU İÇ GEÇİRDİ VE EVRENSEL BİR JESTLE ELİNİ YÜZÜNDE GEZDİRDİ

bıkkınlık. Alnı endişeyle kırışan Zul bir şeyler söylemeye başladı ama Jau sabırsız bir hareketle onun sözünü kesti. "Sadece... kendine sakla, Z. Biz iyiyiz, mutlu değilim ama iyiyiz. Özür dilemen gereken kişi Roz. Ch'ik'in eşyalarını gemiye taşımasına yardım et ve gidip özür dile, ben burada durağanlık alanı kuracağım."

Zul asık suratla başını salladı, yüzü bir yenilgi maskesiydi. Jau'nun yanından temkinli adımlarla geçerek *Şahin*'in köprüsüne doğru ilerledi, Ch'ik de arkasından geliyordu. Onu hayatının bu uygunsuz kısımlarına maruz bıraktığı için kendini çok kötü hissediyordu. Korsanlıklarından utanmıyordu ama bir Alfa olarak *Laht*'i almak Oster'de sığ, damga taşıyan bir hareketti ve bir Omega, hatta bir Beta için bir küme sözleşmesi bulmayı bile zorlaştırabilirdi.

Neyse ki sırrı şimdiye kadar gizli *kalmıştı*, bu da sadece Omega'sını ve bir Alfa eşini değil, aynı zamanda kültürel damgalarından hiçbir şey bilmeyen bir Beta bulduğu anlamına geliyordu. Yumurtalarının bir Beta'da güvende olduğunu bilmek bir duygu seliyle dilini çözmüş ve muhtemelen bu süreçte Omega'sının kalbini kırmıştı. Beş dakikadır baba adayıydı ve şimdiden ayağını ağzına sokmayı başarmıştı, bu da midesini bulandıran bir gerçektir. Roz *öfkeliydi* ve *öfkelenmekte* de haklıydı.

Önünde konuşulan rahatsız edici konulara aldırış etmeyen Ch'ik, zemindeki bir depo kapağını açtı ve şişkin siyah bir spor çantasını çıkardı. Gümüş bantlı büyük X işaretleri, koyu renkli malzemedeki sayısız yırtık ve söküğü zar zor kapatıyordu.

Ağır çantayı kenara itti ve tekrar bölmeye uzanarak yeşil bir plastik torba çıkardı. Çok daha küçük olan bu çantanın yan tarafında soluk, üç gözlü bir uzaylı gülen yüzü ve popüler bir holonovella serisi olan Night Beats'in reklam logosu vardı.

Zul büyük siyah çantaya uzanırken kapağı bir tekmeye kapattı. Ağır görünüyordu ve yardım etmek istedi ama parmakları malzemeye dokunur dokunmaz Ch'ik onu tersledi. "Dokunma ona."

"Peki, *buna* dokunabilir miyim o zaman?" Zul kendini durduramadan karşılık verdi ve kızın elindeki yeşil çantayı işaret etti. Bu kadar küstah olmak ona göre değildi ama suçluluk duygusuyla gergindi ve ne yapacağından tam olarak emin değildi.

"Uh, emin misin? Keyfine bak." Ch'ik çantayı ona uzattı, sonra da büyük siyah spor çantasını güçlükle homurdanarak omuzladı. Beta'sının kendini zorlamasından pek hoşlanmıyordu ama ona ne yapması gerektiğini söylemek haddine değildi.

Ne yazık ki elindeki plastik torba eskimiş ve yıpranmıştı ve Zul onu rampadan aşağıya kadar takip ederken alt dikişi tamamen açıldı. İçindekiler kargo bölümünün zeminine saçılırken bir küfür savurdu ve bolca özür diledi. Yarısı dolu küçük sabun ve sıvı şişeleri, uygunsuz görüntüleriyle yanaklarının koyu mavi renkte kızarmasına neden olan birkaç dantelli, askılı iç çamaşırı ve bir çift tulum. Çömeldi ve özenle kaçındığı iç çamaşırları hariç her şeyi topladı.

Galaksinin dört bir yanındaki farklı istasyonlardan, limanlardan ve gezegenlerden gelen mühürlerle kapakları tamamen gizlenmiş, yıpranmış eski bir defteri yerden aldı. Tanıdık bir tanesi gözüne çarptı.

Sanki ona kredi borcu varmış gibi baktı, bir yandan da kızın o narin iç çamaşırlarını yerden almasını izlememek için kendini zor tuttu. *Lanet olsun, düğümü* neden şişmişti ki?

Zihninin durmaksızın onun iç çamaşırları içinde nasıl görüneceğini hayal etmesini engellemek için bir şeylerden, herhangi bir şeyden bahsetmeye çalışırken sesi sinirle çatallaştı. "O -oh, hey. Daucus'a gittin demek?"

"Evet. Birkaç sezon önce oradan bir sevkiyat yapmıştım. Güzel bir yerdi ama gece pazarları biraz kalabalıktı." Kadın bir avuç danteli çantasının yan cebine sokunca Zul ağzının kuruduğunu fark etti. Düşüncelerini daha tarafsız konular üzerinde oyalanmaya zorladı.

"Öyle. Oradayken sookrut denediniz mi acaba?" Bu tatlı ve tuzlu sebze yemeğini kadranda bulmak kolay değildi ama neyse ki kümelerinin bunun tadını çıkarmak için gemiden ayrılmasına gerek yoktu.

Gözleri parlayarak sııttı ve çantanın fermuarını tekrar kapattı. "Kesinlikle evet. Bu şey inanılmaz - pazarların en sevdiğim kısmıydı. Yemin ederim

Dünya dışına çıktığımda yemek satıcılarından biri beni isimle tanıyordu - o kadar çok yedim ki dişlerimi turuncuya boyayacağımı sandım."

Zul'un göğsünde dostluk gururu çiçek açtı. "Bu aslında Jau'nun uzmanlık alanlarından biri."

"Uzmanlık alanlarımdan biri nedir?" Jau ortaya çıktı ve yanağının tüylerine bulaşmış motor yağıyla dikkatlice rampadan aşağı indi.

"Sookrut. Görünüşe göre Ch'ik bir hayran." Zul elini tulumunun koluna soktu ve Jau'nun yanağındaki lekeyi nazikçe temizlemek için kullandı.

Sarı Lapann sıırttı ve Zul'un elini çekerken burnunu soktu, başını Ch'ik'e doğru eğdi. "Ah, evet. İstersen daha sonra senin için biraz hazırlayabilirim."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Zahmet etmeyin, ben de bir besin bloğuna bir sonraki kız kadar kolay lezzet kristalleri koyabilirim."

Jau dilini şaklatarak uyardı. "Sanki mutfağımda besin blokları bulunduracakmışım gibi. Ben gerçek gezegen yiyeceklerinden bahsediyorum, tüm dirtside tazelik deneyiminden."

Ch'ik şaşkınlıkla durdu ve ona inanamayarak bakarken omzundaki çantanın askısını kaydırdı. "Ciddi misin? Bunu nasıl başarıyorsun?"

"Ah, biliyorsun." Jau'nun burnu yaramazca kıvrıldı. "Bizim de kendi yöntemlerimiz var. Hadi, eşyalarını odana bırakalım ve sonra sana sihrimi nerede yaptığımı göstereyim."

Garip bir şekilde paketlenmiş eşyaları ve yırtık çantayı Zul'dan aldı ve onu nazikçe *Koton'a* geri itti. "Hadi git, Z. Sonra görüşürüz."

Zul başını sallamadan önce sadece bir an tereddüt etti ve hidroponik bölmelerine giden oldukça sağlam rampayı hızla çıktı.

Çoğunlukla, uzay yolculuğu için erzak, genetiği değiştirilmiş mantarların atıkları hızlandırılmış bir oranda biyokütleyle dönüştürdüğü özel mantar çiftliklerinden geliyordu. Sürekli yenilenen kapaklar parçalanıp katmanlar halinde sıkıştırılıyor, depolanması kolay, ucuz besinlerden oluşan kalaslar ve bloklar halinde katlanıyordu. Tadı yeterince iyiydi ve aroma kristalleri gibi eklemeler insanların akıllarını kaybetmelerini önleyecek kadar monotonluğu engelliyordu. *Çeşitlilik* ve *gerçek lezzet* gibi şeyler A noktası ile B noktası arasındaki uzun yolculuklar için değil, gezegene gitmek için ayrılmıştı.

Bir gemide küçük bir hidroponik bahçeye sahip olmak bile inanılmaz bir lükstü. Zul'un içine adım attığı bahçe, en abartılı derecede zengin uzay gemicileri hariç herkesin çok ötesindeydi - ki tesadüfe bakın ki onu çaldıkları kişi de tam olarak oydu. Lapann kültüründe aile her şeydi ama Zul'un kümesi artık onun ailesiydi. Oster'den sürgün edilmesinin ardından Zul, geniş akrabalarını korsanlaştırdığı için en ufak bir suçluluk duygusu bile hissetmemişti.

Hidroponik sistem, üçünün birlikte kaçırıldığı ilk şeylerden biriydi. Amcasının özel biyodomunu yerle bir ettikten sonra onu koyacak yerleri bile kalmamıştı. Uzay gemileri için yer her zaman çok önemlidir ve Jau yerçekimi çekirdeğinin iç kısmındaki devasa boş silindire bir kapı takılabileceğini keşfedene kadar ekipmanlar kargo ambarlarını tıkamıştı.

Bugünlerde, *Koton'un* merkezindeki gizli hidroponik süite giren biri, ateşli bir rüya gördüğünü düşünebilirdi. Burada hiç gölge yoktu, beyaz substrat kutularından oluşan yüksek rafların üzerinde her yönden parlayan yetiştirme ışıkları yoktu. Silindirik odanın kenarlarında sıralanmışlardı ve gemiyi çevreleyen duvarlardan yayılan artık yerçekimi tarafından yerlerinde tutulmuşlardı. Ancak sütunun merkezi tamamen sıfır G'ydı. Eğer o ağırlıksız şeritte kalırlarsa, yukarı doğru sürüklenebilirlerdi.

ve yataklardan aşığıya, koyu yapraklı yeşilliklerin ve sonsuz çeşitlilikteki sook tops ve şifalı lahtvine'nin fırfırlı sıralarının yanından parmak uçlarını kaydırın.

Roz odanın ortasında, Zul'un bakış açısından baş aşığı duruyordu, kulakları hareketleriyle hafifçe sallanıyordu. Etrafında bir tarlada asılı duran aletler, sürüklenip gitmelerini önlemek için ince iplerle sebze raflarına bağlanmıştı. Zul'un göğsü onu görünce ağrıyordu, sanki kalbi de havada, bağısız ve belirsiz bir şekilde sallanıyormuş gibi.

Zul uzun bir alıştırmannın verdiği rahatlıkla kendini kapı çerçevesinin içinden itti ve Roz'a doğru alıştırmış bir ivmeyle sıçradı, başları aynı hizaya geldiğinde yavaşlayarak durdu. Roz, Zul'un kulaklarının uçları görüş alanını kapatırken bile onun yaklaştığını görmezden gelerek organik yataklara gübre atmaya devam ediyordu.

"Özür dilerim." Zul utançtan boğazının yandığını hissetti; kelimeler yetersizdi ama başka nereden başlayacağını bilmiyordu.

Roz gübre şişesini bir sookrut rafının yanında yüzmeye bıraktı. Zul'a doğru uzanarak kulaklarını yoldan çekti ve küçük bir makasla başıboş sapları temizleme işine geri döndü.

Zul'un midesi rahatsız edici bir şekilde döndü, bu hissin etraflarındaki yerçekimsiz ortamla hiçbir ilgisi yoktu. "Çok özür dilerim Roz, gerçekten-"

"Yapma. Bunu duymak istemiyorum." Roz'un çenesi tekrar kasıldı ve Zul, arkadaşı aniden arkasını dönmeden önce onun gözlerinin etrafındaki kırmızı halkaları fark etti.

Zul devam etti, artık çaresizdi. "Bu biz tanışmadan önceki döngülerdi. O zamanlar farklı biriydim. Sen de biliyorsun. Ailemin nasıl biri olduğunu biliyorsun."

"Evet. Ailenin nasıl biri olduğunu biliyorum. İşte bu yüzden, Zul. Ailen yüzünden umursamak zorunda kalmadın. Her gün laht alıyor olabilirdin! Ailen yine de seni tam bir küme haline getirirdi ve

Kitlerinizin sağlıklı çıkmasını garanti altına aldınız. Ölüm oranı göz önüne alındığında, laht'ın ne kadar büyük bir fark yarattığını biliyorsunuz ama yine de-" enesini sıkarak sözlerini yarıda kesti ve yakınlardaki bir ipi öfkeyle makasın etrafına bağlayarak uçup gitmesini engelledi.

Kaptanıyla yüzleşmek için döndü, sesi soğuktu, neredeyse heceleri tükürüyordu. "Benimle birlikte sürgün edilmemiş olsaydın, ben de senin kümende *olur* muydum? Yoksa ben de asi ve savurgan oğulla birlikte uygun bir şekilde karanlığa atılan bir Omega mıyım?"

Uzun pembe kulakları kızgınlıkla aşağıya doğru inerken rafları itti ve Zul'la göğüs göğüse geldi, artık öfkeliydi. "Eee? Satın mı alındım, Zul? Kök salmanı umarak bizi birlikte mi yakaladılar?"

Zul vurulmuş gibi geri çekildi, sadece yerçekimi yüzünden kol mesafesinde kalmıştı. "Böyle mi düşünüyorsun Roz? Bütün bunları *uygun olduğun için mi yaşadığımızı* düşünüyorsun? Biz bir *kümeyiz* ve ben *her* koşulda ikinizi de seçerdim. Eğer babam yarın bana yalnız dönmemi söyleyen bir ışın gönderseydi, ona kendisini ikiz güneşlere fırlatmasını söylerdim."

Uzanıp Roz'un ensesini sıkıca kavradı ve onu gözleriyle buluşmaya zorladı. "Seni seviyorum seni koca aptal piç ve Jau da seviyor. Birlikte bir ailemiz olacak ve hepsi senin sayende. Geçmişte bir pislik olduğum için özür dilerim ama inan bana, şu anda öyle biri değilim ve bu da senin sayende. Tanıştığımız günden beri daha iyi bir Lapann olmam için bana ilham verdin Roz ve şimdi kitlerimiz de öyle olacak."

İkisi de havaya basarken uzun bir sessizlik oldu, Roz'un gözleri kısıktı, Zul'un tutuşu onu yakınında tutuyordu. Sonunda konuştuğunda sesi sessiz ve gergindi. "Gerçekten sadece bir kez mi? Bana söz veriyor musun? Geçmişte olsa bile, böyle biriyle birlikte olabileceğimden emin değilim."

Zul'un omuzları rahatlayarak çöktü. "Yalan söylüyorsam pulsarlar kulaklarımı alır, Roz. Sana yemin ederim, sadece bir kez ve mümkün olan en küçük parça, senin varlığından bile haberdar olmadan önceki döngüler. Bunu sadece kuzenimin beni rahat bırakmasını sağlamak için yaptım ama o zaman bile yanlış olduğunu biliyordum."

Roz'un yüzü yumuşadı, gözleri kapandı. "Pekâlâ. Bunun için seni affedebilirim. Ama artık sır yok, tamam mı? Bunu benden sakladığını bilmek gerçekten acı veriyor."

Zul arkadaşının ellerini tuttu ve minnetle sıktı. "Artık sır yok. Yemin ederim."

Roz sertçe yutkundu. "Dürüst olmak gerekirse, her iki taraf için de geçerli olmalı. Ch'ik'e karşı garip bir tepki verdim Zul. Yumurtalarımı bırakmaktan daha fazlasıydı, *iyi hissettirdi*. Onu *iyi hissettirmek* istedim, yumurtlama için gerekli olandan çok daha fazlasını. Şimdi bile kendimi onunla tekrar etkileşime geçmek isterken buluyorum, her ne kadar bu konudaki rolüm açıkça sona ermiş olsa da. Nasıl davranacağımı bilmekte zorlanıyorum."

"Eşyalarını alırken, tulumunu indirmiş ve beline bağlamıştı ve ben görebiliyordum-" Zul durdu, zorlukla yutkundu. Söylemesine gerek yoktu, ikisi de ne demek istediğini biliyordu - yumurtalar parlıyordu. Yumurtaları *onun* içinde parlıyordu. "Ben de tuhaf hissettim. Eminim sadece sinirseldir. Hepimiz yumurtaların üzerine basmak için sabırsızlanıyoruz, hepsi bu."

İç çamaşırlarıyla ilgili kısmı ve onu kendisi için giyerken görmeyi ne kadar çok istediğini atlamıştı. Bu, olayların bu derli toplu küçük versiyonuna, şu anda bile düğümünü şişiren o karmaşık dürtüler karmaşasına uymuyordu.

Bunu aklından kovarak Roz'u omuzlarından yakaladı ve bir ayağını hidroponik raflardan birine takarak ikisini de odanın kavisli kenarına doğru döndürdü, burada yerçekimi alanının saçakları onları yavaşça yere geri çekti. Uzun zaman önce kafa karıştırıcı olmaktan çıkmıştı ama Zul yine de kendini sakinleştirmeye çalışırken başını Roz'un göğsüne yasladı.

Bunun olma ihtimali pek yok.

Hidroponik süitteki yüksek O2 doygunluğu her zaman biraz sersemlemesine neden olmuştur ama şu anda yardıma pek ihtiyacı yoktu. Tüm bunların düşüncesi

- yumurtaları, Roz'un affediciliği, Ch'ik'in varlığı - iyi ya da kötü, Zul'un ruhunu ateşledi. Ve burada, Roz'la ve etraflarında gerçekleşen tüm bu fotosentez, onun ilkel doğasını ortaya çıkardı. Burada geçmişindeki başarısızlıklara takılıp kalmasına ya da geleceğin belirsizlikleri yüzünden acı çekmesine gerek yoktu. Zul ıslak toprak ve yeni yaprakların kokusunda, yaşamın katmanlarında ve katmanlarında kaybolmasına izin verebilirdi. Yemyeşil ve yemyeşil. Işıl ışıl. Işıl ışıl.

Zul sessiz kaldı, yerçekiminin sağladığından daha fazla topraklanmaya ihtiyacı vardı. Roz uzanıp Zul'un kulağını hafifçe okşadı. "İyi hissettiriyor, değil mi? Bunu yaptığımızı bilmek?"

Zul sözsüzce başını salladı, alnı hâlâ Roz'un geniş göğsünde duruyordu. Şimdi tulumunun altında tamamen ereksiyon halindeydi, *Omega'sının* ve *Beta'sının* ailelerini tamamladığı düşüncesi onu neredeyse vahşi bir tatminle dolduruyordu. Roz'un kalçasına yaslandı, parmakları tulumun içinde kıvrılıp onu kendine çekti.

Her erkek Lapann, galaksinin neresinde olursa olsun, eşyaları arasında tüp benzeri şeffaf bir şişe bulundururdu. Basit ve tabanında hidrolik bir piston bulunan bu şişeler yumurtalar aktarıldıktan sonra üreme için kullanılıyordu; kırılganlıkları nedeniyle yumurtaların kendilerinin de bedenden bedene aktarılması gerekiyordu. Oster'in dişi Betaları yalnızca birbirleriyle çiftleştiklerinden, şişeler küme sözleşmeleri tamamlandığında genetik materyali iletmek için kullanılıyordu.

"Şişenin burada olduğunu biliyorum Roz. Yanında bulundurmayacak kadar tatlısın. Nerede o?" Zul'un sesi hoş bir hırıltıydı, sıcaklık ve vaatlerle doluydu.

Roz mutlulukla inledi. "Alet kutusunda, ilk tepsinin altında. Ben... Bunu yapabileceğimizi hiç düşünmemiştim-"

Zul onu aniden öptü, arkasındaki raflara doğru sertçe bastırdı, sert aletini arkadaşınıninkine doğru itti ve onları ayıran ince bir brandadan başka bir şey yoktu. "Seni bir tanesini doldururken görmek çok seksi olacak. Bunun *hayalini* kurmuştum." Elini aşağı kaydırды, açıkça kavradı ve kumaşın içinden Roz'un sikini okşadı, inleyene ve dokunuşa doğru eğilene kadar onu kızdırdı, soluk pembe bir leke her seferinde birkaç damla yayıldı.

Tutuşunu bırakmadan önce bir kez daha sıkıca sıktı. Roz sızlandı, daha fazlası için Zul'un koluna yapıştı ama Alfa'sı ona sadece sırtıttı. "Git şişeni getir Roz."

İri ve güçlü bacaklarını duvardan iterek Zul'un yanından geçip tekrar havalandı ve kolayca takla atarak söz konusu kutuya ulaştı. Birkaç dakika içinde kendini düzeltip aşağıya doğru süzüldü ve tepesinde esnek bir açıklık bulunan şeffaf bir tüpü kavradı. Fermuarını indirdi ve kendi ereksiyonunu şehvetle avuçladı, Zul'a doğru nefes nefese baktı, başparmağı boş boş şişenin esnek deliğine daldı.

"Hayır. Henüz değil." Zul'un bakışları yoğundu, Alfa doğası tamamen gözler önündeydi, hormonlar etraflarındaki silindirik odayı adeta sular altında bırakıyordu.

"I -" Roz duraksadı, başparmağı şişenin üstünden kaydı, Zul şişeyi kapıp omuz hizasında ağırlıksız bir şekilde asılı bırakınca kafası karıştı.

"Kendine dokunmayı bırak. Çek ellerini." Zul'un sesi sertleşti, gözleri o bakışla parlıyordu. Roz'un itaat etmekten başka bir şey yapamayacağını ve bundan mutluluk duyacağını biliyordu.

Roz boğazının arkasından kaba bir ihtiyaç sesiyle cevap verdi ama söyleneni yaptı. Kulaklarını aşağı ve arkaya indirdi, kendine dokunmayı bırakırken boyun eğdiğini göstermek için başını eğdi. Sorgulayan bir bakışla,

Diz çöktü ve iki elini de avuç içleri aşağı bakacak şekilde kalın kalçalarının üzerine yerleştirdi, tıpkı ona öğretildiği gibi. Parmakları titriyordu, koca siki tulumundaki açıklıktan iğrenç bir şekilde sarkıyordu, dokunulmamıştı ama serbestçe sızıyordu. Sedefli pembe damlalar şaftının ucundan ağır ağır akıyor, sert ışıklarda parlıyordu.

Zul derin bir nefes aldı, sesi onayla ısınmıştı. "Güzel. Bu çok iyi."

Zul kendi tulumunun fermuarını açıp aşağı iterken gözleri kararmıştı, kendini okşuyor ve Roz kendini tutmaya çalışırken sırtarak aşağı bakıyordu. Pembe Omega'nın tüm vücudu kısıtlamadan dolayı titriyordu ama kendini kenardan geri çekerken birkaç derin, soluk soluğa nefes aldı. Omega dokunaçları bile emirlere karşı gelerek onu uçurumun kenarına göndermemek için horoz kafasına yaslanmış, kendilerine gelmeye çalışıyordu.

Kendi vuruşlarını yavaşlatan Zul, diğer elini uzatıp Roz'un başını geriye eğerek yüzünü görebildi ve avucunun içinde nefes nefese kalan Omega'sının yüz hatlarındaki bariz ihtiyacı hayranlıkla izledi.

"İşte bu kadar." Roz'un çenesine bastırıp ağzını açmaya ikna ederken mırıldandı.

Roz'un hızlı ve ıslak nefesleri, Zul başparmağını içeri daldırıp dilinin üzerinde alaycı bir şekilde okşayarak yanağının iç kısmına, etin kaygan ve yumuşak olduğu yere doğru sürüklendiğinde boğuk bir iniltiye dönüştü. Hidroponik süitin sert ışığında, Zul'un kendini okşayışını Alfa'sının başparmağına takılmış bir şekilde izleyen Roz'un gözlerindeki tek gölge ağır ağır kapanan gözleriydi. Bağlı çenesinin gevşemesine izin vererek baskın eşinin ona bakmasına izin verdi. Ona.

Zul başparmağının ucunu tekrar Roz'un diline sürttü, Omega'sı kendisine verilen tek şeyi emme isteğine boyun eğdi. Zul'un

Bu his ani ve elektrikseldi, eli aşağı inerek sikinin dibindeki dđđümü sıktı. Roz'u hızlı bir 'tsk' ile azarladı - Roz'un ağzının itaatkâr bir şekilde tekrar açılması için tek gereken buydu.

Parlak mavi sıvı, Zul'un aleti aralarında sert bir şekilde sallanırken ucunda boncuk boncuk birikti. Damlayan başparmağını Roz'un dilinden çekti ve onun yerine üst diş eti çizgisinin yivli çukuru boyunca gezdirdi, Roz'un köpek dişlerinin çift sırasına ve onların ötesinde Omega'sının ağzının parıldayan cazibesine hayran olmak için dudağını yukarı bastırdı.

Zorlukla bastırılmış bir sabırsızlık hırlamasıyla Zul, Roz'un kulaklarından birini kavramak için tutuşunu değiştirdi ve tekrar havada asılı kalmak için yerçekiminden geri adım attı. Belini Roz'un göz hizasına getirmek için hızla pozisyon aldı ve başparmağıyla dudaklarını açarak kendini Omega'sının ağzına hoyratça yerleştirdi. Memnuniyet dolu bir homurtuyla içeri girdi ve Roz'un yanakları çukurlaşırken gözlerinin önce irileşmesini, sonra da kapüşonlu bir hal almasını izledi.

Zul bugün Omega'sına duyduğu arzu, Beta'larına karşı hissettiği beklenmedik çekim ve aralarını düzeltme ihtiyacıyla yanıp tutuşuyordu. Roz'un onu bir iniş döngüsündeki son çalışan motormuş gibi çalıştırdığından bahsetmiyorum bile, ikisi de birbirlerini iterken soluk mavi horoz o yumuşak pembe dudakların arasından pistonlanıyordu.

"*Siktir* - Roz... hoşuna gitti mi? Beni tatmak hoşuna gitti mi Omega?" Zul dişlerinin arasından zevkle tısladı, kendini kenardan uzak tutarken mırıldandı, başparmağı Roz'un kulağının hassas iç kısmını okşadı. "Ne kadar iyi bir damızlık. Seni o kadar sert becerdik ki bizim için *üç* yumurta yaptın. *Mükemmel* Omega'mız, çok doğurgan, çok yakışıklı, çok güçlü..."

Roz inledi, Alfa'sının övgüsü karşısında tüyleri zevkten diken diken oldu, Zul'un hormonları onu neredeyse çılgınca bir tatmin durumuna soktu. Zul isteksizce geri çekildi, eşinin yanağını ve kulağını serbest bıraktı, dikkat çekmek için parmaklarını sertçe şıklattı. "*Şimdi*, Omega. Şişe."

Dilini şiş dudaklarında gezdiren Roz uzanıp şişeyi titreyen eliyle Zul'a uzattı ve Zul'un kendini aşağı çekmek için bir rafın kenarını kullanmasını nefes nefese izledi. Bir kolunu Roz'un omuzlarına doladı ve şişenin gergin ağzını Roz'un sikine yaklaştıtırırken kendi dizlerinin üzerine düştü.

Zul'un sesi Roz'un kulağına karşı alçak ve sıcaktı, şişeyi iterek Roz'un sikini dar delikten tüpün içine soktu. "*İşte oldu. Şimdi Alfa'na hepsini ver. Bana ne kadar iyi bir Omega olduğunu göster, beni gururlandır. Şimdi benim için sertleş Roz.*"

Üreme hormonları ve ritüel emirlerin güçlü kokteyli tarafından yönlendirilen Roz'un kalçaları kontrolsüz bir şekilde şişeye çarptı, vücudunun geri kalanı Zul'un sıkı tutuşuyla sabitlendi. Aletin ucundan sıcak, cömert fiskiyeleler halinde kremşi pembe sıvı fışkırırken inledi ve Zul'un adını tekrar tekrar fısıldadı. Refleks olarak şişenin ağzını becerdi, hızla iç kısmı doldurdu ve şaftının yarısından fazlasını gizledi. Sıvı sedefli girdaplar halinde dönerken, ovo-tentakülleri sonunda tatmin olmuş bir şekilde tembelce dalgalandı.

Başını öne eğdi, nefes nefese kaldı ve Zul şişeyi bitkin ama hâlâ etkileyici olan şaftından bir patırtıyla çekip çıkarırken istemsizce seğirdi. Şişeyi dikkatlice dik tuttu ve Roz'a dönüp onu sevgiyle kucaklamadan önce yakındaki bir alt tabaka kutusunun köşesine yerleştirdi. Arkasına yaslanırken, Roz'un karnındaki nemli pembe kalıntıya karşı kendi mavi prekumunun bulaşmasına hayran kaldı - her zaman kümesinin ürettiği renklerin çarpıcı göründüğünü düşünmüştü.

Roz'un sesi sessizdi, inkar edilemez bir mutluluk içindeydi. "Biliyor musun Zul, bir keresinde nasıl hissettireceğini görmek için bir şişenin içine kaymıştım. Bir şişe *kullanacağımı* hayal bile edemezdim." Zul kıkırdadı ve bir elini Omega'sının omurgasında aşağı yukarı gezdirdi. Şişeler sadece üreme içindi ve Roz bir Alfa'nın emri olmadan şişenin içine giremezdi ama

deney onun bir aileyi ne kadar çok istediğini gösteriyordu. Zul, Roz'un artık bir aileye sahip olmasından son derece memnundu; yumuşak kalpli, dik başlı Omega'sının hak ettiğinden daha azı değildi bu.

Roz hâlâ aralarında duran, zonklayan, muhtaç mavi alete dokunmak için uzandı ama Zul bileğini nazikçe kavrayarak elini durdurdu. "Hayır, bunu şişeye saklayacağım, yakında benimkine ihtiyacı olacak. Bu seninle ilgiliydi. Seni ne kadar çok sevdiğimi bilmeni istedim ve Jau'yla uzun zaman önce önce senin yumurtanın dölleneceği konusunda anlaşmıştık. Sen bizim için çok iyi bir eş oldun Roz."

Roz usulca kızardı ve hoppa bir kakhaha atarak gülümsedi. "Yumurtam döllendikten sonra yuvasını kuracak. *Sabırsızlanıyorum.*" Gözleri genişledi. "Ohh. Zul, o Oster'den değil, yuva yapma içgüdüsünü anlamayacaktır. Ona malzeme konusunda yardım etmemiz gerekecek, soracak kadar bile bilmez."

Zul başını salladı. "Jau ve ben zaten buna hazırlıklıydık, merak etme. Battaniyelerimizi çıkardık ve yatağımızdalar. Senin de depodan çiftleşme battaniyeni alman gerekecek, bir iki gece hepsiyle birlikte uyuyacağız, kokularımızı iyice alabilmek için biraz sevişeceğiz." Roz'un kulağını dudaklarına eğdi ve Roz mutlu bir şekilde titreyene kadar hassas iç kısmını öptü.

Zul'a sıkıca sarıldı, yanağına sokulup kokusuyla onu şefkatle işaretledi. "Ben de biraz sebze toplayacağım, bu akşam kutlamak için hepimiz güzel bir yemek yiyeceğiz. Artık o berbat protein bloklarını yemesini istemiyorum, *ne* ona ne de yavrulara iyi geliyorlar."

CHAPTER 8

- CH'IK -

JAU'NUN ONA GÖSTERDİĞİ KULÜBE GÜLÜNÇ GÖRÜNÜYORDU.

Ch'ik'in standartlarına göre zengin - bir yatak, bir masa, bir sandalye ve kendi özel sonik duşu - ve bu Jau'nun yatak için ona yastık vermek üzere kısa bir süreliğine geri dönmesinden önceydi. Gerçekten de çok fazla yastık vardı. Irklarının özellikle pelüş uyku odalarına ihtiyacı var mıydı? Genellikle *Aeon Hawk*'ın kumanda koltuğunda uyurdu, bu yüzden düz yatmak bile vahşi bir lükstü.

Jau broma kapsüllerini ana gezegenleri olan Oster'e geri götürmenin, onlar için en iyi fiyatı ve nihai doğum için daha iyi tıbbi teknolojiye erişim sağlayacağını açıklamıştı. Bildiği kara borsalarda broma kapsülleri ne kadar az bulunursa bulunsun, Oster'in onlar için iki kat daha çaresiz olduğu anlaşılıyordu. Jau'nun söylediği gibi, *gezegenin tüm sosyal yapısında devrim* yaratabilecek herhangi bir şey, onun koparabileceğinden çok daha fazla krediye eşitti.

her zamanki bağlantılarının dışında. Yani evet, her şey bir kumardı ama durağanlık alanı kapsülleri güvende tutacaktı ve en azından bu sırada rahat edecekti. Artık birkaç kesir döngüsü boyunca kumanda koltuğunda uyumak yok - bununla kesinlikle yaşayabilirdi.

Ch'ik mutlu bir şekilde yüzüstü yatağa uzandı. Yüzünü yumuşak yastıklardan birine gömdü ve derin bir nefes alıp şaşkınlıkla doğrulana kadar ona yaslanarak rahatladı. Varsayılan olarak kullanılan temizleyici nötrleştiriciler gibi kokmasını bekliyordu ama bunun yerine kumaş erkeksi ve metalik, hoş bir şekilde kokuyordu. Bağdaş kurarak oturan Ch'ik, bir nefes daha çekerken yastığa sarıldı. Rando Lapann'ın parfümü onu nasıl bu kadar *huzurlu* hissettirebilirdi?

Kapı ağzından gelen hafif bir öksürük başını kaldırmasına neden oldu, böyle bir yastığa sarıldığı için kendini aptal gibi hissediyordu. Zul başıyla selam verdi, kollarını göğsünde kavuşturmuştu, elinde bir şişe vardı.

"Jau sana yastık getirmiş, görüyorum." *Neden ona öyle bakıyordu?*

"Ah, evet." Yastığı aceleyle ranzanın başucuna doğru fırlattı, sanki o lanet şeyi hissetmiyormuş gibi. "Ben... kullandığınız temizlik solüsyonunu seviyorum, gerçekten çok güzel."

Zul'un kulakları dikleşti, kürkü hafifçe kabardı - yüzündeki memnun gülümsemeye bakılırsa zevkten. Lapannlar için temizliğin önemli olduğunu tahmin etti, ki bu genellikle karşılaştığı uzay gemicileri arasında alışılmadık bir durumdu. Kaçakçıların çoğu, komuta merkezleri onunki gibi yanmış çöp yığınlarıydı - diz boyu enkaz ve ambalajlar. Pulsars *Koton'da şimdiye kadar* gördüklerinin tertemiz olduğunu biliyordu.

Bariz bir gururla şişeyi ona uzattı ve Ch'ik gözlerini kısarak baktı. "Bu da ne böyle?"

Yemek yemeyi umuyordu; en son ne zaman yemek yediğini hatırlamıyordu. Bekle, barda su gibi zayıf biralardan birkaç tane içmişti, bu sayılır mıydı? Ch'ik biranın yemek sayılıp sayılmayacağı konusunda hiçbir zaman kesin bir cevap alamamıştı ama muhtemelen sayılmazdı. Özellikle de kanepelerindeki o pek de küçük olmayan 'işlem' sırasında taş gibi ayık olduğunu düşünürsek.

"Bunlar yumurtalara yardımcı olacak besinler. Toplamda üç taneye ihtiyacın olacak ama bu ilkinin dölllenmesine ve düzgün bir şekilde baskı yapmasına yardımcı olacak." Zul kapının pervazına yaslanmış, umutsuzca rahat görünmeye çalışan birinin mükemmel bir resmini çiziyordu.

"Uh, tamam. Yani ben... ne? İçmem mi gerekiyor?" Şişeyi çevirdi, içindeki inci gibi pembe sıvının kıvrılıp dönmesini izledi.

Zul şaşkınlıkla öksürdü ve uzaktaki duvara bakarken koyu mavi bir renge büründü. Beden dili çok utandığını haykırıyordu. "Pulsarlar *Hayır!*"

"Benim türüm *zihin okuyucu* değil dostum! Tükür onu!" Eliyle şişeyi işaret etti, adamın gözlerinin endişeyle şişeyi takip edişini izledi, elleri dökülmesini engellemek için otomatik olarak uzandı.

"*Dikkatli olun* lütfen. Yapışkanı koyman gerekiyor..." Onun bakışlarından kaçınarak boğazını temizledi. "Biliyorsun, içeride. Yumurtaların gittiği yer."

Sinapları elindeki şişeyi, içindekilerin rengini ve Zul'un bariz rahatsızlığını birbirine bağlayınca gözleri büyüdü. "Aman Tanrım. G-Zul, bu *meni mi?* Bana bir pulsar lanet olası Roz'un döl şişesini mi getirdin?" Zul'un cevabı olmasa bile şişenin belli belirsiz sıcaklığından bunun tam olarak ne olduğunu anlamıştı.

Siktir et. Missot 4'ten o kesik tiramit mücevherleri çıkarmak için daha beterini yapmıştı. Zul'e gözlerini devirerek koruyucu kapağı açtı.

"Bu çok garip, bilginiz olsun. Olması gerekenden çok daha fazla iş var. Ayrıca *lütfe*n buna *goo* demeyi keser misiniz?"

"Uh. Neden?" Zul sonunda doğrudan ona bakmayı başardı, kaşlarını kaldırdı, ancak kulağını endişeyle çekiştirdi. Hâlâ sinirliydi ama açıkçası bu biraz... sevimli miydi?

"Çünkü bu *garip*, dostum. Kim buna öyle diyor ki?" Dönen pembe sıvıya tekrar baktı, sessizce hacminden etkilendi.

Gözlerini kırıştırdı, başını eğdi. "Evet, var."

Gözleri bu kez kendi kendine yuvarlandı. "Evet. *Kesinlikle* biliyorsun. Sorun da bu zaten. Tam olarak - bilirsin - havayı ayarlamıyor mu?" İçini çekti ve koruyucu başlığı komodinin üzerine koydu, zihinsel olarak çarşafı mahvetmeden bu kadar... yapışkan *olmayan*... şeyi içine nasıl sokacağını düşündü.

Zul yutkundu ve gitmek için döndü, o kadar hızlı mırıldanıyordu ki soruyu zar zor yakaladı. "İzleyebilir miyim?"

Kızgınlıkla içini çekti ve onu tersledi. "Ne yani, geri dönüşüm kutusuna atmayacağım konusunda bana güvenmiyor musun? Yumurtalarını taşımayı zaten kabul ettim, bari sağlam olduklarından emin olayım. Şimdi yarım yamalak yapmaya başlayacak değilim."

"Hayır! Hiç de öyle değil, ben sadece..." Başını şiddetle salladı, elleri protesto için havadaydı.

"Sen sadece *ne*?" Ch'ik onun hissedilir rahatsızlığı karşısında daha da sinirlenerek ve ona ters ters bakarak sordu. Kulaklarındaki mahcup eğiklik geri gelmişti ama tulumunun önünde büyüyen çadır? Bu yeni bir şeydi.

"*Ohhh*." Ch'ik parlak renkli sıvı şişesini parmaklarının arasında ileri geri sallayarak alaycı bir şekilde sırttı. "İçine girmişsin. Hem de *böyle*."

Zul, kadının tam olarak anlayamadığı bir şeyler mırıldandı. Kadının şaşkınlık dolu sesi karşısında botunun burnunu yere sürttü ve sonunda tekrarladı. "Sen... katılabileceğimizi söyledin."

Kabul etmek gerekir ki, o davette aklından geçen *bu değildi* ama en azından doğru yönde atılmış bir adımdı.

"Ve bunu kastetmiştim. İşte -" Ch'ik, kemiksiz bir çöküşten ziyade laissez-faire bir zarafet olduğunu umduğu bir şekilde ranzasına geri döndü. "İstiyorsan izle o zaman."

Ch'ik sıkma şişesini bir kenara bırakıp tulumunu ve sütyenini çıkardı, o gün iç çamaşırı giyme zahmetine katlandığı için içten içe mutluydu. İç çamaşırını kargo bölümüne döktükten sonra Zul'un yüzündeki aç ifade gözünden kaçmamıştı. Onu vücudunda gördüğünde verdiği tepki daha da iyiydi.

Duvara yaslandığında adamın dudaklarını yalaması, bunu hayal etmediğinin yeterince kanıtıydı. Vücudunu kasıtlı olarak ona doğru eğerek ayaklarını şiltenin üzerine koydu ve bacaklarını açtı.

Zul'un eli kapının pervazına o kadar sıkı yapıştı ki metalin gıcırdadığını duyduğuna yemin edebilirdi. "*Ch'ik*."

İşte buydu. Duymak istediği şey buydu - sıkı bağcıklı Kaptan'ın sesindeki o yırtık ihtiyaç kenarı.

"Evet, Zul?" Yumuşak bir sırıtışla iç çamaşırının üzerinde bir parmağını gezdirdi, aşağı indirmeden önce yıpranmış ince kumaşın üzerinden klitorisini daire içine aldı. Yavaşça, duyusal bir şekilde, ona amını göstermek için kumaşı kenara çekti. En kötü gününde bile onu tahrik etmek için fazla bir şey gerekmiyordu ama tuhaf, özel bir seks şovunun parçası olarak başkasının dölüyle dolu bir fışkırtma şişesini sikmek? Yeni bir şeydi ama işe yaramadıysa ne olayım.

Aslında ayak parmaklarına kadar sıcak bir beklenti karıncalanması gönderen şey fişkirtme şişesinin düşüncesi değildi, değil mi? Zul'un orada durmuş, ağzı açık bir şekilde Ch'ik'in kendisiyle dalga geçmesini izlediğini görmekti.

"Yaklaşın, ısırمام. Size daha önce de söyledim, sizin bu işe karışmanız benim için sorun değil. Roz'u becermek harikaydı ama ikinci raunda hazır olduğumda o koca pembe piç kalkıp ortadan kayboldu. Biraz *rahatlamaya* ihtiyacım var, Zul."

Gözleri büyüdü ve parmakları kapının pervazında gerildi. "Biz - biz sürgünüz, Ch'ik. Yani, sizin için bir Beta sözleşmesi bulmaya çalışabilirim ama Oster'den bu kadar uzaktayken ve durumumuz böyleyken..." Özür dileyerek yüzünü buruşturdu.

Alaycı bir şekilde homurdandı, bir parmağını kıvrımlarının arasına daldırdı ve ne kadar ıslak olduğuna hayret etti. Görünüşe göre hamilelik de onunla aynı fikirdeydi. "Kapımın önünde duran *böyle bir* sik varken neden lanet olası bir Beta'ya ihtiyacım olsun ki, Zul?" Zul'un acı verecek kadar belirgin olan ereksiyonunu düzeltmek için hareket eden eline dikkatle baktı.

Kadın onu izlerken adamın iradesi çözülüyordu ve kadın bu konuda dışa karşı neşeli olmamak için elinden geleni yaptı. Adam her konuda çok ciddi ve işkence çekiyordu - muhtemelen iyi bir sikişe ondan daha çok ihtiyacı vardı. "Ch'ik, bu... bu Oster'de yapılmaz. Alfalar ve Omegalar sadece yuva malzemeleri ve *genetik materyal sağlar*, Betalar ise işin *rahatlama* kısmıyla ilgilenir."

Ona ateşli bir gülümseme fırlattıktan sonra sesini komplocu bir fısıltıya düşürdü. "O zaman Oster'de olmamamız iyi bir şey, değil mi? Şimdi neden gelip bana bir sonraki... teslimatımı... doğrudan kaynağından vermiyorsun?"

Zul, son kısıtlaması da çözülürken sızlandı ve iki hızlı adımla odayı geçti. Yatağa o kadar hızlı tırmandı ki, kız hareketini zar zor fark etti, odada kalan tek oksijen oymuş gibi onu öptü ve duvara yasladı. Parmak uçları adamın yan tarafını sıyırdı ve

Birlikte tulumun fermuarını açıp çekiştirerek indirdiler, Ch'ik tulumu bacaklarından aşağı itmek için ayak tabanlarını kullandı. Tercümanın anlamakta zorlandığı bir dilde küfretti ve sabırsızca botlarını çıkarmak için döndü.

Vay canına. Adam soyunduğuunda kilometrelerce uzunluğuundaki yağsız mavi kaslar onu karşıladı. Adamın yan masadan aldığı şişe olsun ya da olmasın, altındaki çarşafların mahvolacağı hissine kapıldı.

"Yani, bunun iyi olduğuundan emin misin?" Yüz hatlarında belirsizlik belirirken dudağını ısırđı ve kızın kalçalarının arasına baktı. Buna karşılık, başparmaklarını i amaşının yanlarından geçirdi ve kalçalarını kıvırarak aşağı indirdi.

Ch'ik giysiyi parmağının ucunda salladı ve bir avuç dolusu danteli yatağın üzerine bırakmadan önce ona alaycı bir göz kırptı. "İyiden de öte. Ben buna hazırım Zul - lütfen beni yalvartma."

Elini Roz'un elinin üzerine koyup onu doğru yere yönlendirirken omuzlarındaki gerginlik azaldı. Roz'un ilk baştaki utangaçlığı ve Zul'un tereddütu bir gösterge olsaydı, çocukların hiçbirinin daha önce *bu* özel alanda gezinmediğini hissediyordu.

Başlığın vücudundan biraz daha sıcak olduğunu görünce şaşırdı, Zul tabandaki bir düğmeye basarken gözleri yüzüne kilitlendi. Dahili hidrolikler inci gibi pembe sıvıyı yavaşça içine doğru itmeye başladığuında yumuşak bir mekanik tıkırtı ve tıslama duyuldu. İkiisi de silindirin boşalmasını izledi, Zul'un dilinin ucu alt dudağında gezinirken başparmağını deneysel olarak klitorisinde gezdirdi.

Kalçalarını döndürerek memeyi daha derine kaydırdı ve başını sallayarak onu cesaretlendirdi. Adam aniden onun yanında elleri ve dizleri üzerine kaydı ve kürkünün yumuşak, ipeksi fırçası karnının üzerinde okşandı.

Dil, başparmağının yerini aldı. Zul onu tadarken tenine çarpan keskin nefes alışını duymaktan çok hissetti.

Onun ilk kadın partneri olma konusundaki tüm şüpheleri buharlaşıp gitmişti. Vücudunun her çizgisinde ve ağzının her hareketinde açıkça görülüyordu - *büyülenmişti*.

Zul'un doğal beceride eksik olan yanını, mutlak tapınma coşkusuyla ve yönlendirme yeteneğiyle telafi etti. Eli kafasına doğru uzandı, parmakları kulağının dibine masaj yapıyor ve daha fazla uyarılmaya ihtiyaç duyduğunda açısını yönlendiriyordu. Bir anlık tereddütten sonra, artık boş olan şişeyle dikkatlice ama kasıtlı olarak onu becermeye başladı, eski içerik şişenin kolayca girip çıkmasına yardımcı oluyordu.

Ch'ik inledi ve onun ağzına doğru eğildi, bileğini kavrayıp şişeyi dışarı çıkarmak için aşağı uzandı. Zul'u yatakta sırt üstü yatırarak omzunu kavradı, beline sarıldığı sırada uyluğunun iç kısmından aşağı doğru süzülen pembe bir iz vardı. Adam iki parmağıyla izi sildi ve parmaklarını kıvrarak şişman damlacığı kadının içine doğru sıkıca bastırdı. *Bu neden bu kadar ateşliydi?*

Adam parmaklarını temizlemek için elini yukarı kaldırdığında, gözleri ihtiyaçla yanarak onunkilere baktı. Bir saniye daha beklemek istemeyerek, onu girişine doğru hizaladı ve kendini onun shaftına sokmak için dizlerinin üzerine çöktü. Shaft, ekstra kayganlaştırıcıya rağmen kaymayacak kadar kalındı ve kalçalarının küçük kavisleriyle kendini aşağıya doğru itmek zorunda kaldı. Zul'un elini tuttu, kendini sabitlemek için olduğu kadar bağlantı için de, yüzüne doğru sürükledi ve serseri sıvının son damlasını yakalamak için avucunun üzerinde uzun bir şerit yaladı.

Onaylayarak homurdandı, göğsü alçak, ritmik bir sesle gümbürdedi, bu da onu sürerken durgun ve mutlu hissettirdi. Düğümünün uyarıcı genişliği, her yuvarlanan itme ile girişine çarptı ve umut verici

O kadar çok arzuladığı gerginlik. Roz geri çekildiğinden beri neredeyse tek düşünebildiği şey bu inanılmaz histi. Olabildiğince alçaldı ama Zul'un düğümü inatla en çok ihtiyaç duyduğu yerin dışında kaldı.

Tırnakları adamın göğsüne doğru kıvrılırken, sesi yüksek ve gergin, kendi kulaklarına yabancı geliyordu. "*Lütfen!*"

Göğsündeki o sabit gümbürtü daha da yükseldi, kalçalarını kavrayıp onu kendisine doğru sabitlerken ve iterken avuçlarının altında titreşti. Adam tamamen içeri kayarken vücudu öne doğru eğildi, düğümü kilitlendi ve onu orgazmın sınırında inleyerek ve çırpınarak gönderdi.

Onu sıkıca göğsüne bastırdı, kısa ve keskin hamlelerle içine girerken kendi boşalmasını buldu ve omzuna doğru alçak sesle bir zevk çığlığı attı. Göğsü onunkine karşı derin, kararsız nefeslerle kabarıyor, sanki uçup gitmesinden endişeleniyormuş gibi onu tutuyordu.

Hızla çarpan kalbinin dövmesi yavaşlarken, parmaklarını hafifçe Roz'un kısa sarı saçlarına doladı. Kadın mırıldandı, bu his hoşuna gitti, Roz'a yaptığı gibi onu içine çekmeye karşı koyamadı. Adam nefesini içine çekerken kalçaları sarsıldı ve şaşkınlıkla ona baktı.

"Bunu - bunu *sen mi* yapıyorsun? Bilerek mi?" Kocaman gözleri kesinlikle çok sevimliydi.

Ch'ik sırttı ve onu kızdırmak için hafifçe salladı. "Zavallı Roz bunu yapabildiğimi bile bilmiyordu sanırım - sen biraz daha hızlısın. Siz çocuklar daha önce bir dişiyle yatmadınız, değil mi?"

Zul başını salladı ve ellerini onun kalçalarına koydu. Kavrayışı sıcak ve rahatlatıcı geldi ve Ch'ik bundan çok hoşlandı. Ellerini Zul'un kaslı göğsüne koyarak kendini yukarı kaldırdı ve gözlerinden kaçan sarı bir teli huysuzca üfledi.

Avuçlarını şefkatle kızın yanlarında aşağı yukarı gezdirdi. "Oster'de *bunun* için çok fazla eğitim almıyoruz. Eğer bana ya v r u y k e n sormuş olsaydınız, Betaların bizim eğlence için yaptığımız şeyi *yapamayacağını*, bunun biyolojik olarak imkânsız olduğunu söyledim." Yüzü gecikmiş bir pişmanlıkla buruştu. "Lanet olsun. Yumurtalar. Umarım - umarım o da şişede olduğu gibi işe yarar. Lanet olsun. Sırada Jau'nun da olması gerekiyordu." Ağır bir iç geçirdi ve başını yastığa bıraktı. "Bunu onlara nasıl anlatacağım konusunda hiçbir fikrim yok."

Ch'ik başını eğerek kaşlarını çattı. Kendisi pek çok şeydi, pek çoğu tatsız ve bazıları telaffuz edilemezdi ama asla olamayacağı tek şey *diğer kadındı*. "Nedir bu - şey - hepiniz neler yapıyorsunuz? Bağlanmış bir eş durumuyla dalga geçmedik, değil mi? Çünkü ben bu tür bir drama için kaydolmadım."

Zul iç çekerek başını salladı. "Hayır, hayır, Jau ve Roz'un kafası karışacak belki, yumurtalar için endişelenecekler ama üzölmeyecekler-" düğümünün sıkıca kilitlendiğı aralarını işaret etti. "Lapann ilişkiler konusunda oldukça açık, biz sadece bunu kendi kümemize saklamakla yetindik. Pulsarlar, özellikle Jau'nun maçlarından sonra, egzotik bir şeyle yatmak isteyen bayağı insanlardan teklifler aldığımızı biliyor."

Ch'ik içten içe irkildi - o da uzaylı avcılarında biri olarak başlamıştı ama genelde Zul'un tarif ettiğinden daha nazikti. Bugünlerde galaktik penis tombalasından çok eski moda karşılıklı iyi vakit geçirmeye önem veriyordu. 'Maçlar' kısmını merak etti - küçük Lapann bir tür atlet miydi?

Daha rahat etmek için ağırlığını kaydıldı ve Zul mutlu bir şekilde inleyerek elleriyle kalçalarını sıktı. "Sakin ol tatlım, yoksa bütün gün burada kalırız."

Ch'ik güldü ve kalçalarını sabit tutabilmek için göğsüne yaslanarak hareket etti. "Özür dilerim. Kapana kısılmaya alışık değilim."

Zul'un ifadesinden pişmanlık gibi görünen bir şey geçti ama gözlerini kırıştırarak onu uzaklaştırdı, kalçalarını daha sıkı kavradı ve yuvarladı. Artık üstte olan kıza usulca gülümsedi ve kız mutlu bir iç çekişle bacaklarını uzattı. "Teşekkürler, bu çok daha iyi. Düğümün çözülmesine ne kadar kaldı?"

Aniden eğildi, onu tekrar öptü ve ağzına doğru fısıldadı. "Çok erken. Seni tekrar tatmin etmeyi denemek isterdim ama bu iki yumurtanın benim olduğunu gösterir. Şişeler olmadan tüm bunların nasıl işlediğinden pek emin değilim." Kulakları başının arkasında düzleşti, suçluluk duygusu gözlerinin kenarlarını kırıştırdı.

Bir kulağı tedirgin bir şekilde oynadı ve güçlü bir eliyle ensesini kavrayabilmek için aşağı uzandı. "Ama belki beklerken seni başka şekillerde iyi hissettirebilirim?"

Eli bir kez sıktı ve bir düzine kesir döngüsü gibi hissettiren bir süre boyunca kilitli kalmış kaslara ve tendonlara nazik bir masaj yapmaya başladı. Mutlu bir şekilde iç çekerken gözleri dalgalanarak kapandı. "Bu iyi olur, Zul. Mükemmel, gerçekten."

Adam diğer elini ilk elinin yanına götürürken sert bir kıkırdama duydu, parmakları yavaş daireler çizerken ağırlığını parmak eklemlerine verdi. Hafifçe uyukladı, adamın bacaklarının arasında hareket ettiğini hissettiğinde kıpırdandı, elleri omuzlarına son bir sıcak sıkışma yaptı.

Düğüm çözüldü, Zul sonunda ondan geri çekildi, ama duyduğu zevk ürpertisi hızla endişeli bir bakışa dönüştü. Ch'ik'in bu koşullar altında görmek isteyeceği türden bir ifade *değildi bu*.

"Sorun nedir?" Ch'ik dirseklerinin üzerinde doğrulup aşağıya bakmaya çalıştı.

"Uh..." Geniş gözlerle bakması onu sakinleştirmek için hiçbir şey yapmadı.

"Zul! Odaklan! Ne. Ne. Yanlış." Bir açıklama bekleyerek parmaklarını ona doğru şıklattı.

"Bu g-." Durdu, kendini düzeltirken yutkundu. "Döl. Rengi, o -"

Ch'ik iletişimin mavi Lapann'ın güçlü yanlarından biri olmadığını çoktan fark etmişti. Açıklamaya çalışmaktan vazgeçip onun yerine parmak ucunu nemli iç uyluğunda gezdirdiğinde hâlâ biraz şaşırmıştı.

Yaşam alanının keskin ışığında, geniş gözlü bir şaşkınlıkla bakarken uzanmış parmak uçlarında canlı bir mor parlıyordu.

"Bu normal değil mi?" Kadın kaşlarını kaldırdı. Neden bu kadar korkuyordu ki? Onun için her şey normaldi. En azından parlayan üç uzaylı yumurtasının hissedebileceği kadar *normaldi*.

"Bilmiyorum. Bunu daha önce hiç yapmamıştım. Benimki genellikle... bilirsiniz işte, mavi." Mor parmaklarıyla kendini işaret ederek kürkünü ve ten rengini gösterdi. Eline bakarken gözlerinden saf panik okunuyordu.

Ch'ik bunu düşündükten sonra endişelenecek bir şey olmadığından *en az* %85 emin olduğuna karar verdi. Bir kahkahayı bastırmaya çalışıp başaramazken aklına aniden başka bir düşünce geldi.

"Gövde boyası gibi!" Kıkırdayarak bacak bacak üstüne attı ve bir damlanın daha kalçasından aşağı aktığını hissetti.

Zul ona sanki kalbi dışarıda büyümüş gibi bakıyor, kısa süre önce verdiği *besinlerin* içeride kalmasını sağlamak için dalgınca bir elini amına bastırıyordu. *Evet, bu gerçekten ateşliydi, diye* karar verdi.

"Ne? Bir düşünsene. O pembe, sen mavisin, yani hepsini bir araya getirdiğinde -" Ch'ik elini hafifçe parlayan göbeğinin etrafında salladı "-mor alıyorsun, değil mi?"

Zul bir şey söylemedi ama eğer renklerin nasıl çalıştığını bilmiyorsa Ch'ik bunu içinden sızan sperm kaleydoskopuyla açıklayacak değildi.

"Dinle, söylemeye çalıştığım şey bunun önemli bir şey olduğunu düşünmediğim." Omuz silktilti. "Ama eğer endişeleniyorsan kendi dünyana bir mesaj gönderemez misin? Bazı cinsel eğitim kayıtlarının geri işinlanmasını sağlayamaz mısın?"

"Bu - evet, hayır." Esprili bir şekilde güldü, elini yüzüne sürmeden önce gözlerinde acı vardı. Gözleri kısa süreliğine parladı ve keskin bir şekilde burnunu çekti, ondan uzaklaştı ve sessizce yataktan indi.

"Zul? Hey, özür dilerim, öyle demek istemedim-" Yumuşak battaniyeleri göğsüne bastırarak ona doğru uzandı.

Başını salladı, kulakları başının arkasına yapışmıştı ve vücut dili endişe yayıyordu. Duş alanına doğru yürüdü, dolaptan yumuşak bir bez aldı ve çoğaltıcıyı gerçek su yayacak şekilde ayarladı. "Sorun değil, endişelenme."

Elinde ılık, nemli bir bezle yatağa geri döndü ve bezi kadının alnına sürdü, bezi ona uzatırken bakışları yumuşadı. "Kendini temizlemek istersen diye - tahmin etmek istemedim."

Zul tulumunu tekrar giydi, kulakları hâlâ garip bir şekilde sarkıktı. Ayağa kalkmak için hareket ettiğinde tereddüt etti, sonra Ch'ik'in üzerine doğru eğildi. Ch'ik öpücük zannettiği şeyi almak için hamle yaptı ama Zul yüzünü yanağına sürterken yanağında kürkün yumuşak kayışını hissetti.

Ne oluyor lan?

Bu Roz'un ona verdiği tuhaf alın öpücüğü gibi bir şey miydi? Bu da neyin nesiydi ve Zul neden suçlu görünüyordu? Roz'un kalçasındaki belli belirsiz mor lekeye evrenin sırlarını barındırıyormuş gibi baktı.

Sözleri aceleyle ağzından çıktı. "Biraz dinlenmeye çalış. Bu senin için en iyisi-" Zul'un sesi çatallaştı. "-yumurta. Ve, um, yapma - yani, bu aramızda kalsın. Bunu yapmamalıydım. Özür dilerim." Sanki üstünkörü bir muayeneyi bitiren bir doktor gibi sertçe başını salladı ve aceleyle odadan çıkıp giderken kapının kapanma paneline çarptı.

Ne oluyor lan?

Sessizlik üzerine çökmüştü, motorların uzak uğultusundan başka hiçbir şey odada yankılanmıyordu. Ch'ik yastığına yumruk atarak şekil vermeye çalıştı ve sinirli bir of çekerken ağır bir şekilde arkasına yaslandı. Hepsiyle birlikte karanlığa. Bu bir işti. Sadece bir iş.

Ve işler zarar vermedi.

CHAPTER 9

- JAU -

BULUNDUKLARI GECEDEDEN BU YANA NEREDEYSE BİR KESİR DÖNGÜSÜ GEÇMİŞTİ. Ch'ik barda. Jau yeni genişlemiş, geçici kümesiyle yemek saatlerinden keyif alsa da, bu gergin bir durumdu. *Aeon Hawk*'ı gemiye aldıklarından beri Zul, Ch'ik'ten aktif olarak uzak duruyordu. Saldırgan ya da öfkeli görünmüyordu ama dört kişilik eski mürettebatlarının biraz dağınık hissetmesine neden oluyordu. Jau ne zaman bu konuyu Zul'a açmaya çalışsa, Zul konuyu geçiştiriyordu ki Jau bunu muhtemelen bir konuda ayağını ağzına soktuğu anlamına geliyordu. Klasik Zul.

Konu beceriksizlik olduğunda pek de iyi sayılmazdı. Jau, Ch'ik'e karşı *kötü hisler beslediğini* itiraf etmek zorunda kaldı. Ne zaman onun dudaklarının bir kaşık sookrut ya da bir dilim sıcak ekmek etrafında kapanışını izlese nefesini tutuyordu. Onun göz kapaklarının dalgalanması ve

Yemeğini yerken neredeyse cinsel zevk sesleri çıkarıyordu. Göğsünde bir şey, tüm kümesine sağladığı gibi ona da sağladığını bilmek için altın ve ısıltılı hissetti.

Ch'ik şişesini beklendiği gibi özel olarak kullanmıştı, ancak gemideki ilk akşam şişeyi sunduğunda biraz sinirli görünüyordu. Bunu Ch'ik'in yerleşirken rahatsız edilmesine bağlamıştı.

O zamandan beri Jau günde en az iki kez kendisiyle *konusuyordu*. O bir *Beta'ydı*. Elbette onunla ya da hiçbiriyle ilgilenmeyecekti. O gün boşalırken Roz'un elini tutuşunda bir şeyler hissettiğini düşünse bile, Roz yumurtalarını ona bırakırken sadece kibar davranıyordu. O gece şişesini ve o zamandan beri kendi yumruğunu utanç verici sayıda becerirken tüm bu deneyimi zihninde tekrar tekrar canlandırırdı. Onunla *cinsel ilişkiye girmek* istiyordu ve bu hiç mantıklı değildi - yumurtaları transfer edilmişti, bu yüzden kesinlikle ona karşı temel minnettarlığın ötesinde bir şey hissetmemeliydi.

Ne yazık ki, onun biberonunu kullanmış olması yumurtlama hormonları bahanesini ortadan kaldırmıştı. Ch'ik, en azından onun anladığı kadarıyla, üç yumurta döllendikten sonra hormon üretimini derhal durduracaktı ve Zul, anlaştıkları sıranın dışında da olsa, yumurtasının döllendiğini onlara sert bir şekilde bildirmişti. Bu, Ch'ik ona doğru baktığında alevlenen tüm uygunsuz duyguların aslında *sadece ona ait olduğu* anlamına geliyordu. Sadece o ve sadece o.

Gayri resmi olarak çamaşırhaneden sorumlu küme arkadaşı olarak, sıkı çalışmanın daha kolay çözebileceği başka bir sorunla da boğuşuyordu. Her nedense, Ch'ik gemiye geldiğinden beri libidoları süpernovaya dönüşmüştü. Sonik temizleyiciye tıktırdığı tulum ve çarşaf yığınının doğaçlama bir gövde boyama partisinden çıkmış gibi görüldüğü günler oluyordu.

Roz'un Ch'ik'i yuvalama içgüdüğü hakkında sessiz bir sohbet için bir kenara çektiğini ve o zamandan beri ara sıra kullanılmış battaniye istediğini biliyordu. Ayrıca bir keresinde özellikle bir çift tulum istemişti ki bu onu muhtemelen olması gerekenden daha fazla gururlandırmıştı. Yolculukları devam ettikçe ve kümelerinin seks hayatı hızlandıkça, onun için yıkanmamış çarşaf ve kokularını içeren ama tohumlarını içermeyen giysiler bulmak daha zor hale geliyordu. Ch'ik yolculuktan birkaç gün sonra aniden bu maddeye ne dememeleri gerektiği konusunda duygularını açıkça ifade etmişti ve Ch'ik buna *uymaktan* mutlu olsa da şaşkındı.

Kümesiyle birlikte çarşaf ve dolanmadığı zamanlarda arkadaşları eski rutinlerine geri dönüyordu. Zul yeniden işine gömülmeye başlamıştı ve Roz da hidroponik süitte çok zaman geçiriyordu. Bu sonuncusu Jau için iyi oldu çünkü hayatında hiç bu kadar çok yemek pişirmemişti.

Ne de olsa tüm bu gizli sinir enerjisinin bir *yere* gitmesi gerekiyordu ve Ch'ik'e karşı duyduğu cinsel gerilimi farkında olmadan arkadaşlarından biriyle boşaltmak doğru gelmiyordu. Kendisi, Zul ve Roz arasındaki seksi bilinçli olarak Ch'ik'le ilgili gergin olmadığı zamanlarda zevk alacağı bir şey olarak tutuyordu ama bu zamanlar yolculukları uzadıkça daha da azalıyordu. Heyecanının bir kısmını dövüşerek boşaltmak istiyordu ama *Koton'un* şu anki rotası onları Scrum'ı ziyaret edecek kadar yaklaştırmayacaktı.

Bu da Jau'ya çok fazla seçenek bırakmıyordu. *Koton'un* eğitim odasında durmaksızın çalışarak geçirebileceği çok fazla döngü vardı. Ch'ik'in gemisini tamir etmek için çalışmayı teklif etmişti ama Ch'ik onu "Hayır, teşekkürler, kendim yapabilirim" diyerek terslemişti. Her ne kadar bu ifadenin doğruluğundan şüphe etse de - Ch'ik'in gemisinin durumu aslında bunu kendi başına yapamayacağının yeterince kanıtıydı - muhtemelen en iyisinin bu olduğuna kendini ikna etti. Ne de olsa *Aeon Hawk* üzerinde çalışırken harcayabileceği enerji boşa gitmiş olacaktı. *Aeon Hawk* üzerinde çalışırken

Daha da kötüleştirmeden nefis Beta gibi kokan kapalı odalar. Jau zaten birçok gününü tulumunun içinde yarı sert bir şekilde dolaşarak geçiriyor, onu düşündükçe kabaran düğümü bastırmaya çalışıyordu.

Ch'ik'in yumuşak göğüslerine ya da kıcının sallanışına odaklanmadığı zamanlarda yemek pişiriyordu. Sookrut'unu yeni Beta'nın damak tadına göre mükemmelleştirmekle kalmamış, pek çok yeni tarif de denemişti. Kendi *laht* versiyonunu bile yapmıştı.

Bu korkunç bir teklifti; Ch'ik'in isteği üzerine gemisinden aldığı ilk bir avuç kapsülü tutarken elleri titriyordu. Bakmak için fazla bir şey olmayabilirlerdi ama Jau sanki kendisine paha biçilmez mücevherlerden oluşan bir yük verilmiş gibi hissetmişti, rıhtımdaki bir takımın ellemesine izin verilemeyecek kadar değerli bir şey. Pulsars kendi canlı doğumunun sadece şansa bağlı olduğunu biliyordu - ebeveyn kümeleri laht'ın bir parçasını bile karşılayamazdı.

Kuru kahverengi kapsüllerin içinde barındırdığı olasılıklar gözünü korkutmuştu, onları dikkatlice tezgâhın üzerine dizmiş ve cesaretini toplamadan önce çok uzun bir süre onlara bakmıştı. Bunlar türünün en değerli doğum öncesi takviyesine dönüşebilir ya da yanlış ellerde çabucak işe yaramaz bir çöpe dönüşebilirdi. Jau, ellerinin altında kapsüllerle dolu bir gemi olsa bile, bir hata yapmanın ne kadar büyük bir israf olacağını acı bir şekilde farkındaydı.

Eğitimli değildi. Doğru ekipmana sahip değildi. Her şeyi berbat etmekten korkuyordu. Sonra, küçük bir kahkaha atarak, Jau kendini tamamen yetersiz hissetmenin öngörülebilir bir gelecek için varsayılan modu olacağını fark etti.

O da yavruların bakımı hakkında hiçbir şey bilmiyordu ama bir yolunu bulması gerekecekti, öyle değil mi? Zamanı geldiğinde Roz ona ebeveynlik işini berbat edip etmediğini söyleyebilirdi, kümelerinin uzmanıydı

o cephede. Jau'nun şu anda yapabileceği tek şey, Ch'ik'teki o parlayan yumurtaların gelişmek için mümkün olan her şansa sahip olduğundan emin olmaktı.

Koton'un ele geçirilen infonet veri tabanında bir akşam boyunca yaptığı araştırma ve birkaç saat daha süren özenli hazırlıktan sonra Jau'nun yavaş ve metodik temposu ona iyi gelmişti. Tezghın zerindeki parlak kahverengi *laht* bloğuna bakarken hissettiği heyecanı tarif edecek kelime yoktu. Oster'de laht yapmak için kullanılan törensel kalıplar olmadığından, gemideki en küçük somun tavaşıyla yetinmek zorunda kalmıştı. Kendini neredeyse dine saygısızlık etmiş gibi hissetti. Paha biçilmez maddenin böylesine bk bir parçası, bir mutfak başarısından çok sanatsal bir ifade gibi görünüyordu ama bu, kültürel beklentileri ilk kez boşa çıkardığı anlamına gelmiyordu.

Bundan sonra geriye kalan tek şey Ch'ik'in gerçekten yemesini sağlamaktı.

Ch'ik'ten daha fazlasını isteme fikri ilk başta hepsini endişelendirmişti. Zul onu ikna etmek için doğum öncesi sağlığa faydaları hakkında dijital bir sunum bile hazırlamıştı, çünkü tartıştığı *toza* karşı güçlü bir isteksizliği vardı. Bu taktiğin tüm yanlış nedenlerle harikalar yarattığı ortaya ıktı. Ch'ik ilk iki slayt boyunca ona ters ters bakmış, üçüncü slaytta uykuya dalmaya başlamış, ardından başı destekli avucundan kayarken bir homurtuyla kendini uyandırmıştı. Aniden, sırf Zul konuşmayı bıraksın diye bunu deneyeceğini ilan etti.

Neyse ki gelecekteki kitleri için, Ch'ik'in *lahtı* son derece sevdiği ve her gün yemekten çok mutlu olduğu ortaya ıktı. Roz, Jau'nun her sabah hazırladığı kahvaltı tepsisine bir parça ekliyordu.

Roz ona Ch'ik'in onu kemirirken nasıl ikiz güneşler gibi parladığını anlattığında Jau peşine takılıp onun keyfine ilk elden tanık olma isteğine karşı koyamadı. Kendi kendine bunu sadece bir kez yapacağını, bunun meraktan başka bir şey olmadığını söyledi. Zul, Ch'ik'i gereğinden fazla rahatsız etmemeleri gerektiğini vurgulayarak gezide onlara katılmaması için yalvardı.

"Çok tatlı." O sabah kamarasına vardıklarında Ch'ik mırıldandı.

Tulumunun fermuarını kısmen açmış bir halde battaniye yuvasının üzerine yayılmıştı ve muhtemelen hâlâ uykulu olan kapüşonlu gözlerle onlara bakıyordu. Jau kapı aralığından sürünerek içeri girmiş ve *laht'ın* tadının neye benzediği hakkında hiçbir fikri olmamasına rağmen başını sallamıştı.

Sonra tek başına otuz bir çekmiş, gözlem güvertesinin zeminine yayılmış, bir eli çılgınca sikinin üzerindeyken diğeri göğsünü acımasızca sıkıp bük müştü. Gözleri kalabalık yıldız alanına, uçsuz bucaksız boşlukta yanan uzak güneşlerin sonsuz iğne uçlarına sabitlenmişti ama aklına sadece Ch'ik'in yatağına yayılmış bereketli görüntüsü geliyordu.

Daha sonra Jau, *Koton'un* çevresel kontrollerinin Ch'ik'in beğenisine göre kalibre edilmemiş olması gerektiğini fark etti. O kadar sıcaklamıştı ki battaniyelerin üzerine uzanmak zorunda kalmış ve tulumunun fermuarını bile çekmemişti. Beta'nın rahatsızlığını cinselleştirdiği düşüncesiyle suçluluk duygusu karnına çöktü. Jau temizlenir temizlenmez geminin ısını daha düşük bir ayara ayarladı - umarım yola devam ettiklerinde daha rahat ederdi.

CHAPTER 10

- ZUL -

GÜNLER HAFTALARA UZADI VE İKİ KESİR DÖNGÜSÜ GEÇİP GİTTİ

Koton yıldızlar arasında dönerken.

Zul arkadaşlarını Ch'ik ile fazla vakit geçirmekten ya da soru sormaktan alıkoymayı başarmış, onu hamilelik hakkında konuşmak istemedikleri konusunda uyarmış ve arkadaşlarına da aynı şeyi söylemişti. Yine de Zul ve Roz uyuklarken Zul birçok gece uyanık kalıp tavana bakıyordu.

Yumurtalardan birini kırmıştı, kırmış olmalıydı - o mor başka nereden gelebilirdi ki? Er ya da geç, yavrularının dünyaya gelme zamanı geldiğinde, eşleri onun kontrol eksikliği yüzünden üçüncü yumurtalarını hasarlı ya da daha kötü bulacaklardı. Ch'ik'in renk karışımıyla ilgili teorisine tutunmak istedi ama döller daha önce hiç renk karışımı yapmamıştı, bu yüzden

pipetler. Ne zaman bunu düşünmeye çalışsa beyni paniğe kapılıyordu, bu yüzden mümkün olduğunca bundan kaçınıyordu.

Pulsarlar, neden *şişeyi* kullanmamıştı? Kitlerle ilgili akademi eğitimi yok denecek kadar azdı ama süreç o kadar basitti ki yine de eline yüzüne bulaştırmayı başarmıştı. O bir Alfa'nın *laht* yiyen Beta'sıydı ve bırakın Ch'ik'i, Jau ya da Roz'u bile hak etmiyordu. Karnında ara sıra beliren *üç* küçük ışıkla teselli bulmaya çalıştı ama Osterya doğumlarında ölüm oranı zaten bu kadar yüksekken, *laht* bile çatlamış bir yumurtayı kurtaramayabilirdi.

Arkalarında ışık yılları dönerken, davranışını hepsine önceden anlatmak istemişti. Sonunda konuşmak için kulaklarını her çalıştırdığında, beyninde Ch'ik'in üzerine kayarak onu sessizliğe gömdüğü görüntüler belirliyordu. Kırılması muhtemel yumurta bir yana, ona karşı hissettiklerinden ne anlam çıkarması gerektiği hakkında hiçbir fikri yoktu ve Akademi'de ona hep öğrettikleri gibi, önce görev. Gemiye pilotluk etmek, doğru yapabileceğini bildiği birkaç şeyden biriydi.

Jau'nun haritalandırdığı Oster rotası *Koton'u* uzun bir boş uzay boyunca yönlendiriyordu. Sensörlere bir göz attıktan sonra, Zul otomatik pilotu Yonce Beta'nın yanından geçecek bir yörüngeye ayarlayacak kadar rahat hissetti, güzel ama ıssız bir halkalı gezegen. Kontrol teçhizatının ağırlığından kalan ağrılarını ovuşturan Zul, yemek alanında kümesine ve Beta'ya katıldı ve Jau akşam yemeğini masaya koyarken geldi. Roz'un yakın zamanda hasat ettiği nişastalı bir kökle yapılan koyu kıvamlı, tuzlu güveç midesinin guruldamasına neden oldu.

Havada hâlâ asılı duran gerginliği fark eden Jau ona bir *bakış attı*. Bu ifadeyi biliyordu - Alfa arkadaşının *bu saçmalıktan kesinlikle bıktığını anlamasını sağlayan bir ifadeydi*. Zul bile bağlantı eksikliğinin

ve Ch'ik ile arasındaki iletişim kalan yavrular için iyi değildi ve kesinlikle kendi kümesi için de iyi değildi.

Şimdi odadaki uzaysal anormalliği dile getirecek kişi Alfa arkadaşı olacak gibi görünüyordu. Jau kaşışını bırakıp boğazını temizleyerek üç kafanın da ona doğru dönmesine neden olurken Zul'un kulakları gergin ve endişeli bir şekilde yere düştü. "Çocuklar, dinleyin, burada neler olduğu hakkında konuşabilir miyiz? İhtiyacımız varmış gibi hissediyorum-"

Çılgılık atan alarm klaksonu onu aniden durdurdu. Üç hassas Lapann kulağı da sesle birlikte havaya kalktı ve Ch'ik bile irkilerek kulaklarını kapattı ve açıklama için onlara baktı.

"Düşmanlar geliyor!" Alarm sesinin anlamı nihayet beynine nüfuz ettiğinde Zul ayağa fırladı. "Jau, köprüye git ve yapabilecek misin bir bak-"

Jau çoktan gitmişti, büyük sıçramalar onu yaşam alanından komuta köprüsüne fırlatmıştı ama Roz geride kalmıştı. Her zamanki şiddet ve korsanlık rutinlerinde onun görevi, *Aeon Hawk'ın* varlığı nedeniyle şu anda çalışmayan kargo bölümündeki gövde delme cihazını çalıştırmaktı.

Kendini işe yarar hissetmek isteyen Roz, görünüşe göre gücünü en iyi Beta'yı korumak için kullanabileceğini düşünmüştü. Ne yazık ki Roz hiçbir zaman korunmak *istemiyor gibiydi*. Zul'un Roz'un ölmek istediğine yemin ettiği günler olmuştu, özellikle de kendi gemisini "onarırken" takındığı laubali tavır yüzünden. Hayati organlarını değil de sadece birkaç devreyi yakmış olması küçük bir mucizeydi.

Roz, Jau'nun kaybolduğu kapıya bakarak ona işaret etti. Zul başıyla onayladı: Omega'sı doğal olarak Beta'sını korumak istiyordu ve bu da onu herhangi bir mermi ateşinden izole etmek anlamına geliyordu. Zul elindeki bardağı yere bıraktı ve Roz'a doğru işaret etti. "Ch'ik, acele et, Roz seni panik kapsülüne götürecektir -"

"*Siktir et!*" Ch'ik yahniden bir ısırık alıp ağzına attı ve masadan uzaklaşırken boş kaşığı Roz'a doğru salladı. "Ne yani, hamile olduğum için targeter işletemeyecek miyim? Ben de sizinle geliyorum çocuklar."

Zul ve Roz'un yanından kabaca geçerek odadan çıktı. Bir anlık tereddütten ve aralarında geçen sözsüz bir bakışmadan sonra, Omega'sının kolunu çekiştirdi ve onlar da arkasından aceleyle köprüye doğru koşmaya başladılar.

Jau çoktan kontrol dizisine inmiş, durumu değerlendirirken programlanmış boyunduruğu otopilottan alıp kendi omuzlarına geçirmişti. Roz kapı aralığında asılı kalmış, kulakları gerilmiş ve öne doğru eğilmişti. Köprüde atanmış bir yeri olmayan Zul, koruyucu içgüdülerini kontrol altında tutmak için elinden geleni yaptığını biliyordu.

Yukarı bakan Zul kaşlarını çattı. İlk bakışta görüş alanı halkalı mor gezegen ve ötesindeki geniş yıldız tarlasından başka bir şey göstermiyordu ama gözlerini sabit tutup bekledi. Sensörlerin hepsi askeri içgüdülerine kadar yüksek sesle bağıırıyordu: orada, gezegenin halkalarının altında görüş alanının dışında gizlenmiş bir şey vardı. Bu şeyin kendisini gafil avlamasına izin veremezdi, özellikle de hamile Beta gemideyken.

Zul kendi komuta koltuğuna çöktü ve aceleyle hazırlanmak için gemi kontrol arayüzlerini gözden geçirdi. Alışık olduğu eğitime odaklanırken bile düşünceleri Ch'ik'in onu güvenli bir yere göndermeye çalıştığı için kendisine kızgın olduğu endişesiyle karıştı. Hâlâ kızgın olup olmadığını görmek için bakışlarını yukarı kaldırdığında, onun ana görsel alana sessizce baktığını gördü.

Bir saldırı gemisinin kusursuz üçgen kaması aniden görüş alanına girdi. Geminin yanardöner kalkanından bir parçacık örtüsü aktı. Gezegenin halkalarından yükseldiği yerdeki kalıntılar boş uzaya doğru akıyordu. Binlerce yıldır yörüngede asılı duran buz, toz ve kaya parçaları şimdi tehditkâr geminin arkasında bir enkaz bulutu oluşturmuştu

Kruvazör. Aynı gemi, tesadüfen, tüm önemli ateş gücünü *Koton'a* yöneltmişti.

Roz'un kulakları kafasına yapışmış, koyu renk gözleri koruyucu Omega öfkesiyle parlıyordu. "Bu *da* ne böyle?"

Zul kaşlarını çattı ve bir Oster laneti tıslayarak araştırma konsolundaki bir düğmeye bastı. "Lanet olası kaydı henüz kaldıramıyorum, ama bu tür bir topçu ile bu bir paralı asker gemisi olmalı."

Jau omzunun üzerinden Zul'a baktı, kaşları çatılmıştı. "Biz kimi kızdırmayı başardık? Bu tür bağlantıları olan hiç kimseye vurmadık!"

Zul, arkalarında bıraktıkları çok sayıda öfkeli yaşam formundan herhangi birinin üzerlerine bir paralı asker gönderip göndermeyeceğini düşünemedi, köprüden kulakları patlatan bir trıl sesi geldi. Diğer gemi *Koton'u selamlamaya* çalışıyordu; bir saniye sonra paralı asker kimlik bilgileri nihayet görsel alanın alt kısmında belirdi. Holografik bir kimlik görüntüsünün altında imparatorluk lisanslarından oluşan uzun bir tomar açıldı.

Ch'ik bunu görür görmez yüksek sesle inledi ve üç Lapann da onunla yüzleşmek için döndü. Zul kumanda konsoluna uzanıp telsizin sesini kısarak çınlayan zil sesini ve alarm sirenlerini kesti ama ardından gelen gergin ve acı verici sessizlik hiçbir şekilde bir iyileşme sağlamadı. Roz, üzgün Beta ile arasındaki fiziksel mesafeden dolayı neredeyse titriyordu. Koşarak Ch'ik'in yanına gitti ve onun ellerinden birini iki elinin arasına aldı, gözleri büyük ve endişeliydi.

"Neyin var? Yaralandın mı?" Adamın büyük pembe elleri kızın kileri sardı.

"Sorun *o* Roz." Ch'ik başını kimlik ekranına doğru eğdi, boştaki eliyle burnunun kenarını sıktı ve sinirle içini çekti.

"O benim eski sevgilim."

CHAPTER 11

- JAU -

ŞAŞKIN SESSİZLİKLERİ DOLUNUN DELİCİ FERYADIYLA BÖLÜNDÜ

hassas silahlarla donatılmış paralı asker gemisi onlarla tekrar temas kurmaya çalışırken talepte bulundu.

"Adı Dr'ec." Ch'ik alarm sesleri arasında zorlukla duyulacak şekilde mırıldandı. Bir hışımla saçlarını yüzünden geriye doğru itti ama hemen ardından tekrar öne düştü. "Ve tam bir baş belası."

Dolu bildirimi, söz konusu paralı askerin holografik bir büstünü yeniden üretmişti; Jau'nun nutkunun tutulmasına neden olan bir görsel.

Kırmızı skleralı ve beyaz irisli öfkeli gözler holografik izden dışarıya, görmeden bakıyordu. Kenarları koyu renkli soluk yüz pulları, uzun bir saurid kafatasının içine yerleştirilmişti. Yuvarlak burnunun ucunda bir

Siyah metal oymalarla işlenmiş keskin gaga dişi; Lurquer'larda olduğundan daha iyi görünmeyen çirkin bir aksesuar. Başının üzerinde, paslı kırmızı tüylerden oluşan bir mohawk, yukarı ve arkaya doğru süpürüldü ve kraliyet görünümlü bir tepe oluşturdu. Tüyler, boynunu ve omuzlarını kaplayan bir postun içine doğru inceliyordu ve sağ tarafında parlatılmış metal bir tam kol protezi kısmen görülebiliyordu. Dolu girişiminden hemen önce yakalanan Dr'ec'in ifadesi, bunun mutlu bir kavuşma olmadığını gösteriyordu.

Jau gözlerini kırptırdı, çınlamayı tekrar susturmak için konsola körlemesine vurdu. Sonunda yorum yapmayı başaramadan önce hologram büste bir göz attı.

"Vay canına. Bu - o - uh, gerçekten bir şey."

Ch'ik gözlerini devirdi ve sanki yan gözle bakmak sonik topları etkisiz hale getirebilirmiş gibi yan camdan dışarı bakmaya başladı. "Çok etkilenme. Bu sahte."

Jau kafasını sallayarak büstü görüntü ekranından kaldırdı. "Sahte derken neyi kastediyorsun? Gemi mi?"

"Onun arması." Ch'ik kendi başının tepesini, sarı saçlarının kısa kabarıklığını işaret etti. "Bu sahte. Taklit bir tane takıyor çünkü kelleştiğini kabul edemeyecek kadar kendine güvensiz. O tüylerin hepsi sentetik."

"Oh. Uhm, tamam. *Armasına* bakmıyordum. Sadece bu çeyrekteki en tuhaf görünümlü uzaylı türünü becermek konusunda şaka yapmadığını düşünüyordum." Jau kontrol koltuğunda döndü ve savaş kalkanlarını etkinleştirmek için tezgahın altındaki bir kolu tekmeledi.

Ch'ik's keskin bir kahkaha attı, sanki içinden irkilmiş gibiydi. Bu ses Jau'nun içinde sıcak bir şeylerin kıpırdanmasına neden oldu, yumuşak ve etraflarında gelişen tehlikeli durumla çelişen bir şey.

Zul kendi kumanda koltuğunda kambur duruyordu, *Koton*'un savaş sistemlerini gözden geçirirken kulakları konsantrasyon içinde dikilmişti.

çevrimiçi ve işlevselliği kontrol ediyordu. Kızın kahkahası üzerine şaşkınlıkla arayüzden uzaklaştı. "Bu kadar komik olan ne?"

Dolu sinyali tekrar çaldı. Jau otomatik olarak uzanıp ses kapatma düğmesine bir kez daha bastı. Zil sesi sustu ama Dr'ec'in hırıltıya dönüşmüş yüzünü gösteren yeni canlı sanal görüntüyü susturamadı. Saurin çenesinin içi pürüzlü, iğneye benzeyen dişlerle doluydu ve her biri kötü bir satış sonrası kaplama işiyle parlıyordu.

"Kaba." Ch'ik sonunda cevap verdi, gerçek bir kötü niyet olmadan ona burnunu kırıstırdı. "Bahsettiğin benim türüm, biliyorsun."

"Bekle, *ne?*" Jau'nun gözleri vücudunda aşağı yukarı gezindi, düşünmemesi gereken o tatlı kıvrımlar. Kümesi savaşın eşiğindeyken bunu *kesinlikle düşünmüyordu. Hay sikeyim.*

Ch'ik boş boş eliyle işaret ederek insansız bir konsolun önüne çömeldi ve ona hafifçe vurarak canlandırdı. "Evet, erkeklerimiz çok farklı görünüyor. Rizen'de büyük bir cinsel dimorfizm var."

Hiçbiri yorum yapmaya, hatta bu bombayı tam olarak değerlendirmeye fırsat bulamadan alarmların tonu değişti. Diğer geminin silüetinde, *Koton'a* kilitlenmiş silahların şarj olmaya başladığını gösteren bir dizi kırmızı retikül belirdi. Selamlama zil sesi yeniden tizleşmeye başladı.

"Aramaya devam edecek, inatçı herif." Ch'ik homurdandı ve elini yüzünden aşağı kaydırды. "Telefonu açıp ne istediğini görelim bari." Zul'a sinirli bir hareketle başını salladı. Zul kaşlarını çattı, olayların gidişatından mutsuz olduğu belliydi ama kabul etti ve iletişim bağlantısını açtı.

"CH'IK!" Yırtıcı kuşa benzeyen uzaylının sesi şaşırtıcı derecede yüksek ve sinir bozucuydu, holo-görüntüleyiciye verdiği sert ifadeyi yalanlıyordu.

"Defol git, Dr'ec. Beni galaksinin her yerinde takip etmeyi bırakın yoksa pulsarlara yemin ederim ki o tiramit sevkiyatının gerçekte nereye gittiğini İmparatorluğa söyleyeceğim."

Tısladı, ama ses zorlamaydı ve zayıf bir öksürüğe neden oldu, bu da amaçladığı korkutuculuğu anında mahvetti. "Fark etmediysen söyleyeyim, ben bir *paralı askerim* seni aptal sürtük. Bu benim *işim*."

Köprüde yüksek sesli, keskin bir gümbürtü yankılandı - Jau Lapann'ın saldırganlık refleksini anında tanıdı. Şok olmuştu: daha önce *hiç bu kadar sakın* Omega'nın tepindiğini görmemişti. Roz'un gözlerindeki ifadeye bakılırsa, Beta'larına bir daha hakaret ederse telsizden atlayıp o tiz küçük ejekta parçasının tepesini koparmanın bir yolunu bulmak üzereydi.

Gözlerini devirerek ofladı. "Zeki çocuk, son kontrol ettiğimde üzerimde herhangi bir sözleşme yoktu. Peki şirketinizin hoşnutsuzluğu için kime teşekkür etmem gerekiyor?"

Dr'ec sustu, dişlerini sıkarken çenesi çalışıyor ve rahatsız bir şekilde yana bakıyordu.

Ch'ik alay ederek bir elini tekrar saçlarına götürdü ve tepedeki ışıktaki bir savaş tacı gibi kabarmasını sağladı. Jau düğümünü kontrol altında tutmak için sandalyede kalçalarını birbirine bastırmak zorunda kaldı. Normalde güzel olsa da, sinirlendiğinde kesinlikle ıslı ısıldı. Nefis derecede tehlikeli.

Ch'ik'in sesi soğuk bir öfkeyle bir oktav düştü ve Jau ereksiyonunu gizlemek için sandalyesinde garip bir şekilde dönmek zorunda kaldı. "Seni mutlak BOK parçası! Buraya *iş* için bile gelmedin *mi*? Çeyrek boyunca beni takip ediyor ve *eğlence olsun diye* erkek arkadaşlarıma pusu mu kuruyorsun?"

Üç Lapann kulağı da sert bir şekilde dikleşti ve üçü de başlığa çılgınca, vahşi bir bakış attı.

Erkek arkadaş mı? Az önce onlara erkek arkadaş mı dedi? Jau bu şoku zihninin gerisine itti ve çaresizce diğer geminin onları yıldızlara bulaştırmaya yetecek kadar ateş gücüne sahip olduğunu hatırladı.

Dr'ec'in rahatsız edici sessizliği ne yazık ki herkes için kısa sürdü. "Beni *hayalet*e çevirdin. Uyandığımda gemide değildin ve tüm eşyaların gitmişti ve-"

Ch'ik parmağını holo-görüntüleyiciye sapladı, öfkeliydi. "Beni *hiç* dinlemedin, sana gideceğimi söyledim! Yoksa neden tüm eşyalarımı toplayayım ki? Bunu senin gözünün önünde yaptım!"

Dr'ec robotik elini bir öfke hareketiyle havaya kaldırdı. "Sana giymeni söylediğim Lamerian iç çamaşırını almak için gittiğini sanıyordum! Bütün eşyaların çöptü! Onları dışarı çıkaracağını sanıyordum. Şey, sanırım sonunda *yaptın*."

Gözleri büyüdü, *senin* için galaktik sinyal *şimdi berbat oldu dostum*. "Oooo, seni sikik, ben -"

Kaba bir şekilde alay etti. "Sonunda iğrenç deformasyonlarını görmezden gelmeye istekli bir erkek buldun ve bu fırsatı hava kilidinden dışarı attın."

Ch'ik inançsızlıkla boğuldu. "...ve bu da ayrılmamın sekiz *milyar* nedeninden biri. Sana senin boktan tavırlarından ve *berbat* seksinden bıktığımı söylemiştim-"

"Seni aptal uzay limanı sürtüğü! Bir Rizen erkeği buna razı olduğu için bile şanslısın-" Başka bir yönden gelen başka bir tepinmenin *gürültüsü* kavgayı bir anlığına bastırdı. Jau döndüğünde Zul'un kulağının Dr'ec'in içini boşaltmaya hazır bir plazma kılıcı gibi titrediğini gördü.

Jau bir iniltiyi yuttu. *Şu anda* köprüdeki herkesi sikmek istiyordu. Pulsarlar, savunmaya zar zor konsantre olabiliyordu.

Küme çok ateşli olmakta ısrar ediyordu. Neredeyse *Aeon Hawk* kadar garip bir şekilde bağlanmış olmasına engel olamıyordu. İster acı, ister dövüş, isterse sadece tehlike tehdidi olsun, Jau her zaman büyük bir adrenalın bağımlısı olmuştu ve aleti şu anda kalkanları delip geçecek kadar sertti.

O pislik hala konuşuyor muydu?

"-ve bu senin yaptığın saçmalıklarla kaybettiğim kredilerin yarısı bile değil. Taşındığını bildiğim kargoyu teslim edersen belki senin ve hayvanlarının yaşamasına izin veririm." Dr'ec bir elini ibiğinin üzerinde gezdirerek sentetik tüylerden birini doğal olmayan bir açıyla bükte.

Ch'ik homurdanarak Zul'un karşısına uzandı ve parmağını aramayı kesmek için düğmeye bastırarak Dr'ec'in bağlantısını kesti.

"Hemen döneceğim!" Ch'ik arkasını döndü ve köprüden hızla uzaklaştı.

Zul kaşlarını kaldırdı - Jau *Koton'un* kaptanının komuta konsolunun okşanmasından hoşlanmadığını tecrübeleriyle biliyordu. "Bekle, ne? Nereye gidiyorsun?"

Ch'ik koridorda kaybolmadan önce omzunun üzerinden bir şeyler haykırdı ama paralı asker gemisi üzerlerine ateş açtığı anda sözleri alarmların uğultusu arasında kayboldu.

"Orospu çocuğu -" Jau çoktan kontrol dizisine dalmış olduğu için şanslı yıldızlarına şükretti. Eğer onu çalıştırmak zorunda kalsalardı, yıkıcı kırmızı enerji çizgisinden kaçınmak için gemiyi zamanında döndüremezdi.

CHAPTER 12

- ZUL -

JAU'NUN YILDIRIM HIZINDAKİ REFLEKSLERİ YANLARINDA OLSA BİLE, LAZER ATEŞİ *Koton'un* kalkanlarına bir bıyık genişliğinde yaklaştı. Zul dişlerini sıktı. Gemi, kalkan rezervleri tükenmeden önce Dr'ec'inki kadar gelişmiş bir silah sisteminden bir, belki de iki iyi darbe alabilirdi. *Koton* mükemmel bir kışkaççıydı ama kümelerinin ordularla ya da paralı askerlerle uğraşmamasının iyi nedenleri vardı.

Zul'un paralı asker gemisinden kaçamayacaklarına dair şüphesi olmasaydı, karşılaşmadan kaçmak en bariz seçenek olurdu. Yapılacak en iyi şey, kışkıklarını kurtaracak herhangi bir şey bulana kadar kaçış manevraları yapmaktır.

"Jau, evasi-"

"Çoktan hallettim!" Jau, Koton'u Yonce-Beta'nın yörünge halkalarını oluşturan kalın, gizleyici buz ve parçacık bulutunun içine doğru döndürürken geri seslendi.

Zul, giderek daha fazla bölünmüş bir endişeyle bakan Roz'a döndü ve Omega'sına ihtiyacı olan yönü verdi. "Ch'ik'i takip et. Aydınlatma sistemlerindeki gücü yeniden yönlendirmek zorunda kalırsam düşüp boynunu kırmayacağından emin ol."

Roz başını eğerek Alfa'sına saygı gösterdi, ancak Alfa Roz'un peşinden gitmeye başlamıştı bile. Roz köprüden atlarken Zul konsolun kenarını kavradı ve arkadaşlarına güvenerek odaklanmak için kendine birkaç kalp atışı verdi.

Lapann telepatik bir tür değildi - gerçi pulsarlar Zul'un öyle olsa bile zerre kadar iletişim kuramayacağını biliyordu - ama gerçek bir kümeydi. İyi yağlanmış bir makine gibi, işler ters gittiğinde hepsi rollerini biliyordu. Zul, Komuta Akademisi eğitime geri dönme eğilimine aldırış etmedikleri için minnettardı, sanki denenmiş ve test edilmiş bir ekip yerine hepsi acemi öğrencilermiş gibi emirler yağırdırıyordu.

Jau gemiyi döndürdü ve halkalardaki daha karanlık bir bölgeden, yüksek demir içeren bir mineralden oluşan gri bir alandan geçti. Manyetikler seyir sensörlerini karıştırırken, donuk kristal bulut *Koton'un* görüş alanını bulanıklaştırdı. Jau sakindi ama Zul arkadaşının tek başına içgüdüleriyle uçmasını izlerken neredeyse nefesi kesiliyordu. Kalkan desteğini hızla ihtiyaç duyulan yerlere kaydırды ve bu geminin evrende sahip olduğu her şeyi taşıdığı gerçeğine odaklanmamaya çalıştı. Tüm galakside sevdiği her şey - yavruları ve belki de onları taşıyan Beta da dahil - ateş altındaydı ve yok edilebilirdi. Ölümün hava kilidinde olmadıkları zaman bu özel ifşayı çözecekti.

Paralı asker gemisi kalın bulutun içinden ayırım gözetmeksizin ateş ederken, görüş alanı etraflarına yayılan kırmızı ışınlarla aydınlandı. Paralı asker gemisi

Patlamalardan biri *Koton'un* böğrünü sıyırıp geçerken gemi sarsıldı ve titredi. Eğer Dr'ec cephane gücüyle bu kadar dikkatsiz davranmayı göze alabiliyorsa, Zul hayatta kalmak için tek umutlarının paralı asker gemisinin atış menzilinin dışına çıkmak olduğunu biliyordu.

Ch'ik gittiği gibi aniden köprüde yeniden belirdi, yanında mahzun görünümlü bir Roz vardı. Zul bir an için omzunun üzerinden baktı ve onun tulumunu aşağı sıyırıp kollarını beline bağladığını, kolsuz beyaz atletin altında sütyensiz olduğunu, kaslı kollarının geminin serin havasına maruz kaldığını görünce irkildi. Bantlanmış siyah kanvas spor çantası sırtına asılmıştı, kayışı göğsünü ve hafifçe parlayan karnını kesiyordu.

CHAPTER 13

- ROZ -

SPOR ÇANTASININ AĞZINDAKİ BÜZME İPI YETERİNCE GEVŞEMİŞTİ.

İçindekilerin bir parçasını ortaya çıkarmak için, anlaşılmaz bir kablo ve tel karmaşası boşluktan dışarı bakıyordu. Ch'ik, Roz'un sormaya çalıştığı birkaç soruyu görmezden geldi ve belli ki ağır olan yüküne yardımcı olmak için gösterdiği tüm çabaları boşa çıkardı.

Soru sormanın sırası değil, diye hatırlattı Roz kendine, kulakları kendi isteğiyle hüzünlü bir şekilde sarkmış olsa da. Ch'ik'i korumak zorundaydı, her ne kadar kendi iyiliğini umursamıyor gibi görünse de. O çanta, içinde her ne varsa, belli ki onun için önemliydi, bu da onun için de önemli olması gerektiği anlamına geliyordu. Durumdan zaten rahatsızdı ve daha da kötüleştirmek istemiyordu ama endişesi neredeyse geminin kakofonik uyarı gürültüsü kadar yüksekti.

Jau öfkeli bir hırıltıyla dümeni çekiştirirken, bir başka ışın etraflarındaki karanlığın içinden cızırdayarak geçti. *Koton* yalpalarken Roz Ch'ik'i yakaladı ve köprünün yastıklı banklarından birine çekti. Jau aniden yön değiştirip hedef alma fırsatlarını en aza indirmek için uçuş yollarını zig zag çizerken alarmlar çalmaya başladı.

Neredeyse kör uçan Zul, yörüngede dönen buz parçacıklarından oluşan halkaya daldıklarında gemiyi gizli tutmak için onunla birlikte çalıştı. Bir şehir büyüklüğünde bir kaya parçasının etrafından dolanırken, düşman gemisinden gelen bir yaylım ateşinden kıl payı kurtuldular. Ch'ik sıkışmış bir fermuarı çekiştiriyor, kendi kendine mırıldanıyor, gemilerine kırmızı ışıktan mızraklar fırlatan ölümcül tehlikeden habersizmiş gibi görünüyordu.

Zul, siper olarak kullandıkları kayanın bir lazer ateşi yağmuru altında parçalanmasından kısa bir süre önce gemilerinin kalkanını yeniden yönlendirirken tısladı. *Koton'un üzerine* kaya büyüklüğünde enkaz yağarken Roz'un sıranın arkasındaki eli bembeyaz *kesildi*. Kolunu Ch'ik'in omuzlarına doladı, temastan dolayı kalbi hızla çarpıyordu ama vücudunun Ch'ik'i koruyabileceğinden emin olmak için ona tekrar dokunmaktan duyduğu mutluluğu elinin tersiyle itti. Kümesinin ve gemisinin bu çatışmada daha fazla dayanamayacağını biliyordu ve bunun soğuk korkusu kollarının uyuşmasına neden oldu.

Kalkanlara rağmen darbeler köprüyü sarstı. Jau gemiyi gezegenin halkaları arasında yılan gibi bir dönüşe yönlendirirken dişleri duyulabilir bir şekilde birbirine çarptı. Momentum hepsini uzun, soluksuz bir an boyunca yerlerinde sabitledi, Ch'ik Roz'un yanına ve göğsüne bastırdı. Kolunu Roz'a doladı, kokusunun yıpranan sinirlerini yatıştırmasına ve koruyucu içgüdülerini harekete geçirmesine izin verdi.

Hızları kesildiğinde, Ch'ik yavaşladı, ama acele etmedi.

- Bu keşfi daha sonra takıntı haline getirmek üzere hemen beyinde sakladı. O

yastıklı bankın kenarlarını okşadı ve eğilerek altına baktı. "Roz, bu şeyin bir yere saklanmış emniyet kemeri var mı?"

Roz başını salladı ve dümendeki küme arkadaşlarına endişeli bir bakış attı. "Hayır, genellikle onlara ihtiyacımız olmaz. Neden?"

"Pekâlâ." Ch'ik döndü ve Roz'un yüzünü avuçlarının arasına aldı, doğrudan gözlerinin içine baktı ve yanağına sert bir vuruş yaptı. "O zaman beni tutmana ihtiyacım olacak koca adam."

"Ne?" Vücudu bu fikri kesinlikle sevmiştii ve tulumunun bunu hemen belli etmemesini umuyordu. Şimdi sırası *değildi*.

Ch'ik büyük çantayı bacaklarının arasında durması için yukarı çekti ve sol kolunu üstündeki açıklıktan dirseğine kadar soktu. Kolunu serbest bıraktığında kolunun içi donanım ve kablolarla kaplıydı, belirsiz bir teknolojinin dağınık bir kılıfıydı bu. Roz neye baktığını bilmiyordu ama beyninin ilkel bir kısmı bunu tehlike olarak algıladı. Beta'sı tehlikedeydi. O şey her neyse metalik lehim kokusundan hoşlanmamıştı.

Bileğini arapsaçının ortasına doğru çevirmesi, karmaşanın parmak uçlarından omzuna kadar uzanan tam bir kol eldivenine dönüşmesine neden oldu. Elektromanyetik yastıklama, makineler sessizce uğuldamaya başlarken bileşenleri ayrı tuttu. Donanımın daha sağlam kısımları boyunca kanallara gömülü küçük ışıklar yanıp sönerek canlandı.

Ch'ik, siyah plastik bir ısırık koruyucuyu ağzına sokacak kadar durdu. Sonra tekrar döndü, bu kez sağ elini hırpalanmış spor çantasının içine daldırdı. Roz çılgınca bir an için Zul ona söylediğinde lanet olası panik kapsülüne binmiş olmayı diledi. Ne haltlar karıştırıyordu?

"Hey Jau!" Ch'ik konuşmak için ısırık korumasını tekrar çekerek seslendi. Roz çantanın açılmasını kaşlarını çatarak izledi ve çantanın diğer yarısını

esrarengiz bir cihazdı. Jau'nun kontrol dizisinin uzaktan bir akrabası olabilirmiş gibi görünüyordu ama kendisi dışında hiçbir şeye bağlı olmadığı için neyi kontrol ettiğini söyleyemiyordu.

"Öyle mi?" Jau sıkılmış dişlerinin arasından hırladı, bir başka kesici kırmızı ışıktan zar zor kaçtı.

"Ona yaklaşmanı istiyorum!" Sol ön kolunun yanında hidrolik bir şey tıslarken gözleri rahatsızlıkla seğirdi. Roz alçak sesle homurdandı, onu derisinden koparıp duvara çarpmak istiyordu.

"Onun gemisine binmemizi mi istiyorsun?" Zul kekeleyerek sandalyesini dönüp ona baktı. "Yapamayız, Ch'ik! *Hawk'ı* fırlatmak zorunda kalırız."

"Hayır! Sadece yaklaş!" Ch'ik'in sağ kolu da dirseğinden bileğine kadar sarmal kablolarla kaplanmıştı. Roz onun bir kez daha acı içinde irkildiğini fark etti ama uzanıp Beta'sına zarar veren her neyse onu ezmeden önce Jau sıkı bir dönüş daha yaparak herkesin ellerini tutmak için çabalamasına neden oldu.

"Ne kadar yakın?" Jau, bir atış daha onları ıskalayıp boşa gidince keskin ve kısa bir rahatlama nefesi verdi.

Ch'ik bir an durup düşündü, sonra hızla başını salladı. "Kesinlikle atış menzili içinde." Sonra tüm dikkatini tekrar Roz'a yöneltti.

"Tut. Beni. İndir." Sert bir bakışla ona bakarak önceki emrini tekrarladı.

Sesi yumuşayıp fısıltıya dönüşmeden önce gözleri hesapçı bir bakışla parladı. "Sana güvenebileceğimi biliyorum, değil mi benim büyük, güçlü Omega'm?" Roz'un beyni zevkle uğuldadı. Ölüm hepsinin üzerine çökmüş olsa bile Roz böyle bir ses tonuyla onun peşinden hava kilidinden çıkabilirdi.

Şaşkınlık ve endişe arasında gidip gelse de, her iki duygu da kızın söylediği her şeyi yapmak için duyduğu derin arzusun lehine bir kenara atılmıştı. Onu tekrar kıstırmak, yüzünü boynuna gömmek, kokusunu içine çekmek ve asla ama asla durmamak için yanıp tutuşuyordu. Ama kalbindeki o sıcak kıvrım bir an sonra hemen söndü.

"Roz, matematiği onun sistemine soktuğumda nöbet geçireceğim. Beni tut ve önemli bir şey kırmadığımdan emin ol."

Nöbet mi?

Ch'ik kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak bankta bir gümbürtüyle arkasına yaslandı. Yıldız ışığı kadar solgun olan teni, makinelerin arasında şeritler halinde göze çarpıyordu. Uğuldayan kabloların bobinlerindeki ışıklardan daha parlak, karnındaki yeni yumurtalardan daha parlak görünüyordu.

"Bu güvenli mi?" Roz kaşlarını çattı, gözleri kollarına yapışmıştı. Omuz silkti. "Yeterince güvenli."

"Ama ya -" Büyük pembe parmak uçlarıyla karnına yakın bir yerde ilmeklenmiş olan kordonlardan birini çekiştirerek sorguladı.

"Sadece banktan düşmeme izin verme." Ch'ik sert bir ses tonuyla onun sözünü kesti. "Değerli *yumurtalarınıza bir şey* olmayacak. Eğer bir şey kızarırsa, bu beynim olur, bedenim değil."

"Bu değildi -" Elinin nereye gittiğini, endişelerinin nereden kaynaklandığını düşünmüş olabileceğini fark etti. Elbette ailesi için endişeleniyordu ama *onun* güvenliği de onun için -hepsi için- aynı derecede önemliydi.

"Evet. Elbette." Ch'ik alnının ortasındaki yapışkan sensörü tokatladı ve kollarını iki yanına açarak tekrar uzandı.

Roz sinirlenerek ofladı. "*Lütfen sürekli sözümü kesmeyi bırakır mısın, Ch'ik? Ben-*"

Ch'ik düz ve özür dilemeden o na baktı ve ısırik koruyucuyu tekrar ağzına soktu. Roz itaatkâr bir tavırla onun üzerine diz çöktü. Derin bir nefes alarak kalçalarına oturdu, elleriyle omuzlarını yaylı köpük mindere dayadı.

"-söylemek istediğim. Eğer nöbet geçiriyorsanız bu beyniniz için kötü olmalı ve-"

Roz sözünü bitiremeden Ch'ik onun sözünü kesti. Yine kesti. Bu kez sözünü kesmeden, ama yine de başka bir kesinti. Kendini açıklamaya çalışırken, mekanik uğultu aniden çok daha yüksek hale geldi. Roz'un gözleri başının arkasına yuvarlandı ve vücudu onunkinin altında gevşerken sadece beyaz göründü.

Roz başını eğdi ve Ch'ik'in yüzükoyun yatan bedeninin üzerine çıktı, damarlarına korku doldu. Kollarına dolanan ekipmanlar onu hafifçe göğsünden dürttü ve hızdaki bir başka değişim her ikisini de çarpışma koltuğuna sabitledi. Yerçekiminden dolayı yüzünü buruşturdu ama tüm o kafa karıştırıcı bileşen karmaşasını işe yaramaz küçük parçalara ayırmak istemesine rağmen kendini yukarıda tuttu.

Ch'ik ona onu tutmasını emretmişti ama o şimdiye kadar sadece... orada yatıyordu. Neler olduğunu bilmiyordu, sadece onun gevşek bedenini görünce ve hissedince koruyucu içgüdüleri aşırı hızlanmıştı. Nefes alış veriş i o kadar sığdı ki göğsü neredeyse hiç hareket etmiyordu, ağzı gevşek ve açıktı sanki - bunu düşünemiyordu bile.

Sanki başına *gerçekten kötü bir şey* gelmiş gibi.

Hayır. Böyle bir şey olmaz. Roz buna izin vermezdi. Gözlerini kapatıp pulsarlara Zul ve Jau'nun onları bu durumdan kurtarması için dua ederken kendine tekrar tekrar söylediği şey buydu.

CHAPTER 14

- JAU -

"ROZ! N E L E R OLUYOR?" ZUL ONUN YANINDAN HAVLADI, DIKKAT savunmaları tarafından çekildi. İkisi de Roz'un sıkıntılı seslerine bir şeyler olduğunu anlayacak kadar aşinaydı.

"Bilmiyorum! O -" Köprünün arka tarafından hışırtı sesleri ve sinir bozucu ısrarcı hız göstergesinin altında zar zor duyulabilen makinelerin hafif metalik sesi geliyordu. "Onu hemen yakalayabilir miyiz, çocuklar? Gemisine bağlanırsak bizi vurmaz, değil mi?"

Zul, komuta köprüsünün karşısındaki Jau'yla bakışlarını paylaştı ve pedipalpleri hazırlarken saldırganlara karşı dişlerini öfkeyle gıcırdattı. Neler olup bittiğini anlamak için zaman yoktu. Her şey çok hızlı ilerliyordu. Plan yoktu, bu durum için formüle edilmiş bir olasılık yoktu ama Ch'ik onlara yaklaşımlarını söylemişti.

Tamam o zaman. Onları yaklaştıracaktı.

Jau, *Koton*'u gezegenin halkalarına doğru geri gönderdi, iticileri kesip açılarını düşürürken paralı asker gemisi de tam onların bulanık küçük kuyruklarının üzerindeydi. Bir gözü yakınlık sistemindeydi ve paralı asker gemisinin onları geçmesini beklerken koltuğunun kenarında titriyordu.

Dr'ec dikkatsiz bir pilottu, Jau kısa süren kovalamaca sırasında bunu çoktan keşfetmişti. Ch'ik'in eski sevgilisi gerçek pilotluk becerilerini geliştirmek yerine ekipmanının kalitesine çok fazla güveniyordu. Tepki süresi Jau'nun ani yavaşlamasına yetişmek için biraz fazla yavaştı. Jau'nun tek yapması gereken dört boyutlu düşünmek, sensör dizilerindeki buz parazitini hesaba katmak ve geminin yanlarından roket gibi geçeceği ana kadar beklemektir.

Her şeyi mükemmel bir şekilde zamanlamayı başarırsa, bu gerçekten işe yarayabilirdi. Eğer işe yaramazsa, sonuçları hakkında endişelenmek için fazla zamanları olmayacaktı.

Jau, *Koton'un* sahip olduğu her şeyi yukarı itiş motorlarına fırlatarak diğer geminin karnına çarptı.

Beklediğinden daha yakındı. İki gemi çarpışırken acı veren bir metal iniltisi çığlık atan sensörleri yararak geçti. Çarpışmanın şiddeti Jau'nun yüzünü kontrol dizisine yaptırdı ve onu baş desteğine doğru savurdu. Kan damlacıklarından oluşan kavisli bir spre, yerçekimi sürücüsü yeniden devreye girip yere sıçrayana kadar havada asılı kaldı. Jau, Zul'un kısıkaçları devreye sokarken çıkardığı o tanıdık hidrolik sesi duyana kadar, bunun yüzündeki bir kesikten akan *kendi kanı* olduğunu fark edemeyecek kadar fiziksel olarak sersemlemişti.

Paralı asker gemisi onları selamlamaya çalıştığında iletişim modülü tekrar ötmeye başladı ama Zul sessiz düğmesine bastı. Bir dakika içinde Dr'ec daha hızlı uçmaya başlayacak ve onları atlatmaya çalışacaktı. *Koton* gibi bir kısıkaç gemilerine bağlandığında çoğu kaptanın yaptığı şey buydu

bir plazma lamprey gibi. Momentumun bu şekilde işlemediğini boş verin - panik her zaman kontrolü ele geçirir.

Jau kendini kontrol dizisinden silkti ve bir elini kanlı yüzüne silerek geri çekildi, başını kaldırdığında Zul'un bakışlarını yakaladı. Henüz tehlikeyi atlatmış değillerdi, hem de hiç, ama hiçbir şey Jau'nun kanını acı kadar kaynatamazdı. Her zaman böyleydi - dövüşmek, uçmak ya da sevişmek, fark etmezdi - ama Zul'un ifadesi, o bilmiş bakışı, Jau'yu daha uygun bir ana kadar bunu pantolonunun içinde tutması konusunda uyardı.

Yine de, bir elinin kanlı parmaklarını kendi ağzına sokarken diğer eliyle ereksiyonunu düzeltten Zul'un gözlerini tuttu. Şu anda Ch'ik her ne yapıyorsa onu yaparken oturup beklemekten başka yapabilecekleri pek bir şey yoktu - Jau aptal aletinin iğrençliğiyle uğraşmak zorundaysa, en azından Zul'un da acı çektiğinden emin olmak istiyordu. Roz'u değil ama. Görünüşe bakılırsa iri adamın elleri kabadayı Beta'larıyla doluydu.

"Roz, ne-" Jau arkadaşını kontrol etmek için konsolun etrafına eğildi, ancak Ch'ik'in üzerindeki donanım karmaşasını görünce durdu. "Vay canına. Bu bir yakınlık korsanı mı?"

"Bilmem mi? Öyle mi?" Roz kıpırdandı, rahatsızdı ve bir cevap almak için çıldırıyordu.

"Bu şeyler çok tehlikeli." Zul mırıldandı, aniden takılmalarının yarattığı sarsıntı yüzünden boynunda ağrıyan bir noktayı ovuşturuyordu. Cihazı daha önce fark etmemişti ama Jau onu tanımlayınca her şey yerli yerine oturdu.

"Süper yasadışı da." Jau alnındaki kanı sildi, Roz'un omuzlarının eğimini fark etmeden önce kanı yalamak için parmaklarını ağzına soktu. "Ama çoğunlukla güvenli."

Zul homurdandı. "Çoğunlukla."

Jau iç çekti. Mavi aptal, Omega'larının çıldırmanın eşiğinde olduğunu göremiyor muydu? Hayır, elbette göremezdi. Jau bazen Sook'u Alfa arkadaşından daha duygusal zekâya sahip yetiştirdiklerine yemin ederdi. "Zul. Yardımcı olmuyorsun. Ch'ik'in yardım edeceğine eminim-"

Hepsinin dikkati bir an için görüntü ekranlarındaki sahne tarafından dağıtıldı - Dr'ec sanki onları kazımaya çalışacakmış gibi yuvarlanan bir kaya parçasının yüzeyinde süzölmeye başlamıştı. Jau gözlerini devirdi. Bir aptal bile böyle yapmanın iki gemiyi de kolayca yok edeceğini bilirdi. Eğer Dr'ec Jau'nun kendine olan güveninin sarsılmasını, kötü zamanlanmış bir göz kırpmayla bakış yarışını kaybetmesini bekliyorsa, o zaman başına başka bir şey gelecekti.

"Lanet olsun!"

Roz'un sesindeki panik hemen dikkatlerini çekti. O ve Zul, Roz'un Ch'ik'i zapt etmek için çırpınışını çaresizce izlediler. Ch'ik onun altında kasılmaya başlamıştı, vücudu sırayla kasılıyor ve kaskatı kesiliyordu.

Roz'un cüssesi karşısında iki büklüm oldu, gözleri sadece beyazları görünecek şekilde kafasının içinde geriye yuvarlandı. Başı bir o yana bir bu yana savrulurken ıslak bir gurultu köprüyü doldurdu. Çenesi çatırdayarak açıldı, ayırık dudaklarının arasından küçük kabarcıklardan oluşan kalın beyaz bir köpük kaynadı ve yüzünün yan tarafına damlamak üzere yukarı ve dışarı döküldü. Ağzı, Jau'nun kanını donduran soluk bir alaycı ifadeye büründü.

"Sikeyim, sikeyim, *sikeyim*." Roz'un sesi bir çığlık fısıltısına dönüşmüştü, kulakları kafasına o kadar sıkı yapışmıştı ki neredeyse görünmüyorlardı bile. Yerçekiminin Roz'un kendi tükürüğünün köpüğünde boğulmasına neden olmamasını sağlamak için vücudunu onunkini yana doğru eğmek için kullandı.

Sonra aniden nöbet durdu. Kendisini ele geçiren şeytani her neyse, sonunda aether'e geri dönerken, sessiz ve hareketsiz bir şekilde yastıklı bankın üzerine gevşekçe düştü.

Ch'ik inledi. Roz onun yüzünü iki elinin arasına aldı. Jau körü körüne elini uzatmış, eli Zul'un eline dolanmış, ikisi de dehşet içinde birbirlerini sıkıca kavramışlardı. Jau, Roz'un gözlerinin titremesini, odaklanmasını ve nihayet bilinçli bir şekilde yanıp sönmelerini izlerken kalbi boğazında düğümlendi.

"Pekâlâ." Burnunu çekti ve hafifçe öksürdü, sanki lanet olası sinapslarını neredeyse kızartmamış gibi.

"Tamam mı?" Zul inanamayarak homurdandı ve hepsini paramparça edecek kadar sıkkan stresi dile getirdi.

"Evet." Ch'ik doğrulup yüzünü ovuşturdu ve yanağındaki tükürük köpüklerini silerken yüzünü buruşturdu. "Yakaladım onu. Bizi ayır, Zul."

Zul pedipalpleri ayırmak için aceleyle konsola geri döndü. Roz, Ch'ik'in üzerinde gezinerek onu nazikçe sabit tuttu, endişesi neredeyse görülebiliyordu. Ch'ik Roz'a nazikçe el salladı, çıplak bacaklarını bankın kenarından salladı ve oturup gözlerini kısarak görüş alanına baktı. Jau ile acı dolu bir bakış paylaşan Roz, ellerini Ch'ik'ten uzak tutmak için bankın kenarını kavradı. Dördü birlikte, paralı asker gemisinin *Koton*'dan hızla uzaklaşmasını ve enkaz alanından uzaklaşmasını izlediler.

Zul, düşman gemisinin hareketlerini incelerken komuta koltuğundan, "Bunu sana söylemekten nefret ediyorum," diye seslendi, "ama senin yaptığını sanmıyorum. Etrafımızda dönüyor."

Ch'ik başını salladı, Zul'un asık suratlı ses tonundan yılmamıştı. Isırık koruyucuyu bankın üzerine tükürdü ve yüzünü buruşturarak "Bir ya da iki dakika içinde onu kapatacaktır. Bu matematiğin yayılması biraz zaman alır."

"Bu da ne demek oluyor?" Jau gözlerini ısırık korumasından ayırmaya zorladı, bu da onu tehlikeli ve bağımlılık yaratan düşüncelere sürükledi.

Ch'ik antrenman ringinde onu fena benzetmişti. *Pulsarlar* bazen berbattı.

"Önemli değil." Ch'ik sağ kolunu bükerek etrafına dolanan donanımı çözmeye çalışırken çatırdayan bir esneme sesi çıkardı. Roz çantayı uzatarak elinden kaymasını ve tekrar aşağı inmesini sağladı, Ch'ik başka bir yere bakarken kaşlarını şiddetle çattı. "Hâlâ seni dürtüyor mu?"

"Evet. Nereden biliyorsun?" Jau gözlerini kırpıştırarak dolu ekranına doğru başını salladı.

"Her zaman baş belası olmuştur. Daha fazla kaçamak hareket yapma, sadece onu geri çağır. Sistemi tamamen harap olana kadar dikkatinin dağılmadığından emin olmak istiyorum." Ch'ik statik elektrikten çılgına dönmüş saçlarını yüzünden uzaklaştırdı.

"Burada tamamen korunmasız durumdayız." Jau ona hatırlattı, çünkü küçük çılgın Beta'larının aklındaki plan her neyse, o bu döngünün içinde değildi. Alnındaki kanama durmuştu ama hâlâ bir elini alnına bastırıyor, uygulanan basıncın sinirleri üzerinde yarattığı acının tadını çıkarıyordu.

Ch'ik pişmanlıkla başını salladı. "Ben onunla konuştuğum sürece bize ateş etmeyecek. Sadece birilerinin onun aptalca sızlanmalarına kulak vermesini istiyor. Aslında, bir saniyeliğine odadan çıkabilir misiniz? Benim tüm dikkatimin kendisinde olduğunu düşünürse daha çok saçmalayacaktır."

Roz inatla kollarını göğsünde kavuşturdu - Jau onun spor çantasının fermuarını sıkıca kapattığını ve Ch'ik'in ulaşamayacağı bir yere bıraktığını fark etti. Omega'sını tanıyan biri olarak, bu işi sağ salim atlatırlarsa o iğrenç ekipmanı Ch'ik'in asla bulamayacağı bir yere "saklayacaktı".

"Jau ve Zul isterlerse koridora çıkabilirler ama ben burada kalıyorum. Ekranın dışında olduğumdan emin olacağım." Roz bir elini kaldırarak onun itirazlarını durdurdu.

onları dile getirmek için ağzını açtı. "Sessiz olacağım. Üzgünüm, o uzay çöpü seninle bu şekilde konuşunca sinirlendim. Şu anda seni gözümün önünden ayıramam, Ch'ik. Lütfen, kendi iyiliğim için."

Boyun eğmiş bir ifadeyle başını salladı. Ch'ik kendini görüntüleyicinin önünde konumlandırırken Zul uzandı ve selamlama düğmesine bastı. Jau onu yakaladı ve görüntüleyicinin görüş alanından çıkardı.

Dr'ec'in mızımız sesi köprüyü çınlattı. "Oh, şimdi benimle konuşacak mısın?"

Sentetik sorgucunun kırmızı tüyleri hafifçe eğilmişti ama yine de burunlu yüzünde dayanılmaz bir memnuniyet ifadesi vardı.

Zul parmaklarını Jau'ya doğru şıklattı ve gözlerini koridora doğru çevirdi. Jau başıyla verdiği cevaptaki hevesi ve vücudunda zonklayan beklentiye gizleyemedi. Otomatik pilotu yeniden devreye sokmak için birkaç düğmeye bastı ve tartışmalar devam ederken Zul'u takip ederek dışarı çıktı.

"...vay canına, ne kadar korkunç olduğunu neredeyse unutuyordum, pislik."

"Korkunç olan *ben miyim*, Ch'ik? Doğum günümü *on kez* unuttun."

"Tanrı aşkına, yine mi bu? Onlar gerçek doğum günleri değildi! Her yıldız sisteminde zamanı yeniden hesaplayamazsınız-"

Koridorda birbirlerine sürtündükleri sırada Jau ayak parmaklarının ucuna kalkarak Zul'un yakasına doğru bir kahkaha attı. Diğer Alfa'dan daha küçük olabilirdi, kümelerindeki en kısa boylu kişiydi ama Zul bir inekti. Jau onu seviyordu ama bu doğruydu. Zul, Roz'a emirler yağdırırken güçlü bir Alfa olabilirdi - elbette Roz'un çok hoşuna gidiyordu - ama Jau'nun kanı kaynadığında Zul tamamen farklı bir Lapann'a dönüşüyordu.

Jau bir ayağını öne kaydırarak Zul'un bileğini yakaladı ve bacaklarını ayırarak kalçalarının birbirine geçmesini sağladı. Alfa arkadaşının dengesini iyice bozduktan sonra, Zul'u kabaca duvardaki bölmeye doğru itti.

Koridor. Jau'nun kahkahası, Zul'un parmakları tulumunun ön tarafına takılıp fermuar tırnağını ararken sert bir inlemeye dönüştü. Jau ön dişlerini Zul'un mavi kürkünün boyun büzgüsünün altına gizlenmiş çiftleşme ısırığına sürttü.

"Ch'ik kulağa çılgınca geliyor." Zul sonunda Jau'nun tulumunun fermuarını açarken mırıldandı.

Jau soluk soluğa geri çekilirken, tekrar ileri doğru bastırarak göğüs göğüse gelmelerini sağladı. Düğüm düğüme.

"Evet. Evet, öyle."

"O..." Jau aletlerini birbirine sürterken Zul düşüncesini kaybetti. "O, uh, muhtemelen sakinleşmeli -"

"Onu becermemize izin vermeli. Onun önünde." Cevap niteliğindeki düşünce, durduramadan ağzından kaçtı.

Zul'un boğazından şok olmuş bir ses çıktı ve Jau'nun kulakları pişmanlık ve soğuk bir korkuyla doldu.

Lanet olsun. Çok ileri gitmişti. Bunu söylememeliydi. Aklından ne geçiyordu? Boğazına hemen yakıcı bir özür düğümlendi. Başkası hakkında konuşmamalıydı, onlar-

Sonra Zul'un siki Jau'nunkine karşı seğirdi. Uzun boylu Alfa bir ses daha çıkardı, yüksek ve muhtaç bir ses, elleri Jau'nun omuzlarında çırpınırken, kalçaları Jau'nun siklerini kavrayışına doğru kalktı. Zul şehvetle gevezelik ediyordu, kelimeler hararetli, komplocu bir fısıltıyla dökülüyordu. "Evet, evet, oh *lanet olsun*. Evet, onu tam ekranın önünde, o izlerken becermeliyiz."

Oh. Oh, *lanet* haklıydı.

Zul da Ch'ik'i becerme fikrinden en az onun kadar tahrik olmuştu. Jau'nun kanı alev alev yanıyordu. Beyni, fantezilerinde yalnız olmadığının yeni farkına varmanın tadını çıkararak, daha önce yasaklanmış olasılıklardan oluşan bir çağlayana dönüştü.

Sonra geri çekilen Zul oldu. Jau, Zul'un gözlerinde kendi göğsünü çekiştiren endişenin aynısını gördü. Zul'un ağzını kendi ağzıyla kapmak için ayağa kalktı, ikisinin de içindeki endişeyi susturmak istiyordu. Öpücük rahatlatıcı olmaktan çok iğrençti ama bu da kendi başına bir güvenceydi - eğer zar zor dile getirebilecekleri kadar tabu bir fanteziye kapılıyorlarsa, o zaman en azından bu işte birlikteydiler.

Ch'ik'in sesi koridora süzüldü, keskin ve sinirliydi. "Ziyaret ettiğiniz her yeni yıldız sistemi için yeni bir doğum günü almak üzere gezegen hizalamasını yeniden hesaplayamazsınız!"

Yine o sızlanma. "Yapmalıyım! Özellikle de kolumu uçurduğundan beri!"

Pekala, tamam. *Bu*, Jau'nun kişisel açıdan hoşlandığı türden bir şiddet değildi. Ama bunu görmezden gelecek kadar da azgındı. Özellikle de Zul ona karşı nefes nefese kaldığında, sikinden mavi boncuklar halinde sıvı sızmaya başlamıştı ve bu sıvı ikisine de bulaşmıştı. Jau boştaki elini aşağıya uzatıp Zul'un dizinin altından geçirdi ve daha iyi sevişebilmek için arkadaşının bacağını kalçasından yukarı kaldırdı. Jau başparmağını arkadaşının sızıntı yapan ucunda gezdirirken dikkatle aşağıya baktı ve Zul'a keskin kenarlı bir sırıtış vermek için başını yukarı kaldırdı.

"Bu seni gerçekten ıslatıyor ha? Ch'ik'i soyup kontrol panelinin üzerinde sismeyi düşünüyorum. Bu koca düğümü ona sokmak. Ona isimlerimizi haykırtırken -" Jau avucuna tükürmek için siklerini tutmayı bıraktı, parmakları tekrar kıvrılırken düğümlerine sürdü. "-Bu arada o paralı asker pisliği de *bizim olana sahip olamadığı* için lanet tulumunun içinde otuz bir çekiyor."

"Oh!" Zul, Jau ona avucunun özellikle sert bir kıvrımıyla muamele edip yaraklarının kaygan başlarını birbirine bastırırken nefesini tuttu. "Oh, lanet olsun. Evet, Jau. *Evet*. Görebiliyordu..."

Jau eğilip Zul'un üzerindeki çiftleşme ısırığı izini ısırdı. "Ne? Ona ne göstereceksin, Z? Beni emerken onu gerip açacak mısın ve -"

Ve bu bir düşünce değil miydi? Ch'ik'in akıllı, yumuşak ağzı onu yalıyordu - bir Beta'nın evde yapacağı türden bir şey *değildi*. Bu çok saçma bir fikirdi, gülünecek kadar tuhaftı ama Jau bunu ikiz güneşler kadar net bir şekilde hayal edebiliyordu. Bu görüntü, alnındaki kesiğin zonklayan acısı ve Zul'un aletini üzerinde hissetmesiyle birleştiğinde, onu arzuyla çılgına çevirdi.

Zul denge için Jau'nun omzunu kavradı ve başparmağını Jau'nun boynundaki kendi çiftleşme ısırığının üzerinde yavaşça ve kasıtlı olarak gezdirdi. Bu şefkatli hareket Jau'yu kısa bir süreliğine çılgınlıklarından uzaklaştırdı, kafası karıştı ama uzun boylu Alfa devam etti ve Jau'dan nefessiz, kırık bir inilti çıkardı.

"Biz - o yumurtaları görebilirdi, Jau. Ch'ik'e bakmalı ve yumurtaları onda görmeli, *bizim* yaptığımızı bilmeli. Onu hamile bıraktığımızı, Roz'un yavrularımızı ona koyduğunu ve -"

Kelimelerle ifade edilemeyecek kadar fazlaydı ve çılgınca çiftleşmeleri, ilk kez bir küme oluşturdıklarından beri ateşlemedikleri bir enerjiyle zevk arayarak çılgınca itişmeye dönüştü. Jau uzun boylu Alfa'yı acımasızca becerdi, sanki içine girmeden onu düğümleyebilecekmiş gibi onu agresif bir şekilde duvara doğru itti. Zul onun itip kakmasına izin verdi, kendi zevkinde kayboldu, Jau'nun kavrayışının içine girdi ve daha da sıkı hale getirmek için kendi elini kullandı. Jau'nun zayıf vücudu kırbaç gibi gerildi ve hareketleri içgüdüsel bir şekilde arttıkça titredi.

Önce Zul, Jau'nun adını boğarcasına söyleyerek boşaldı ve ikizinin kavrayışına, karın ve göğüs tüylerine püsküren sıcak fişkirmalar halinde fişkırdı. Jau, eşinin dölünün kaygan akışına karşı koyamayarak hızla ikiye katladı, kendi boşalmasını kovalarken kalçaları Zul'a sertçe vuruyordu.

Nefes nefese Zul'un köprücük kemiğine doğru eğildi ve vücutlarını birbirine bastırarak, Zul'un kuyruğunun seğirmesine neden olan sıkı bir kalça hareketiyle son artçı sarsıntıları da atlattı. Birbirlerine bağlı değillerdi ama birbirlerine bastırılmış halde kalmak, eşinin kokusunu sözsüzce solumak güzeldi. Jau'nun yüksek beyin fonksiyonları, bir şekilde, bilmeden paylaştıkları bu yasak fantezi karşısında hâlâ şaşkıındı.

Çiftleşme sonrası vızıltısı arasında, köprüde patlayan tartışma tiz ve uzak görünüyordu. Yine de Zul, Jau'nun boynundaki çiftleşme ısırığına şefkatle yanak işareti yaparken öfkeli sesler farkındalığının sınırlarında gezindi.

"...ve sen hala özür dilemedin!" Saurian'ın sesi huysuz bir çocuk gibiydi. Ch'ik bu adamda ne bulmuştu ki?

"Dokunmayacağım! Sana eşyalarım dokunma demiştim!"

"Ne tür bir çılgın sürtük iç çamaşırı çekmecesine *buharlaştırıcı mayın* koyar?"

"Ne tür bir *sik kafalı*, çılgın bir kaltak ona eşyalarını rahat bırakmasını söylediğinde onu dinlemez?"

"Dur bakalım. Ne oluyor lan? Gemimde bir sorun var -"

Köprüdeki telsiz nihayet merhamet dolu bir sessizliğe bürünürken, Jau birçok döngü önce yaptığı çiftleşme ısırığı izine son bir kez yaladı ve Zul'a tembel bir gülümseme vermek için arkasına yaslandı. Ancak Zul'un dikkati, dölden sıırıslıklam olmuş kürklerine çekildi. Eşinin kulakları düşünceli bir şekilde geriye düşmüştü.

"Z?" Jau kalçalarını şakacı bir şekilde yuvarladı ve aşırı uyarılmış Zul'dan minnettar bir inilti aldı. "Ne var ne yok?"

"Renklerimiz de birbirine karışmadı." Mırıldandı, şimdi dikkati dağılmıştı, uykuluydu ve kelime seçimine dikkat etmeyecek kadar kendinden geçmişti.

"Belli ki mi?" Jau, arkadaşının beynini gerçekten sikip sikmediğini merak etti. "Bir dakika. Ne demek *ya*? Onlar ne zaman-" Sorusu köprüden gelen bir ses telaşıyla kesildi.

"Ch'ik? Kolların iyi mi? İhtiyacın var mı -"

"Lanet olsun - kes şunu! Kendi başıma nasıl ayağa kalkacağımı biliyorum." Anlaşıldığı kadarıyla Ch'ik çılgına dönmüştü ve bu Jau'nun aletinin yeniden takdirle seğirmesine neden olmadıysa lanet olsun.

"Biliyorum! Biliyorum, *yardım etmeye* çalışıyorum!" Roz'un soğukkanlılığı sonunda kırılmıştı. "Kulaklarımı ısırp koparmayı kes!"

"Bana bir bok yapamazmışım gibi davranmayı kes!" Kaynağı belirsiz yüksek bir çarpma sesi.

Zul ve Jau, Ch'ik yanlarından hışımla geçerken, sikleri dışarıda ve kürkleri renkli meni şeritleriyle ıslanmış halde duvara yaslanmış donup kalmışlardı. Ch'ik kargo bölümüne doğru gözden kaybolmadan önce tulumlarının fermuarlarına uzanacak zamanları bile olmamıştı.

CHAPTER 15

- CH'IK -

CH'IK BİR KOLUNU KENDİ TULUMUNUN ÜSTÜNDEN GEÇİRİP FERMUARINI ÇEKTİ. geri döndüler. *Koton'un* koridorlarına doğru ilerlerken, sessizce homurdanırken çenesini sıktı. Bu aptal gemi neden hep bu kadar *soğuktu*?

En azından tulumunun kolları kollarındaki küçük kabuklu noktaları, yakınlık korsanının kas liflerine bağlandığı temas noktalarını örtüyordu. Lanet şeyler her zaman çok kaşınırdı ama bu sefer her zamankinden daha kötü görünüyorlardı. İçindeki öfke kabardıkça, bileklerinde ve ellerinin arkasında hâlâ açıkta olanları yırtmamak için mücadele etmek zorunda kaldı.

Bu, eski moda bir sikişle biraz stres atmak için mükemmel bir zaman olabilirdi, ama *bu* da bir seçenek değildi.

Gerçek şu ki, Lapann'ın hiçbiri onunla ilgilenmiyordu. En azından onun umduğu şekilde değil. Elbette üzerine titriyorlardı ama ne zaman onlarla vakit geçirmek için başka bir yol bulmaya çalışsa, gemi arkadaşları ya kibarca erteliyor ya da onu tamamen görmezden geliyordu. Roz'un ona sürekli camdan yapılmış gibi davranması kesinlikle yardımcı olmamıştı.

Belli ki ona sadece bir kuluçka makinesi olduğu için değer veriyorlardı. Bu da iyiydi, anlaşma buydu. Kabul ettiği *lanet anlaşmanın tamamı* buydu. Sorun şu ki, onu arada sırada becerecek kadar çekici bulmalarını bekliyordu, sadece sürekli şımartmak ve beceriksiz bir gezegen atığı gibi davranmak için değil.

Ch'ik kargo bölümüne çarparak girdi, ya da kapılar otomatik olmasaydı, çarpmalarını imkânsız kılan hava yastıklı raylara sahip olmasalardı girecekti. Bu hiç tatmin edici değildi ve kendisini işe yarar hissettirecek herhangi bir şey yapmaya daha da kararlı hale getirmişti. Boktan eski sevgilisinin başarılı bir şekilde hacklenmesinden ve sikilmesinden duyduğu sevinç, uzun zamandır içinde kaynayan öfkeyle kaynayıp gitmişti. *Aeon Hawk'ın* tanıdık silüetini görmek ruhuna biraz huzur getirdi, çünkü gemisini onarmaya çalışabileceğini fark etti. En azından *bu konuda* iyiydi.

Kargo bölümünün duvarına cıvatalanmış bir alet kutusu vardı ama Ch'ik onu görmezden geldi. Katı kafalı, aptal Lapann'a onlardan bir şey ödünç almak zorunda kaldığını bilmenin tatminini yaşatmak istemiyordu. Kendi dağınık aletlerini nereye sakladığını hatırlamıyordu, emin değildi. *Aeon Hawk'ın* ambarındaki Broma kapsüllerinin kasalarının altında bir yerde olduklarına dair sinsi bir şüphesi vardı.

İyiydi. İyiydi. O zaman elektrik işleriyle uğraşacaktı; bunun için aletlere ihtiyacı yoktu. Eğer Ch'ik'in bir şeyi birbirine eklemesi gerekirse o zaman telin yalıtım kaplamasını dişleriyle sıyrabilirdi. Daha önce de işe yaramıştı,

Değil mi? Sadece bir kez yanmıştı ve bu onu felç bile etmemişti. Hem de çok.

Gemisini en iyi duruma geri getirecekti. Böylece, bu yumurtalar içinden çıkar çıkmaz kargo bölümünün kapılarından atlayabilirdi. Lapann'lar istediklerini alacak, o da bu dondurucu soğuktaki gemiden uzaklaşacak ve bu broma kapsülleri için kendisini krediye boğacak bir pazara gidecekti. *Sonra da* tüm bu deneyim bir barda onu becermek *isteyen* yaşam formlarını toplarken anlatacağı eğlenceli bir anekdot olabilirdi.

Ch'ik'in tulumunun fermuarı kargo bölümündeki en gürültülü sestti, çünkü tulumu karnının hafifçe şiştiğini görebileceği kadar geriye kaydırđı. Uzun bir süre kendine, içindeki yumurtaların gömleğinin ince beyaz kumaşı tarafından bastırılan yumuşak ışıltısına baktı.

Ch'ik kendini hiçbir zaman evrende çok fazla iyilik yapan bir yaşam formu olarak görmemişti. Hayatta kalmak için ne yapması gerekiyorsa onu yaptı. Yaptığı bu şey, vücudunun içindeki bu yumurtalar, iyi bir şey gibi hissettiriyordu ama bu, onları kuluçkaya yatırmayı kabul etme nedenlerini daha az bencilce yapmıyordu. Bu, bu minik hayatlar onun dışında var olur olmaz eski hayatına geri dönmeyeceği anlamına gelmiyordu ama o zamana kadar onlar için elinden geleni yapacaktı.

Siktir et. İşe gitme zamanı.

Ch'ik yere indi ve gemisinin altına girerek çevresel elektrik panelinin kablolarının büyük kısmını barındıran paneli aradı. Köşesindeki göçük mandal mekanizmasını bozmuş gibi görünüyordu.

- tekmelediğinde normalde olduğu gibi kayarak açılmıyordu - ama kurnazdı. Hasar onu durdurmayacaktı: bir levye ve biraz dirsek yağıyla paneli zorlayabilirdi.

Ch'ik herhangi bir şey için birine bağımlı olmaktan nefret ederdi. Kendi başının çaresine bakardı, hep bakmıştı. Açılma mekanizmaları zayıflar içindi.

Sonunda paneli, gemisinin elektrik sisteminin bağırsaklarını ortaya çıkaracak kadar gevşettiğinde kendinden duyduğu memnuniyet beyninde cızırdadı. Tamam, belki de göçük düşündüğünden *biraz* daha kötüydü. Güçlendirilmiş gövde, buruşurken yoluna çıkan tüm kablo demetlerini neredeyse kesip atmıştı.

Yapılması gereken bir sürü yeniden kablolama işi vardı, ancak Ch'ik kenetlenme sinyallerine giden güç hatlarıyla uğraşmamaya karar verdi; zaten onları hiç kullanmamıştı. Yine de dişleri bir hayli çalışacak gibi görünüyordu.

Bir süre kendini işe kaptırarak hedefine odaklandı ve yanlış renkteki kabloları tekrar birbirine bağlamadığından emin oldu. Ağır ayak seslerinin yaklaştığını duyduğunda tanıdık işlerin sakinliği göğsündeki öfkeyi bastırmaya başlamıştı.

Ch'ik geminin altında, görüşü kapalıyken, çizme tabanlarından oluşan ince bir yatay dilimin ötesini pek göremiyordu. Yine de onun körfeze girdiğini duyduğu andan beri Roz'un kendisini bulmaya geldiğini biliyordu. Bu bilginin anında ve davetsiz bir şekilde beynine girmesine içerledi. Sesi çok tanıdıktı: her uyku döngüsünün sonunda duyduğu, içini heyecan ve beklentiyle dolduran sesin aynısıydı. Sahte umutlarla dolu kesirli bir döngünün ardından, sonunda yerini asık suratlı bir teslimiyete bırakıyordu. Sonunda Roz'un koridorda durup kahvaltı etmesini izlemekten başka bir şey yapmayacağını kabul etti.

Roz'un suçu değildi aslında. Ne de olsa Ch'ik *Koton'da* hayal gücünün anlaşmalarının şartlarının önüne geçmesine izin veren tek aptaldı. Ona kızgın değildi, gerçekten. Kendisine kızgındı.

Roz önce diz çöküp sonra da kargo bölümünün düz zeminine oturup bacak bacak üstüne atarken çizme tabanları çevresinde oynadı ve Ch'ik uzun süre bekledi.

Sonunda sesi yumuşak ve yürek parçalayıcı bir hüzünle çıkana kadar sessizlik sürüp gitti.

"Ch'ik - biz, yani *Lapannlar* l bir üreme tryz."

Ch'ik kablo karmaşasının içinde homurdandı. Karnının ısıltısı en azından kullanışlı bir çalışma lambasıydı. "Ah, evet. Fark ettim."

"Bir Alfa olmadan, ürettiğim yumurtalar olgunlaşmaz. Parıldamazlar."

"Tamam, harika, süper." Yumuşakça tısladı, bir g zaplaması parmak ucunu ısırırken elini salladı.

"Bir Omega'nın bir Beta bulması neredeyse imkansızdır, ancak bir Alfa ile eşleşmek bile bir hayaldir."

Sesi vnyormuş gibi gelmiyordu. Sesi gözyaşlarına karşı koyuyormuş gibi geliyordu ama Ch'ik'in öfkesi hâlâ az önce elini çektiği canlı telden daha sıcaktı. Elektrik panosunu çarparak kapattı, yalnız geçirdiği zamana izinsiz girdiği için kızgındı. Sesi alaycı ve öfkeli bir şekilde ıktı. "Ve sen iki tane aldın, vay canına, senin adına çok sevindim."

"Ch'ik. Lütfen. Lütfen yapma, yapmaya çalışıyorum -" Roz'un sesi boğuklaştı. Ch'ik sonunda geminin altından kıpırdanarak ıktı. *Hawk*'ın yanına yığılmıştı, kırmızı çerçeveli gözlerinden ağladığı anlaşılıyordu. Zavallı Omega'yı görünce kararlılığı çürümüş bir broma kapsülü gibi çöktü.

İçini çekti ve onun önünde bağdaş kurarak oturdu. "İyiyim. Özür dilerim. Bana ne anlatmaya çalışıyorsun Roz? Dinliyorum."

Roz kendini toparlamaya çalışırken derin bir nefes aldı.

"Ben her zaman bir bcrdm." İtirafı sanki fiziksel olarak acı vericiymiş gibi zorla söyledi.

"Ne yani, büyüme atağına geçene kadar mı?" Karşısında duran pembe erkek cüssesinin etkileyici boyutlardan daha azına sahip olduğunu hayal etmek onun için zordu.

"Ha? Hayır, yani hâlâ öyleyim." Ch'ik ona şaşkınlıkla bakarken Roz kulağının dibini kaşıdı. "Oster'deki Omegalar genellikle çok daha iridir. Ben hiç de iyi bir örnek değilim. Jau muhtemelen bu yüzden bu kadar aşırı korumacı olduğumu söylüyor, çünkü hayatım boyunca bunu telafi etmeye çalıştım."

Ch'ik tartışmak, onu rahatlatmak istiyordu ama Roz'un ona lanet olası bir çocuk gibi davranması göğsünde hissedilir bir kızgınlık yaratmıştı. Roz devam edene kadar sessizliğin rahatsız edici bir şekilde uzamasına izin verdi.

"Benim cüssemle bir kümelenmenin pek mümkün olmadığını biliyordum. Gençken beni geri isteyecek bir Alfa bulmayı *çok* istiyordum. Beni bir küme ve benimle bir aile isteyecek kadar sevmesini ve..." Roz yutkunurken omuzları gerildi ve sesi sertleşti.

"Çalıştığım çiftlikte beşli bir küme vardı. İki Beta, üç Alfa, her yerde yavru. Çok fazla arazileri vardı, hasat mevsimi için beni işe aldılar ve o kadar..." Gözleri sıkıca kapandı, gözyaşları gözlerinin kenarlarındaki tüyleri ıslattı, uzun kirpiklerinde çiğleşti.

"Her gün tarladaki işimi bitirdikten sonra en küçük yavru olan bebeği tutmama izin veriyorlardı. Bahçede büyük yavruyla kovalamaca oynamam için de beni teşvik ederlerdi. Omega'larından hiç bahsetmediler, ben de sormadım. Küstahça görünmek istemedim, anlıyor musun? Biliyordum - yani, başına her ne geldiyse acı verici olduğunu anladım."

Bir eliyle gözlerini ovuşturdu ve bu sefer gözlerini açmadı. Söylediği her kelimede ağzından acı damlıyordu.

"Sadece beni de sevebileceklerini umuyordum. O zamanlar daha gençtim. Saftım sanırım. Aptaldım. I-" Uzun, ürpertici bir nefes verdi ve kendini topladı

Kendisi.

"Onlara ne kadar *iyi* olduğumu gösterdiğimde belki kalmamı isterler diye düşündüm. İyi olabileceğimi göstermek için çok ama çok uğraştım Ch'ik. Sonra hasat bittiğinde ve benden gidip bir şey hakkında konuşmamı istediklerinde, beni gerçekten isteyebileceklerini düşündüm. Çok sevinmişim, sonunda olmam gereken yeri bulduğumu düşünmüştüm."

"Hiç Omega'ları olmadığı ortaya çıktı. En azından kümelerinin kalıcı bir parçası olmamış. Eğer hasatla birlikte çekici biri gelirse, ondan bir sonraki sezona kadar kalmasını istiyorlardı, daha sonra taşınacağına dair bir anlaşmayla. Verilen hizmetler için bir ödeme alır ve bir daha görülmezdi. Buna böyle diyorlardı. *Verilen hizmetler.*"

Öksürdü ama Ch'ik boğazının sallanmasından yine gözyaşlarıyla savaştığını anlayabildi. "Ve bu kötü bir şey değil, olmadığını *biliyorum*. Bu her zaman olur, normaldir, bu - bu güzel bir şey, hayatın dünyaya gelmesine yardım etmek. Böyle hissettiğim için aptaldım, bunu biliyorum. Kim yardım etmeyecek kadar bencil olabilir ki? Omegalar iş anlaşmaları konusunda Betalar kadar duygusal davranmazlar."

Ch'ik bu son sözlerin Roz'a ait olmadığını anlayabiliyordu. Elbette ağzından çıkmıştı ama sıkılmış çenesi ona geçmişinde başkalarının acımasız sözlerini yankıladığını söylüyordu. Rahatsızlığın midesini kemirdiğini hissetti: Bunca zamandır *Lapann'ların* bu konuda ne hissettiklerini hiç düşünmemişti. Bu işe karıştığı için mutlu olduklarını ve diğer her şeyin yolunda gittiğini varsayıyordu.

Açıkçası, diğer her şey yolunda *değildi*.

"Bencildim. Bir yumurta bırakıp onu geride bırakamazdım... hiçbir kredi için. Mükemmel bir küme için bile.

Kitlerin sağlıklı olacağından emin olmak için *ne* kadar gerekiyorsa o kadar. Sadece bir iş anlaşması değil, bir aile istedim."

Parlak, berrak gözlerini ona çevirdi, neredeyse tutku ve samimiyetle titreşiyordu.

"Ben bir aile *istiyorum*. Ben bencilim. Seni korumak istiyorum. Kalmanı istiyorum, Ch'ik. Pulsarlar bana yardım ediyor, bizimle kalmanı istiyorum ama bunun benim seçimim olmadığını biliyorum. Bizim için harika bir şey yapıyorsun, yavrular doğduktan sonra gitmekten mutlu olsan bile, gitmemeni o *kadar çok isterdim ki*."

O zaman Ch'ik ona gitti, küçük uzay kaçakçısı katı kalbi onun çiğ gerçekleriyle kırıldı. Kollarını onun etrafına sığdıramadığı ve karnındaki şişliğin engel olduğu gerçeğini göz önünde bulundurarak ona olabildiğince yakın sarıldı. Roz'un iri bedeni onun etrafında kıvrılırken, omzuna doğru tek bir hıçkırık bıraktı.

"Özür dilerim." Fısıldadı, bir elini boynunun yan tarafına, kürkünün arasından beyaz garrotte yarasının görüldüğü yere koydu ve onu orada tuttu, kalbi beklenmedik bir şekilde açık ve şefkatliydi. Ch'ik hiçbir zaman özür dileyen biri olmamıştı ama belki de köprüde ona karşı biraz kaltakça davranmıştı. Dr'ec'in her zaman içindeki kötülüğü ortaya çıkarması onun suçu değildi. "Daha önce sana karşı çok kaba davrandığım için özür dilerim."

Roz burnunu çekti ve adamın burnunun boynuna sürtündüğünü, sözlerinin sulandığını hissetti. "Sorun yok."

"Hayır, değil." Ch'ik içini çekti. "Dinle Roz, ilişkiler konusunda iyi değilim. Bu yüzden ilişkim yok. Ama..."

Ch'ik haince sözlerinin onu nereye götüreceğini anladığında sözlerini yarıda kesti. Ama hiçbir şey. Bu geçici, karşılıklı yarar sağlayan bir ilişkiydi. Roz'un bu fikirden hoşlanmamasına rağmen bir *iş anlaşmasıydı*. Bir yolculuk karşılığında bu adamlara bir iyilik yapıyordu. Ve belki de

Yol boyunca biraz eğlenmeyi ummuştı elbette ama bu gerçekleşmiyordu. Olsaydı bile, Lapann'ı istediği şekilde beynini sikmeye ikna edebilseydi bile, bunların hiçbirisi 'uzun vadenin' onun gibi kızlar için işe yarayan bir şey olmadığı gerçeğini değiştiremezdi.

Kollarındaki perişan haldeki Omega'yı rahatlatmak için bir *şeyler* yapma ihtiyacıyla vites değiştirdi. "...ama sen sevgiye layıksın Roz. Gerçekten de öylesin. O aptallar neyi kaçırdıklarını bilmiyorlar. Sen de harika bir ebeveyn olacaksın."

Hâlâ hafifçe titriyor, nefesi hırıltılı soluklarla geliyordu. Kaşlarını çattı, keşke zamanda geriye gidebilseydim ve onun kalbini kıran Lapann'ları bıçaklayabilseydim diye düşündü. Bir krono cihazından yoksun olduğu için onun kucağına tırmanıp sırtını göğsüne yaslamakla yetindi. Yakınlık korsanını çalıştırmadan önceki kısa temas anlarını çok sevmiştii ve daha fazlasını istiyordu. Şu anda birlikte bencilce davranabileceklerine karar verdi.

Roz'un kollarını kendi kollarının altından kendine doğru çekti ve tulumunun üst kısmını çekiştirerek çıkardı, avuçlarını sutyeninin altındaki parlayan karnına yerleştirdi. Ch'ik gözlerini kapadı, başını Roz'un omzuna yasladı ve kesir döngülerinde ilk kez gerçekten rahatladı.

Ve ikisi de kargo bölümünde oturdular, adamın büyük pembe eli kadının karnında yumuşak, yavaş daireler çiziyordu, ta ki evrende her şey biraz daha yolunda hissedene kadar.

CHAPTER 16

- CH'IK -

BU İLK OLAYDAN BU YANA NEREDEYSE ÜÇ KESİR DÖNGÜSÜ GEÇMİŞTİ.
Gece Ch'ik *Koton*'a binmişti.

Roz'la dertleştiklerinden beri gemide işler daha iyiye gitmişti; her şey daha samimi, daha az gergindi. Bu, Jau mürettebatı toplantıya çağırdığında Ch'ik'in heyecanlandığı anlamına gelmiyordu.

Hamilelik ilerledikçe bok gibi uyuyordu, bu yüzden sabah erken saatlerde bir araya gelmek yapılacaklar listesinde üst sıralarda değildi. Birkaç parça uyku uyuyabildiğinde ise gördüğü rüyalar onu hiç de dinlenmiş hissettirmeyen gerçeküstü kaleydoskoplardı. İşleri daha da zorlaştırmak için, karnı tulumunun fermuarını çekmeyi zorlaştıracak kadar büyümüştü.

Lapann gemi sıcaklığını bu kadar düşük tutmasaydı o kadar da kötü olmazdı - gemiye ilk geldiğinde bu kadar soğuk hissetmediğine yemin edebilirdi. Şimdi Ch'ik yuvasının rahat sınırlarını kesinlikle gerekenden daha fazla terk etmekten nefret ediyordu.

Ancak Jau bunun acil olduğunu ve bunu geminin interkom sisteminden yayınlamayacağını söyledi. Ch'ik yorgun bedenini yaşam alanından çıkardı ve yavaşça komuta köprüsüne doğru yürüdü.

Lapannlar zaten oradaydı; Roz çarpışma bankında, Zul ve Jau da kendi komuta koltuklarında oturuyordu. En azından köprü daha sıcaktı. Roz omuzlarını silkip tulumunun kollarını beline bağladığında ve gövdesinde sadece ince beyaz bir tişört kaldığında sohbet aniden kesildi. Başını kaldırdığında iki buçuk çift göz vücuduna dikilmişti. Deformitesinin örtüldüğünden emin olmasına rağmen muayeneden utanarak kıpırdandı.

Jau boğazını temizledi, garip sersemliklerinden ilk sıyrılan kişi oldu. "Pekâlâ, bir iyi bir de kötü haberim var." Ön kollarını kalçalarına dayayıp öne doğru eğilirken kulakları dikildi, elleri dizlerinin arasından sarkıyordu. "Önce hangisini istiyorsun?"

"Kötü haber." Ch'ik ve Zul koro halinde, Roz parlak bir sesle "İyi haber," derken bile.

"Uh." Jau Omega'sına sevgiyle baktı. "İyi haber şu ki bunu düzeltebilirim. Kötü haber ise -"

"Bekle, ne? Bozuk olan ne?" Zul'un kulakları dikildi ve şüpheyile gözlerini kısarak Jau'ya baktı.

"*Kötü haber,*" diye tekrarladı Jau, Zul'un sabırsızlığı karşısında kaşlarını kaldırırken, "durağanlık ekipmanı bozulmuş."

"Siktir." Ch'ik'in midesi altüst oldu, en azından yumurta doluyken olabileceği kadar. Eğer bunu düzeltmezlerse broma kapsüllerinin tüm yükünü kaybedebilirdi.

"Evet. Ben de öyle dedim." Jau içini çekti, elinin topuğuyla alnını ovuşturdu, vücut dili gergindi.

"Jau?" Roz'un nazık sesi onu daha fazla açıklama yapmaya itti.

Başını iki yana salladı, bir elini kulaklarına götürdü ve üçüne baktı. "Özür dilerim. Pek fazla uyuyamadım. Bakım için gemideki tüm sistemleri gözden geçiriyordum ve staz alanı güç kaynağının son birkaç gündür gülünç derecede hızlı tükendiğini fark ettim. Dr'ec'le olan son fraksiyon döngüsü savaşında içten hasar görmüş olmalı, ama sanırım şimdiye kadar dayanıyordu."

"Ama tamir edebileceğinizi söylemiştiniz, değil mi? Öyleyse sorun ne?" Ch'ik kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, hiç ihtiyacı olmadığı halde savunmaya geçmişti. Kendisine bir ucubeymiş gibi bakmalarından hoşlanmıyordu ve şimdi tüm mal varlığının çürüyüp gittiğini hayal etmekten kendini alamıyordu. Onca çabadan sonra broma kapsüllerini kaybetme düşüncesi, yaptığı her şey - *şu anda yapıyordu*, Ch'ik bir elini parlayan göbeğinin üzerine koyarken kendini düzeltti - onun için dayanılmazdı.

"Bu da *ekstra* kötü haber." Jau söyledi.

"*Ekstra* kötü haber olduğunu söylememiştin." Zul gözlerini ovuşturarak homurdandı. Görünüşe göre hiçbiri yeterince uyumamıştı.

"Çünkü fazladan *üç* kötü haber daha var. Parçalarımız olsaydı tamir *edebilirdim* ama yok. Neyse ki onları nerede bulabileceğimizi biliyorum ama hepsi karaborsa. Ayrıca elimizde bu tür bir satın alma yapmak için yeterli kredi yok." Bakışlarını Ch'ik'e çevirmeden önce yüzünü buruşturarak durakladı. "Ve... Kredileri nasıl bulabileceğimizi biliyorum ama..."

"Ama bundan hoşlanmayacağız." Roz sözlerini yorgun bir kabullenişle bitirdi. Bu arada Zul'un sağ kulağı, Roz'un tedirginliğinin bir göstergesi olarak fark etmeye başladığı tekrarlayan tiki yakalamıştı.

"*Neyi* beğenmeyeceksiniz?" Hepsi Jau'nun neyi kastettiğini biliyor gibiydi ama Ch'ik dışlanmaktan rahatsız olmuş bir şekilde bu döngünün dışında kalmıştı.

"Scrum'dan çok uzakta değiliz. Tüm sorunlarımızı bir çırpıda çözecek." Jau gülümsedi, arkadaşlarının bariz kaygılarıyla neşeli ve şaşırtıcı bir tezat oluşturuyordu.

"*Scrum* mı? Kulağa bir genital bozukluk gibi geliyor." Ch'ik kaşlarını çatı ve sadece isme bakarak Zul ve Roz'un tarafını tutmaya başladı.

"Evet!" Jau parlak bir şekilde ilan etti. "Eski güzel, sefil kovan. Karaborsa malları, şüpheli ahlak ve her türlü kötülük için bir numaralı kaynak."

Kulağa Hawk'a yakıt ikmali yaptığı durgun su kızaklarından daha kötü gelmiyordu. "Pekâlâ. Yani gizli bir havalı korsan mekânı gibi mi?"

"Mmhm." Jau neden neredeyse koltuğunda titriyordu?

"Kulağa sahte geliyor." Ch'ik homurdandı ve kollarını göğsünde kavuşturarak daha fazla bilgi almak için onu biraz kışkırttı. Neden bu konuda bu kadar heyecanlıydı ki?

"Oh, bu gerçek." Bir rotanın çoktan çizilmiş olduğu navigasyon ekranına parmak ucuyla dokundu. "*Ve* staz ekipmanı kızarmadan önce oraya varabileceğimiz kadar yakın."

"Sanırım bu *Scrum'da* satılık güç kaynakları olacak. Ama krediler nereden gelecek?" Gözlerini kısarak hiçliğin ortasına doğru uzanıyor gibi görünen rotaya baktı.

Jau kesinlikle neşeli görünüyordu. "*Bu işin* kolay kısmı, Ch'ik. Kısa vadeli bir kredi alacağız ve dövüşlerde bendenizin üzerine bahis oynayarak bunu katlayacağız."

Jau'nun planı diğer iki Lapann'ın homurdanmalarından oluşan bir koroyla karşılandı.

Ch'ik ekrana arkasını döndüğünde Roz uzun, yaralı bir kulağının kenarını koparmaya başlamıştı, endişeliydi, kaşları çatılmıştı. "Kimse seni bir kavgaya dahil etmeyecek."

Zul başını bekleyen avuçlarının içine gömdü ve parmaklarının arasından mırıldandı. "Ve *kimse* bize borç vermeyecek."

Jau'nun sesi hırıltılı bir hal aldı. "Oovooa bize avans verebilir, Z."

Roz alaycı bir kahkaha attı.

Jau savunmaya geçercesine burnunu kırıştırdı. "*Küçük bir tane. Belki.* Eğer Zul cazibesini kullanırsa." Ona döndü ve "Çitimiz Oovooa. Zul'a karşı biraz zaafı var. Şahsen ben anlamıyorum ama -"

"*Vay be.*" Zul ona kırılgan bir ifadeyle sert bir bakış fırlattı.

"*Şaka yapıyorum Z, seni sevdiğimi biliyorsun. Ve iyi ki çitimiz de seviyor, çünkü fazladan kredi alacaksın ve çukurda benim üzerime bahis oynayacaksın.*"

Nadir görülen bir cömertlikle Ch'ik söze girdi. "Eğer geri kazanacağından bu kadar eminsen, *Aeon Hawk't* teminat olarak gösterebilirsin."

Üç Lapann, Ch'ik'in tercüme edemediği ama ona endişeyi hatırlatan bir bakış paylaştı.

"Ne? Bu işte hep beraberiz, değil mi?" Karnına bir huzursuzluk yayıldı. Bir saniye önce Jau'nun dövüş becerilerine o kadar güveniyorlardı ki, kaybetme ihtimali var mıydı?

"Doğru." Roz boğazını temizledi. "Sadece, şey, *Aeon Hawk*..."

Zul bir hareketle onun sözünü kesti. "Gemine ne kadar bağlı olduğunu hepimiz biliyoruz, Ch'ik. Senden bunu asla istemeyiz. Değil *mi* çocuklar?" Diğer ikisi hevesle başlarını salladı.

"Oh! Bu işte birlikte olmaktan bahsetmişken -" Jau tulumunu karıştırdı ve hepsinin kafayı takmış gibi görüldüğü o şeffaf plastik sperm şişelerinden birini çıkardı. Ch'ik hafifçe öfkeleni - kendisine karşı cinsel ilgisizlikleriyle barışmak zorundaydı ama o lanet şişelerden bir tane daha kendine sokmayacağından emindi. Yumurtalar çoktan döllenmişti, lanet olsun. Ona söyledikleri buydu.

Birden Jau'nun kendisine hiç hitap etmediğini fark etti. Tek gözü onun yerine Zul'a bakıyordu, yüzünde bir sırıtış vardı ve Ch'ik kesinlikle bir şeyleri kaçırdığını fark etti.

Bekle, *Zul'un* içine bir şişe mi sokulması gerekiyordu? *Bunun* yumurtalara ne faydası olacaktı? Adamım, o kaybolmuştu.

Jau şişeyi parmaklarının arasında ileri geri salladı, sesinde alaycı bir şarkı tınısı vardı. "Oh Zuu-ul? Sınıfla paylaşmak istediğin bir şey var mı?"

Ch'ik döndü ve Zul'un morun derin bir tonunda kızarmasını, yüzünde ve boynunda koyu lekeler oluşmasını ve korkunç bir kürk hastalığına yakalanmış gibi görünmesini izledi. Başını önündeki konsolun üzerinde kavuşturduğu kollarına gömdü ve yüzünü gizledi.

Jau döndü ve kaşlarını kaldırarak ona sırtıttı. "Sevgili Ch'ik, ey yavrularımın Beta'sı, sen ve Zul belki de... biraz tabu atama karışımına mı girdiniz?"

Zul'un başının arkasına bakarak döndü. "Arkadaşlarına söylemedin *becerdin mi?*"

Başını kaldırmayı reddettiği için sesi boğuk çıkıyordu. "Genetik materyalimle katkıda bulunduğumu *söyledim.*"

Ayaklarını sürüyerek adamın omzuna hafifçe vurdu ve uyardı. "Ama onlara *nasıl olduğunu* söylemedin?"

Zul başını kollarının arasına gömdü, kulakları sessiz bir utançla düzleşti. "Yumurtalardan birine zarar vermekten çok korktum, dehşete düştüm. Kendimi sook çalarken yakalanmış bir kedi yavrusu gibi hissettim."

Roz ayağa kalktı ve Zul'un sırtına geniş bir el uzatarak yanına gitti. "Neden bize söylemedin? Biliyorsun üzülmezdik."

Zul içini çekti, başını kaldırmasa da rengindeki koyu kızarıklık hafifledi. "Biliyorum, ben sadece... korkmuştum ve bu... bilmiyorum, garip olurdu."

Jau iyi huylu bir kahkaha attı ve Zul'un omzunu sıkarak onlara katıldı. "Z, dostum, yaptığın her şey çok garip." Zul ona doğru bir dirsek atınca kıs kıs güldü ve kaçtı.

Roz Ch'ik'e gülümsedi. "Jau ve ben bunu yeni bulduk-" "hâlâ Jau'nun elinde olan şişeye doğru başını salladı," "eski sevgilinle olan o karşılaşmadan sonra gemiyi temizlerken. Lapannlar çiftleşene kadar yanlarında sadece bir şişe bulundururlar ve sen tamamen döllenmiş olduğun için bunun başka bir şekilde gerçekleşmiş olması gerektiğini fark ettik." Roz'un nazıkçe eğlenmesi, Jau'nun Zul'un rahatsızlığından açıkça keyif almasından çok daha nazikti.

Ch'ik doğruldu, Zul ile birlikte yaptıklarından utanmıyordu. "Evet, ne olmuş yani? İkimizin de hoşuna gitti. En azından *ben hoşlandığımı* söyleyebilirim.

bütün-" Elini cinsel organının belirsiz yönünde salladı, "-renk- karışımı mor döl durumu."

Jau komplocu bir tavırla soludu. "*Bu* yüzden mi üzerime boşalırken renk karışımı hakkında mırıldanıyordun? *Bilim deneyi mi* yapıyordun? Seni *inek!*" Bir homurtuyla Zul'un yan tarafını dürttü.

Zul inledi, mahcubiyetin telaşlı renkleri boynunu neredeyse mosmor yaptı. "*Öyle* bir şey değil Jau - o rengin yumurtalardan birini *kırdığım* anlamına geldiğini sandım! Çıldırdım! O zamandan beri ondan uzak durmaya çalışıyorum, eğer bir yumurta kırdıysam en azından benim olduğunu, kümemin yavrularına zarar vermediğimi umuyorum..." Sesi duygu ve suçlulukla çarpılmıştı.

Roz ve Jau birbirlerine uzun uzun baktı, Jau Zul'un ensesini şefkatle sıktı. "Onun hakkında her konuşmaya çalıştığımızda bizi bu yüzden mi başından savıyordun? Neden bize uzak durmamızı söylüyordun?"

Ch'ik kaşlarını çattı, konsola doğru ilerledi ve Jau'nun biraz yardımıyla kendini kaldırıp bir kenara oturdu. Zul'un başını kaldırmasını sağlamak için bileğiyle bacağının kenarına dokundu.

Ch'ik bıkkınlıkla içini çekti. "Zul, beni dinle. Jau ve ben dün kargo tarayıcılarından birini yumurtaları kontrol etmek için çok dar bir alan odağıyla donattık. Orada üç tane var Zul ve hepsi de gayet iyi durumda. Hiçbir şeye zarar vermedin ve eğer benimle *konuşma zahmetine katlansaydın* bunu sana söyleyebilirdim."

Aklına ani bir düşünce geldi.

"Ayrıca, sen bir *pisliksin!*" Elbette kızgındı ama ses tonunda öfkesini yalanlayan baş döndürücü bir hava vardı. Zul'a kendisini kesirli döngüler için engellediği için kızgındı ama içinde bir heyecan dalgası yükseliyordu

kanını. Parçalar yerine oturdukça, bu lanet olası kurak döneminin sorumlusunun ilgisizlik değil, iletişimsizlik olduğunu fark etti. "Eğer onlara seviştiğimizi söylemediysen... o zaman bu ikisinin benim bu işle ilgilendiğini bilmediğini tahmin ediyorum, değil mi?"

Köprüye gergin bir sessizlik çöktü. Jau'nun ağzı şoktan gevşemişti ama gözlerindeki sıcaklık Ch'ik'in zevkle kıvranmasına neden oldu. Sonunda soruyu sormayı başaran Roz oldu, tereddütlü ve tatlı bir sesle.

"Bunu gerçekten ister miydin? *Bizimle mi?*" Adam şaşkındı, sanki kadın az önce kontrol paneline cinsel ilgi duyduğunu itiraf etmişti. Kendi elinin dışında bir rahatlama olmadan bir kesir döngüsü daha geçirmek zorunda kalsaydı, cehennem, olabilirdi.

"Kahrolası *pulsarlar*, evet, istiyorum, başka nasıl açıklayabilirim bilmiyorum! *Hepinizin* beni burada, hemen şimdi becermenize izin verirdim." Parmağını kışının altındaki, odadaki tek düz yüzey olan ve sadece platonik bir ilgi duyduğu kontrol paneline sapladı. Şimdilik. "O kadar bastırılmış durumdayım ki patlayacakmışım gibi hissediyorum!"

"Ama..." Zul başını kaldırdı. Kulakları anlamadığı bir utançla geriye düştü ve ekledi: "Betalar bundan *hoşlanmaz*. Zaten kontrolümü kaybedip seni bir kez sapkınlığıma maruz bıraktım ve bu süreçte neredeyse yavrularımdan birine zarar veriyordum. Bunu yapamazdım-"

Ch'ik hayal kırıklığı içinde tısladı. "Seni mavi aptal - ne yani, sikiğin üzerine boşaldığımda numara yaptığımı mı düşündün?" Jau'nun kulakları onun bu açıklaması karşısında dikleşti ve yüz ifadesi acıktı. O anda *bu konuya* değinemeyecek kadar kendi düşüncelerine dalmıştı ve sesi bir oktav yükseldi. "*Betaların* ne olması *gerektiği* *umurumda* değilmiş gibi mi görünüyorum? Ben Lapann bile değilim! *Sana söyledim*, ben Rizen'denim."

Jau hafifçe kendi burnuna dokundu, ancak yoğunluğu bir nebze bile azalmadı. Konuştuğunda sesi çiğ ve şehvetli bir tınıya sahipti. "Senin kokunu barın dışından aldık, Ch'ik. Roz mevsimindeyken, diğerk erkeklerin genellikle tespit edemediğı feromonlar üretir. Uyumlu bir dişi bunlara maruz kaldığında, doğurgan erkekleri çeken ve koruyucu içgüdülerimizi harekete geçiren bir sinyal kokusu salgılar; kümelerimizin temelini oluşturan şey budur. Hepimiz senden kaptık, yani sende gizli Lapann DNA'sı olmalı."

Bir elini karnının üzerinde gezdirdi ve gözlerini uzak duvara dikti. "Ben... Ben nasıl Lapann olabileceğimi anlayamıyorum. Yani, ben bir kamp çocuğuydum, ailemi hiç tanımadım ama seninki gibi kulaklarım falan da yok."

Roz omuz silkti. "Nasıl olduysa oldu, sen bizim mucizemizsin. Kokunu biliyoruz ve yumurtalarımızı taşıyabiliyorsun. Sen bir Beta'sın."

Ch'ik güldü ama içinde kontrol altına alması gereken titrek bir histeri vardı. "Ama ben size *hiç benzemiyorum* çocuklar!"

"Şey..." Jau teklif etti. "Betaların her zaman beyaz tüyleri olur," diyerek kızın saçlarını işaret etti, sık sık gözlerinden kaçırıldığı ve tekrar silmeye ihtiyaç duyduğu beyaz-sarışın şokunu.

Zul'un gözleri otomatik olarak kızın belinin altına kaydđ ve kendini yakalayđp tekrar kızardı.

Aklının tam olarak nereye gittiğini bildiğı için bir sırtışı ısırdı. *Sapık*. "Pek çok yaşam formu sarışın, bu hiçbir şeyi kanıtlamaz."

Zul gergin bir şekilde kulağını çekiştirdi. "O haklı çocuklar. Üçüncü meme ucu yok, muhtemelen taşıyabildiğı şanslı bir genetik şans."

Boğuk bir duygu sesi döküldü; Ch'ik kendini tutamadı. Parmaklarının arasından titrek bir nefes çekerken elleri ağzına gitti. Lapannlar hemen etrafına kümелendi, endişe yaydılar ve Ch'ik onları geri sallayıp havayı yutana kadar üst üste endişe soruları sordular.

"Hatırlıyor musun-" Ch'ik zorlukla yutkundu, ne kadar zamandır... hatırlayamıyordu, ilk kez gözlerinin kenarlarında gerçek yaşlar belirdi. "-Dr'ec'in benim korkunç derecede deforme olduğumu söylediği zamanı hatırlıyor musun?"

Hepsi eşzamanlı olarak başlarını salladı. Roz nedense yere tekme atıyordu ama Ch'ik onun huzursuz bacak sendromu hakkında endişelenemeyecek kadar aydınlanmıştı.

Ch'ik ince beyaz gömleğinin arkasını başının üzerine doğru çekti ve gövdesini döndürerek sırtını onlara verdi. "-İşte bundan bahsediyordu."

Ch'ik döner dönmez üç hızlı nefes alma sesi duydu ve onu gördüklerini anladı - sırtının ortasındaki küçük kahverengi daire. Omurgasının biraz solunda, kürek kemiklerinin arasında, Ch'ik yetim kamplarında büyürken çok fazla alay konusu olan özellik.

"Bu...?" Omzunun üzerinden baktığında Roz'un gözlerinin kocaman açıldığını gördü.

"Üçüncü meme ucum." Ch'ik başını biraz eğerek onayladı. "Kamptaki zalim çocuklar hep deforme olduğum için ailemin beni terk ettiğini söylerdi; Rizen dişilerinin her göğüste bir tane olmak üzere sadece iki tane olması gerekiyor. Ben, şey, bir partneri *tanıdığım*da genellikle sırtüstü yatarım ya da yüzüm ona dönük olur. Döngüler boyunca bunun için çok eleştiri aldım, bu yüzden sadece... bilirsiniz, kendime saklamak daha kolay."

Bir an için hiçbirini bir şey söylemedi, aralarındaki hava vahiy ile ağırlaşmıştı. Aynı hava inanılmaz derecede soğuktu ve Ch'ik'in üç meme ucu da - şimdi oldukları gibi açıkta - sertleşmeye başlamıştı. Ch'ik titredi

ince tişörtünü boynundan aşağı doğru çekerken. O gün için kaldırabileceği kadar kendini yeniden tanımlayan duygusal ifşaat yaşamıştı ve hamilelik ilerledikçe fiziksel rahatsızlık eşiği de aşınıyordu.

Titrememeye çalışarak avuç içleriyle kollarını ovuşturdu. "Biriniz lütfen sıcaklığı artırabilir mi? *Donuyorum amına koyayım.*"

Jau kontrol paneline doğru koştu, onun emrine uymak için acele ederken neredeyse kendi ayaklarına takılıyordu.

"Pekâlâ." Düşüncelerini toparladıktan ve köprüyü daha az dondurucu gibi hissettikten sonra nihayet dedi. "Eğer ben... Lapann'ın bir parçasıysam... bu hiçbir şeyi değiştirmez. Bu konuda kabalık etmek istemem ama yine de hepinizi bir geminin gövdesini delecek kadar sert becermek istiyorum, yani _."

Ch'ik daha önce Lapann kadar iyi yemek yiyen bir yıldız gemisi mürettebatı tanımamıştı ama Roz ve Zul hâlâ açlıktan ölüyormuş gibi üzerine çullanmışlardı. Gömleğini tekrar giymek boşuna bir çaba olmuştu. Roz'un iri elleri gömleğinin alt kenarını kavrayıp, giysiyi hemen başının üzerinden geri çekerken güldü. Roz gömleği omzunun üzerinden dikkatsizce köprünün uzak bir köşesine fırlatırken, yüzünde coşkulu ve açgözlü bir ifade vardı. Zul onun yanındaki konsolun üzerine kayd, dudakları sanki onu tekrar tatmak için döngüleri bekliyormuş gibi boynunu buldu.

Sonunda.

"Bekle." Jau'nun sesi alçak ve sertti, Ch'ik'e bakıp arkadaşlarının ona yaklaşmasını izliyordu.

"İkiniz de tatlı Beta'mızı çoktan deneyimlediniz." Tek gözlü bakışları taleple yanarken doğrudan ona baktı. "Sırada ben varım."

Ch'ik bu sözlerdeki vaat karşısında inledi, amcığının beklentiyle zonkladığını hissederken kalçalarını Roz'un geniş kalçasına doğru yuvarladı. Jau'ya doğru uzandı, onu da yanına çekmek için sabırsızlanıyordu. "O zaman ne bekliyorsun? Buraya gel!"

Jau başını sallayınca tüm şehvet dolu beklentisi boşa çıktı.

"Hayır."

Ch'ik, Roz'un omzunun üzerinden ona öfkeyle baktı. "Hayır mı? Ne demek *hayır*? Az önce kalpten kalbe konuşmadık mı?" elini odanın içinde belli belirsiz bir daire çizerek şekilde salladı, "ne kadar çok istediğim hakkında? Tanrı aşkına!"

Jau aralarındaki mesafeyi Ch'ik'in düşündüğünden daha hızlı kapattı. Eğer için için yanan bakışları Ch'ik'in libidosunu zaten ateşlemediyse, o zaman sinsice yaklaşıp onun alanına girmesi de ateşleyebilirdi. Daha da iyisi, uzandı ve bir parmağını dudaklarında gezdirdi. Gözleri Jau'nun kalçalarına kaydı ve tulumunun içinde acı verici bir şekilde belirgin olan şişkinlikte durdu. Jau'nun uzattığı parmağın ucunu yalamak için dilini dışarı çıkarırken sııttı.

Zul izlemek için arkasına yaslanmış, kendi giysisinin içinden açıkça avuçlarını okşuyordu. Zul hafifçe geri çekilip küçük Alfa'sına yer açarken Roz'un eli kalçasına yapıştı.

Ch'ik, Jau parmak ucunu ağzından aşağıya doğru gezdirirken sessizce keyiflendi: Artık aynı noktada buluştuklarına göre Jau'ya karşı koyamayacağını biliyordu. Jau elini boynunun sütunu boyunca, göğüslerinin arasında, karnının yumuşak kabarıklığı üzerinde gezdirirken, zaferinin verdiği kibirle vücudunu onun dokunuşuna doğru itti. Acı verici bir yavaşlıkla, eli gittikçe daha aşağılara inerken tulumunu kenara itti. Sonra bacaklarının arasındaki yumuşak beyaz buklelerin kenarına, kadının ona en çok ihtiyaç duyduğu yere ulaştı.

Ama tam o anda durdu, çok yaklaşmıştı ve başını eğerek kızın kulağına fısıldadı. "Hayır dedim. Hayır dedim."

Hiçbir zaman hazzı erteleyen bir kız olmamıştı. Bir günden diğerine hiçbir şey garanti değildi - hayatın kendisi bile - ve bu nedenle zevki ertelemek için hiçbir neden yoktu. Normalde bir erkeğin onunla bu şekilde dalga geçmesi onu çileden çıkarır ve onu partner olarak seçmekten vazgeçirirdi ama bu sefer durum farklıydı. Ch'ik kendini lezzetli gerginlikten kopmak üzere olan bir gemi halatı gibi hissetti ve Jau'ya kendisini tam anlamıyla engellediği için hırlamak yerine, bu durum onu neşeyle kıvrandırdı. Bir saniye sonra aklına bir şey geldi.

Oh. Doğru ya. Çünkü *çok sıcak* yapmıştı.

Ch'ik istediği talepleri açığa vurmak yerine çaresizce kıpırdandı. Kapüşonlu, yalvaran gözlerini adama çevirerek farklı bir yol denedi.

"*Lütfen*, Jau?"

Jau çenesini avucunun içinde kavradı, parmak uçları çenesinin altında, onu iyi gözlerinin delici mavisine bakmaya zorladı. Başını alaycı bir şekilde salladı ve sinsi bir gülümseme takındı.

"Ben dövüşten önce sevişmem, Ch'ik. Bu yüzden seninle yatmıyorum, *onlar da yatmıyor*." Bu açıklama bir gerçeğin ifadesi olduğu kadar arkadaşlarına yönelik üstü örtülü bir uyarıydı.

"Zaman çok önemli ve kapsülleri kaybetmek istemiyoruz. Ama ben kazandıktan sonra..." Başparmağını kızın alt dudağında yavaşça gezdirirken Jau'nun gözleri karanlık bir vaatle parlıyordu.

"Zul." Omzunun üzerinden sert bir şekilde dümeni işaret etti, yoğun bakışları hiç değişmedi. "Scrum için rotamızı kilitle."

CHAPTER 17

- ROZ -

KÖPRÜDEKİ KÜÇÜK GÜÇ ESNEKLİĞİ HEPSİNİ TERK ETMİŞ OLSA DA

Jau, Zul rotalarını kilitledikten sonra, bırakmayan düğümlerle düpedüz neşeliydi. Konu Scrum'a geldiğinde Roz her zaman arkadaşının heyecanından dolayı üzüntü duyardı.

Zihinsel olarak, küçük Alfa'sının şimdiye kadar karşılaştığı en sert ve en yetenekli dövüşçü olduğunu biliyordu. Ayrıca eşinin rakiplerinin asla bilmediği bir şeyi de biliyordu çünkü o ve Zul bunu gizli tutmaya özen gösteriyordu: Jau'nun acıya karşı ciddi bir zaafı vardı. Neyse ki bu her şeyi tüketen bir şey değildi - Roz sevginin ve bağlılığın daha yumuşak tarafını tercih ediyordu ve Zul o anda daha çok tutkuya yöneliyordu. Bu da Jau'nun bazı özel zevklerinin en iyi çukurda tatmin edilebileceği anlamına geliyordu.

Buluşmalarından ve Ch'ik hakkındaki beklenmedik keşiflerinden sonra Roz ve Jau bir kez daha kargo bölümüne doğru yola koyuldular. Jau yıldız gemilerinin iç işleyişi söz konusu olduğunda kümelerindeki en bilgili kişiydi, rıhtımdaki eski dostlarından öğrendikleri sayesinde. Roz fena sayılmazdı - işin özüne inildiğinde, daha gelişmiş çiftlik ekipmanları ile gemiler arasında yıldızlar kadar fark yoktu. Staz alanını stabilize etmeye yardım etmeyi teklif etmişti: Jau'yu planından vazgeçiremeyeceğini biliyordu ama en azından Scrum'ın çekiciliği dikkatini dağıtmadan önce onunla vakit geçirmek istiyordu.

Cılız rampadan güvenli bir şekilde *Hawk'a çıkmayı başardıklarında*, Jau onu kucaklayarak kendine yaklaştırdı. "Bu senin için sorun olur mu Roz? Sen de bizim kadar hevesli görünüyordun ama ne kadar uyumlu olduğunu da biliyorum."

Bir bücür olarak Roz, çocukluğundan beri görülmesi gereken ama duyulmaması gereken bir yola itilmişti. Anne babasından, kardeşlerinden ve hatta büyürken diğer yavrulardan kendisinin bir hata olduğunu duymuştu. Tüm hayat güzeldi ama yine de Roz hayatta olduğu için şanslıydı, değersizdi ve daha binlerce yaralayıcı kelime. Zul'un katı askeri terbiyesi ve işlevsiz aile hayatı kendisinininkiyle kesiştiğinde, Roz iyice sindirilmişti - hataya boyun eğmişti. Sadece fark edilmekten o kadar mutluydu ki, ona zaman ayıran gösterişli mavi Alfa için her şeyi yapardı.

İlk kez bir araya geldiklerinde Zul çiftleşme konusunda tamamen bilgisiz değildi. Roz zaten kendi başına birkaç döngü geçirmişti ve en azından teoride, her şeyin bir partnerle nasıl bir araya geldiğini anlamıştı. Ne yazık ki Zul'un bilgisi büyük ölçüde Akademi soyunma odası konuşmalarından ve bok kafalı kuzeni Marr'dan geliyordu. Zul ilk karşılaşmalarında ağır bir aşağılamayla, beceriksizliği şiddetle bastırarak, Roz'a o anın sıcaklığıyla *düğümlere aç bir sürtük* gibi şeyler söyleyerek beceriksizce davranmıştı. Roz bundan kesinlikle nefret ediyordu ama kendisiyle ilgilenen tek Alfa'yı korkutmaktan da son derece korkuyordu.

Ayrıca, Zul bir Alfa'ydı ve ne hakkında konuştuğunu biliyor gibi görünüyordu. Zul ne hakkında konuştuğunu bilmiyordu.

Jau birkaç devre sonra hayatlarına girdiğinde, Roz'un kuyruğunu titreten düşünceli hediyeler ve tatlı romantik jestlerle Roz'a düzgün bir şekilde kur yapmıştı. Jau'nun muamelesi Roz'un kendisini bir Alfa'ya sahip olduğu için bile şanslı olan bir bücürden ziyade Oster'deki en büyük Omega gibi hissetmesine neden oldu.

Jau Roz'a kur yaptıktan sonra, üçü birlikte ilk kez yatağa girdiklerinde, Zul her zamanki aşağılama rutinine başlamıştı. Roz'un yüzündeki rahatsızlığı ve üzüntüyü hemen fark eden Jau, Zul'un kafasına okkalı bir tokat atmış ve her şeyi bir anlık toplantı için durdurmuştu.

Konuşmalarla, birkaç damla gözyaşıyla ve herkesin rahatlamasıyla geçen uzun bir gecenin ardından üç kişilik bir küme haline gelmişlerdi. Zul, Roz'un hoşlanmaya başladığı sert elini tutmaya devam etti ama görünüşe bakılırsa ikisinin de nefret ettiği, beceriksizce sergilenen zalimliği mutlulukla bir kenara bıraktı. Bundan sonra seks *çok* daha iyi hale geldi ve Roz'un kalbi de öyle. Diğer sayısız nedenin yanı sıra, kendisinin dile getiremediklerini dile getirdiği için Jau'yu her zaman sevecekti.

Roz içini çekti ve Alfa'sının boynuna sokuldu, Jau'nun metalik bir kenarı olan, inkar edilemez derecede erkeksi, rahatlatıcı kokusunu içine çekti.

"Ben-" Daha kısa olan Alfa'sına doğru eğilmeye çalışmaktan vazgeçerek, yaratıcı olmaları gereken sonsuz boy farkı sorununu en aza indirdi. Roz dizlerinin üzerine çöktü, böylece Jau onu sevdiği şekilde kendine yakın tutabildi, yanağı küçük Alfa'nın göğsüne yaslandı. "O zamandan beri onu düşünüyorum Jau. Beta hormonlarından mı, *benden mi, yoksa başka bir şeyden mi* bilmiyorum ama bu beni deli ediyor."

Jau, Roz'un uzun kulaklarından birinin parmaklarının arasından kaymasına izin verdi. "Ben de öyle. Bu çılgınca ama bir şekilde doğru geliyor. Belki sürgün olduğumuz içindir, belki de

Çünkü arkamızdaki kapsüller Oster'in en büyük sorunlarından birini ortadan kaldırılabildi ya da belki de sadece - " Roz'un kadifemsi kulak ucunu dudaklarına götürdü ve kürküne yumuşak bir öpücük kondurdu. "Hepimiz köprümüzdeki o kabadayı Beta'ya aşık oluyoruz."

Roz Alfa'sının eline iyice yaslandı ve onun dokunuşunun verdiği rahatlığın tadını çıkardı. "Yine de ona Zul'un ailesinden bahsetmeliyiz, değil mi? Yani, Oster'e geri dönüyoruz ve en başta neden sürgün edildiğimizi bilmiyor."

Jau'nun yüzünden suçluluk duygusu geçti. "Haklısın ama Scrum'daki işimiz bitene kadar bekleyelim. Onu korkutmak istemeyiz. Eğer bu durağanlık alanını tamir edemezsek, zaten her şey tartışmalı olacak - Zul'un ailesi bizi durdurmaya kalkarsa Oster'in kulağı çekilir."

Roz başıyla onayladı. Beta'larından sır saklamaktan hoşlanmıyordu ama Jau ona yakında söyleyebileceklerini kabul ettiği sürece bekleyebilirdi. "Ona bizim söylememiz gerektiğini biliyorsun - Z açılma konusunda Ch'ik'in gemi tamirinde olduğu kadar iyi." Duvardan fırlayan bir kıvılcımla oflayıp pufladı.

"*Teşekkür ederim.*" Jau güldü, Roz'un tüylerini mutlu bir şekilde diken diken eden derin ve güzel bir sestti bu. "Bunu yüzüne söylesem muhtemelen beni şişlerdi, ama evet. Bu şey tam bir pulsar felaketi." Derme çatma ambarın kapısını çekiştirerek açtı, burada staz alanının gri-yeşil ışıltısı broma kapsüllerinin üzerindeki oda genişliğindeki kubbede düzensiz bir şekilde titreşiyordu.

İkisi de bıkkınlıkla iç geçirdi, Jau aletlerini almak için bir süreliğine gemiden dışarı çıktı. Görevin yarısında, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, asıl sorunun *Aeon Hawk*'ın kendisi olduğu anlaşıldı: Jau'nun ilk modifikasyonlarıyla bile, köhne elektrik sistemi bir staz alanı tahliyesini kaldıramazdı. İkisi de gemiden sandıkları kendi kargo ambarlarına taşımaya ve staz alanını *Koton'un*kine önemli ölçüde yamamaya koyuldular

daha güvenilir bir elektrik sistemi. Saha jeneratöründen alabildiklerini takviye eden Jau, Scrum'a kadar idare edeceğinden memnun görünüyordu.

Roz temizlik görevini devralmayı teklif etti ve Alfa'sının erken kaçışının bedelini ödemek için Jau'dan bir öpücük kopardı. Ayrıca, Jau'yu tulumunu zorlayan etkileyici bir ereksiyonla *Hawk'ın* dışına gönderen uzun bir öpüşme seansına dönüştürerek kendi zamanına da değdi.

Kulakları Jau'nun ardından kargo bölümünün kapısının tıslamasını kaydettiğinde Roz alet kutusundaki iç tepsiyi kaldırdı. Artık yalnızdı, geride kalmasının *diğer* nedenine odaklandı, dört broma kapsülünü dikkatlice paçavralara sardı ve bazı hafif aletlerin altına sıkıştırdı.

Ch'ik'in karmakarışık kargo kutuları etiketlenmemiş ya da bir manifestoda belirtilmemişti; o kadar çok taşan konteyner vardı ki, Alfa ona *laht* yaptığında Jau'ya sadece "istediğini almasını" söylemişti. O ve Jau sandıkları *Hawk'tan* taşırken envanterlerini de çıkarmamışlardı, bu yüzden Roz yaptığı küçük hırsızlığın muhtemelen fark edilmeyeceği gerçeğiyle rahatladı.

Scrum için kendi planları vardı ve şimdi bunları hayata geçirmek için ihtiyaç duyduğu her şeye sahipti.

CHAPTER 18

- CH'IK -

CH'IK, BU *HURDA YIĞINININ* SADECE BİR GÜN DIŞARIDA OLMASINDAN MEMNUNDU. onların rotası. Eğer ilgisiz partnerlerin olduğu bir gemide cinsel hayal kırıklığının kötü olduğunu düşünüyorsa, onu istediklerini bilmek daha da kötüydü.

O akşam - gemiye bindiğinden beri neredeyse her gece yaptığı gibi - kendi başının çaresine bakmaya hazırdı ama Jau koridorda kolunu yakalamış ve onu yavaşça duvara yaslamıştı. Boynunu öpmüş ve onun için iyi bir kız olup olmayacağını, kendisine dokunacak bir sonraki kişinin elleri olması için bekleyip beklemeyeceğini sormuştu. Bunun üzerine beyinde bir şeyler neredeyse kısa devre yapmıştı.

Bu tam olarak bir talep değildi ama vücudu kesinlikle hazırda durmaya ve selam vermeye istekliydi. Bu kadar uzun süre beklemişti ve tüm bu yeni keşfedilen gerilim şaşırtıcı derecede eğlenceli olmaya başlamıştı. Ch'ik'in önceki ranza arkadaşlarının hepsi oldukça işlemseldi, bu yüzden bu ilginç bir sapmaydı.

her zamanki yol. Kız başını salladı ve adam eğilip onu öyle bir öpücükle ödüllendirdi ki, kız bölmenin onu ayakta tuttuğuna memnun oldu.

En azından artık üşümediği zorlu bir uykudan sonra Roz ona kahvaltısını getirmiş ve *lahtını yerken* yanında oturmuştu. Sanki biri gemide üçünün etrafına bir durağanlık alanı açmış gibiydi ve Ch'ik Lapann'ın artık kendisine fiziksel olarak yakın olmaktan ürkmediğini görmekten çok memnundu. Kahvaltısını bitirdiğinde, *Koton* Scrum'a iniş döngüsünü başlatırken hafif bir çan sesi duyuldu. Roz ona elini uzattı, o da tuttu ve birlikte köprüye doğru yürüdüler.

Zul'un görsel alanda Ch'ik'e işaret ettiği şey radardaki ne en büyük ne de en küçük nesneydi. Ch'ik'in söyleyebildiği kadarıyla bu, sıradan bir asteroit kuşağının yörünge alanına sıkışmış, topak topak bir gezegen parçasından başka bir şey değildi. Lapann'ın varış noktasının özellikle şekilsiz bir asteroitten başka bir şey olmadığından şüpheleniyordu ki bu da onca abartıdan sonra bir hayal kırıklığıydı. Yüzünde etkilenmemiş bir ifade vardı - en azından meşhur Scrum'ı nihayet görebildikleri ana kadar.

Haydut istasyonunu ilk gördüğünde çenesi düştü; Ch'ik her ne kadar kendisini oldukça deneyimli bir uzay gemicisi olarak görse de, varış noktalarını gördüğünde hâlâ şok olmuş ve dehşete kapılmıştı. Aslında bir asteroit değildi, daha ziyade birbirine kaynaşmış gemilerin akıllara durgunluk veren bir kümelenmesiydi. Bileşenleri kataloglamaya çalışırken gözleri gemiler yığını üzerinde bir ileri bir geri gidip geliyordu.

Neredeyse kaldıramayacağı kadar çok şey vardı - seyahatlerinde gördüğü her boyutta, markada, modelde ve kökende gemi vardı ve hatta görmediği daha fazla model. Bir Imperium gemisinin yarısı, kare şeklinde ve faydacıydı, lüks bir yolcu gemisinin kıvrımlı gövdesinin yanından çıkıntı yapıyordu. Şık siyah bir daire, yaşlı görünümlü bir fırkateyni ikiye bölüyor, bu da bir madencilik gemisine bağlanıyordu.

küçük kuyruklu yıldız-hopper mekikleri tarafından mavna. Sonsuz bir gemi filosu, hepsi bir meyve kümesi ya da özellikle öldürücü bir metalik küf kolonisi gibi birbirine bağlı.

"İniş bölgesini görene kadar bekleyin." Jau, *Koton*'u gemiler topluluğunun yan tarafında geniş bir kavis çizerek, düzgün bir sıra yükseltici roketin yanından geçirirken sesi eğlenceyle doluydu.

Bir zamanlar devasa bir şeyin gövdesi olması gereken, şimdi ise birleşik gemi kütesinin derinliklerine gömülmüş olan uzun, pürüzsüz bir alanın üzerinden süzülüyorlardı. Ve orada, uyumsuz bir şekilde düz olan alanın en ucunda bir ağaç vardı. En azından bir ağacın alt yarısı.

Budaklı gövdesinin bir kısmı bir süper yat kruvazörünün yanından çıkıntı yapıyordu, budaklı kahverengi kabuğu *Koton*'u cüceleştiren bir kök sisteminin geniş yanal yayılımına geçiş yapıyordu. Roz, Ch'ik'in yanında durmak için hareket etti ve Ch'ik'in koruyucu elini omzuna koyduğunda omuz silkmemesi onun ne kadar şaşkın olduğunun bir göstergesiydi. Şaşkınlık içinde, baş döndürücü kütlelerin hangi kısmının yanaşma yeri olduğunu anlamaya çalıştı - şimdiye kadar gördüğü hiçbir şey yanaşma yeri olarak kabul edilmemişti.

Jau onları merkeze doğru yönlendirdi ve geminin burnunu devasa köklerden birinin ucuna doğru çevirdi. Sekizgen bir delik ahşap yüzeyde aniden bükülerek açıldığında hafifçe soludu.

"Bu da ne..." Ch'ik, uzun ve dolambaçlı kökten ağacın gövdesine doğru inişlerini hayranlıkla izledi. Kaba dış ahşap, kanal genişleyerek devasa boyutlarda çok katlı bir iç rıhtıma dönüşürken yerini pürüzsüz damarlara bıraktı. Gizli girişten çıktıklarında, üst üste halkalar halinde inşa edilmiş sıra sıra bölmeler, gövdenin içi boyunca yükseliyordu.

Her türden gemiyle dolu olan atmosferik zarların çoğu çoktan dolmuştu. İstasyonun yaşanabilir tarafına bağlı birkaç mevcut nokta görünüşe göre *Koton* için yanlış boyut veya konfigürasyondaydı, Jau yorum yapmadan yanlarından geçti. Jau bir yanaşma noktası ararken Ch'ik gözlerini dikip bakmaya devam etti.

İlk birkaç katta bol miktarda kıskaç, mekik ve minerallerden yaşam formlarına kadar her şeyi kaçırıyor olabilecek çok sayıda sıradan nakliye gemisi vardı. Kenarlarını algılamamanın imkânsız olduğu kadar şık bir gizli gemiye gıpta ile baktı, kenarları sürekli dalgalanan şekilsiz bir mor jelatin bloğunun yanına düzgünce yanaşmıştı. Yanaşmış gemilerin büyüklüğü başını döndürüyordu, bu kaotik dizilim bir şekilde istasyonun bir araya getirilmiş kütlesinden daha da bunaltıcıydı.

"Nasıl olur da... buranın varlığından nasıl haberim olmaz?" Ch'ik yüksek sesle, aynı boyalara sahip, neredeyse park etmiş abluka koşucularından oluşan bir halkaya bakarken merak etti.

"Bu, ah - sadece davetliler." Zul kıkırdadı, bir ekrana dokundu ve kenetlenme rutinleriyle meşgul oldu.

"Bütün bu adamlar davet edildi mi?" Ch'ik diğer gemilerin sonsuz gibi görünen sıralarını işaret etti "Ve ben davet edilmedim mi?"

"Peki, diğer kanun kaçaklarıyla kaç tane uzun süreli dostluk kurdun?" Jau sohbet edercesine sordu, *Koton*'u sorunsuzca bir yanaşma bölmesine yönlendirdi ve gemi bağını sabitledi.

"Ben - yani, birkaç kişiyle biraz zaman geçirdim..."

Zul kaşlarını kaldırarak sıırttı. *Yalaka herif*. "Güven mi inşa ediyorsun yoksa stres mi atıyorsun?"

Kızgın bir şekilde burnunu kırıştırdı. "...Tamam, siktir git. Anlaşıldı. Görünüşe göre sizin kadar belalı değilim çocuklar."

"Koloni gizliliğin merhametiyle varlığını sürdürüyor - bazılarımız diğerlerinden daha lekeli olsa da hırsızlar arasında söze dökülmeyen bir onur." Zul omuz silktilti. "*Koton'un* sahte kimlik belgeleri var, bu yüzden Imperium sınır kruvazörleri bir tarama yapmak için kıçlarına bir böcek sokmadığı sürece her yere yanaşabiliyoruz. Ancak bizim sahip olduğumuz iniş ayrıcalıklarına sahip olmadan çalışan pek çok mürettebat var. Scrum onların tek seçeneği. Çeyrekte bu kadar gelişmiş başka bir gizli koloni yok, bu yüzden konumun sızmasına izin vermemek herkesin yararına."

"Bekle." Ch'ik araya girdi, onları geminin rampasından aşağıya kadar takip ederken zihni hâlâ sersemlemişti. "Koloni mi?"

Lapann'lardan hiçbiri cevap vermedi, ama cevap vermelerine de gerek yoktu - başını kaldırıp bakmıştı.

Koton yaklaştıkça mekanın büyüklüğü anlaşılıyordu ama *içine girene* kadar beyni Scrum'ın içini kavramaya tam olarak hazır değildi. Gemiler topluluğu içeriden tamamen kazınmıştı; dışarıdaki birleşik gövdeler orijinal gemilerden geriye kalan tek kalıntılardı. İçerideki devasa boşluk, kat kat yayılan mimariyle doldurulmuştu; bütünüyle görülemeyecek kadar büyük bir mega yapının vahşi kovanı. Ch'ik, büyük bir faaliyet merkezi olduğu açıkça belli olan rıhtımın görüş noktasından hayretle baktı. Kule blokları, yayılan ve baş döndürücü yüksekliklere kadar yükselen yoğun bir bina labirentine dönüşüyordu.

Şehrin iç kesimlerinde doğal ışık kaynakları yoktu, biyoluminesan ziyaretçiler de az değildi. Ancak burada aydınlatma eksikliği yoktu. Her binanın cephesinde parlayan neon holograflar, gezegensel bir gün batımı kadar parlak, ortamdaki akkor ışığa karışıyordu.

Yapay bir parıltıyla sınırlandırılmış olan şehrin uzaktaki karmaşası tuhaf, karanlık silüetlerden oluşuyordu. Her şekil ve büyüklükteki yapılar garip açılarla inşa edilmiş, boş merkezi alanlara doğru itilmiş ve zaman zaman tuhaf kavşaklarda birleşmişti. Birleşim noktaları, düzensiz yerçekimi alanlarının başka türlü görünmeyen karmaşasının kesin bir işaretiydi.

"Buraya istasyon dediğini sanıyordum. Burası *istasyon* değil, Jau." Ch'ik çevrelerinin ne kadar büyük olduğunu göstermek için ellerini salladı.

Jau kulaklarını ovuşturdu, bu Ch'ik'in Lapann'ın bir konudan kaçmak istemesiyle ilişkilendirdiği bir tikti. "Evet, muhtemelen öyle yaptım. Döngüler boyunca ne kadar büyüdüğünü unutmak kolay."

"Pfft. Genişlemenin sebebinin yarısı sensin." Zul mırıldandı, ancak Jau'nun dirseğinden gelen bir yumrukla karşılaştı.

Ch'ik'in şaşkın bakışları karşısında Jau içini çekerek bir elini saçlarının arasından geçirdi.

"Sana bahsettiğim şu büyük dövüş ringi var ya? Burada her döngüde bir kez yüksek bahisli maçlar düzenliyorlar. Kaybedenler Scrum'a kalıcı olarak kaynaklanmak için gemilerini teslim etmek zorunda." Jau en yakındaki duvara doğru başını salladı, pürüzsüz ama düzensiz bir kaynak ve cıvata düzlemi bir diğerine doğru devam ediyordu.

Roz gözlerini devirdi. "Hiç kaybetmediğin için şanslıyız."

"Bu şans değil. Ben sadece o kadar iyiyim." Jau sırtarak parmak eklemlerini kırdı.

"Bekle. Kaybedenin gemisi Scrum'a eklenirse, kazanan ne alır?" Ch'ik yeni bir merak ifadesiyle duvarlara baktı.

"... övünme hakları mı?" Jau ona orantısız bir sırtıma yaptı.

"Vay canına. Başka bir yaşam formunu yenmek için tüm geçim kaynağını - *gemini* - tehlikeye mi atıyorsun?"

Jau başını salladı, üzgün görünüyordu ama tam olarak utanmamıştı.

"Evet." Roz kollarını geniş göğsünün üzerinde onaylamaz bir şekilde kavuşturarak ekledi. "Aynen öyle. Bu sadece aptalca bir kulak ölçme yarışması."

"Vay canına. Pekâlâ. Bu seni çok popüler yapamazdı." Ch'ik mırıldandı, Zul'un daha önce arkadaş eksikliği hakkındaki yorumuna hâlâ biraz kızgındı.

"Kesinlikle olmadı." Zul sırttan Jau'ya yan gözle bakarak onayladı. Durdu ve Ch'ik'e dönerek her iki omzuna da hafifçe birer el koydu. Ch'ik bu temasın tanıdıklığı karşısında irkildi. Yakınlaşmış olsalar da, adam o kadar uzun zamandır onu başından savıyordu ki, şimdi kafası karışmış gibi hissediyordu.

"Ch'ik, seni burada beklemeye ikna etmemizin bir yolu yok, değil mi?" Adamın başparmağı kızın boynunun yan tarafını okşayarak duygularının dengesini yeniden bozdu.

"Gemiye dönmen senin için çok daha güvenli olur." *Koton'dan uzaklaştıkça* Roz'un tedirginliği artıyor gibiydi, sanki her neon ışıklı pencerede plazma tüfekli keskin nişancılar gizleniyordu.

"Üzgünüm beyler ama ben kesinlikle geliyorum. Size daha önce de söyledim, ben yan gelip yatan bir kız değilim." Ch'ik, Roz'a sert bir bakış atarken onun kulaklarının düştüğünü görmekten memnun olduğunu söyledi.

Zul başını salladı ve omuzlarını son bir kez rahatlatıcı bir şekilde sıktıktan sonra geri dönüp yollarına devam ettiler.

"Sadece yakın durduğunuzdan emin olun," diye uyardı Roz, yakındaki bir sese kulak kabartarak. "Burada gözlerimizi açık tutmamız gerek. Burası düzenlenmiş bir alan değil."

"Şaka yapmıyorum." Yerçekimi alanlarının arasında mide bulandırıcı derecede dar bir açıyla eğilen ince bir iskele kıvrımına baktı. "Galaktik inşaat kurallarının yüksek önceliği yok gibi görünüyor."

Lapannlar rıhtımdaki yoğun kalabalığın arasından ilerlerken onun etrafında sıkı bir üçgen oluşturdular. Çevirmen implantı, etraflarındaki havadaki dil çeşitliliği karşısında tekledi ve durdu, konuşmaların hacmini ayırıştırma girişimlerini kibarca durdurdu. Arada bir tanıdık bir dilde temel bir isim bulmayı başardı - yakıt, silah, ayak, enerji içeceği - ve kelimeler, aksi takdirde anlaşılmaz olan arka plan gevezeliğinde uyumsuz ünlemler haline geldi. Bu nadir çeviriler, Ch'ik'in beyninde, şehrin vahşi karmaşasına doğru ilerledikçe yaşam formlarının iç içe geçmiş kalabalığı seyrelirken bile, onu gerginleştirmeye yetecek sıklıkta titreşti.

Birkaç dakika sonra yön fikrinin hiçbir anlamı kalmamıştı. Ch'ik, onları sadece dokunaçların bulunduğu bir genelevin yanından geçirip şehrin daha karanlık bir katına götüren dik bir merdivenden *çıkarken* bile aşağı doğru hareket ettikleri izlenimini edindi. Yanlarından geçtikleri yaşam formları garip gruplarına bariz bir ilgiyle bakıyor, binalar labirentinin derinliklerine doğru ilerlerken Ch'ik ve Lapann'a aval aval bakıyorlardı.

Dar ve kıvrımlı şeritlerin arasındaki boş alanlara ışık teli bobinlerinin gerildiği bir dizi nemli ara sokaktan geçtiler. Atmosfer geri dönüştürücüler havadaki yoğunlaşmayı temizlemekte zorlanmış olmalı ki bu kadar sıvı birikmişti. Botları bir dizi sığ su birikintisinden geçerken Ch'ik bir an için aşağıya baktı ve kimyasal kirleticilerin gökkuşağı parlaklığının, yüzey gerilimi onların geçişiyle bozulduğu için titrediğini ve kırıldığını gördü. Tepedeki aydınlatma telinin kıvrımlı yansımaları daha küçük ışık solucanlarına dönüştü ve Ch'ik'in dikkati hareket eden başka bir titreşime çekilince algısının dışına doğru kırıldı.

Vücudundaki ışıklar hareket etmişti. *Yumurtalar.*

Yumurtaların üçü de çok az da olsa yer değiştirmişti. Bunu fark etmesi Ch'ik'i olduğu yerde durdurdu; karnına bakarken botlarının tabanı iğrenç bir yoğunlaşmaya batmıştı. Hiç bir şey hissetmemişti, eğer son kesir döngüsü boyunca yumurtaların konumuna bu kadar takıntılı bir şekilde uyum sağlamamış olsaydı kendi gözlerine bile güvenmezdi.

Sonra Roz ona çarpmaya ramak kala durunca sırtında sıcak bir ağırlık duvarı oluştu. Jau ve Zul da geri çekildi, hepsi de herhangi bir tehlike işaretini dinlemek için kulaklarını dikmiş tetikteydi.

Roz'un eli rahatlatıcı bir şekilde kadının sırtının alt kısmına uzandı. "Ch'ik? İyi misin?"

"Evet." Sakinleşmek için gösterdiği bilinçli çabalara rağmen kalbi boğazında düğümlendi. Yalan dilinden çok kolay dökülüyordu, hayatı boyunca yaptığı hileler ve verdiği sözler her zaman hazırды. "Evet, iyiyim, özür dilerim. Hadi gidelim."

İlk tepkisinin ezici gücü Ch'ik'i şaşırtmıştı - parlayan kürelere durmadan bakmamış değildi. Roz yumurtaları vücuduna bıraktığında orada olmamış gibi de değildi. Ama tüm o düğümlenme, dölleme ve bedeni büyürken yaşadığı fiziksel değişimler şimdi gerçek olmuştu: kendisiyle ne yaptığına dair yeni bir bağlam düzeyi. Anlaşmasının beklenmedik bir şekilde ortaya çıkardığı tüm bu duygularla ne yapacağından emin değildi.

Ch'ik ne kadar yürüdüklerini söyleyemezdi. Zaman ve yolculuk uzak meseleler haline gelmişti. Fiziksel benliği şehrin derinliklerine doğru ilerliyordu ama zihni çok uzaklardaki bir gökyüzünde süzölüyor, vücudundaki küçük parlayan şeylerin canlı olduğuna dair kanıtlarla dönüp duruyordu.

"Buradayız." Zul temkinli bir ses tonuyla duyurdu.

Hayalinden sıyrılan Ch'ik başını kaldırdığında Zul'un elini kirli beton bir duvarın kenarına dayamış olduğunu gördü. Duvarın üzeri

kablo demetleri, her biri dikey olarak yan tarafa doğru uzanıyor, yumuşak bir şekilde parlayan ışık telinin ötesinde karanlığın içinde kayboluyordu. Parlak metalden yapılmış dairesel bir kapı dikkati çekiyordu, o kadar parlak ve temizdi ki Ch'ik tutamağı olmasa ayna sanabilirdi. Başının üzerinde titreyen kırmızı bir holograf yükseliyor ve kalın harflerle OOVOOA - ÇİT yazıyordu.

Roz ve Jau bir araya toplanmış, hararetli bir konuşma mırıldanıyorlardı. Her ne hakkında tartışıyorlarsa, Roz ya kaybetmiş ya da pes etmiş gibi görünüyordu.

Jau Zul'a başıyla selam verdi ve kolunu nazikçe sıktı. "Ch'ik, Roz ve ben gidip bir dövüş ayarlamaya çalışırken sen burada Zul'la takılacaksın. Kimse Oovooa'ya bulaşmaz, bu yüzden burada gideceğimiz yerden daha güvende olursun. Yine de yakında döneceğiz, tamam mı?"

Yanından ayrıldığı için üzgün görünen Roz'a baktı. Ona güven verici bir gülümseme vermek için elinden geleni yaptı. "Kendinize dikkat edin çocuklar. Biri sizinle uğraşırsa canına okuyun, tamam mı?" Ayrılmak için döndüklerinde büyük Omega'dan ürkek bir gülümseme aldı, bu da Ch'ik'in kalbini yatıştırdı.

"Adil uyarı, Ch'ik. Oovooa - uhm - farklı olabilir." Zul, yumruğunun yanıyla kapıya vururken yüz ifadesi dikkatle nötrdü.

Kırmızı holograf yanıp söndü ve kapının çevresini takip eden yeşil bir selamlamaya dönüştü. Kapak bir tıslamayla açıldı ve sert ışıkla dolu bir odaya doğru sallandı. Ch'ik küçük bir çay odası gibi görünen bir yere girerken gözlerini parlaklığa karşı kısmak zorunda kaldı.

Fırfırlı dantel bir kumaşla örtülü alçak, yuvarlak bir masa mekânın ortasına hâkimdi. Duvarlarda, raflar *dolusu* küçük seramik heykelcikler durmuş, rahatsız edici bir şekilde *toplu halde* ona bakıyorlardı. Daha yakından incelendiğinde

Hepsi de gezegenler arası faunayı alışılmadık faaliyetlerde bulunurken tasvir ediyordu - en azından Ch'ik, Kymber'in öldürdüğü hayvanların genellikle sepetlerde kucaklaştığını veya ip topraklarıyla oynadığını düşünmüyordu. Cafcaflı çiçek desenli kumaşla kaplı iki kanep, her biri dekoratif yastıklarla dolu olarak estetiğı tamamlıyordu. Koltuklar odadaki açık bir noktaya doğru eğilmişt; burada pembe dokuma bir halının ortasında devasa bir basınç kıyafeti duruyordu.

Buradaki tüm tuhaflıklar arasında basınç giysisi Ch'ik'in aşına olduğı tek şeydi. Hapishane gezegenindeki o telaşlı yaz boyunca birkaç tanesiyle karşılaşmıştı ve bunun üst düzey bir AAD - atmosferik adaptasyon cihazı - olduğunu fark etmişti. Bunlar gaz devleri ya da su dünyaları gibi aşırı basınç koşulları altında evrimleşmiş yaşam formları için tasarlanmıştı. Bu giysiler, kuşkusuz çirkin olsalar da, düşük basınçlı ortamlarda ezilmelerini ya da basınçlarının düşmesini engelliyordu.

Bu, üç parmaklı künt eldivenlerle sonlanan dört kollu temel iki ayaklı bir düzenektir. Kıyafetin büyük kısmı donuk koyu bronz rengineydi ama parlak metal bantlar mafsallı eklemlerdeki ve kaskın boyun kısmındaki mühürleri vurguluyordu. Basınç giysisinin üstündeki düzleştirilmiş kubbe, merkezdeki açık görüş alanını sabitleyen cıvatalar ve metal bantlarla güçlendirilmişti.

Ch'ik'in bileğı kadar kalın görünen güçlendirilmiş camdan bir daire olan görüş alanı, geniş bir tek gözün üzerinde kavis çiziyordu. Yuvarlak ve kırmızı olan bu göz, merkezdeki I şeklindeki gözbebeğinin etrafında yoğunlaşan bakır beneklerle benekliyd.

Ch'ik göz kırptı. Göz kırpmadı. Zul boğazını temizledi ve bir adım öne çıktı.

"Benimle buluşmayı kabul ettiğiniz için teşekkürler. Oovooa, bu benim, um. Benim..." Boğazını temizledi, yüz ifadesine panik sinmişti.

Zul bocalarken Ch'ik gözlerini devirdi. Jau haklıydı - Zul gerçekten de bir inektir.

Oovooa'nın gözlerinin hâlâ kendisine baktığını düşünüyordu. İnisiyatifi ele alan Ch'ik öne çıktı ve selamlamak için elini uzattı. "Ch'ik Wazo. Tanıştığımıza memnun oldum."

Oovooa rahatsız edici bir uzuv bükülmesiyle hantalca yaklaştı ve Ch'ik'in elini sıkmak için ağır eldivenlerinden birini ileri uzattı. Basınç giysisi Ch'ik'in hapishane gezegeninde karşılaştıklarından çok daha büyüktü ama tutuşu iyi ayarlanmıştı. Sert ama nazik, Ch'ik'in küçük eli onun kavrayışında neredeyse kayboluyordu. Tokalaşma bir süre çok uzun sürdü, küçük, yalıtılmış odadaki mutlak sessizlikle daha da garipleşen garip bir sessizlik uzadı.

Ch'ik elini geri çekti ama basınçlı giysi eldiveni herhangi bir tepki vermeden asılı kaldığında Oovooa'nın dikkatinin dağıldığını fark etti. Kocaman gözleri karnına sabitlenmiş, sinir bozucu bir konsantrasyonla bakıyordu.

Yumurtaların parıltısı tulumunun fermuarı açık ön kısmından hâlâ görülebiliyordu. Ch'ik'in son kontrolünden bu yana hareket etmemişlerdi ama miğferin görüş alanı ve içindeki parıldayan göz uzun, rahatsız edici anlar boyunca onun göbeğine odaklanmıştı. Ch'ik kıpırdamadan duran Zul'a şöyle bir baktı, yüz ifadesi rahatsız edici değildi - belli ki bu onun için normaldi. Pekâlâ o zaman, o da bekleyecekti.

Sonunda Oovooa giysinin başlığını Ch'ik'in yüzüne doğru döndürdü.

"Karnındaki o ışık da ne! Yemek mi o!" Kelimeler basınçlı giysinin konuşma portundan süzülürken, sorular gibi bir araya dizilmişlerdi. Ancak çitin tonu neşeli bir ünlemde.

Ch'ik'in cevap vermesi bir an aldı, zıtlık karşısında şaşırmıştı. "Ah, hayır. Onlar bebek."

"Tamam! Tadı güzel miydi!" Basınç giysisi kaskını hafifçe eğdi, gözlerini biraz devirdi.

"Oovooa, bu -" Zul başladı, basınç kıyafeti kaskı esrarengiz bir hızla ona doğru döndüğünde geri çekildi.

"Seninle konuşmuyorum! Onunla konuşuyorum!"

Konuşmacının tonu hiç değişmemişti ama çay odasındaki sıcaklık *Koton'un* yolculuğun ilk kesir döngüsündeki sıcaklığından daha da düşmüş gibiydi. Ch'ik, Zul'un sessiz bir özürle başını eğmeden önce gözlerinin büyüdüğünü gördü, Oovooa Ch'ik'e dönerken omuzları titriyordu. Zul'un tepkisi ona Oovooa'nın temsil ettiği tehdit hakkında bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. Karşısındaki yaşam formunun tehlikeli olduğunu anlamak için basınç giysisinin içinde *ne olduğunu bilmesine* gerek yoktu.

Kalın, ıslak ve ayırt edilemeyen bir şey kaskın görüş alanının içinde hareket etti ve bir an için gözleri rahatsız edici bir şekilde kapattı. Oovooa soruyu - ya da ifadeyi - tekrar sordu. **"Tadı nasıldı!"**

"Neyin tadı nasıldı?" Ch'ik refleks olarak bir elini karnına götürdü, teni huzursuzlukla karıncalanıyordu.

"Bebekler!" Basınç giysisinin kolu garip bir şekilde karnına doğru sallandı.

"...Ne?" Ch'ik tekrar sordu, Scrum'daki dillerin yorucu hacminin çevirmenini kırıp kırmadığını merak ediyordu. Oovooa'nın Ch'ik'in düşündüğü şeyi söylemesine imkân yoktu.

"Bebeklerin tadı güzel miydi! Yediğin zaman!" Kask garip bir şekilde diğer tarafa doğru eğildi, sanki yaşam formu iki ayaklı konuşmanın gündelik pozlarını kötü bir şekilde taklit etmeye çalışıyormuş gibi.

Pekâlâ, belki de Ch'ik'in söylediğini düşündüğü şeyi söylüyordu. Bu düşünceyle içinden bir tiksinti dalgası geçti.

"Hayır! Ben bebekleri yemem. Neden öyle dedin ki?"

"Oovooa, sadece -" hakkında konuşabilir miyiz? Zul araya girmeye çalıştı ama Oovooa üç parmaklı ağır bir eldivenle onu elinin tersiyle itti.

Ch'ik'in tepkisine rağmen Oovooa hiç de endişeli ya da kırgın görünmeyerek devam etti. **"Çünkü o senin midenin içinde!"**

"Bebekler burada büyüyor." Ch'ik, sanki içindeki yavruları garip, aç yaratıktan koruyabilecekmiş gibi elini daha da genişletti.

"Oh! Tamam! Yaşıyorlar!" Ünleme sarsıntılı bir yukarı aşağı hareketi eşlik etti. *Bunun bir baş sallama olması mı gerekiyordu?*

Ch'ik bunun bir soru mu yoksa bir ifade mi olduğunu anlayamadı. Sadece koruyucu bir elini karnının üzerinde tuttu. Garip sessizlik anı, sonunda Zul konuşana kadar uzadı.

"Oovooa, bir sonraki ödememizdeki avans hakkında..."

Yine görüntü alanındaki o ıslak şırıltı. **"Bebekler büyümeyi bitirdiğinde ne yapar! Çiğneyerek mi çıkar!"**

"Uh, hayır. Sanmıyorum?" Açıkçası Ch'ik bu kısmı düşünmemeye çalışıyordu.

Basınç giysisinin omuzları, Ch'ik'in omuz silkme olduğunu düşündüğü bir şekilde kıvrıldı.

"Bana haber vereceksin, evet! Geri gel ve karın duvarını çiğneyip çiğnemediğini bana söyle!" Oovooa ağır eldivenli elini uzatarak Ch'ik'in kolunu sıvazladı. **"Çiğneyerek dışarı çıkmazsa yine de bana söyleyebilirsin! Ve görmeme izin ver! Daha önce hiç bebek görmemiştim!"**

"...tamam mı?" Ch'ik tereddütle girişimde bulundu.

"Tamam! Güzel!" Oovooa basınç giysisinin gövdesini Zul'a doğru döndürdü.
"Artık benim favorim değilsin!"

Zul'un mavi yanakları bu haber karşısında solmuş gibiydi, kulakları kederden düşmüştü. "Ben değil miyim?"

"Hayır! Senin Ch'ik'in benim yeni favorim. Anlıyor musun!"

Ch'ik, kekeleyerek cevap veren Zul'a sırtarak baktı. "Oh, uh. Pekâlâ. Evet, sanırım. Anlıyorum."

"Tamam!" Oovooa güzel pembe halının üzerindeki yerine döndü ve masanın kenarındaki gizli bir sensöre dokundu. Kayan sayılar ve aktüeryal çizelgelerden oluşan son derece karmaşık bir holodisplay yanıp sönerik canlandı. **"Artık yorucu işinizi tartışabiliriz!"**

CHAPTER 19

- JAU -

LAPANN ALFALARININ SPOR OLSUN DIYE DÖVÜŞMESİ ALIŞILAGELMİŞ BİR ŞEY DEĞİLDİ. OMEGALAR

güçlerini kanıtlamak ve eşlerini cezbetmeye çalışmak için - ama Alfalar daha küçük ve daha hızlı olacak şekilde evrimleşmişti. Bu özelliklerini avlanmak ve kümenin geçimini sağlamak için kullanırken, Omegaları da yuvayı ve yavruları koruyordu. Ancak Jau önceki hayatında tersanelerde hobi olarak çalışmıştı. Küme arkadaşlarının onun alışılmadık derecede vahşi hobisine karşı besledikleri çekinceler uzun zaman önce ortadan kalkmıştı. Ne de olsa klasik atama klişelerine bağlı kalma lüksleri yoktu, Jau zaten becerilere sahipken ve para sıkışırken olmazdı.

Roz sürgünlerinin başlarında birkaç kez dövüşmüştü ama bahis oranları hep onun lehine değişmişti. Ancak Jau ringe çıktığında kümeleri katlanarak daha fazla kâr elde etti. Kayıp olmasının varsayılan dezavantajları

Gözü ve küçük cüssesi, bahisçiler ve rakipleri tarafından genellikle hafife alındığı anlamına geliyordu. Savunmadaki bariz becerisine rağmen koruyucu Omega'sının hâlâ koridorda nöbet tutmakta ısrar etmesini çok tatlı buluyordu. Jau, organizatörün tanıdık, dağınık ofisine girmeden önce arkadaşına yanak işareti yaptı.

İçerideki hava, Rama'nın etrafında her yerde bulunan serin buhar bulutlarıyla kaplıydı. Bir etkinlikte zor durumdaki dövüş organizatörünü arayan birinin tek yapması gereken, Rama'nın çatallanan boynuzlarından oluşan karmaşık tacını gizlemeye çalışan meyve kokulu sisi takip etmektir. Ofisin kapalı alanında bu etki çok fazlaydı - tiksindirici, ezici - ama Jau sadece burnunu seğirterek küçümsemesini bastırmaya çalıştı. Rama, Lapann'ın rahatsızlığını sezmiş olsaydı, Jau'yu kendisini rahatsız etmekten caydırmak için olsa gerek, sürekli içtiği sigarayı iki katına çıkarırdı.

"Hey, Rama!" Jau neşeyle sırtarak bir kulağını seğirtti.

"Sana benden uzak durmanı söylediğimi sanıyordum." Rama masasındaki ekrandan başını kaldırmadı ama Jau'nun sesi karşısında kederle başını salladı.

"Rama. *Buddy*." Jau uyarırcasına dilini şaklattı. Kulaklarından biri alçak tavanı süsleyen sayısız küçük, çınlayan çan teline değince başını eğdi. Roz'un koridorda beklemeyi tercih etmesinin pek çok nedeninden biriydi bu.

- zavallı adam kapıdan içeri adımını atar atmaz birbirine dolanırdı.

"Sana geçen sefer ne demiştim, seni Lapann tehdidi? Artık burada kimse seninle savaşmayacak. Abluka başladığından beri şifa fiçileri çok pahalı." Rama sonunda masaüstünden başını kaldırıp Jau'ya dik dik baktı ve derin bir pişmanlık iç çekti.

Jau'nun ma ayarlamak için Rama'ya gitmesinin iyi bir nedeni vardı, asil olmayan bir neden olsa bile. Seçenekler sınırlı olduğunda Rama, aynı maçın daha kurallı (hatta biraz daha etik) bir limanda yasaklanıp yasaklanmayacağına bakmaksızın, yapabileceği her dövüşü ayarlardı. Ne kadar tehlikeli ya da kötü tavsiye edilmiş olursa olsun, bir dövüş ayarlamayı reddetmek Rama için kutsal şeylere saygısızlık etmekle eşdeğerdi. Tavandaki küçük anlar aslında belirsiz bir şiddet tanrısına saygı duruşuydu ve Rama'nın dövüş ringi onun daimi bağlılık eylemiydi.

En azından, bir keresinde istasyonun köhne barlarından birinde biraz fazla mantar likörü içtikten sonra organizatör ona böyle söylemişti. Jau kazancın zarar vermediğinden şüpheleniyordu ama bunu nazikçe kendine saklamıştı. Bu da iyi bir şeydi - şu anda onu kuyruğundan ısırabilirdi.

"Buradaki hiç kimse benimle *dvüşmeyecek* -" Kapsüller bozulmayacaktı; Jau yakıt hücreleri için para bulacak, Rama onun için bir dövüş ayarlayacaktı. Jau bunu bir mantra gibi tekrarladı. *Sadece bir dürtüye ihtiyacı vardı, hepsi bu.*

"*Hayır.* 'Eğer' yok." Rama bıkkınlıkla sigarasından bir nefes çekti.

"- *eğer* bir sıklet yukarı ıkılmazsam?" Jau cesaret verici bir şekilde ekledi.

"*Hayır.* Kimse müsait değil." Huysuz organizatör ellerini havaya kaldırarak başını sallarken, Rama'nın boynuzlarının ince dallı kıvrımları ofisinin kalın bulutları arasında izler bırakıyordu. "İnanın bana, keşke olsaydı! Gerçekten hiç kimse yok."

"Bekle, gerçekten mi?" Jau kaşlarını çatarak topuklarının üzerinde geriye yaslandı. Bu beklenmedik bir şeydi.

"Evet, gerçekten, o gülünç kulaklarında taş mı var? Müdavimlerimin hepsi... rahatsız." Rama öfkeli öfkeli bakmaya devam ederken kalın, puslu bir bulut daha üfledi. "T.J. bir iş yüzünden tutuklandı, Yu Aoi

ve Kin-Daza-Daza üç kesir döngüsü önce kendilerini bir tür aşılmaz parlayan kozanın içine kapattılar. *Benim* dolabımda!"

Rama dönüp omzunun üzerinden ofisinin arka tarafına doğru bağırarak son cümleyi söylerken Jau kıs kıs gülmekten kendini alamadı. Bakmak için köşeye doğru eğildiğinde Rama'nın şaka yapmadığını fark etti. Kapalı bir kapının önünde bir yığın sandık duruyordu, kapının çerçevesinden hafif beyaz bir ışık parlıyordu.

Rama arkasına döndü ve altın rengi gözlerini kıstı. "Hiç komik *değil*, Jau. O lanet şey önümdeyken içerideki eşyalarımı ulaşamıyorum."

"İçeride seni duyabiliyorlar mı?" Jau, eski içki arkadaşının Rama'nın kredi makbuzu kutularının üzerinde evrim geçirdiği zihinsel görüntüsü karşısında sırtıtmamak için kendini zor tuttu.

"Bilmiyorum." Rama test edercesine tısladı. "Ve umurumda da *değil*. Bütün bu saçmalıklar beni öldürüyor! Bütün operasyonum darmadağın... Simetrik olmayan ağır sıkletler için bir adamım var biliyor musun? Ama o zamandan beri ona bir dövüş bile ayarlayamadım -"

Jau'nun kulakları o daha durduramadan dikildi ve zincirleme bir çan sesi reaksiyonu başlattı. "Pulsarlar, Rama! Neden bununla başlamadın? Sana yardım edebilirim."

"Bu iyi bir fikir *değil*."

"Sanırım öyle." Jau daha da yaklaşarak avuçlarını masanın üzerine koydu.

"Bu senin morfolojik dağılımın *ya da* ağırlık sınıfın *değil*, aptal." Rama tersledi. Başını öfkeyle sallarken boynuzlarından dumanlar saçılıyordu ama birkaç dakika sonra Rama öfkeli sigarasını içmeye devam ederken dumanlar yerini başka bir buluta bıraktı.

Jau tek gözünü işaret etti. "Simetrik *değil*."

"Simetrik olmayanın anlamı bu değil ve sen de bunu biliyorsun." Ağır bir şekilde i çekti, sesi yumuşadı. "Tam bir baş belasısın Jau, ama seni uzun zamandır tanıyorum. Orada katledilmeni istemiyorum evlat."

Jau ayaklarının üzerine yuvarlanma ve heyecanla ağırlığını zıplatma dürtüsüyle savaştı. "Eminim herkes bunu isterdi, değil mi Rama? Bu istasyonda ringde aşağıladığım pek çok insan izlemeye geliyor... bana karşı bahis oynuyor..." Rama'yı olasılıkları hayal ederek paylaşmaya davet eden, dönen bir el hareketiyle yönlendirici bir jest yaptı.

Rama uzun süre sessiz kaldı ama Jau onun gözlerindeki o tanıdık hesapçı bakışı görmüştü. Öneriyi kabul ettiğini biliyordu. Rama sonunda alev alev yanan burun deliklerinden bir buhar bulutu üfledi ve isteksiz bir onaylama homurtusu çıkardı.

"Adamın adı Frizbee. Yeni, sen buraya son gelişinden hemen sonra geldi. Beş kollu, gerçekten büyük. Koridordaki iri yarı pembe küme arkadaşından daha iri. Serseri bir asteroit gibi çarpıyor. Bunu sana söylüyorum ki orada öldüğünde hayaletin seni uyarmadığımı syleyemesin."

"Sanki sana musallat olacaktım gibi. Hayaletimin yapacak daha iyi işleri var." Jau sırtarak gözlerini devirdi.

"Kin-Daza-Daza ile takılmak için ğrardın." Rama sigarasından uzun bir nefes çekerken dikkat çekti.

Jau bunu düşündü. "Evet. Aslında olabilir. Kin-Daza-Daza iyidir. Son dvşmzden dolayı bana hâlâ bir kutlama turu borçlu olduklarına da eminim."

"Hımm. Onlara böyle dediğini söyleyeceğim eğer bir gün-" Rama omzunun üzerinden öfkeyle bağırdı, "*Pulsarlarımın lanet olası dolabından ık!*"

Dikkatini tekrar masasındaki ekrana verirken elini savuştururcasına salladı. "Kmene geri dn Jau. Sana dvşle ilgili bir ping göndereceğim.

detaylar bugün daha sonra."

Jau sırttı ve parmak uçlarını zillerin üzerinde gezdirmek için uzandı, koridora geri adım atarken onu canlandıran neşeli bir çınlama dalgası başlattı.

Roz hâlâ kapının yanında duruyordu, kollarını göğsünde kavuşturmuş, kulaklarını dikmiş, herhangi bir sorun işaretine karşı tetikte bekliyordu. "Eee?"

Jau, Omega'sının Rama'nın onu başından savacağını, yumruklar savrulmadan gerekli kredileri toplamanın bir yolunu bulacaklarını umduğunu biliyordu. Boyun eğmiş gibi görünmeye çalışsa da, içten içe ringe geri dönme fikri onu sersemletiyordu.

"Evet dedi. Gerçekten kolay bir dövüş olacak, cam çeneli bir adam, gösteriş olsun diye bana tuzak kuracak." Jau omuz silkti.

Roz ofladı ve gözlerini devirdi - arkadaşını bundan daha iyi tanıyordu. Bir nutuk çekmeye hazırlanırken, Jau ayaklarının üzerine yuvarlandı ve onun yerine ona uzun bir öpücük verdi.

"Merak etme Roz. İyi olacağım, bunu biliyorsun. Kümemin ihtiyaçlarını karşılamama izin ver, kitler geldiğinde bizi kredilerle doldur."

Roz yorgun bir şekilde içini çekti ve kulaklarını geri çekmek için elini kafa derisinde gezdirdi. "Bundan hoşlanmıyorum Jau, hoşlanmadığımı biliyorsun ama sana güveniyorum. Lütfen dikkatli ol."

CHAPTER 20

- ZUL -

DÖVÜŞ ALANINA VARDILAR - KÜMELERİ

plazma bıçağının eti delip geçmesi gibi kalabalığı delip geçti. Soyunma odasına doğru ilerlerken, Jau bir çift dar siyah şorta kadar soyundu ve tulumunu Zul'a fırlattı. Kümelerinin en titiz üyesi olan mavi Alfa tulumu ikiye katlayıp düzgün bir silindir haline getirerek kolunun altına sıkıştırdı ve Jau boş çukur ringinde toparlanmaya başladı.

Zul arkadaşını takdir etmek için uzun bir an ayırdı. Hem birlikte hem de Roz'la birlikte son bir kaç ay boyunca ranzada epeyce stres atmışlardı ama bu farklıydı. Çukurun parlak ışıkları altında Jau'nun belirgin kasları, ipeksi sarı kürkü ve sırmı gibi formu ağzını sulandırıyor. Roz gibi o da Jau'nun sakatlanmasından hoşlanmıyordu ama onu hazırlanırken ve dövüşürken izlemek yine de saf bir görsel ön sevişmeydi.

"Belli bir tura kadar götürmemi ister misin?" Jau sesini sadece kümesine ulaşacak şekilde yükseltti ve Zul'u bakışlarından ürküttü.

Zul başını salladı ve mırıldandı. "İhtimaller sana karşı yeterince yüksek, bu sefer daha fazla süslenmemize gerek yok."

"Öyle mi? Ne oturuyorum ben?" Jau omuzlarını yuvarlayarak boynunu iki yana doğru uzattı.

"Uh..." Ch'ik gözlerini kısarak bilek telsizindeki yakınlık göstergesine baktı ve birkaç ekran arasında gezindi. "Tahtalar bire on kala olduğunuzu söylüyor."

Jau kollarını başının üzerine kaldırırken uzun ve alçak bir ıslık çaldı. Sağ avucunu istasyonun tavanına doğru çevirdi, diğer eliyle bileğini kavradı ve sola doğru eğilerek kaburgaları boyunca gerildiğini hissetmek için sağ kolunu çekti. "Vay canına. Pekâlâ."

"Bu... iyi değil mi?" Ch'ik sordu.

Zul kıkırdadı. "Hayır, bu harika. Bir sürü para kazanacağız demek. Kötü olan tek şey onun egosu."

"Bire on, bahisçinin orada kıcıma tekme yiyeceğini düşündüğü anlamına geliyor." Jau burnunu kırıştırarak açıkladı. "Çok aşağılayıcı."

Roz, Jau'nun rakibinin sonunda gireceği boş ringin uzak tarafına baktı, çenesi gergindi. "Jau. Beş kolu olan bir adamla yumruk dövüşüne giriyorsun. Bu senden üç yumruk daha fazla demek. Bu şaşırtıcı değil-"

"Yani? Ben daha iyiysen onun ne kadar yumruk atabildiğinin bir önemi yok." Jau, Omega'larına tek gözle bakarken sözünü kesti. "Bana daha fazla güvenmeliler."

"Biliyorum, biliyorum, sadece-" Roz yatıştırdı.

Zul sinirlenerek araya girdi. "Sana inanmalarını istemiyoruz, Jau! İhtimaller sana karşı yığılırsa daha iyi ödeme alırız! Eğer bu çılgınlıkta ısrar ediyorsan, en azından harcadığın zamana değmeli. Egonuz hayatta kalacaktır."

"Hmpf." Jau ayaklarını açıp eğildi ve avuçlarını yere koyarak bacaklarının arasından baş aşağı duran gemi arkadaşlarına baktı. "Sanırım."

Zul yakındaki bir sandalyeye çöktü, şakaklarını ovuşturdu ve Jau'nun kıcına bakmamak için kendini zor tuttu. Kuyruğunun kısa, tüylü uzunluğunun dışarı çıkmasına izin verecek şekilde arkadan modifiye edilmiş dövüş şortu hayal gücüne çok az şey bırakıyordu ve Zul, Ch'ik'in köprüdeki açıklamasından beri düğümüyle boğuşuyordu. Jau'nun dövüş öncesi bekârlık fermanı altında arkadaşlarının yanında uyumak işkenceye dönüşmüştü.

Jau belirsiz bir şekilde Zul'un kucağına oturdu, yüzünü ona döndü ve elinde bir rulo kumaş bant tuttu. Zul homurdanarak yüzünü arkadaşının boynuna gömmekten kendini alamadı, çünkü kendi düğümü de bu yakınlık karşısında şişmişti. "Seni piç kurusu. O şortun bana ne yaptığını biliyorsun."

"Ne?" Jau masum numarası yaptı, mavi gözleri muzipçe parlıyordu. "Ellerimi bantlamak için yardıma ihtiyacım vardı, Z. Eğer istemiyorsan, R'ye sorabilirim-"

Zul homurdanarak Jau'nun içinde bant olan elini tuttu ve rulonun ucunu kurtarmak için dişlerini kullandı. "Hâlâ bir piçsin. Seni sevdiğim için şanslısın. Bu düğümden biraz da bana ayır, olur mu?"

Jau sırtarak yavaşça ve kasıtlı olarak kalçalarını döndürdü. "Her zaman, Z. Ben de seni seviyorum." Zul bandı sarmayı bitirdiğinde parmaklarını büktü ve kucağından kaymadan önce memnuniyetle başını salladı.

Ch'ik Roz'a yaslanmıştı, vücutları birbirine yapışmış, Roz'un kolları onun omuzlarına dolanmıştı. Omega'sı ve Beta'sını bir arada görünce içinde bir tatmin duygusu belirdi - Zul bilinçli bir şekilde

Osteria geleneklerini dün gece arkalarında bırakmaya karar verdiler. "Uygun" küme yönelimleriyle yetiştirilmiş olmanın üstesinden gelmek, kafasının içinde bir savaş sürüyormuş gibi hissetmesine neden olmuştu ama Ch'ik'in hepsine hissettirdiklerini inkâr etmek mümkün değildi. Lapann üçlüsü gece boyunca konuşmuş ve hemfikir olmuşlardı: Akademi ve konsey ne vaaz ederse etsin, böyle hissettiren hiçbir şey *yanlış* olamazdı.

"Git oturacak yer bul Roz. Benim ısınmayı bitirmem gerek." Jau bantlı elini Roz'un boynunun arkasından kıvrarak onu Ch'ik'in omzunun üzerinden uzun bir öpücük için aşağı çekti. Geriye yaslandı ve Ch'ik'e kaşlarını kaldırarak bir soru sordu. Beta sırttı ve tereddüt etmeden aradaki mesafeyi kapatarak Jau'ya köprüde söylediklerinde ciddi olduğunu vurgulayan bir iyi şans öpücüğü verdi.

Jau dilinin ucunu alt dudağının üzerinde gezdirdi ve ringe doğru yürürken kuyruğunu Zul'a doğru salladı.

"Yakında hepinizle görüşeceğim."

CHAPTER 21

- ROZ -

ROZ, KÜME İHTİYAÇ DUYDUĞUNDA ONUN BÜYÜKLÜĞÜNE HER ZAMAN MINNETTARDI. kalabalıkları yönlendirmek. Oster'deyken orta boylu olabilirdi ama cüssesi dünya dışında neredeyse her yerde saygı görmesini gerektiriyordu. Ch'ik'i arkasında tuttu ve Zul da hamile Beta'yı koruma içgüdüsüyle otomatik olarak onun arkasında sıraya girdi. Scrum tek başına dolaşması gereken türden bir yer değildi.

Pit, popülerliğin ve yıpranma döngülerinin izlerini taşıyordu: Orta ringi saran geniş tribün katmanları yapısal olarak sağlam olsa da, boya çok daha iyi günler görmüştü. Oturma yerlerini oluşturan metalik tahtalarda yer yer ezikler ve çatlaklar görölüyordu. En üst seviyelerden dövüş ringine kadar olan manzara baş döndürücüydü ve büyük seyirci kitlesini barındırmak için pratik olarak başka bir atmosferde sıkışmıştı. Neyse ki

Dövüşçülerden birinin misafirleri, kümeleri ringin yanındaki ilk üç sıradan birine oturdu.

Tiramit kaplamalı ve kalın eskrim, ringin üzerinde çapraz çubuklardan oluşan tamamlanmamış bir kubbe şeklinde yükseliyordu. Çoğu maçta sadece dövüş alanını sınırlandırmaya yarasa da, daha yoğun eşleşmeler için lazerle şarj edilebiliyordu - asla ölümcül olmamakla birlikte, neredeyse bazen. Kubbenin içindeki mevcut eşleşme bir tür kemirgen türevi gibi görünüyordu ve şiddetli, kuyruk sallayan bir kovalamaca içinde çitin kenarlarında zıplıyorlardı. Küçük yaratıklar, sabırsızlıkla ana etkinliğin başlamasını bekleyen kalabalığın uğultusu arasında büyük ölçüde görmezden gelindi.

Jau'nun yakışıklı dövüşçü profil holo'su, havada asılı duran devasa ekranda, endişe verici şekilde kaslı beş kola sahip, alaycı, hantal mavi bir uzaylının holo'sunun hemen yanında, en önde ve ortadaydı. Altta kayan bilgilere bir göz attığında oranların Jau'nun aleyhine 12'ye 1 olarak değiştiğini gördü. Roz Ch'ik'in yanından uzanıp Zul'un bacağına dokundu ve ekrana başını salladı. Zul bilek telsizini kaldırdı ve bahsi 11'e 1'e getirdiğini gösterdi. Roz sırttı - Oovooa onlara beklediğinden daha fazla kredi vermişti ve bu sevindirici bir haberd.

Roz Alfa'sının bacağına hafifçe sıktı ve gürültüyü bastırmak için sesini yükseltti. "Zul, bir şeyler içmeye gidiyorum, yakında dönerim, tamam mı? Sen ve Ch'ik iyi olacak mısınız?"

Ch'ik ona merakla baktı ve karnında bir suçluluk duygusu hissetti. Dr'ec'le olan çatışmadan bu yana izin verdiği ölçüde onun yanından ayrılmamıştı, bu yüzden kendisine bir içki almak için onu korumasız bırakmak muhtemelen tuhaf görünüyordu. Bu hissi görmezden geldi ve hâlâ onu koruduğunu kendine hatırlattı.

Zul başını salladı, bir kolunu Ch'ik'in omzuna attı, Roz'un başının tepesine bir öpücük kondururken gözlerinde saygı titreşiyordu. Akademi eğitilmiş Alfa'sı bazı ince noktalarda yoğun olabilirdi

ama aptal değildi. Roz'un neyin peşinde olduğunu tam olarak bilmiyor olabilirdi ama bunun önemli olduğu konusunda kendisine güvence verilmesine ihtiyacı yoktu.

Roz'un çaldığı bromo kapsülleri özenle sarılmış ve tulumunun iç cebine sıkıştırılmıştı, önemsiz ağırlıklarına rağmen ona ağır geliyordu. Pişmanlık duymayan bir korsan olmasına rağmen, bireylerden çalmamak gibi dile getirilmemiş bir kuralı vardı. Con-glom gemileri ve Imperium gemileri, elbette - onlar bunu karşılayabilirdi. Ama kaçakçı bile olsa Ch'ik gibi tek tekne operatörlerinden çalamazdı. Yine de bu onun içindi ve şüpheli etik oyun kitabında bununla barışabilirdi.

Kalabalığı ayırma boyutuyla ilgili tek sorun, büyük, pembe bir Lapann'ın buradaki genel kalabalığın içinde gevşek bir radyasyon kalkanı parçası gibi göze çarpmasıydı. Sınır tanımaz olduğu kadar bilge de olan Al'ghi buluşma noktalarını seçerken bunu göz önünde bulundurmuştu. Roz sağlam bir metal duvar gibi görünen şeyle yüz yüze geldiğinde, avucunun geçici bir dokunuşu doğrudan yüksek kaliteli holo kaplamayı delip geçti. Sırıttı ve onu takip ederek geniş bir ara sokağa girdi.

Önündeki opak yüzen jöle kütlesi, parıldayan yoğunlaşma birikintilerinin üzerinde gezinen koyu morlardan oluşan değişken bir palete dönüştü.

Roz alaycı bir sırıtışla başını salladı. "Gelirken geminizi gördüm, o son döngüden sonra bu kadar iyi dayanmasına şaşırdım."

Jöle birleşti ve titreyerek biraz daha uzun bir sütun haline geldi.

Roz başını sertçe salladı. "Hayır, hayır, öyle demek istemedim, hadi ama. Trixllo'da olanları gündeme getirmek istemiyorum. Eğer ilgilenirsen senin için bir isim var."

Kütle düzleşti, kütlenin tepesindeki küçük çıkıntılı kenar bir tarafa doğru eğildi ve yarıya kadar aşağı kaydı.

"Ben de öyle duydum. Ama bizim gibi adamlar? Biliyorsun biz asla oyun *dışı* kalmayız. Beni yanlış anlamayın, muhtemelen ben de çok yakında geri adım atacağım, ama bu işi bitirmek istememin nedenlerinden biri de bu." Roz alaycı bir şekilde homurdandı.

Morlar düzensiz bir şekilde daha soluk tonlara kayarken, blobun merkezi hafifçe dışa doğru genişledi.

Omuz silkti. "Tamam, 'Ghi, sadece ilk hakkı sana vermeye çalışıyordum. Broma kapsüllerimi başka bir yere götüreceğim. Yine de çok yazık, başka kimse senin yarın kadar iyi değil."

Leke huysuzca yere yakın bir diske dönüştü. İşte o zaman Roz onu yakaladığını anladı.

"Evet, birden bire ilgilendin, değil mi? Evet, onlar gerçek, beni bundan daha iyi tanımalısın. Korsan olabilirim ama pulsar değilim, lanet olası bir yalancı." Bir elini gizli cebine soktu ve bez bohçayı çıkarıp dikkatle açtı. Dev avucunun içinde kapsüller gerçekte olduklarından çok daha küçük görünüyordu. Ch'ik ilk başta "kaçak malını" açıkladıktan sonra Roz birkaç gece infonet üzerinde oturup kalkmıştı. Araştırmaları kısa sürede bahsettiği *tozu* ve karaborsadaki çılgınca şişirilmiş değerini ortaya çıkarmıştı.

'Ghi'nin soğuk jel benzeri basıncı parmak uçlarına baskı yaparak avucunu hafifçe aşağı doğru eğdi. Roz eski dostunun gözlerinin tam olarak nerede olduğundan hiçbir zaman emin olamamıştı ama bir şekilde kapsülleri algıladığını anlamıştı. Kıpırdayan bir jel dokunacı yana doğru dalgalandı.

"Onları nereden bulduğumu boş ver. Önemli olan, dışarıda Beta'ma hakaret eden ve kümemi öldürmeye çalışan bir paralı askerin olması. Kiminle uğraştığını anlaması gerekiyor. O mesajı şahsen gönderirdim ama şu anda işim var.

hassas bir iş. Bu çöp parçasının sonuçsuz bir şekilde daha fazla hava emmesi düşüncesine dayanamadım ve size geldim."

Bir başka jel dokunaç, Roz'un botunun yan tarafına sızarak yer boyunca kıvrıldı.

Öfkeli bir şekilde içini çekti. "*Tabii ki* önce sana geldim. Ama dediğim gibi, eminim işi alacak başka bir suikastçı bulabilirim..." Yumuşak pembe tek bir kaş soru sorar gibi kalktı.

Yanıt olarak birkaç kısa dokunaçla tamamlanan bir başka düz sinirlenme diski.

Roz parlak bir şekilde sırıttı. "Madem ısrar ediyorsun."

Damla kendini yukarı doğru kaldırarak Roz'un göğsünün önünde durdu ve ortasında bir mağara ağzı gibi bir çukur açıldı. Kapsül demetini doğrudan çukurun içine itti ve sokağın görünmeyen uzak ucundan gelen yumuşak bir solukla başını kaldırdı. Bir çift botanik türü, sopa gibi ve sırık gibi, koyu yeşil renkte kızardı ve ara sokaktan geçti. Çevirmeninin yakaladığı kadarıyla, bir suikast anlaşmasına mı yoksa halka açık bir çiftleşme eylemine mi tanık olduklarından emin değillerdi ama her iki durumda da araya girmemeleri gerektiğini biliyorlardı.

Skandala uğramış izleyicileri gözden kaybolana kadar izleyen Roz, kulaklarını indirip çenesini dikti ve o atmosfer israfının kitlerinin Beta'sına söylediği aşağılık şeyleri düşündü. "Onu buharlaştırmayın. Onun yerine benim için sağlam bir Trixillo El Sıkışması yap. Ayrıntıları sana ping atarım."

İkisi de aniden dönüp ara sokağın farklı taraflarından çıktılar - onlar bir çift profesyoneldi ve bundan sonra ihtiyatlı davranmaları gerektiğini anladılar. Roz, Beta'sının ve kümesinin intikamının alınacağından memnun bir şekilde tüm bu karşılaşmayı zihninin tozlu bir köşesine attı.

Eğer Dr'ec bir şekilde Al'ghi'nin şefkatli merhametinden kurtulursa, Roz kendi Trixllo El Sıkışmasını yapmaktan mutluluk duyacaktı.

Uzaktan gürültülü bir tezahürat patladı ve Roz'un kulağı seğirdi - *kahretsin*, bu iş beklediğinden uzun sürmüştü. Acele etmesi gerekecekti; Jau'nun sırası henüz gelmemişti ama kalabalığın artan sesinden kadronun yaklaşmakta olduğu anlaşılıyordu.

Tribünlere ulaştığında, yönünü bulmak için uzun bir süre düşündü. Zul ve Ch'ik'i *tam burada* bıraktığından emindi. Derin bir nefes aldığında kokularının henüz solmaya başladığını fark etti. Kalp atışları alarmla birlikte gümbürdüyor, tek tek sesleri ve sesleri algılamasını zorlaştırıyordu. Scrum çukurundaki kalabalığın büyüklüğü görsel bir aramayı neredeyse imkânsız hale getiriyordu ve içgüdüleri aşırı hızlanınca panik başladı. Jau kısa süre içinde beş yumruğun yanlış ucunda olacaktı. Diğer Alfa'sı ve Beta'sı hiçbir yerde bulunamamıştı. Ve sorunu henüz halletmiş olmasına rağmen, peşlerinde hâlâ öfkeli bir merk varmış.

Hareket Roz'un bakışlarını, ring zeminindeki kanı temizlemek için senkronize bir dansla kıvrılan robot süpürücülere çekti, ancak dikkatini çeken kubbe çitinin ötesindeki bir figürdü. Roz'un gözüne, her zamanki sigara bulutunun içinde neredeyse gizlenmiş olan Rama takıldı. Boynuzlarının her biri etkinlik için altın varakla kaplanmıştı ve tepedeki parlak ışıklar neredeyse sonsuz, fraktal benzeri noktalar boyunca parıldıyor ve ışıldıyordu. Roz, gösterişi ve Jau'yu tehlikeye atma isteği yüzünden Rama'dan hoşlanmasa da, Rama güven verici bir şekilde gülümseyip çok boynuzlu başını imtiyaz alanına doğru eğdiğinde dövüş organizatörüne karşı ani bir minnettarlıkla doldu.

Acelesi yüzünden daha önce fark ettiği bir çift temkinli botaniği neredeyse deviren Roz, omuzlarını kaldırarak imtiyaz alanına doğru ilerledi. Donuk renkli türlerle dolu bir çeyrekte, kümesinin sahip olduğu bir avantaj, oldukça görünür olmalarıydı.

pastel renk. Yaya olarak gizlenmeye çalıştıklarında imrenilecek bir özellik değildi ama şu anda Roz'un umurunda bile değildi. Zul'un mavi kulaklarının akademi gibi dik ve Beta'larına karşı tetikte olduğunu görmek Roz'un içini rahatlatmıştı.

Ch'ik, Scrum'ın sunduğu en kötü atıştırmalıkların en iyileriyle dolu bir tepsi tutuyordu, her bir ürün bir öncekinden daha besleyici olarak pişmanlık vericiydi. Roz kendi parmaklarını avucunun içine sıkıştırdı ve yersiz konuşmamak için kendini zor tuttu. Kitlelere bir şey olmazdı; Ch'ik gemide yeterince iyi besleniyordu, diye hatırlattı kendi kendine ve bedeniyle ne yaptığının kendi seçimi olduğunu.

"İşte buradasın!" El salladı ve ıslık ıslık gülümseyerek tepsiyi Zul'e uzattı. Roz onu göğsüne yasladı ve başının üstünü okşadı, kalp atışları hâlâ endişeyle atıyordu. Onun kokusunu derin derin içine çekerek Omega içgüdülerinin durmasını istedi.

Ch'ik kürküne doğru güldü ve sütlü yeşil sıvıyla dolu fincandan uzun bir yudum alarak geri çekildi. "Seni de özledim koca adam. İçkini aldın mı?"

Roz bir an için kafası karışmış bir şekilde gözlerini kırptırdı, sonra gizli hikâyesini hatırladı. "Oh, uh, hayır. Beğendiğim bir şey bulamadım."

Zul omzunun üzerinden ona sırtıırken yeşil bardağı Roz'a doğru itti. "Al, benimkinden biraz alabilirsin! Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama kokusunu alır almaz biraz almalıydım. Zul'un beni vazgeçirmeye çalıştığına inanabiliyor musun?"

Roz'un midesi bulandı, teni iğrenç içeceklerle aynı renge dönüşmekle tehdit ediyordu.

Sürekli öksüren sıvı kaynaklarına resmi olarak ne dendiğini bilmiyordu ama Scrum dilinde onlara "meme canavarı", içeceğine de "meme canavarı suyu" deniyordu. Roz şimdi onları duyabiliyordu, ıslak yüzgeçlerin

imtiyaz alanının kenarındaki deponun katları. Yaratıkların meyve suyunu çıkarırken çıkardıkları ses ve gürleme kabuslara konu olacak cinstendi.

Kümesi sadece bir kez içmişti, o da Scrum'ın çukur savaşıları için geleneksel bir taciz olduğu için. Roz üç uyku döngüsü boyunca kusmuştu ve Jau da zamanı geldiğinde daha iyisini yapamamıştı. Şaşırtıcı bir şekilde, meme canavarı suyu çeyrekte çok popülerdi - şaşırtıcı sayıda yaşam formu bu iğrenç sıvının tadına varmıştı. Sadece yavrularını taşıyan Beta'nın bu iğrenç şeyi höpürdeterek içmekle uzaktan yakından ilgileneceğini hiç düşünmemişti.

Roz başını aceleyle iki yana salladı, Ch'ik'in içkiyi mutlulukla mideye indirmesinden hem iğrenmiş hem de etkilenmişti. Omuz silkti ve tribünlere geri dönerlerken tıknaz içecekten uzun bir yudum daha aldı. Roz, Zul'e Ch'ik'in arkasından geniş gözlerle baktı, Zul de ona karşılık verdi - Roz da Ch'ik'in bu içeceğe olan düşkünlüğünü anlamıyordu. Belki de gebelikle ilgili bir şeydi.

Koltuklarına geri yerleştiklerinde Ch'ik, sanki Roz onun tedirginliğini hissedebiliyormuş gibi Roz'un yanına sokuldu. İster bilinçli olsun, isterse birbirlerini çekiştiren atamaları, bunu kabul etmekten mutluydu ve sinirleri tamamen yatışana kadar Roz'un yanık şeker kokusunu içine çekti. Zul bir kolunu onun beline doladı, parmak eklemlerinin arkası Roz'un yan tarafını şefkatle okşadı. Çukurun iki yanındaki kapılar açılıp arenaya sessizlik çöktüğünde bu rahatlıktan memnundu.

Jau'nun rakibinin büyüklüğü karşısında sertçe yutkundu. Yukarıdaki ekrana göre çok kollu tehdidin adı Frizbee'ydi ve söz konusu uzaylı bir parça meme yağı kadar katı ve iki kat daha çirkindi. Roz, Frizbee'nin havluyu gövde kalınlığındaki boynundan çıkarıp bir köşe direğinin etrafına fırlatmasını koltuğunun kenarından izledi. Başını çevirdiğinde

Parlayan üç beyaz bileşik göz, karşılık olarak şiddetle sırtan küçük sarı Alfa'ya sabitlendi.

Roz döngüler boyunca bu durumu kabullendiğini düşünmekten hoşlanıyordu ama içten içe, çok sevdiği Alfalarından birini düzenli olarak doğrudan tehlikeye attığı için hâlâ suçluluk hissediyordu. Jau savaşmayı seviyordu, *gerçekten seviyordu*, ne onun ne de Zul'un tam olarak anlayamayacağı bir şekilde. Roz sadece kümesini korumak için dövüşüyordu; bunu eğlence için yapma fikri hâlâ tercümanı arızalıymış gibi hissetmesine neden oluyordu. En azından Jau'nun hiç kaybetmemiş olması işe yaramıştı ama Roz yine de her dövüşü tezahürat yapan bir kalabalığın ortasında, kalbi sökülmiş ve çaresizce ringin ortasına fırlatılmış gibi hissederek sessiz geçiriyordu.

Zul'un Ch'ik'in kalçasını kavrayışı sıkılaşıırken Roz nefesinin altında Osteria'ya özgü bir dua mırıldandı.

CHAPTER 22

- JAU -

RINGIN ORTASINDA BULUŞTULAR.

Frizbee iki sol koluyla el sıkışmak için uzandı *ve vay canına, bu gerçek bir sık sallama hareketi değil miydi?* Jau, geride kalmak istemedi, mecbur kaldı. Sağ bileğini çevirip her iki eli de kendi eliyle sıkamak biraz garipti ama Jau bunu başardı.

Onun sakin tepkisi karşısında kalabalığın içinde bir kıkırdama dalgalandı. Çukurda görünüş ve gözdağı el ele gidiyordu ve bu yarım yamalak kas örümceğinin daha ilk yumruk atılmadan kendisini göstermesine izin verecek değildi. Kalabalığın arka plandaki gürültüsü, nihayet zil çalana kadar bir beklenti mırıltısına dönüştü.

Jau rakibinin hangi türden olduğunu yüz ifadelerinden okuyamıyordu ama uzaylının özensiz dövüş duruşu kolay bir zafer beklediğini gösteriyordu. Bu onun korkutucu olmadığı anlamına gelmiyordu: Frizbee kendi boyutlarında ve hızında bir rakiple başa çıkabilecek gibi görünüyordu. İri adam işi ciddiye alsa Jau'nun boyundaki bir dövüşçüye karşı kolay bir avantaj bile elde edebilirdi. Rakibinin etrafında temkinli bir şekilde dönerken Jau, Frizbee'nin maçtaki dengesiz oranları duyduğunu ve bunun kafasına girmesine izin verdiğini tahmin etti. Bunu diğer dövüşçülerde milyonlarca kez görmüştü ve bu onların kaçınılmaz yenilgi ifadelerini çok daha tatlı hale getiriyordu.

Jau'ya karşı daha önce hiç savaşmamış olanlar onun ne kadar sert olduğunu asla anlayamazlardı. Ne kadar sert vurabildiğini. Ne kadar cezayı seve seve kabul ettiğini.

Jau, Frizbee ile ringde birbirlerinin etrafında dönerken ellerinin koruyucu barikatının arkasından izleyerek ayaklarının üzerinde hafifçe durdu. Frizbee'yi kendisine vurması için kışkırtacak kadar yaklaştığında, çok kollu rakibi tek taraflı yumruklar attı, beceriksizce, sendeleyerek art arda yumruklar sıraladı. Hızlı savuruyordu ama Jau'yu ringin etrafında takip ederken ağır bir yürüyüşle hareket ediyordu.

Frizbee'nin içten içe biyolojik bir koruma ya da ıslak teknoloji saklıyor olma ihtimali her zaman vardı ama her şey görüldüğü gibiyse bu adil bir dövüş değildi.

Hiç de değil.

Jau, Frizbee'nin üç sağ kolunun sağlam duvarında savuşturduğu bir yumruk telaşıyla ileri atıldı. Frizbee hemen yemi yuttu ve iki sol yumruğuyla Jau'ya saldırdı. Darbelerden kaçmanın bir yolu yoktu ya da belki de Jau kaçmak istemiyordu, çünkü savrulma ya da saptırma zahmetine girmede. Jau'nun bastırılmış tüm enerjisi beyninin yüzeyinde cızırdadı.

onu serbest bırakmanın acının yakıcı şarkısından daha iyi bir yolu olmadığını deneyimledi.

Frisbee'nin sol üst yumruğu Jau'nun burnuna çarptı, çelik bir çekiç gibi ağırdı. Sıcak kan hemen Jau'nun üst dudağından ağzına doğru fışkırdı, çenesinin tüylerinden aşağı ve çene çizgisi boyunca damladı. Jau daha dilini lezzetli metalik tada doğru uzatmadan, Frisbee'nin sendeleyken sol alt tarafı içeri girdi. İkinci acımasız darbe Jau'nun yüzünü o kadar derinden yaraladı ki, kan sinüslerine doldu ve beynini suçlu bir hazzın baş döndürücü dönüşüne gönderdi.

Frizbee ilk kanı dökmüş olabilirdi ama kan hiçbir şeydi. Jau kendini Frizbee'nin gardının içinde zorlamıştı. Vurmak için çok yakındı. Jau'nun rakibi geriye doğru savrulmaya çalışırken hatasını geç de olsa fark etmiş gibiydi ama Frizbee'nin kendini kurtarması için artık çok geçti.

O anda kalabalık tek bir varlık olarak nefes aldı, beklentiyle gerildi ama zaman yavaşlamadı. Jau, söylentilere göre dövüşçünün algı genişlemesini hiç yaşamamıştı. Bu, çukurda tereddüt anlamına gelirdi ve kendisine asla böyle bir lüks tanımamıştı. Burada sadece kendi kesinliği vardı, kendinden geçmiş şiddet döngüleriyle rafine edilmiş, iyi kazanılmış bir güven.

Jau'nun vücudu sıkıca sarılmış bir yay gibiydi. Zihni bir kıyma makinesiydi. Ruhu her türlü şüpheden arınmış, hafif ve sürekli genişleyen bir şeydi. Zafere giden yol açıkça önüne serilmişti: sadece bu dövüş için değil, her şey için.

Frizbee'yi yenecekti. Sonra da kazandıklarıyla durağanlık alanını onaracaktı. Sonra da kapsülleri Oster'e geri götüreceklerdi. Ve *sonra* Ch'ik onlarla birlikte kalacaktı, sonsuza dek, tüm günleri sessiz bir şekilde sona erene kadar.

Jau bir adım öne çıktı ve bir sonraki darbeyi savuşturmak için eğildi. Ayaklarını dikti ve yüzünde bir sırıtış ve dişlerinde kanla ayağa fırladı.

Hızlı bir sağ yumruk, sert bir sol kroşe. Sonra her şey bitti.

Frizbee kirli kanvas minderde dizlerinin üzerine çöktü, kısa bir süre yalpaladı, ardından öne doğru yığıldı - bilinçsizce - ringin ortasına yüzüstü düştü.

Kalabalık gürültüyle patladı.

Sevinç tezahüratları ve öfke haykırıışları birbirine karışarak ayırt edilemeyen bir ses dalgasına dönüştü ve Jau onları görene kadar kalabalığı taradı. Kümesi, kendini beğenmiş ve gururlu. *Beta'sı*, yumuşak ağzını hafifçe aralamış, geniş ve karanlık gözleriyle ona bakıyordu. Ch'ik'e göz kırpmak, kanlı da olsa müstehcen bir sırıtış fırlatmak için doğru zaman olabilirdi ama bakışlarındaki bir şey onun içine işledi, derin ve sıcak. Jau düğümü şişmeye başlamadan önce gözlerini kaçırmak zorunda kaldı.

Daracık dövüş şortunun içinde her şey çok açık olacaktı. Seyircilerdeki her varlık ona bakacak ve onun - o, bir *Lapann Alfa'sı* - kitlerinin *Beta'sına sahip olmayı* ne kadar çok istediğini *bilecekti*.

Dişleri ağrıyordu ve bunun onları boyayan kanla hiçbir ilgisi yoktu.

CHAPTER 23

- CH'IK -

JAU, ZUL VE ROZ'UN OMUZLARINI RAHATLAMIŞ BİR ŞEKİLDE ÇÖKERTMİŞTİ. son inanılmaz yumrukla rakibini yere serdi. Ringin karşısında, dramatik bir sisin içinden çıkan parlak yüzlü bir figür elini grubuna doğru kaldırdı ve başını yakındaki bir dizi binaya doğru eğdi.

Zul eğildi ve Lapann'ın birbirlerine sık sık tekrarladıkları o garip, yavaş hareketle yanağını Ch'ik'inkine değdirdi. Bir an sonra Roz onu daha da yaklaştırdı ve aynı şeyi diğer tarafa da yaptı - bir noktada bunun ne olduğunu onlara sorması gerekecekti.

"Ch'ik, bir iki dakika içinde Jau ringden çıkacak. Roz ve ben Rama'dan kazancını almaya ve ihtiyacımız olan staz bileşenlerini almaya gideceğiz." Zul'un bakışları yumuşak ve sevecendi, ağzını hafif bir gülümseme kaplamıştı.

Roz hafifçe kıkırdadı. "Zul'un söylemediği şey, Jau'nun bir dövüşten sonra biraz... heyecanlandığı..... Muhtemelen kafasını şifa kazanına zar zor sokacak, o da Rama onu zorladığı için. Genelde tüm o fazla enerjiyi bizimle birlikte atar ama..." Ona sırtarak kalçasını onunkine çarptı. "Demek istediğim, önce esnemek isteyebilirsin. İyi eğlenceler."

Göz kırptı. *Oh.*

Ch'ik, Jau'nun iyileşmek için zamana ihtiyacı olacağını, daha önce yaptığı keyifli tehdidin bu arada Roz ve Zul'u becermesine izin vereceğini varsaymıştı. Ya Jau'ya *zarar* verirse? Bu iyi olmazdı - her ne kadar biraz sertlik ve takla için can atsa da, onun yaralarına karşı nazık ve dikkatli olmalıydı.

Jau koridorun sonunda belirdi, çenesinin kenarında hâlâ kan lekeleri vardı. Yüzü esasen iyileşmişti ama alt dudağındaki kızgın kırmızı kesik merakla duruyordu. Neden onu da iyileştirmek için zaman ayırmamıştı ki? Fıçılar yeterince hızlı çalışıyordu ve onlara erişim pahalı bir lükstü.

Zul ve Roz'un her biri sözsüz bir şekilde Ch'ik'in omuzlarını sıktı ve birlikte kalkıp ringin ötesindeki binalara doğru yürümeye başladılar. Kan sıçramış ve yarı vahşi olan soluk sarı Lapann manik bir sırtıyla ona doğru ilerlerken Ch'ik tribünlerde tek başına oturuyordu. Rahatsızlık ve endişe, Ch'ik'in verdiği sözü hatırlamasıyla birlikte hızla eriyerek çekirdeğinde biriken sıcaklığa dönüştü.

Adam sessizce elini uzattı, parmak eklemlerinin kana bulanmış tüyleri ona bunu en son barda yaptığı zamanı hatırlattı. Bu kez hiç tereddüt etmeden parmaklarını onunkilere doladı ve bilmiş bir gülümsemeyle ayağa kalktı.

Çukurdan uzaklaştılar, tribünlerin ötesine geçtiler ve koloninin karmaşasına geri döndüler. Ch'ik'in Scrum'da zaman için hiçbir referans çerçevesi yoktu; doğacak güneş ya da kararacak gökyüzü yoktu. Her şey birbirine karışmış gibiydi, ayrıştırılması hiç de kolay olmayan sonsuz bir neon kenarlı gerçekdışılık. Jau onu kalabalıklar arasında sürüklerken, kendisini selamlamak ya da tebrik etmek için seslenen çok sayıda insanı kararlılıkla görmezden gelirken, gerçeküstü ortam bilincinin arka planına düştü.

Rıhtıma vardıklarında her yer *Koton* karaya çıktığında olduğu kadar kalabalıktı. Jau görünüşünün çektiği ilginin farkında değilmiş gibi görünüyordu - gözbebekleri adrenalinden kararmış ve fincan tabağı kadar genişlemişti, yüzünün ve göğsünün tüyleri hâlâ kanla kaplıydı. Arada sırada olaya şahit olanların ilgisi Ch'ik'in gözünden kaçmamıştı. Ayrıntıları bilmiyor olabilirlerdi ama Jau'nun onu ikinci fethi için gemiye sürüklediğini bildiklerini biliyordu. Elini tutuşu, omuzlarının kararlı duruşu, kulaklarının açısı - her adımda niyetini belli ediyordu.

Evet, Ch'ik siki tutacaktı *ve bunu kimin bildiği* umurunda değildi. Bırakın hepsi baksın, hiçbiri müdahale etmeye cesaret edemezdi. Daha da önemlisi, hiçbiri *ona ait olan* şeye sahip olamazdı.

En azından gemiye geri dönmeyi başardılar. Birlikte tökezleyerek rampayı çıktılar ve kalabalık çekmemek için gerekenden daha fazla ilerlemediler.

Jau'nun elleri hemen onun üzerinde açgözlülükle gezinmeye başladı; tulumunun açık fermuarından içeri kayarak yanlarını, kaburgalarını ve kalçalarını, karnının parlak kıvrımlarını sıyırdı. Yüzünü Ch'ik'in omzuyla boynu arasındaki yumuşak noktaya dayamıştı ve kürkünün o hassas kıvrımdaki hafif çizikleri Ch'ik'in derisinden dışarı çıkacakmış gibi hissetmesine neden oldu. Boynunun sütununa bir dizi ısırmacı öpücük kondurdu ve

Adam güçlü bir şekilde titreyip dudaklarını yeniden yumuşak bir şekilde bastırmaya başlamadan önce, kısa bir an dişlerinin inatçı yüzeyini hissetti.

Kendi yapışkan kanını bir iniltiyle tenine bulaştırırken sesi saygılı ve trans halindeydi. "Adımı haykırana kadar aletini emmek istiyorum -"

Pekâlâ, *bununla* daha sonra ilgileneceklerdi.

Belki aklı başında olsaydı Ch'ik onu durdurur ve klitoris ile sik arasındaki farkı hızlıca anlatırdı ama belki de anlatmazdı. O lanet olası bir narkotikçi değildi. Bu gerçekten önemli değildi: onu Roz'un düğümü içindeyken çıplak görmüştü ve bu, Roz'un dediği gibi her şeyin birbirine nasıl *uyduğunun* temellerini bildiği anlamına geliyordu. Ch'ik, hepsinin spermelerinden 'yapışkan' diye bahsetmesini engelleyebildiği için kendini şanslı sayıyordu - Jau'nun klitorisine sik demesi bunun yanında önemsiz kalıyordu. Hatta belki biraz ateşli bile sayılabilirdi.

"Evet, evet *lanet* olsun, ağzını üzerime koy-" Nefes nefese kalmış, ağır ağır bir bölmeye yaslanmıştı.

Ch'ik tulumunu silkerek çıkardı, omuzlarını pratik bir şekilde yuvarlayarak onları giysiden kurtardı. Jau yaptığı işi bırakmadan botlarını çıkarmasına yardım etti, ki bu *kesinlikle* sıcaktı. Bu gecenin nasıl geçeceğini bilseydi, daha güzel bir şey giyerdi - belki de Zul'un beynini devre dışı bırakan dantelli numaralardan birini.

Neyse ki Jau'nun umurunda değilmiş gibi görünüyordu. Yüzünü kızın düz beyaz iç çamaşırının önüne dayadı ve derin derin içine çekerek kokladı. Dili dışarı fırladı ve klitorisinin üzerindeki kumaşı yalamak için hızlı, alaycı bir hareket yaptı ve Ch'ik'in zayıf kontrolü kırıldı. Elini kulaklarının arasındaki saç tellerinin arasından geçirip kavradı, kalçalarını ahlaksızca yuvarlayıp yüzüne bastırırken sarı saç telleri parmaklarının arasından dolanıyordu.

Buna karşılık olarak mutlu bir şekilde inledi ama sesin çoğu nemli kumaşta kayboldu. Lekelenmiş olmalıydı, diye fark etti Ch'ik uzaktan, beyazın üzerindeki tuhaf pembe lekeyi fark ederek. Kan, Jau'nun kanı, dudağındaki kesiği ağzına sürtünerek yeniden açmıştı. Beyninin hâlâ daha yüksek fonksiyonlara sahip olan kısmı onu geri çekilmeye ve özür dilemeye, ona revire gidene kadar beklemekten mutlu olacağını söylemeye itti ama beyninin o kısmı küçüktü. Çok küçüktü ve her geçen an küçülüyordu. Sonra amını tekrar onun kanayan ağzına doğru yuvarladı ve Jau, büyük olasılıkla Ch'ik'in şimdiye kadar duyduğu en ateşli sesi çıkardı.

Beyninde kalan son his kalesi de göz kırparak yok oldu.

Nefes nefese iç çamaşırını yana çekti ve Jau'nun arayış içindeki diliyle hemen ödüllendirildi. Kıvrımlarının arasını, klitorisine kadar yaladı ve dizlerini bükmeyle tehdit eden geniş dil darbeleriyle orada oyalandı. Ağır bir şekilde kendi dizlerinin üzerine yerleşti, vücudunu ağzına doğru bastırmak için bir kolunu beline doladı.

Serbest elinin tırnakları arkasındaki gemi duvarının metaline sürtündü ve inledi, adamın vücudunu bu kadar hızlı bir şekilde zirveye doğru itmesine şaşırılmıştı. Kanla lekelenmiş bir dövüş galibinin onun için diz çökmüş, kendini onun zevkine adanmış olmasında son derece tatmin edici, hatta ilkel bir şey vardı. Bu güç hissine kendini kaptırarak adamın ağzını sonuna kadar zorladı, adamın adı dudaklarında neşeli bir çığlığa dönüştü, adamın saçlarını tutuşu neredeyse canını yakacak kadar sertti.

Kalçalarını kavradı, dilini sabit tuttu ve vücudu yerleşirken ağzını ona doğru sıkıca bastırdı. Kadının anatomisine ne ad vereceğini bilmiyor olabilirdi ama nasıl çalıştığına dair daha önemli yönleri anlamadıysa lanet olsun.

"Siktir. Jau." Nefes nefese kaldı ve başını duvara yasladı, endorfin öylesine derinden akıyordu ki tozun nasıl bir his olduğunu hayal etti.

Parmaklarını onun saçlarından zihinsel bir sızlanmayla çözdü, onu incitmediğini umarak, bunun yerine parmaklarını yumuşak bir şekilde taradı.

Dilini son bir kez daha gezdirerek onun seğirmesine neden oldu ve mutlu, aç bir ifadeyle kalçalarının üzerine oturdu. Dudağının altındaki kürkü boyayan taze, koyu kırmızı çizgiyi fark ettiğinde suçluluk duygusu keyifli sisini kesti.

"Kahretsin, çok üzgünüm Jau. Dudağın-"

Ağır ağır nefes alıyordu ve bu az önce harcadığı efordan kaynaklanmıyordu. Yeni sevgilisinin ereksiyon haline bakılırsa, tulumu bir dakika içinde delinmezse şanslı sayılırdı. Kumaşı kabaca omzundan itti, sabırsızca fermuarı çekiştirdi, sesi derin bir hırıltıya dönüştü.

"Üzülme, Ch'ik. Kullan beni. *Canımı yak. Lütfen.*"

Adam soyunurken, dağınık kumaş ve çizme yığınının arkalarındaki geminin ön odasına fırlatırken ve önünde bir yalvarıcı gibi dizlerinin üzerine çökerken ona hayranlıkla baktı. Nefesini tuttu ve Alfa'nın kelimenin tam anlamıyla ayaklarının dibine serdiği yeni olasılıkla temkinli bir şekilde oynadı.

Kendini sabit tutmak için duvarı kullanarak bir ayağını dikkatlice kaldırdı ve çıplak tabanını adamın kürklü göğsüne bastırarak yumuşaklığın tadını çıkardı. Onunla göz göze geldi ve tek bir hareketle başını salladı, uyarıda bulunmadan itti ve onu sırt üstü yere serdi. Temasla birlikte adamın siki zıpladı ve şehvet dolu bir sersemlikle ona bakarken sikinin her tarafına bol miktarda altın rengi prekum sızdı.

Ch'ik onun üzerinde durmak için hareket etti, bir ayağını belinin iki yanına koydu ve onu sabitlemek için ellerini otomatik olarak yukarı kaldırdı. Karnına dikkat ederek avuçlarını onunkilere dayadı ve kendini onun üzerinde dizlerinin üzerine kadar indirdi.

Beklemek istemeyerek bacaklarının arasına uzandı ve tiramit kadar sert ve nabız gibi atan şaftını buldu, girişine doğru çentik attı ve nefessiz bir iç çekişle aşağı indi.

Saçlarının yumuşak perdesi arasından ona bakarken, yüz ifadesindeki hayranlık karşısında göğsünde bir sıcaklık yayıldı. Alışılmadık bir şefkat dalgasıyla yanağını kavradı, kendini tuttu ve başparmağının ucunu yarılmış dudağının üzerinde gezdirerek yumuşattı. Adam onun altında neredeyse kaskatı kesildi, gözleri boğuk, kendinden geçmiş bir sesle geriye doğru yuvarlanırken, düğümünü ona doğru iterek yukarı doğru itti.

Jau'nun arkadaşlarıyla yaşadığı o lezzetli gerginliği arzulararak başparmağını yaraya daha sert bastırdı. Jau'nun bedeni ona derin bir zevk ürpertisiyle karşılık verdi ve neredeyse hiç düşünmeden, iki keskin hamlede düğümünü içine doğru zorlayarak bastırırken nefesi ciğerlerinden dışarı fırladı.

Avuç içleri ani hareket saldırısında kendini sabitlemek için adamın göğsüne çarptı, tırnakları kendini sabit tutmak ve onun üzerine oturmak için içgüdüsel olarak kıvrıldı. Adam öyle derin bir zevk hıçkırığı çıkardı ki, kadının derisi memnuniyetle karıncalandı. Hızlı bir çalışmayla bu sesi tekrar duymak için tırnaklarını daha derine batırdı ve aynı anda yumruk büyüklüğündeki düğümün etrafını sıktı. Roz ya da Zul'dan sadece biraz daha küçüktü ama kısa gövdesi Roz'unkine o kadar iyi oturuyordu ki sanki birbirleri için yaratılmışlardı.

İstedığı orgazmı çoktan yaşamıştı ve Jau onun için -hepsi için- çok iyi mücadele etmişti. Ch'ik ona ihtiyacı olan her şeyi vermekten mutluydu, şimdi onun ifadesinin vahşi güzelliğinden kendi zevkini alıyordu. Birkaç dakika boyunca ona yavaşça bindi, aşağı vuruşlarda tırnaklarını göğsüne batırdı, ihtiyaçtan çıldırmış gibi ses çıkarana kadar bekledi. Onu öpmek için eğildiğinde, dişlerini onun incinmiş dudağının etrafına doladı ve keskin bir çığlıkla tekrar yukarı çıkana kadar çekiştirdi, boşalırken içini sıcaklıkla doldurdu.

Birleşmelerinin gergin, erotik sisi içinde, yabancı bir dürtü onu ele geçirdi. Başını arkaya yatırdı, ağzı kalabalık ve ağırlı hissediyordu, Jau'ya, boynu ile omzu arasındaki o güzel deri parçasına doğru dalarken dudaklarını kıvırdı. Varlığının her zerresi, şimdiden iki soluk hilal ayıyla işaretlenmiş olan o yumuşak kürklü uzantıya odaklandı. Hedefine çok az kala başı durdu, olduğu yerde kaldı. Hayal kırıklığı içinde homurdandı ve bir yumruğu hafifçe saçlarını kavrayan iri gözlü Jau'yu görmek için geri çekildi.

"Ch'ik? Ne-? Öyle miydin?"

Daha da doğrulup oturdu, parmaklarına hafifçe dokunarak saçlarını serbest bıraktı.

"Bilmiyorum. Bir sebepten dolayı seni *ısırmak* istedim, şey için değil..."

Hâlâ bunu yapabiliyor olmasına şaşırarak hafifçe kızardı. "Bilirsin, eğlence için. Üzgünüm, bana ne oldu bilmiyorum."

Jau'nun yüz ifadesindeki yoğunluk nabzının kulaklarında atmasına neden oldu. Yanağını okşamak için uzandığında, başparmağının aniden dudaklarının arasına girmesiyle irkildi. Jau diğer eliyle tekrar saçlarını kavrayıp üst dudağını hafifçe yukarı kaldırırken başını yerinde tuttuğunda şaşkınlığı ikiye katlandı ve nefesi kesildi.

"*Lanet olsun!* Pulsarlar, Ch'ik. Sende - sende, yani - dişlerin keskinleşiyor. Bu *imkânsız*. Betalar ısırılmaz." Kızın bariz kafa karışıklığı karşısında yüz ifadesi yumuşadı. "Bana çiftleşme ısırtığı vermeye çalışıyordun. Bunun hormonlardan mı yoksa içgüdülerden mi kaynaklandığını bilmiyoruz ama seni durdurmamın tek sebebinin bu olduğunu bilmeni istiyorum. *Tek neden.*" Sesi, kadının onun etrafında sıkılaşmasına neden olan özlemle gerilmişti.

İnledi, ellerini kalçalarına götürdü ve dikkatlice vücutlarını döndürerek onun üzerine oturdu. Çıplak sırtındaki güvertenin soğuk metaline hafifçe tısladı ama Jau onu tekrar öpmek için eğildiğinde bunu tamamen unuttu. Yavaş, kısa hamlelere başladı, düğümünü onun içinde bir şekilde hareket ettirdi

Ayak parmakları kıvrılıyordu. Adamın göğsü derin ve yankılanan bir şeyle titreşiyordu. Tam olarak bir hırıltı değildi, ama içindeki bir şey bunu yeterince çekici buldu ve tüm meme uçları çakıldı - ikisi adamın kürklü göğsüne, biri de güvertenin sert metaline.

Yanağını yavaşça onun şakağında gezdirdi, sesinde sahiplenici bir gürleme vardı. "Birbirimizi ısırduğımızda, bu senin istediğin için olacak Ch'ik ve bu hepimizin olacak. Anlıyor musun?"

Başını salladı, vücudu bir kez daha hevesle onunkine karşılık verirken sadece yarım yamalak anlıyordu.

CHAPTER 24

- ZUL -

CH'İK İLE TANIŞTIKLARINDAN BU YANA BEŞ KESİR DÖNGÜSÜ GEÇMİŞTİ VE *Koton'daki* hayat o 140 gün içinde katlanarak daha iyi hale gelmişti. Şehvet dolu dürtülerinin yumurtalarından birine zarar vermiş olabileceğine dair ezici suçluluk duygusundan nihayet kurtulabilen Zul ve Ch'ik birkaç kez birlikte yatağa girmişlerdi. Ağzını onun üzerinde nasıl kullanacağı, onun nelerden hoşlandığı ve nelerin deney listesinde olmadığı hakkında daha fazla şey öğreniyordu. Sonuncusu, onun tepkilerini yanlış yorumladığında küçük bir kulak çürümesiyle sonuçlanmıştı - alınan bir ders. Kümedekilerin hepsi kuyruk altı oyunlarından hoşlanırken, Ch'ik *hoşlanmıyordu*.

Beta'ları yuvasında daha fazla zaman geçirmeye başlamıştı ve bir limandan daha fazla battaniye almak zorunda kalmışlardı. Kokularıyla zengin gevşek daire, onun yüzeyinden birkaç santim yükseldi

ranza. Genellikle tek başına, ama ara sıra o ya da Jau ile - ve en azından birkaç heyecan verici kez, her ikisiyle birlikte - uyuduğu rahat bir oyuk oluşturdu.

Roz onunla birlikte yuvaya rahatça sığamayacak kadar büyüktü, bu yüzden Roz ve Ch'ik diğer eğlence aktivitelerinin yanı sıra sık sık kümenin yatağında birlikte kestiriyorlardı. Bir asker olan Jau çamaşırları iki kat daha sık yıkamaya başlamıştı.

Ch'ik de zaman geçtikçe odasından daha istekli bir şekilde çıkmaya başladı - ilk başlarda, büyüyen göbeğiyle artık ulaşması zor olan botları gibi şeyler için isteksizce yardıma ihtiyacı vardı. Başlangıçta basit bir can sıkıntısıyla hareket etse de, Jau ile yemek yapmayı ve Roz ile bahçeciliğin inceliklerini öğrenmeye ilgi duymaya başlamıştı. Zul ona şahsen büyük geminin dümen kontrollerini öğretmeye çalışmış, ancak her açıklamaya başladığında başını sallamıştı. Bunun yerine, ara sıra yuvasına sokulup birlikte Night Beats'in eski bölümlerini izlemeye başlamışlardı.

Jau'nun kazancı ihtiyaç duydukları her şeyi ve daha fazlasını karşılamıştı. Sadece türbülansla başa çıkabilecek yeni staz ekipmanı almakla kalmamış, mürettebatın ihtiyaçlarını da karşılamak için elinden geleni yapmıştı. Scrum'dan ayrılmadan önce Zul gizlice dışarı çıkmış ve markette bulabildiği en etkileyici yemek baharatları koleksiyonunun yanı sıra Jau için güncellenmiş navi haritaları almıştı.

İstasyonun nemli botanik mahallesinde biraz arama yapması gerekti ama Roz için güzel bir hidroponik tohum başlatıcı koleksiyonu ve *Koton'un* delme mekanizması için tiramit uçlu kesici koniler buldu. Roz kendisi için bir şey isteyemeyecek kadar küme kafalıydı ama Zul onun itirazlarını önlemek için özellikle tüm geminin yararına olacak eşyalar seçmişti.

Ve kitlerinin güzel Beta'sı için, kredilerin satın alabileceği en iyi hamile tulumları. Her ne kadar hepsi onun ihtiyaçtan kaynaklanan açıklığına bakmayı sevse de

Fermuarına bakınca rahat olamayacağını anladı. Üç küçük battaniye de satın aldıkları arasında yerini aldı - sadece kumaş parçalarından çok daha fazla krediye mal olsalar da, onları görmek bile tüylerini mutlu bir şekilde diken diken ediyordu. *Üç tane*. Ne de olsa sıçıp batırmamıştı.

Hediyelerini kargo bölümündeki kullanılmayan bir dolaba sakladı ve küme arkadaşlarına sürpriz yapmak için yolculuğun özellikle sıkıcı bir bölümüne gelmelerini bekledi. Jau hemen kumanda koltuğuna oturdu ve parmak uçlarını baharat kavanozlarından birkaçına daldırarak tadına baktı, nadir bulunan kırmızı bir tozdan neredeyse başı dönüyordu. Roz, Jau'nun yanında yeni tohumlarına sııttı, ikisi de hasat edildikten sonra yaratabilecekleri yemekler üzerine hararetle bir şekilde sohbet ettiler. Ch'ik yeni tulumunu giymiş, parlak bir şekilde gülümseyerek köprüye geri döndü.

"Vay canına, bu çok daha iyi - nefes alabiliyorum! Yani, son zamanlarda çok fazla kıyafet giydiğimden değil." Tulumunun kasıklarını düzeltmek için ağzından baharatlı parmağını çıkaran Jau'ya göz kırptı.

Bir kahkaha attı ve saçlarını gözlerinden silkeledi - kısmen iyi beslenmesi ve düzenli olarak hem besin hem de *laht alması* sayesinde uzamaya başlamıştı. "Şu pulsarın lanet olası saçlarını sürekli gözlerimden çekebilsem harika olacak. Ugh."

Ch'ik bir süre köprüde oyalandı, saçlarını tekrar tekrar gözlerinden geriye itip onlara bakmaktan başka özel bir şey yapmadı.

Zul onun bir şey mi istediğini yoksa bunun Beta yuvalanma mekanizmasının daha önce bilinmeyen bir yönü mü olduğunu anlayamadı. Sormayı düşündü ama sormadan Ch'ik bir tutam burnunu gıdıklayınca hapşırdı ve yüksek sesle, "Bu *kadar*, tıraş ediyorum. Artık umurumda değil."

Zul konsoldaki bir düğmeye dokunarak yeni navi haritası indirme işlemini tamamladı. "Tamam."

Ch'ik başını eğerek ona baktı. "Bu kadar mı? Tamam mı?"

Kadının şaşkın ses tonu adamın sandalyesini çevirip ona bakmasına neden oldu. "Elbette, bu senin saçın, Ch'ik. Kesmen neden umurumda olsun ki?"

Sevecen bir bakış attı. "Sadece - şey, bir erkeğin - erkeklerin - böyle şeyler hakkında yüksek sesle fikir beyan etmemesine alışık değilim."

Zul kulağının sinirlenerek titremesini zar zor da olsa engellemeyi başardı. Scrum'a yaptıkları ziyaretler sırasında, tüm türlerin erkek ve dişileri eşit seviyede görmediğini anlayacak kadar gevezelik etmişlerdi. Bu saçmalık ona hiç uymuyordu. Eğer Ch'ik rahat olmak istiyorsa, onun rahat olmasını sağlayacaktı, nokta. "Makasınız var mı?"

Karamsar bir şekilde burnunu kırıştırdı. "Sanırım? *Hawk'ta bir yerde gömülüdürler ve muhtemelen paslanmışlardır.*"

Hayır. Paslanmış makasların Beta'larının yakınında olması fikrinden hoşlanmamıştı. "Kamaramızda temiz bir takım var - yapmana yardım etmemi ister misin? Akademi'den beri kullanmadım ama nasıl yapıldığını hâlâ hatırlıyorum."

Akademi'den bu yana çok zaman geçmişti ama Kaptanlık rütbesini kürküne kazımanın verdiği hafif gıdıklanma hissini hâlâ hatırlıyordu.

Yumuşak bir şekilde güldü, sesi alaycı ve sıcaktı. "Durgun sular derin akar. Kışındaki askeri sopanın işe yarayacağını kim bilebilirdi?"

Gözlerini devirdi, ayağa kalkıp gerinirken indirmeyi kontrol etti. "Ben kışımnda bir sopa var."

Zul kapıya varmadan hemen önce Jau onu arkadan yakaladı ve kendi kalçalarını şakacı bir şekilde Zul'un kışına doğru zıplattı. Küçük Alfa parmak uçlarında yükseldi

Zul'un omurgasından aşağı bir zevk ürpertisi göndererek çiftleşme ısırığını ısırmak için. "Bir tane ister misin?"

Zul güldü ve bir elini arkasına kaydırarak tulumunun içinden Jau'nun sikini kavradı. "Bu gece mi? Şu anda kesmem gereken bir saç var ve görünüşe göre senin aklın bir karış havada."

Jau işaretini alaycı bir şekilde ısırdı ve sırttı. "Pekâlâ, *sanırım* bekleyebilirim. Beni de temizleyebilir misin? Scrum'dan beri tüylerim diken diken oldu."

Roz, Zul'un gizli Akademi yeteneklerini gösterebilmesi için dümene geçmeyi teklif etti. Birkaç dakika sonra, Zul ayağa kalkıp makasları çalıştırırken Ch'ik geminin ön odasına sürüklenmiş bir sandalyede oturuyordu, altında bir muşamba vardı. "Bundan emin misin? Sonuna kadar gitmemi mi istiyorsun?"

"*Lütfen*. Çok rahatlayacağım. Sadece iki fraksiyon döngüsü daha bununla uğraşmak istemiyorum. Belki yavrular geldikten sonra tekrar uzatırım ama o zaman tekrar kesebilirsiniz." Bir nefes çekti, dağınık sarı saç telleri önünde havada dans ediyordu.

Zul ve Jau onun başının üzerinden birbirlerine baktılar. Üçlüleri, Ch'ik'e duydukları ortak çekim artık bir sır olmadığı için gece geç saatlerde birkaç tartışma başlatmıştı. Hepsi de Ch'ik'in kalmasını istiyordu ama ona bu konuda baskı yapmamak konusunda hemfikirdi. Yine de, böyle boş bir şeyi ağzından kaçırdığı her seferinde umutlanmamak zordu. Doğumdan sonra burada kalacağına dair en ufak bir belirti bile kalbinin göğsünde mutlulukla çarpmasına neden oluyordu.

Yutkundu, elindeki işe odaklandı, makası çalıştırdı ve saçlarını nazikçe kafa derisine doğru fırçaladı. Makasın ilk darbesiyle bir avuç ipeksi sarı saç teli yumuşak bir fısıltıyla muşambaya yuvarlandı. Omuzları bu sesle gözle görülür bir şekilde gevşedi. "Bunu yaptığın için teşekkür ederim, Zul."

"Benim için zevk, Ch'ik. Seni mutlu ediyorsa, bizi de mutlu eder." Sa kesme makinesi başka bir yol açıp yere daha fazla sarı sa gönderirken gülümsedi.

Jau hevesle izledi, sırtarak eğilip ensesini okşadı ve fısıldadı. "Şahsen bunun seni daha da seksi gösterdiğini düşünüyorum."

Zul, arkadaşını kalçasıyla iterek uzaklaşmaya çalıştı. "Bırak onu - kıpırdamadan durmalı yoksa bu işi mahvedeceğim."

Jau taktik değiştirerek Zul'un boynundaki çiftleşme ısırığını koparmak için ayağa kalktı. Hoş bir his omurgasından aşağı süzülürken Zul makası bir kenara bırakmak zorunda kaldı. Jau'nun hararetli hırıltısı kulaklarında mırıldanırken yumuşak bir inilti yuttu. "Hayır, Z. Sen ne yaptığını çok iyi biliyorsun."

"Gel buraya, seni azgın baş belası. Bırak bitirsin, ben de seni fırçalayayım." Ch'ik dilini şaklattı ve bacaklarının arasındaki yeri işaret etti.

Jau kıs kıs güldü ve Ch'ik'in bacaklarının arasına çöktü, yere oturdu ve hafifçe yuvarlak karnına yaslandı. Yakındaki fırçayı kaptı ve Zul kendininkilerden arta kalanları temizlerken Ch'ik'in karmakarışık sarı saçlarını düzeltmeye başladı.

Zul işini bitirdiğinde bir eliyle yeni tıraş olmuş kafa derisini ovaladı ve Jau'nun omzuna dokunarak onunla yer değiştirdi. "Oh adamım, bu harika Zul. Çok düzgün yapmışsın! Kendim yapmaya çalıştığımda çok zor bir iş oluyor." Bölmedeki kendi yansımasına bakıp sırttı ve parmak uçlarını soluk, tüylü kirli sakalının üzerinde gezdirdi.

"Peki ya sen, Jau? Onu da indirmemi ister misin?" Zul arkadaşının kısa saçlarını parmaklarıyla taradı.

"Mm. Hayır, ne de olsa Ch'ik'in tutacak bir şeye ihtiyacı var." Ch'ik gülerken başını arkaya yatırdı ve Zul'e sırttı. "Ön tarafta daha kısa yapalım.

ve yanlarda, ama arkada uzun bırakın."

Zul'un Jau'nun saçının dağınık uçlarını temizlemesi sadece birkaç dakika sürmüş, Jau'nun görünüşü yarı yarıya değerlendirmesini sağladıktan sonra yanları tıraş etmişti. Saç tıraşından sonra Alfa arkadaşının ne kadar yakışıklı görüldüğünden o bile etkilenmişti ve Jau daha fazla çevresel görüşe sahip olmaktan inanılmaz derecede memnundu. Her zaman savaşçı olan arkadaşı.

Zul aynı cilalı bölmeyi ayna olarak kullanıp kendini düzeltti. Roz üzerinde akşamın ilerleyen saatlerinde, otomatik pilotu gece için ayarladıktan sonra çalışacaktı. Ch'ik sandalyeyi geri aldı ve Jau onun çıplak ayaklarını kucağına çekerek nazikçe masaj yaptı. Zul tozunu alırken, Jau'nun Ch'ik'in midesine çukur dövüşünün inceliklerini hevesle anlattığını ve Ch'ik'in de şaşkınlıkla onu izlediğini gördü.

Pulsarlar, o aşıktı.

CHAPTER 25

- CH'IK -

SANKI BİR DÜĞME ÇEVİRİLMİŞ GIBI, KARNINDAKİ IŞIKLAR

Artık daha sık kayıyor, her kesir döngüsünde biraz daha parlaklaşıyordu. İlk başta hiçbir şey gibi hissetmediği şey yavaş yavaş hissedebildiği bir harekete dönüştü, yumurtalar içinde yükselip alçalıyordu. Gerçekten de hissetmek için konsantre olması gerekiyordu - bunlar sadece hafif seğirmelerdi, orada burada bir gıdıklanma, ama Lapann'ın her biri ona iyi durumda olduklarına dair güvence veriyordu.

Saçını kestirdikten sonraki gün, köprüdeki çarpışma bankına oturdu. Son kesir döngüsü boyunca odasından birkaç yastık getirmiş ve burayı bir tür yedek yuva haline getirmişti. Hamile olduğu süre uzadıkça, mümkün olduğunca sık erkeklerden en az birinin yanında olmak istiyordu. Jau'nun rotalarını incelemesini izliyordu ki garip, tekrarlayan bir sarsıntı karnını hafifçe burktu. Küçük bir panikle tulumunun fermuarını açtı,

Bir elini karnının hafifçe parlayan kubbesinde gezdiriyordu. Yol boyunca bir yerlerde, içinde büyüyen hayatlara karşı *çok* korumacı hissetmeye başlamıştı.

Roz onun şaşkınlık dolu yumuşak sesini duyunca hemen köprüyü geçti ve elini onunkinin üzerine koydu. Adam başını salladı ve kaşlarını kaldırarak sordu. Ne hissettiğini açıkladı ve karnını daha iyi görebilmek için tulumunu aşağı çekti. Roz izlerken ışıklardan biri garip, sarsıntılı bir ritimle titredi. Adamın yüzüne yayılan çıplak neşe, dokunuşu ve kokusu kadar sinirlerini yatıştırdı.

"Hıçkırık." Roz sessiz bir huşu içinde açıkladı. Gözleri duyguyla doldu ve küçük pembe burnu sevinçle seğirdi. "Yavrularımızdan biri hıçkırık tutmuş, Ch'ik." Zul ve Jau'ya gelip bakmaları için seslendiğinde, yavruları kendini toparlamaya fırsat bulamadan rahat bir nefes aldı.

Karnının etrafında toplanıp sırayla ovalamaya başladıklarında, yanıp sönen sarı bir ışık gözüne çarptı. "Hey, Zul, bu alarm ne için?"

"Hm?" Başını kaldırdı, gözleri mutluluk ve gururla kırıışmıştı. Kızın işaret ettiği yeri görmek için döndüğünde her iki duygu da anında ifadesinden silindi. "Hay sikeyim! Jau! Lanet olası pulsar ablukasında *adam var!*"

Jau ayağa fırladı ve çılgınca ekranlar arasında gezinerek navigasyon dizisine doğru koştu. "*Bu* ne zaman oldu böyle? Kahretsin!"

Ch'ik'in elini sıkıca tutan Roz, yaşadıkları paniği anlatırken kaşlarını çatı. "Sahte belgelerimiz botlardan ve otomasyondan gayet iyi geçiyor, ancak manuel incelemede parçalanacaklar - bunlar eski. Oster'den ayrıldığımızdan beri ablukanın bu kısmına insan yerleştirilmedi. Çeyreğe girip çıkmak için her zaman başvurduğumuz yer burası oldu çünkü hiçbir zaman elle inceleme yapılmadı."

Görüntü ekranının dışında, Imperium kruvazörleri parıldayan ablukadaki geçitlerin etrafında toplanmıştı. Uzun gemi kuyrukları, neredeyse Scrum'daki yavaşma durumu kadar kalın, gelişigüzel bir karmaşa içinde yedeklenmişti. Kontrol edilmeyi ve içeri alınmayı bekleyen gemiler arasında çoğunlukla buz taşıyıcıları ve kişisel gezi tekneleri bulunuyordu.

"İmkânı yok. Bu kontrol noktasında *asla* insan olmaz." Jau kendi kendine mırıldandı, kontrol dizisine girip onları kademeli kuyruklardan birine yönlendirirken kulaklarını sinirli bir şekilde arkaya yatırdı. "Bir şeyler dönüyor olmalı, ben -"

Ch'ik'in midesi bulandı, yavrunun hıçkırıklarının getirdiği sevinç, içinden geçen korkuyla aniden kesildi. "Neden ilk etapta bir ablukadan geçiyoruz? Başka bir yoldan gitmeliyiz! Gemiye binip kapsülleri bulamazlar - onlara el koyar ve hepimizi hapse atarlar. Ben hapishanede doğum yapmayacağım."

Zul'un çenesi sıkıldı, Imperium kruvazörlerine ve önlerindeki bir avuç gemiye ters ters baktı. "Yapamayız, Ch'ik. Bizi takip ederler, bu noktada ablukayı aşmaya çalıştığımız çok belli olur."

Sövdü, Roz'un yardım elini uzatmasıyla kendini beceriksizce banktan kaldırdı. "Pekâlâ, yeni plan o zaman. Bize *başka* birinin kaydını getireceğim. Yakınlık hacker'ım nerede?" Arkasından keskin bir gümbürtü duyuldu.

Döndüğünde Roz'un kulaklarını geriye atmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş olduğunu gördü. "*Hayır*. O lanet şeyi kullanmanı istemiyorum, Ch'ik! Hayatımın en korkunç anıydı, diye düşündüm - ne düşündüğümü boş ver. Canını *yakıyor*!"

Ch'ik sessiz Omega'nın hem gerçek hem de mecazi anlamda ayak diremesine çok şaşırılmıştı. Bu hiç de Roz'a yakışmayan bir davranıştı ama şu anda buna tahammülü yoktu. "Dr'ec'in üzerinde bir ton güvenlik vardı.

Gemisi. Uçmayı bile beceremiyor ama o şeyi kaleye çevirdi. Bu eski yük gemilerinin böyle kilit altında tutulacağını mı sanıyorsun? Bu geçen seferki gibi olmayacak Roz, nöbet geçirmeyeceğim. Lütfen, güven bana."

Roz başını yavaşça salladı, gözyaşlarını tutmaya çalışırken gözleri kırıxmıştı. Elini nazikçe koluna koydu ve başparmağını yumuşak pembe kürkünde gezdirdi. "Her şey yoluna girecek, gerçekten. Yavruları tehlikeye atacak *hiçbir şey* yapmayacağım, tamam mı? Söz veriyorum."

Roz onu göğsüne doğru çekti ve başını çenesinin altına soktu. Adam keskin bir hırıltıyla onu serbest bırakmadan önce saç çizgisinde soğuk bir nem damlası hissetti. "Pekâlâ. Pekâlâ. Ama *senin* de tehlikede olmanı istemiyorum, Ch'ik. Eğer nöbet geçirmeye başlarsan, o şeyi avuç avuç metal parçalarına ayırırım, anladın mı beni?"

Gülümsedi ve onun yanağını okşadı. "Her şey yoluna girecek koca adam - hazırlanmama yardım eder misin?"

Her hareketinden isteksizlik fışkırıyordu, ama yine de çantasını hatırlamadığı bir dolabın içinden çekip çıkardı. Bir kolunu içeri sokup bileğini bükerek çantayı makinenin içinde geri çıkardı. "Şimdi, bu sefer sadece çalışıyorum, devre dışı bırakmıyorum, bu yüzden geçen seferki gibi tutukluk yapmayacağım. Sadece beni sabit tut Roz."

Boşta kalan eliyle ısırık koruyucuyu bulana kadar çantayı karıştırdı. Üzerindeki tozu ve pastel tüyleri üfledikten sonra omuz silkti ve hâlâ buruk olan yarım ayı ağzına attı.

Roz yüzünü buruşturdu ve elinden kaptı. "Pulsarlar, Ch'ik. Bana bir saniye ver." Mırıldandı ve onu geri verirken azarlayıcı bir bakışla sonik temizleyici panelinin altına soktu.

Ona mahcup bir sırıtışla baktı ve ağzına götürdü. "'Fank 'ou."

Tekrar onun kucağına tırmandı ve kargo bölümünde yaptıkları gibi sırtını onun göğsüne dayadı. Ne yapıyor olurlarsa olsunlar, gerçekten de çok rahat bir koltuk oluştuyordu. Sırıttı ve onun kürkünün içinde rahatlariken ısırık korumasını gösterdi. Neyse ki daha hızlı bir operasyon için her iki eldiven de gerekmiyordu çünkü *her iki* kolunda da kaşıntılı nokta-kabuklar oluşması fikri hoşuna gitmiyordu.

Beden, zihin ve teknolojinin iç içe geçtiği garip boşluğa yuvarlanırken Roz'un kollarının çemberine sarıldı. Dijital kuyrukta fiziksel olarak hâlâ erişebileceği kadar yakın olan en uzak gemilerden birini hedefleyerek korumasız kayıtları aramaya başladı. Listede uzak bir sıra seçmek *Koton'a* arkalarına parsekler koyup açık uzayda kaybolmaları için bolca zaman kazandıracaktı. Ablukada incelemeye hazırlanmak için olağan korumaların çoğunun tamamen açılmasıyla, bu çocuk *o y u n c a ğ ı y d ı* - kimse *burada* bir yakınlık korsanı beklemiyordu.

Ch'ik leprikonun ne olduğunu ya da neden *şanslı* olduğunu bilmiyordu ama *Şanslı Leprikon* bugün *şanssız* olma ayrıcalığına sahipti çünkü kaydı hızla kopyaladı ve ardından onlarınkini sildi. Talihsiz yük gemisi ikincil yollarla kim olduklarını kanıtlayana kadar *Koton* çoktan gitmiş olacaktı. Çalınan geminin manifestosuna hızlıca bir göz attıktan sonra, kolundan çekiştirerek hacker'dan çıktı.

Roz küçük kırmızı noktalara kaşlarını çatarak baktı ve onları dalgınca ovuşturdu. *Şüpheli işler yapmanın bedeli, koca adam.* "Pekâlâ beyler, gitmeye hazırız. Jau, kargo ambarına bir holo-overlay yerleştirebilir misin? Bir çeşit parlak sarı metal, ticaret disklerine preslenmiş. Görünüşe göre *çok şey* taşıyorlarmış."

Jau başını salladı ve Zul ön pencereden uzakta bekleyen Imperium subaylarına bakarken ekranlar arasında gezindi.

CHAPTER 26

- JAU -

GERGIN BİRKAÇ DAKİKA OLMASINA RAĞMEN, CH'İK'İN ÇALINAN RUHSATI Kontrol noktasından geçmelerini sağlamıştı; memurların kargo ambarındaki hologramını incelememiş olmaları bile yeterince inandırıcı görünüyordu. Onları kandıracağından emindi ama bu güveni test etmek zorunda kalmadıkları için çok minnettardı.

Temizlendiklerinde, Ch'ik hacker'ı çantasına geri attı ve komuta sandalyelerine doğru tepinerek Jau'nun göğsünü parmağıyla dürttü. "Pekâlâ, itiraf edin. Neden bir ablukadan gizlice geçiyorsunuz? Bu bebeklerin doğmasını beklerken vakit öldürdüğümüzü sanıyordum."

Jau kontrol dizisinden omuz silkerek çıktı ve parmaklarını yeni kırpılmış saçlarında gezdirdi. Bu durumdan tahrik olmamak için tüm iradesini kullanması gerekecekti.

Ch'ik'in öfke patlaması - sadece göğsüne aldığı parmak darbesi bile tulumunun içinde kıpırdanmaya başlaması için yeterliydi - ama Jau bile bunun zamanı *olmadığını biliyordu*. "İyi bir açıklaması var. Söz veriyorum."

"Olsa *iyi olur*. Pek çok yerden sürgün edildim, gizlice geri döndüğünüzde genellikle sessiz kalmanız gerekir. Siz kimi kızdırdınız?"

Zul derin bir iç çekti. "Aile."

"Ah." Ch'ik bu açıklama karşısında biraz hazırlıksız yakalanmış gibiydi ama Jau onun şaşırdığını mı, kafasının karıştığını mı yoksa her ikisini de mi yaşadığını anlayamadı. Ch'ik'in bir tür kimsesizler yurdunda büyüdüğünü anlamıştı, bu yüzden ailenin potansiyel bir çekişme kaynağı olabileceği aklına bile gelmemişti.

"Oster'de oldukça başarılı bir tarım şirketi kümesinden geliyorum ama biz - Jau, Roz ve ben - amcam yüzünden sürgün edildik." Kulaklarını utançla öne eğmiş, kendi küme arkadaşlarına suçlu bir bakış fırlatıyordu.

Roz köprüyü geçti, bir kolunu Zul'un omuzlarına doladı ve yanağından öptü. "Ve bu olay olduğunda sana kendi payımıza düşeni seninle paylaşmakta bir sakınca görmediğimizi söylemiştik, Zul. Jau ve benim senin yanında olmaktan başka tercih edeceğimiz bir yer yok."

Sırayla birbirlerinin yanaklarını işaretlerken başlarını yanlarına eğdiler - o zamandan beri bunun bir güven ve şefkat işareti olduğunu açıklamışlardı. Zul, Omega'larına usulca gülümsedi ve Ch'ik'e dönmeden önce Jau ile aynı bakışı kısa bir süre paylaştı.

"Akademiden mezun olduktan sonra amcam bizi gezegenler arası bir *laht* nakliyesi için tuttu. Evrak işlerini hallederken tuhaf bir şey fark ettim. Araştırmaya başladım, çünkü o zamana kadar üçümüz bir kümeydik ve kit istediğimizi biliyorduk. Kuzenim, biz henüz büyümüş birer kitken partilerde *laht* konusunda cömert davranmış olabilir,

Ama biz büyüdükçe amcam onu hizaya soktu. Aile bağımız olsa bile bana asla indirimli *laht* satmazdı. Roz için bir şey almam imkânsız olurdu." Omega'nın omzundaki elini nazikçe sıktı.

"*Laht* olmadan üreyemediğimizden değil, ama sorunlar var. Bir sürü kayıp yavru, sonu gelmeyen kalp kırıklıkları." Burnunu çekerken Roz bir elini yüzüne götürdü. "Bir küme şansları yaver gidene kadar dener, dener ve dener ama bu kayıplar can yakar. Duygusal yara o kadar derin olabilir ki, sağlıklı bir yavru geldiğinde küme yaralanmış olur. Bazen iyileşemeyecek kadar derinden." Zul bir kolunu Roz'un yanına dolayarak onu nazikçe sıktı.

Jau, Ch'ik'i kucağına çekerek boynuna sarıldı ve açıklamaya devam etti. "Zul ekinler hakkında pek bir şey bilmiyordu ama Roz biliyordu. Bazı evraklar yanlışlıkla genel sevkiyat manifestolarıyla birlikte dosyalanmış ve Zul ile Roz küçük, kötü bir sırrı çözmeyi başarmışlar. *Laht* nadirdi çünkü broma yetiştirmek çok zordu ama aynı zamanda tek bir küme tarafından sıkı bir şekilde kontrol ediliyordu ve bu da onu neredeyse bulunamaz hale getiriyordu. Zul'un aile kümesi."

Zul yüzünü buruşturdu. "*Amcamın* entrikacı, boktan aile kümesi, lütfen. Artık benim ailem *sizsiniz*, onlar değil. Amcamın ailesinin nesiller boyunca gezegenimizdeki broma bitkilerini genetik olarak manipüle ettiği ve kredilerini bol tutmak için kıtlığı aktif olarak artırdığı açıktı. Onlarda bir şeylerin yolunda gitmediğini biliyordum - beni onlar yetiştirdi ve ben de onlardan kaçmak için Akademi'ye kaçtım."

Ch'ik, konuşurlarken güçlü elleriyle kalçalarına ve sırtının alt kısmına masaj yapan Jau'ya yaslandı. Zul'a kaşlarını kaldırdı. "Yani bana arkalarında nesillerdir genetik entrikalar olan entrikacı kötü bir aileden geldiğini mi söylüyorsun?"

Başını salladı. "Ne yazık ki. Sana daha önce söylemediğim için üzgünüm - hamileliği tekrar düşünmeni istemedim ama bu benim inanılmaz derecede bencilce bir davranışımı. Kimin yavrularını taşıdığını ve Oster'e döndüğümüzde karşılaşacağımız tehlikeyi bilmeye hakkın vardı."

Bir kahkaha attı. "*Vay canına*. Yani, kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, onlarla ortak bir yanın olduğunu sanmıyorum. *Gerçekten öyle bir* tipe benzemiyorsun. Bence yavrular iyi olacaklar, belki duygusal olarak bodur olmaya eğilimli olsalar da."

Roz sırtıtmamak için dudağını ısırды, artık yaşarmayı bırakmış olan gözlerinde kahkahalar dans ediyordu. Ch'ik onun bu mutlu halini daha çok tercih ediyordu.

Zul ofladı pufladı. "*Her neyse*. Amcamla bu konuda yüzleştım ve bir gün bile geçmeden *laht* gemimizden kayboldu. Sürgünümüz çoktan bilgi ağına düşmüştü ve peşimizde bizi sorgulamak için yakalamaya çalışan tüm Osteria kolluk kuvvetleri vardı. *Laht* hırsızlığı hepimizi birbirimizden uzakta bir hapishaneye düşürebilirdi ve o zamana kadar bağlarımızı değiştirmiştik - bunun bizim için bir seçenek olmadığına karar verdik. O zamandan beri kaçıyoruz."

Roz parmak uçlarıyla Zul'un kulaklarından birini okşadı. "Kanıtları da almışlardı ve kimse bir avuç sürgüne inanmayacaktı. Onları yanımızda götüremeyecek olsak bile buna izin veremezdik, bu yüzden dünya dışına çıkarken amcasının yörüngedeki malikanesinden tüm hidroponik bölmemizi kaldırdık. Keşke çıplak duvarlar ve kıvılcım saçan kablolarla dolu bir odaya girdiğinde yüzünü görebilseydim." Gururla sırıttı.

"Yani-" Ch'ik tereddütle başladı. "Kapsülleri kitlelerin eline ulaştıramadan Oster'e döndüğümüzü öğrenirlerse başımız belaya mı girecek?"

Hepsi başını salladı.

"Ama," diye devam etti gözlerini kısarak, "kapsülleri kitlelere satmak, piyasa fiyatının üzerinde bile olsa, aynı zamanda korkunç ailenizin de içine etmek anlamına mı geliyor?"

Bir tur daha kafa sallama.

"Vay canına. Ben de maaş günümü aldığım sürece galaksinin pisliklerine yapışmak için her şeyim var. Ben varım. Evrenin kitleriniz için daha güvenli olduğundan emin olmalısınız, değil mi?" Kendini aceleyle düzeltirken rahatsız görünüyordu.

Jau yüzünü buruşturdu. Kitler geldiğinde ne olacağı hakkında gerçekten konuşmaları gerekiyordu. Sorun şu ki, Ch'ik, Jau'nun konuyu açma girişimlerinden kaçma şekliyle Zul'a kredisini verebilirdi. Jau, Z'nin duygusal olarak bodur olduğu konusunda istediği kadar şaka yapabiliyordu ama *bir tanesini tanımak için bir tane gerekir, diye* düşündü huysuzca.

Ch'ik tulumunun fermuarını tekrar çekti ve Jau'nun kucağından ayağa kalkmaya çalışırken bir elini karnının üzerine bastırarak onu sabitledi. Zul sandalyesinden kalktı ve ona bir el uzattı, Ch'ik elini tutmakta tereddüt etti.

"Yardım istemeyi sevmiyorum," diye mırıldandı, başarısız bir şekilde kendini tekrar ayağa kaldırmaya çalışıyordu. Jau'nun elleri kalçalarını desteklese bile, büyüyen midesi bunu zor bir iş haline getiriyordu.

"O zaman yapma." Zul nazikçe elini tekrar ona doğru uzattı. "Sadece al."

Elini Zul'un avucuna koymak basit bir hareketti ama o anda yer çekimi kadar önemli bir şey dördünü birbirine daha da yaklaştırmaya başlamıştı.

CHAPTER 27

- CH'IK -

CH'IK BİR ESNEME SESİ ÇIKARARAK KAPI ARALIĞINDAN İÇERİ BAKTI.

Gözlem güvertesinde. Roz telsizden ona uğramasını söylemiş ve giderek sıklaşan uykularından birini bölmüştü. Kitler ondan çok fazla enerji talep ediyordu ve çocuklar hem beslenme hem de eğlence sağlama konusunda harika olsalar da, önceki döngülerde vücuduna hiç iyilik yapmamıştı.

Gözlem güvertesinin ortasında Roz devasa bir yuva yapmıştı. Ch'ik bunun için gerekli malzemeleri nereden bulduğunu bilmiyordu ama şikâyet edecek değildi. Harika derecede yumuşak ve dördüne de yetecek kadar büyük görünüyordu. Ch'ik, ağrıyan kalçalarının yükünü hafifletmek için ortasına sokulmak için sabırsızlanıyordu.

Uygun bir yastığın üzerinde dizlerinin üzerine çöktü ve iç çekerek beceriksizce dört ayak üzerine eğildi. "Bana bir daha açıklar mısın, neden kocaman arabamı

Kıçını buraya mı koyacaksın?" Ch'ik şikayet ediyormuş gibi yaptı ama Jau sürünerek gelip yüzünü şakacı bir şekilde poposuna sürtünce sahte huysuzluğu buharlaştı. Ch'ik sırtarak ona vurdu ve yan yattı. "Tehdit."

Jau, kızın kalçalarının arkasına doğru sokulduğu yerden geri çekildi. "Şunu kessen iyi olur, yoksa kesinlikle *bunu durdurmaya*cağım."

"Bunun için daha sonra bolca vaktimiz olacak." Roz gürleryerek kadının arkasına geçti ve onu bacaklarının arasına çekti. Hamileliğin beşinci fraksiyon döngüsünde ilerlerken 'sağlam sandalye' rolünü mutlulukla benimsemişti. "Jau, git atıştırmalıkları getir de kaçırma."

"Neyi özledin?" Jau zıplayıp uzaklaşırken Ch'ik şaşkınlıkla sordu.

"Geminin teleskopunu kalibre etmeyi neredeyse bitirdim. Yakında göreceksiniz." Zul'un sesi kontrol panelinden geliyordu. "Sadece sinyali şu lanet olası pulsar kumandasıyla eşleştirmem gerekiyor, böylece -"

Başlarının üzerindeki gözlem kubbesi, çıplak gözle görülebilen geniş, siyah yıldız alanından görüntü kaydıkça ve yakınlaştıkça titredi ve bir dizi çekimden geçti. Küçük bir oynamayla görüntü uzaktaki bir nebula doğru yuvarlandı. Jau, yuvanın kenarında tehlikeli bir şekilde dengelediği bir tepsi atıştırmalıkla onlara katıldı ama Ch'ik, bir kase sook çubuğunun üzerinden geçerken ona attığı kendini beğenmiş bakışı pek fark etmedi. Görüntü nihayet gelişip çözülürken tüm odağını ekrana yöneltmişti.

Kozmik toz ve gazdan oluşan kalın sütunlar nebula kenarında yüzlerce ışık yılı yüksekliğinde yükseliyordu. Ch'ik, Zul tekrar yakınlaştırırken alışılmadık bir sessizliğe bürünerek izledi. Bir sütunun kenarı parlak ışıktan oluşan pürüzlü bir dağ silsilesine dönüştü ve gözlem güvertesinin ekranlarını yuttu.

Yoğun gaz oluşumu, Zul'un görüntüleyiciyi doğrulttuğu sütunun daha karanlık merkezine doğru yayılıyordu ama dağların üst zirveleri, Ch'ik'in nefesini kesen zengin, kadife siyahına karşı parlak sarılar ve altınlar halinde yükseliyordu. Mor ve mavi bulutlar tozlu kuleler arasındaki yumuşak vadileri kaplarken, parlak beyaz iyonize gazdan oluşan büyük damlalar kaya benzeri sırtlar boyunca akıyordu.

Yüksek tepelerin etrafında, uzak galaksilerden gelen yıldız ışıklarıyla aydınlanan derin kobalt gaz ve toz perdeleri dolaşıyordu.

Geminin teleskopu onu uzak bir tepe olarak gösterse de, Ch'ik izlediklerinin aslında bir manzara olmadığını biliyordu. Onlar bir yıldız kreşinde kucaklanan yeni doğmuş yıldızlardı - ve kıkırdayarak, bir galaktik annenin diğerini izlediğini fark etti.

"Vay anasını." Şair olmadığından emindi ama böyle bir manzara *bir şey*.

"Evet." Zul yanlarındaki yuvaya uzanırken "Evet," dedi. Teleskopun uzaktan kumandasını Roz'un kalçasında dengeledi ve atıştırmalık tepsisindeki şişirilmiş mısır kaselerinden birini aldı. Ch'ik'i nazıkçe dürttü ve ağzına bir parça mısır atarken sözde dağların en yüksek tepesini işaret etti. "Vahşi yaşamı görene kadar bekle."

Şekerleme gibi bükülmüş ve tepesinde zıt yönlere fırlayan yüklü parçacıklardan oluşan iki fırtınalı fıskiye yer aldığı güzel bir sarı zirveyi işaret etmişti. İkili, bulutların ötesindeki mavimsi siyah boşluğa hem şiddetli hem de büyüleyici kavurucu radyasyon püskürtüyordu. Zul kumandayı Roz'un geniş kalçasından geri aldı ve kontrollerle oynayarak teleskobu yeniden yönlendirdi ve daha da yakınlaştırdı.

Zirve, gözlem ekranının tam odağı haline gelen radyasyonla kaplı bir tepeye dönüştü. Gaz bulutlarının inanılmaz yavaş girdabı

Uzaktaki akik girdaplarına girip çıkan olağandışı siyah boşluklar tarafından kesintiye uğratıldı.

Ch'ik yüzen şekillere bakarken keskin ve huşu dolu bir nefes aldı. Kozmosun dokusundaki delikler gibiydiler ve radyasyonla ıslanmış boşlukta sanki canlıymış gibi hareket ediyorlardı.

"Boş balinalar." Jau, bir sook çubuğunu ısırırken sırtarak Ch'ik'e gizlice fısıldadı.

"İki tane görüyorum ve küçük bir üçüncüsü olabilir mi? Şu toz diskinin yanında." Roz işaret etti ve Ch'ik tam zamanında bakışlarını çevirerek bir gezegenden daha büyük, daha küçük bir hiçlik parçasının sıyrılarak eğik turuncu bir ışık püskürmesinin içinden aşağıya doğru daldığını gördü. Kuyruğundaki boş yüzgeci salladı ve tekrar yukarı yüzdü, ancak daha büyük boşluk balinalarından birinin hantal siyahlığı boyunca kayboldu.

Ch'ik ekrana baktı ve binlerce ışık yılı ötedeki yıldız yaratıklarının akkor halindeki gaz jetleri arasından fırlayışını şaşkın bir sessizlikle izledi. Hâlâ oluşmakta olan yıldızların döktüğü ham enerjinin tozlu akıntılarından bir tanesi yukarı çıkarken nefesini tuttu.

"İşte, tadına bak." Jau, güzel ve imkânsız hayvanların büyüleyici görüntüsüne çok daha alışkın olduğu belli olan kızın dalgın ellerine soğuk bir kâse tutuşturdu. "Teroid kavunuyla yeni bir şey denedim. Bana ne düşündüğünü söyle."

Hiçbir şeyi kaçırmak istemeyen Ch'ik, donmuş kürelerden birini ağzına atarken aşağıya bakmadı. Çiğnedikçe eriyerek soğuk, pürüzsüz bir jöleye dönüştü - parlak ve ferahlatıcı, biraz da keskin bir ısırık. Yutkundu, boşluk balinalarının en büyüğünün yıldız tozu zirvesinin ucu etrafında dönmesini izlerken Jau'ya onay mührünü vermeye hazırды. Ancak

Soğuk lokma boğazından aşağı kayarken, içinde bir şey kıpırdadı ve şok edici bir ciyaklamaya neden oldu.

"Oh!" Ch'ik göbeğine baktı, görkemli boşluk balinaları unutulmuştu.

"Neler oluyor?" Jau onun bakışlarını takip ederken üzerine eğildi, kafası karışmıştı. "Ne oldu?"

Ch'ik bunu nasıl açıklayacağını düşünürken tekrar hissetti. Ağzından belli belirsiz bir ünlem çıkmasına neden olan, iç organlarına yönelik küçük, beklenmedik bir darbe. "Ne?"

Jau açıklama yaparken tüm Lapann'lar ayağa kalkmış ve onun etrafında toplanmıştı. "Birdenbire yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi."

"Oh." Ch'ik tekrar konuştu ve ancak o zaman bir sırtışın ağzını kavislendirdiğini fark etti. "Oh! Evet, buraya gel. Bana ellerini ver."

Ch'ik tulumunun fermuarını indirdi ve her seferinde bir tane olmak üzere ellerini tutarak dikkatlice karnının üzerine yerleştirdi. Ellerini karnının sıkı kabarıklığına bastırırken hiçbiri konuşmadı, kocaman elleri hamile karnını neredeyse yutarken birbirlerine meraklı ifadelerle baktılar. Ch'ik soğutulmuş kaseye uzanırken, karanlık gözlem güvertesinde parmaklarının arasında soluk bir ışık parıldıyordu.

"Pekâlâ. Umarım bu ikinci kez işe yarar." Soğuk yeşil kürelerden iki tanesini daha ağzına atıp çiğneyerek yutarken şöyle dedi. "Tamam, şimdi bekle -"

Ch'ik cümlesini bitiremeden, içindeki kitler güçlü küçük tekmelerle patladı. Yüzündeki sırtış o kadar genişti ki yanaklarını acıtiyordu. Lapann'ın yüzünde anlayış hemen belirdi - Zul sadece şok olmuş görünüyordu ama Jau ve Roz gözyaşlarını elleriyle silmek zorunda kaldı.

Bir süre sonra serbest kalan ellerini. Yavrular sakinleşip tekmelemeyi bıraktıklarında hepsi gözle görülür şekilde duygulanmıştı.

Sadece bir iş, dedi kendi kendine tekrar. Kesir döngüleri geçtikçe Ch'ik'in bunu daha sık hatırlatması gerekmişti ve ellerini vücuduna tutarken kendini bir kez daha azarladı. *Sadece bir iş*.

Bu sefer o kadar ikna edici değildi.

Jau başparmağını nazikçe karnının kıvrımlarında gezdirdi, sesi sakindi. "Ch'ik, dinle. Roz'la bu konuyu birkaç dönem önce konuştuğunuzu biliyorum ve hepimiz her konuda rahat bir *rutine girmiş durumdayız* ama bizimle kalmayı düşünmeni gerçekten istiyoruz."

Kitler ani adrenalın artışına tepki olarak tekrar tekmeledi. *Plan* yapacak biri değildi. Bu onun dünyasında dört harfli bir kelimeydi, Imperium kelepçeleri kadar sıkı bir prangaydı.

Zul konuşmaya başladı, kendi tükürüğüyle boğuldu ve hemen ardından öksürük krizine girerek gergin bir sesle tekrar başladı. "Ch'ik - sen yavrularımızın Beta'sı olabilirsin ama bundan çok daha fazlasısın. Bizim için. Yani benim için."

Jau gözlerini devirdi. "*Bize*. Hepimize. Kalmanı istiyoruz. Ne *istiyorsunuz*? ister misin?" Roz hevesle başını salladı ve avucunu karnının üzerinde gezdirdi.

Ch'ik, karnının parlayan şişliğine bakarken dudağını ısırды. Bu bariz açıklama karşısında çok sevinmek istedi. Kalbinin derin bir köşesinde istediği her şey buydu ama o anda hissettiği tek şey beynine sızan yavaş bir korkuydu.

"Lütfen, çocuklar. Berbat durumdayım. Beni yanlış anlamayın ama kitlerle iyi olacaksınız. Ne de olsa üç kişisiniz, onları sırayla besleyebilirsiniz." Göğsünde kabaran her şeyi bastırma kararlılığına rağmen gözleri yanıyordu. "Beni istemiyorsun."

Elini tutup göğsüne götürdüğünde Roz'un yüzü buruştu. "Ch'ik, bunun kitlerle bir ilgisi yok. İnanılmazsın. Kendini kalitesiz kablolarla elektrik çarpmaya mahkûm ve kararlısın ama inanılmazsın. O kadar zeki, inatçı ve güzelsin ki şu anda sensiz bir hayat düşünemiyorum. Hiçbirimiz düşünemeyiz." Sözleri aceleyle geldi, omuzları yeni bir itirafın rahatlığıyla düştü. Avucunu ağzına dayadı ve şefkatle öptü.

Kadın kararlı bir şekilde başını salladı. "Hayır, anlamıyorsun Roz. Bela beni takip ediyor, dokunduğum her şeyi mahvediyorum. *Hawk'ı* da bu yüzden aldım zaten. Bir yerde çok uzun süre kalmazsan, işleri çok fazla berbat edemezsin. Burada geçirdiğim kesirli döngüler... bu, yetim kamplarından beri kendi gemimden uzakta geçirdiğim en uzun süre oldu ve bunun bir nedeni var."

Zul hafifçe kalçasını sıktı ve yardım için çaresizce Jau'ya baktı. Jau usulca kaşlarını çattı ve eğilerek onun omzunu öptü. "Şu anda ne istediğimizi düşündüğün konusunda endişelenme, Ch'ik. Biz *sana* ne istediğini sorduk."

Soruyu geçiştirdi, hâlâ yüksek sesle itiraf edemeyecek kadar kendi beynine takılmıştı. "Ya biri bunu kullanırsa -" karnını işaret etti, "- bize karşı ya da başka bir şey? Ya Dr'ec geri gelir ve kitlelere zarar verirse? Kendimi asla affetmem-"

Zul, Jau'nun ardından kendine olan güveni zayıflamış gibi görünerek tekrar onun kalçasını sıktı. "Diğer yaşam formlarını kontrol edemeyiz, Ch'ik. Sadece bir küme olarak mutlu olmak için elimizden geleni yapabiliriz. Ve eğer o yuva yıkıcı gagasını bir daha benim bölgemde gösterirse, onu gökyüzünden indirir ve cesedinin üzerine senin adını kazırım." Kendini toparlamadan önce altına tekme atarken, battaniye katmanları tarafından boğulan donuk bir gümbürtü duyuldu.

Şiddet en azından Ch'ik'in sevgi dillerinden biriydi ve başını tekrar sallamadan önce göğsündeki duygu kabarması ısındı. "Eğer izin verirsem

Burada rehavete kapılıyorum ve bir şeyler ters gidiyor, ben sadece-" diye burnunu çekti, gözlerinin arkasında biriken yaşlar holonovellalar tarafından kamçılanamayan nadir, organik türdendi. "İyileşebilir miyim bilmiyorum. Yani hiç istememek daha iyi değil mi?"

Roz onun yanında usulca mırıldandı ve yumuşak kürklü ayağının yanını çıplak ayağına sürttü. "Hayır. Sahip olduğumuz tek şey umut. İstemek bizi savunmasız bırakabilir ama aynı zamanda bizi çok daha fazla güzelliğe ve olasılığa açar."

Jau yanağını onun omzuna koydu ve usulca sokuldu. "Hepimiz elimizden gelenin en iyisini yaparız, yavrularımızın tatlı Beta'sı. Ve eğer işe yaramazsa, o zaman bir yolunu buluruz. Şimdi, ne istiyorsun, Ch'ik? Bizim istediğimizi düşündüğün şeyi değil. Sahip olabileceğini düşündüğün şeyi değil. Ne *istiyorsun*?"

Ch'ik ağzını açtı. Kapadı. Tekrar açtı. Düşünceler kafasının içindeydi ama onları dışarı çıkaramıyordu. Her zaman ellerinin arkasını hazır tutan kamp çobanlarından, onu bir yanaşma limanından biraz daha fazlası olarak gören alaycı, boktan erkeklere kadar, her zaman savaşın ortasında tek kişilik bir mürettebat olmuştu. Hiçbir zaman inebileceği, ne için parsekleri aştığını *gerçekten* düşünebileceği güvenli bir yeri olmamıştı.

"*İstiyorum*. Ben -" Ch'ik gözlerini sıkıca kapadı, sesini sabit, düşüncelerini düzenli tutmak için mücadele etti. "Ben sadece, ben istiyorum -" sanki boğazına bir taş takılmış gibiydi. Sesini tuttu, zihni onları nasıl reddedeceğini düşünüyordu ve sonra oldu. Kitlerden biri içini tekmeledi, tereddütlerinin gövdesini delemek kadar güçlü olan küçük bir itme.

"*Kalmak* istiyorum!" Hıçkırığa hıçkırığa ağladı, her şey ortaya dökülürken döngülerde ilk kez sert bir şekilde ağladı. "*Hepinizle* birlikte kalmak istiyorum, tamam mı? Sizi *seviyorum* ve bazen kendimden *nefret* ediyorum çünkü daha iyisini hak ettiğinizi biliyorum-"

Başını yukarı kaldırdı, yanaklarından aşağı akan gözyaşı selini durdurmak için sonuçsuz bir hareket yaptı. Üç Lapann'ın sıcak ağırlığı etrafında kümelenirken nebula ve balinalar ışıldayan bir bulanıklığa dönüştü.

Zul onu göğsüne çekti ve tulumunun açık damarındaki yumuşak mavi kürkü derin derin içine çekmesine izin verdi. Kokusu tamamen ona aitti - temiz ve sıcaktı, Jau'nun makine işinden gelen hafif metalik tonları ve Roz'un topraktan gelen alt tonları ve hidroponiklerden gelen yeşilliklerle çekici bir tezat oluşturuyordu.

Burnunu çekti ve nefes almak için yanağını onun göğsüne yasladı. "Kendime, bir şeyleri berbat edene kadar burada kalmaktansa kaçıp kendi kalbimi kırmam gerektiğini söyleyip duruyorum." Kalbi gümbür gümbür atıyor, kendini çılgınca zincirlerinden boşanmış hissediyordu. *O* kelimeyi söylemişti. *L* kelimesini. Hem özgürleştirici hem de dehşet vericiydi, ruhunun etrafındaki koruyucu duvarları yerle bir eden basit bir kelimeydi. Kitler onun duygularına ve kalp atışlarına tepki verdikçe karnına hafif tekmeler iniyordu.

Küme arkadaşları nazikçe sırtını okşarken Zul başını göğsüne yasladı. Konuşurken sesinin göğsünden kulağına doğru gürlediğini hissetti. "Ch'ik, hiçbir şeyi mahvetmeyeceksin. Eğer geçmişimizden anlamadıysan, bizim de kendi sorunlarımız var. Ama Jau'nun Roz ve bana her zaman söylediği gibi - doğru kırık parçaları bir araya getirdiğinizde, hepsinden daha güçlü bir şey elde edersiniz. Yumurtalarımızı taşımayı kabul ettiğinde bir aileye sahip olacağımızı biliyorduk. Her şey bununla başladı." Elini aşağı kaydırarak karnını okşadı ve başını geriye doğru eğerek alnından hafifçe öptü. "Ama bunu tamamlayan sensin."

Gözlerini kırpıştırarak daha fazla gözyaşı döktü, üçlünün en beceriksizinden çıkan güzel sözlerden etkilendi. Zul onun yüzünü avuçlarının arasına alarak nazikçe öptü ve yanağını onunkinin üzerinde gezdirdi.

Roz onun omzuna sokuldu ve aynı anda hem onun hem de Zul'un kokusunu aldı. "Hepimiz varız, Ch'ik. Konuştuk. Seni burada bizimle birlikte istiyoruz."

Arkasına uzandı ve Jau'nun diğer omzunu öperken bir elini saçlarının arasından geçirdi. Ch'ik göz ucuyla, nebulanın yanından süzülen tüm boşluk balinası sürüsünün kıvrımlı yıldızsı siyah zarafetini yakaladı: yolculuklarıyla birleşen güzel bir yıldız ailesi.

"Dostum, buna pişman olacaksın." Kendini küçümseyen bu espriye ağlamaklı bir kahkaha atarak başını Zul'un çenesinin altına soktu.

Protestoları ve güvenceleri sıcak bir sonik duş gibi üzerine döküldü, kalbini ve kitlerini aynı anda sakinleştirdi. Zul'u sıktı, köprücük kemiğinin tüylerine karşı derin bir nefes aldı. "...ama evet, tamam. Hadi yapalım şu işi."

CHAPTER 28

- ZUL -

CH'IK'IN GÖZYAŞLARINI SILDIKTEN KISA BİR SÜRE SONRA BİRBİRLERİNE SARILDILAR. ve atıştırmalıkları bitirdi. Sook çubuklarıyla her bir kavun ısırığının kaç tekme attıracağına dair bahse girdikten sonra Ch'ik'in canı çok çekmişti. Kildi Turtaları beslenme açısından kesinlikle bir *seçenektir*. Aslına bakılırsa, sağlıklı hiçbir şey içermedikleri için sadece Starpass Yakıt Durağı'nda sonradan tezgâha monte edilmiş olarak satılıyorlardı.

Çeyrekteki en büyük Con-Glom hatlarından biri tarafından işletilen her Starpass ürkütücü bir şekilde birbirine benziyordu, gözbebeklerine kadar markalıydı ve rahatsız edici derecede iyi aydınlatılmıştı. Düşük fiyatlar ve müşterilerinin yaşam tercihlerini yargılayacak kadar yapay zekaya sahip olmayan ilgisiz robot personelin iğrenç bir kombinasyonu nedeniyle, Starpasses büyük ölçüde Night Beats ile yapılan kârlı bir sponsorluk anlaşmasıyla galaksiye yayılmıştı

holonovella yayınları. Çok geçmeden, çeyrekte tanıdık üç gözlü uzaylı logosunu taşımayan bir istasyon kalmadı.

Ch'ik'in iştahı için en yakın olanı bir uyku döngüsünden daha kısa bir mesafedeydi ve Zul'un Plarm İstasyonu'nun iniş bölgesine inmesi uzun sürmedi.

Zul *Koton'a* küçük limanlardan birine kadar rehberlik etti ve gemi halatını fırlatıp istasyona yanaşmak için otomatik izni bekledi. Ch'ik onları içeri sokmak için çok acele ediyor gibiydi - gerçekten o kadar aç mıydı? Kısa bir süre önce tüm atıştırmalıkları yemişlerdi ve bolca su içmişti. Jau su konusunda ona gerçekten çok yüklenmişti - daha sık savaştığı günlerden kalma bir şeydi bu. Dikkatli olmazsanız şifa fiçileri sizi susuz bırakırdı.

Ch'ik bir şey için çok heyecanlı görünüyordu, uzakları işaret ediyor ve Jau'nun kolunu çekiştirerek o noktaya doğru nişan alıyordu. İçeceklerin yanında berrak bir cam tüp bekliyordu, içindeki spiral mide bulandırıcı opak, yeşilimsi bir sıvı yayıyordu. "Oooh bak, Jau! Burada meme canavarı suyu var!"

Roz ve Zul, Beta'ları Jau'yu kâbus gibi yeşil çamurun olduğu yere doğru sürüklerken birbirlerine baktılar ve burunlarını tiksintiyle seğirttiler. Ch'ik duyma mesafesinden uzaklaşırken Roz sesini alçalttı. "Zul, bu şeyin yavrularımızı sıvılaştıracağından endişe ediyorum." Omega'sı Jau'ya doğru ilerlemeden önce sırtarak karşılık verince Zul homurdandı.

Kümenin diğer yarısına tekrar katıldıklarında Zul bir kulağını kıstı, Ch'ik konuşmanın ortasında başını Jau'ya doğru meraklı bir şekilde eğerek işaret etti. "...Hayır, gerçekten bilmek istiyorum! Hadi ama, *o kadar da* kötü olamaz. Sen benim...yanno'mu gördün." Kaşlarını kaldırarak omzunun arkasına dokundu ve üçüncü meme ucunu gösterdi.

Şaşkın Roz açıklamak için Zul'a döndü. "Sonunda gözünü sordu."

Jau ensesini ovuşturarak burnunu kırıştırdı. "Yani, demek istediğim, bunun gerçekleştiği zaman bütün bir şey olduğunu anlamalısınız ve-"

Ch'ik'in gözleri büyüdü ve bir parmağını Jau'nun dudaklarına bastırdı. "Oop. Bu düşünceni unutma. *şimdi* işemem lazım."

Bir elini karnına bastırdı ve aceleyle koridorda gözden kayboldu. Son zamanlarda Ch'ik'in işemek için konuşmanın ortasından ayrılması çok sık oluyordu. O ve Roz zamanlarında pek fazla hamile Beta'yla birlikte olmamışlardı ama Jau tersanelerden birkaçını tanıyordu ve sürekli tuvalete gitmelerinin normal olduğunu söylemişti.

Zul yakındaki tezgâha yaslandı, gözleri parlak renkli atıştırmalık reyonlarında geziniyordu. Burada her şey daha canlıydı ve bunu fark etmemek zordu. Scrum'ın parlak neon holografları vardı ama çoğunlukla daha donuk renkli yaşam formlarıyla doluydu; pastel renkli kümesi ve ara sıra göze çarpan botanik gibi ziyaretilerdi, tersi değil.

Ancak burada, Starpass istasyonunda insanların karışımı çok daha parlak bir paletti. Canlı yeşil saurinler tatlı küre kutularına bakıyor, tercüme edilemeyen tıslama dillerinde mırıldanıyorlardı. Tylerle kaplı küçük kobalt mavisi bir yaşam formu, ekstra kalın meme canavarı suyu srahilerine kaşlarını çatarak baktı ve en tazesini almak için soğutucuya uzanırken onları yere bıraktı. Zul'a boşuna bir çaba gibi görünüyordu: dükkândaki en iyisini bulsalar bile, ödül yine de baştankara suyuydu.

Roz tezgâha gidip yarım düzine Kildi Pie aldı ve bir tanesini burnunu kırıştırarak küme arkadaşlarına gösterdi. Böreğin kırık bir köşesinden açık mor bir smk sız mış, plastik filmin üzerine hoş olmayan bir leke sürülmüştü. "Bu gece fazladan sebze toplayacağım, bu her neyse... dengelemek için."

Zul yakındaki bir raftan aldığı parlak renkli bir paketi baş ve işaret parmakları arasında tuttu, sanki gemide bir sıçan yakalamış gibiydi. Paketin ambalajı *Hawk'ın* kumanda koltuğunun etrafında gördükleri ayak bileği derinliğindeki ıskarta yığınının aynısıydı. "Bu şeyler *yarım kredi*. Pulsar adına bu kadar ucuz olacak ne ile yapılmışlar? Gerçekten bilmek istiyorum. Hey, uzun zaman olmadı mı?"

"Hm?" Jau, *Mechmarvel Monthly dergisinin* bir sayısını karıştırdığı yerden başını kaldırdı. "Oh, Ch'ik? Evet, şimdi sen söyleyince aklıma geldi." Kaşlarını çattı, dergi kapağını gelişigüzel bir şekilde yerine yerleştirdi, gözleri koridordaydı.

Kaşları çatılırken Roz'un kulakları düştü. "Ben... onun kokusunu almıyorum. Siz çocuklar?"

Zul başını salladı, üçü birlikte koridora doğru ilerleyip tuvalete açılan kapıdan hışım ile geçtiler. Sonik lavabolardaki gelincik benzeri bir tür sinirli bir şekilde çıtırdadı, ellerini kuruladı ve dışarı çıkarken kapı çerçevesine toplanmış üç Lapann'ı iterek geçti. Roz iki tuvalet kapısını iterek açtı ve ikisini de boş buldu. Gözlerinde panikle onlara doğru döndü. "Nerede o? Zul, *Ch'ik nerede?*"

Roz'un toprak ve yeşillik kokusu odayı doldururken Omega içgüdüleri aşırı hızlandı: Koruyucu doğası Ch'ik'in midesiyle birlikte giderek genişliyordu. Zul, Roz'u geri çevirmesi gerektiğini biliyordu yoksa eşi duvarları sökmeye başlayacaktı - ve ondan kaçamayacak kadar yavaş olan şanssız yaşam formlarını

- bir kan çılgınlığı içinde. "Roz! Gemiye kontrol edelim, belki de geri dönmüştür ve biz onu görmemiştir."

Bu gibi kriz durumlarında genellikle güvenilir yedeği olan Jau, kesinlikle perişan görünüyordu. Kuyruğu spazmodik bir şekilde seğirirken sonik lavaboya bir kara delikmiş gibi bakıyordu.

"Jau?"

"Bunu ben yaptım." Ellerini saçlarının arasına soktu, kulakları çılgınca çarpıktı. "Her şeyi ikinci kez sorguluyor, Zul. Ona gözümünden ve aileden daha önce bahsetmeliydim. Onu korkutmamaya çalışıyordum ama belki de bizimle kalması için baskı yapmamalıydim. Ben ne *yaptım ki*?"

Zul, Jau'nun omuzlarını kavradı, vücudunu kendisine bakacak şekilde döndürdü ve yanağına sert bir açık avuç tokadı indirdi. Tahmin edilebileceği gibi, Jau inledi ve kendi apış arasını elleyerek öfkeyle fısıldadı. "*Zul, şimdi olmaz-*"

Zul, Alfa arkadaşının omuzlarını kavradı. "*Şimdi dikkatini çektiğime göre* Jau, Roz'u erimeden önce gemiye geri götürmeme yardım eder misin lütfen? Silahlara ihtiyacımız var. Ch'ik yanımızdan geçip gitmek zorunda kalacaktı ve bazen ne yapacağı belli olmaz ama bizi bu şekilde endişelendirmezdi. Ona bir şey oldu." Jau yavaşça başını salladı, Roz'a elini uzattı, o da elini tuttu ama hâlâ boş banyoda çılgınca etrafına bakınıyordu.

Zul'un istediğinden birkaç dakika daha uzun sürdü ama sonunda kümesini *Koton'a* geri götürdü. Jau hiç istifini bozmadan silah dolabını açtı ve Zul'a plazma tüfeğini fırlattı. Zul tüfeği havadan kaptı ve Jau en sevdiği uyluk kılıfını takarken kayışı omzunun üzerinden yukarı kaydırıldı. Zul, Jau'nun Roz'a başka bir kılıf vermeye çalışmasını izledi ama Omega'ları aşırı yüklenmeye o kadar yakındı ki sadece homurdandı ve silahı uzaklaştırdı. Zul, Jau'nun gözlerini yakaladı ve omuz silkti - Roz bu haldeyken, Starpass Stop'u çıplak elleriyle parçalamasına dakikalar kalmış gibi görünürken bunu tartışmanın bir anlamı yoktu.

"Onu bulacağız." Zul, küme arkadaşlarını mı yoksa kendisini mi sakinleştirmeye çalıştığından emin olamadığını söyledi. "İstasyona geri dönelim ve -"

Dolu alarmının tiz sesi sessiz köprüyü yarıp geçti.

CHAPTER 29

- ROZ -

ZUL KONTROLLERE ATLADI, CEVAP VERMEK İÇİN DÜĞMEYE BASTI VE Holo ekran Roz'un kümesinin bir daha asla görmemeyi umduğu bir yüzü gösterdi.

"Marr. Ne istiyorsun lan? Meşgulüm." Zul'un kulakları akademi gibi dikleşmiş, sesi kısılmıştı. Roz, Zul'un kuzeni Marr'ın kümesinin sürgüne gönderilmesinde etkili olduğunu biliyordu ve Zul'un warren yıkıcısıyla ne kadar husumeti varsa, çok daha fazlası vardı.

Ekranı dolduran *laht-kahverengi* Lapann kibrin resmiydi, ekrandan onlara kibirle bakıyor ve kaba bir şekilde gülümsüyordu. "Şimdi, şimdi, *kuzen*. Senin için kırık oyuncaklarını toplayan biriyle böyle mi konuşulur? Kitlerinizin bulunduğu konteynere karşı oldukça dikkatsiz davrandınız."

Marr sola doğru adım atınca Roz'un kanını donduran bir sahne ortaya çıktı. Ch'ik, elinde plazma tüfeği olan hırıltılı bir Lurquer tarafından bir sandık yığınının sıkıştırılmıştı. Tüfeğin namlusu çenesinin altına o kadar sert bastırılmıştı ki başını kaldırıp arkasındaki kutulara yaslamaya zorladı. Ağzını açtı - çığlık atmak, tükürmek ya da bağırarak için, Roz bilmiyordu - ama buna hiç fırsatı olmadı. Lurquer tüfeğin namlusunu yukarı iterek dişlerini duyulabilir bir tıkırtıyla kapanmaya zorladı.

Yüz ifadesi acıyla titreşti ve Roz öyle sert bastı ki, *Koton'un* köprü zeminindeki güçlendirilmiş kaynak için sevindi.

Zul dişlerini göstererek hırladı. "Marr..." Roz, Alfa'sının mavi parmaklarının konsolun kenarlarında işe yaramaz bir şekilde bükülmesini izledi. "*Sakın* ona zarar vereyim deme."

"Demek bu senin." Marr Ch'ik'e bakarken içini çekti. "Gerçekten mi, Zul? Verdiğim bilginin yanlış olduğunu ummuştum ama sanırım sen her zaman çaresizdin. Rol yapmayı bırak - doğmamış yavrularını asla tehlikeye atmam, iğrenç küçük bir melezin içinde büyüyecek olsalar bile." burnunu kırıstırdı, Ch'ik'in karnındaki şişliğe bakarken yüz hatlarındaki tiksinti belirgindi. "Bunu nasıl başardığını bilmek *istiyor* muyum?"

Roz ve Jau görüş alanının dışından izlerken birbirlerinin ellerini tuttular. Zul ekrana baktı ve umutsuzca Ch'ik'e baktı, sesi soğuk bir öfkeyle çıkıyordu. "Ne *halt* ediyorsun -"

Marr gözlerini devirerek elini belli belirsiz bir hareketle salladı. Şık kahverengi kürkü, köşeli elmacık kemikleri boyunca mükemmel kıvrımlar halinde taranmış, boynunda kabartılmış ve tek bir devirlik bile aşınma görmemiş gibi görünen bir çift gıcır gıcır tulumun yakasında kaybolmuştu.

"Oh, bilirsin işte. Boş ver. Tüm hatalar bir yana, sen hâlâ *ailedensin* - en azından şu Omega bücüründen yavru aldığına göre. Eminim bu Beta'yı nasıl *bulduysanız* ve onu sizin için taşımaya nasıl *ikna ettiyseniz*, *her şey* tamamen kurallara uygundu, değil mi?"

Roz'un kanı çaresiz bir öfkeyle kabardı, Marr'ın iması beyinde çınladı. Zul ve Jau da anlamıştı, eğer kürklerindeki ani derin tonlar bir şey ifade ediyorsa.

"Ne cüretle-" Zul kelimeleri tıslayarak söyledi ve açık avucunu konsola sertçe vurdu.

"Edep kisvesine bürünmeye zahmet etme. Umurumda değil. Her ne yaptıysan, sorun değil. Bu kitler kendi başlarına hayatta kalabildiklerinde, içine düştüğün bu küçük *Beta sorununu* çözmene bile yardım edeceğiz. Hatta bunu yeni yavrularınız için bir hediye olarak düşünün. Uygunsuz bir Beta'nın yanlış yere yerleştirilebileceği pek çok dünya biliyorum. Kimsenin ne yaptığınızı öğrenmesine gerek yok ve anonim kalmak isteyen sözleşmeli bir Beta kullandığınıza kefil olacağım. Tek yapman gereken o kapsülleri bana getirmek."

"Ne... ne kapsülleri?" Zul yalan söyleme konusunda temel iletişimde olduğundan daha da kötüydü; Roz ve Jau birbirlerinin gözlerini yakaladı ve aynı irkilmeyi paylaştı. "*Kapsüller* hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Ah *lütfe*n. Haydut bir Lapann'ın broma ile bir suikast işi için ödeme yapabileceğini ve bunun ana gezegen konseyine geri dönmeyeceğini mi düşünüyorsun?" Marr kollarını göğsünde kavuşturarak güldü. Roz'un midesi bulandı.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok." En azından bu bir yalan gibi görünmüyordu; Zul'un şaşkınlığı gerçektir.

Roz kümesini Scrum'daki 'Ghi ile sözleşme yapmama kararından hemen pişmanlık duydu. Bunu onaylamayacaklarını biliyordu ama Dr'ec'in Beta'sına yaptığı muamelenin cevapsız kalmasına izin veremezdi. Ama onun

Suikastçı arkadaşı gizliliğe çok önem veriyordu ve yeni müşterilerini manyakça bir hassasiyetle inceliyordu. Ch'ik için duyduğu endişeye ek olarak, 'Ghi'nin güvenliğınden duyduğu endişe de kaygısını artırıyordu. *Bu nasıl olmuştu?*

Marr alay etti. "Gözcüler broma kapsüllerinizden birini o aşağılık toz maddeye dönüştürölmeden önce yakaladı. Kapsüllerinizin genetik bir vahşi tip olduğunu biliyor muydunuz? O şeylerden *bir tanesi* bile Oster'e geri dönebilseydi, ailemizin nesiller boyu süren genetik mühendislik çalışmaları boşa giderdi. Ancak bununla *birlikte, nesiller boyu yavrularımız* finansal olarak güvende ve sağlıklı olacak. O aşağılık mor *balçık* kaçmadan önce hepsine tamir edilemeyecek kadar zarar vermeyi başardı, bu da çoğaltmaya başlamak için hala sakladığınız tüm kapsüllere ihtiyacımız olduğu anlamına geliyor."

"...Oh." Zul'un kaşları şaşkınlıkla çatılmıştı. Bunun en azından bir kısmı Alfa'nın tarımla ilgili hiçbir şey anlamamasından kaynaklanıyor olmalıydı ama Roz eninde sonunda itiraf etmek zorunda kalacağını biliyordu.

Zul'un kuzeni, silah yeniden çenesinin altına yerleşene kadar nefesinin altından küfürler savurmaya başlayan Ch'ik'e sert bir bakış fırlattı. Tekrar holo ekrana dönerek parmaklarını ekranda gezdirdi, sinyal aktarılırken *Koton'un navigasyonunda* yeni bir koordinat parlıyordu. "Bizimle istasyonun altyapı bölgesinde buluş. Broma'yı teslim eder etmez, ana dünya konseyini arayacağım ve -"

Marr toplantının ayrıntılarını anlatırken, Jau elini hafifçe sallayarak Roz'un dikkatini kameranın açısının dışına çekti. Zul'un başının üstünden, küçük Alfa'sı arka plandaki Ch'ik'i işaret etti.

Roz ilk başta onun tatlı, tanıdık yüzündeki çıplak öfke ifadesinden başka ne görmesi gerektiğinden emin değildi. Sonra onu gördü. Marr konuşurken Ch'ik gözlerini ona doğru çevirmiş ve iki kez göz kırpmıştı. Sonra bakışlarını sağa, Lurquer'a doğru kaydırđı ve yavaşça üç kez göz kırptı.

ve kasıtlı. Roz onun sinyali tekrar tekrar, istikrarlı bir şekilde tekrarlamasını izledi.

Marr, Zul'un sonunda ailesinin gözünde kendini affettirdiğinden bahsedip duruyordu ama Roz onu çoktan susturmuştu. Tek duyabildiği kendi nabzının atışlarıydı, her hücresi Beta'larına elini sürmeye cüret eden pislikten intikam almak için inliyordu.

CHAPTER 30

- JAU -

HOLOGRAM KESİLDİĞİNDE JAU HIRLADI VE KALÇASINDAKİ KAYIŞI SIKILAŞTIRDI kılıf. "Tamam, sanırım hepimiz Zul'un kuzeninin canına okuyacağımız konusunda hemfikiriz."

Roz hâlâ karanlık ekrana bakıyordu, sanki öfkesini uzaya ışınlatabilecekmiş gibi. "Evet."

"Anlaştık." Zul'un kısa ve öz ilavesi Jau'nun kulaklarından birinin merakla ona doğru eğilmesine neden oldu. Genellikle Alfa arkadaşı konu açıkça yasadışı olana geldiğinde isteksiz davranırdı. Onu en son bu kadar şüpheli bir şeyle uğraşırken gördüğünde, Zul'un Bron Amca'sından hidroponik ekipmanı aldıkları zamandı. Sert kafalı küme arkadaşı gerçekten de Beta'larına sıırılsıklam aşıktı.

Jau endişeden *çıldırmanın* eşiğinde olmasaydı sırtıtabilirdi. "Ch'ik'in göz kırparak yaptığı şu şey. Kaçıran ekibin muhtemelen iki Lapann - tahmin etmem gerekirse Marr ve muhtemelen Bourge - ve üç Lurquer olduğuna bahse girmeye hazırım."

"Anlaştık." Roz yine tersledi ve onu Jau'nun yanından geçiren öfkeli adımlarla yürümeye başladı.

Zul kumanda koltuğunda arkasına yaslandı, yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Oh. Oh! Kahretsin, bu mantıklı."

Jau göğüs kılıfının kayışlarını iki kez kontrol ederken kaşlarını kaldırdı. "Onun ne yaptığını *sanıyordun, Z?*"

Zul'un gök mavisi kulaklarından biri sarktı. "Ben, ağlamamaya çalıştığımı sanıyordum."

Jau kederli bir iç çekişle elini yüzünden aşağı kaydırды, bıyıkları avucunun kenarından kurtuldu. "Pulsarlara yemin ederim ki bir nötron yıldızı kadar yoğunsun. Eğer kaçırılırsam Roz'un beni kurtarmasını istiyorum."

Zul ofladı pufladı. "Özür dilerim, tamam mı? Bektan kuzenimi bir daha görmek zorunda kalacağımı hiç düşünmemiştim ama işte burada, *Beta'mızı kaçırıyor*. Bizim, ne bileyim, onu bir şekilde *zorladığınızı* ima ediyor..."

Jau alay etti. "Sanki Ch'ik'i bir şey yapmaya zorlayabilirmişiz gibi. Aklımızdan bile geçirsek düğümlerimizi bir sepete koyar -"

"Odaklan." Roz'un sert emri köprüde gümbürdedi ve Jau ile Zul bu alışılmadık çıkış karşısında dikkat kesildiler. "Onu nasıl geri getireceğiz?"

Azarlanan Zul tekrar navigasyon ekranına döndü ve istasyonun ziyaretçi şemalarını çıkardı. "Marr onlarla altyapı bölgesi güvenlik kontrol noktasında buluşmamızı istiyor. Açıkçası bunu yapamayız."

"Evet. Bunun bir tuzak olmamasına imkân yok." Jau tulumunun cebini yokladı ve daha önce atıştırmalıklar hazırladığı zamandan kalma çiğ bir sook çıkardı. Parçalayacak bir şey bulduğunda her zaman daha iyi düşünürdü. Çiğnemeye başladı ve gözlerini kapatarak çiğnedi, düşündü. Ekranda gördüğü bir sembol birden uzun zamandır unuttuğu tersanelerdeki bir anısını canlandırdı. "Hey, Roz
- İletişim görüşmesinde arka plandaki kutuları gördünüz mü?"

Roz öfkeyle çenesini oynattı. "Hayır. O kahverengi sikiğin bağırsaklarını nasıl deşeceğini düşünmekle meşguldüm."

"Evet, ben de. *Ama yine de* substrat kasalarını fark ettim." Roz ve Zul durup ona bakarken Jau sook'tan bir ısıruk daha aldı ve yüksek sesle çıtırdattı.

Yarısı yenmiş sebzenin bulunduğu ekranı işaret etti. "Onunla birlikte gittiklerini sanıyorduk ama sanırım onu burada, mantar çiftliğinde tutuyorlar."

"O kuyruksuz, koç kulaklı *pislik*." Roz dişlerini Jau'nun köprünün karşısından duyabileceği kadar yüksek sesle birbirine geçirdi. "Altyapı bölgesinin dışına çıkamayacağımızı *biliyor*. Güvenlik kontrol noktasından geçmek için savaşmamız gerekecek."

"Sadece dayan. Bekle." Zul kaşlarını çattı ve istasyonun içinin ayrıntılı bir holo-projeksiyonunu getirene kadar konsol komutları arasında gezindi. "Bunu iyice düşünelim. Ölürssek ne Ch'ik'e ne de kitlelere bir faydamız olur."

Plarm İstasyonu esasen bir platform üzerinde dengelenmiş *çok* büyük bir kubbeydi. *Koton'un* yanaştığı iniş terminalinin uzun ve geniş kanadı kubbenin yan tarafından dışarı çıkıyordu. Üst tarafta Starpass gibi ticaret merkezleri yolculara hizmet veriyordu. Altta ise plazma yakıt dolum tankları ve istasyona yönelik diğer ekipmanların bir araya getirilmesiyle oluşturulmuş IZ, yani altyapı bölgesi vardı.

IZ dizin grafiğinde etiketlenmemişti - ne de olsa yolcuların istasyonun o bölümünü ziyaret etmeleri için bir neden yoktu - ancak endüstriyel merkez olarak kolayca tanınabilirdi. Karmaşık sensör ve dengeleyici dizileri, istasyonun yörüngede kalmasını ve yaşanabilir olmasını sağlayan gerekli çekirdek bileşenlerin - yerçekimi, elektrik, atmosfer - etrafından aşağı doğru sarkıyordu.

IZ'lerin en kârlı işlevlerinden biri olan atık yönetimi, Plarm gibi istasyonlarda iyi korundukları anlamına geliyordu. Yoldan geçen gemiler atıklarını istasyonun alıcı tanklarına boşaltarak yanaşma ücretlerinde indirim alabiliyorlardı - kredi sıkıntısı çeken uzay yolcuları için bir kazan-kazan. Atıklar istasyondaki bir biyokütle tesisine (halk dilinde *mantar çiftliği*) aktarılıyor, burada filtreleniyor ve devasa mantarlar yetiştirmek için kullanılıyor. Hasat edildikten sonra, kapaklar yakıttan yiyeceğe kadar her şey için kullanıldı.

Roz uzanmadan önce Jau uzun bir süre dizin şemasına baktı. Reaktör çekirdeklerinin yuvarlak yığınlarının arkasına sıkışmış uzun, hantal bir bloğun kare şeklindeki ucuna dokundu.

"İşte." Roz dedi ki. "Bu o olmalı."

Jau başını salladı ama holoya kederle bakarken hiçbiri konuşmadı. Elbette, tam olarak nereye gitmeleri gerektiğini görebiliyorlardı ama önlerinde duran şey göremedikleriydi.

İstasyonların hepsi IZ'lerinin etrafında sıkı bir uçuşa yasak bölge tutuyordu. Niyetleri bilinmeyen yaşam formlarının istasyon ziyaretçilerini hayatta tutan ve daha da önemlisi yanaşma ücretlerini ödeyen entegre yaşam destek sistemlerine erişmesine izin vermek akıllıca olmazdı.

IZ'lerin uzay tarafındaki dış cepheleri her zaman güvenlik dronlarından oluşan sürüler tarafından korunurdu. Dronlarla mantık yürütmek ya da ikinci bir şans tanımak mümkün değildi. Sınırları görmezden gelen herhangi bir gemiyle mücadele etmek üzere programlanmışlardı ve gemiyi nanobot seli ile kirleterek araya giren kişiyi

Baştan sona. Ölümcül olduğu kadar esnek olmayan acımasız bir sistemdi ama istasyonlar atmosfer geri dönüştürücülerini ve yerçekimi sürücülerini riske atmak istemiyorlardı.

Ya da, tesadüfen, mantar çiftlikleri.

Zul parmağıyla bloklu çıkıntıya dokundu. "Eğer Marr onu orada tutuyorsa, biz de oraya gireceğiz."

Jau elinin topuğuyla kaşlarının arasındaki gerginliği ovuşturdu. "Z, burada ne şansımız olduğunu düşünüyorsun bilmiyorum. Uçuşa yasak bölgeye girer girmez insansız hava araçlarının bizi yok edeceğini sen de benim kadar iyi biliyorsun."

"Önce onları etkisiz hale getirirsek olmaz." Zul acımasızca gülümsedi ve konsolun altındaki yırtık pırtık spor çantasına bir tekme attı.

Jau sook'un son lokmasını da kopardı ve çiğnenmiş izmariti daha önce sakladığı diğerleriyle birlikte cebine attı. Atıştırmayı alışkanlık haline getirmişti, stresli olduğu zamanlarda daha da fazla. Kalan kökün ağırlığının uyluğuna yaslanıp sinirlerini yatıştırmasına izin verdi.

Pulsarlar onlara yardım ediyor, bu işe yarayabilir.

CHAPTER 31

- ZUL -

ZUL KOTONU HIZLA MANEVRA YAPARAK YANAŞMA BÖLMESİNDEN ÇIKARDI, İstasyonun etrafında dönerek Marr'ın gösterdiği diğer, daha az kullanılan yolcu girişine doğru ilerledi. Kulaksız bok kafalı kuzeni uyku döngüsü bitmeden buluşmalarını söylemişti, ki bu da onlara fazla zaman tanımıyordu.

Zul, üzerinde gümüş X işaretleri olan siyah spor çantasını çevresel konsolun altından çıkardı. "Dronları etkisiz hale getirdikten sonra, biyokütle bitkisi çıkıntısına tutunup gövdesini deleceğiz, onu yakalayacağız ve buradan defolup gideceğiz. Eğer onu delersek, Marr'ı Oster'e kadar atlatır ve konseye ilk biz ulaşırız." Sesini bilinçli olarak sabit tuttu - Kaptan olarak kümelerinin *fiili* lideriydi ve şu anda ne kadar korktuğunu bilmelerine gerek yoktu.

"Bu şeylerden birini hiç kullandın mı?" Jau'nun sesi kontrol dizisindeki yerinden kuşkulu geliyordu, gözleri endişe doluydu.

Zul bir kahkaha attı. "Hayır. Akademi'de okunması pek zorunlu değil ama bir yolunu bulacağım. İşe yarayıp yaramadığını yakında öğreneceğiz zaten."

Ch'ik'in onu kullandığını görmeden önce, Zul'un Prox-Hack teknolojisiyle tek karşılaşması Komuta Akademisi'nde aldığı kısa bir eğitim olmuştu. Müfredat yasadışı cihazlara hafifçe değinmiş, ancak esas olarak düşman gemilerindeki söz konusu ekipmanın nasıl ele geçirilip yok edileceğine odaklanmıştı. Zul, Beta'sının yakınlık korsanını kullanışını iki kez izlemişti ve kendisini teknolojik açıdan bilgili biri olarak görmekten hoşlanıyordu. Ne de olsa bir kullanıcı arayüzünü nasıl kullanacağını biliyordu.

Ne kadar zor olabilir ki?

Roz kanepeye çöktü ve kalçalarını sıvazlayarak genişletti. Scrum'dan beri Ch'ik'i kucağına oturması için daha sık ikna etmeye başlamıştı ve Zul bu alışkanlığın bir Alfa olarak kendisine de geçtiğini görünce sırttı. Ne kadar cüretkâr olduğunu fark eden Roz'un rengi hafifçe koyulaştı ve kulaklarını eğerek boyun eğdi. "Sadece güvenlik için, Alfa, hepsi bu."

Zul çantayı sürükleyerek getirdi ve hiç şikâyet etmeden Roz'un bacaklarının arasına oturdu, arkasına yaslanarak onu yanaklarıyla işaretledi. "Kulaklarımda tüy yok, benim tatlı Omega'm. Sen benim eşimsin ve beni koruyacağın konusunda sana güveniyorum." Çantanın fermuarını açmak için aşağı uzanan Zul, Roz'un kürkünün kollarında mutlu bir şekilde kabardığını hissedince kendi kendine usulca gülümsedi. Roz'u nasıl doğru dürüst seveceğini sabırla öğrettiği için Jau'ya her zaman minnettar kalacaktı: Omega'sı daha azını hak etmiyordu ve başlangıçta çok kötü kur yapmıştı.

İpi gevşeten Zul eğildi ve kollarını eldivenlerin içine soktu - tıpkı Ch'ik'in yaptığı gibi önce sola, sonra sağa. Cihazın ışıkları yanıp söndü ve yumuşak bir uğultu başladı. Bu iyi huylu ses

aldığı tüm uyarılara rağmen prangalar sıkılaştı ve binlerce bıyık inceliğindeki iğne kaslarına saplandı.

"Ah! Siktir!" Jau bir keresinde acıya olan aşkını anlatmaya çalışmıştı ve Zul bunu hiç anlamamıştı. Bu, acının aranması değil, kaçınılması gereken bir şey olduğunu bir kez daha teyit etti.

"Zul?" Roz, kabloların tulumun kollarının kumaşını delip geçtiği bölgelerden kaçınarak Zul'un omuzlarını garip bir şekilde okşadı.

Kahretsin, yeni bir çift tuluma ihtiyacı olacaktı.

"İyi misin, Z?" Jau'nun sesi kontrollerden uzaklaştı, gözleri Zul'un çabalarının başarılı olup olmadığını ve ne zaman başarılı olacağını görmek için dış görüntü ekranlarına sabitlendi.

"İyiyim. Ben iyiyim. Ben -" Zul arkadaşını rahatlatmaya başladı ama sonra cihazın alçak uğultusunun artık sadece bir uğultu olmadığını fark etti. Bu onun içinde bir histi. Kanında bir ses, ağzında bir renk, beyninde yanan ekmek gibi bir kokuydu.

Zul çığlık atmak için ağzını açtı ve geriye doğru ana bilgisayarın uçurumuna düştü.

İlk başta sadece karanlık vardı.

Işık ve sesin yokluğu o kadar eksiksizdi ki Zul kendini duyusal yoksunluk tankında yüzüyormuş gibi hissetti. Gözlerini kırptığını hissetti ama gözlerinin açık ve kapalı olduğu zamanlar arasında hiçbir fark yoktu - ta ki olana kadar.

Önünde çatırdayan turuncu ışıkla dolu bir top belirmişti ve Zul'un bunun çok küçük ve çok yakın mı yoksa çok büyük ve çok uzak mı olduğunu anlamasının hiçbir yolu yoktu. Bu ara-uzayda mesafeyi yargılamasına yardımcı olacak hiçbir referans çerçevesi, hiçbir perspektif çizgisi yoktu.

Zul turuncu ışığa doğru uzandı. Elini yüzünün önünde gördüğünde şok oldu,

Parmaklarının görüş alanının altından yukarı çıkmak yerine başının üstünden aşağıya uzandığını fark ettiğinde bu durum iki katına çıktı. Baş dönmesi Zul'un beynine hücum etti ve aniden mide bulantısına yakalandı. Gözlerini kapatmaya, kendini sabitlemeye, burada ne halt ediyor olması gerektiğini anlamaya çalıştı ama göz kapaklarının sıkışarak kapandığını hissettiğinde bile önündeki sahne mükemmel ayrıntılarıyla duruyordu. Kahretsin. Baş aşağı duran parmaklarından ve çıtırdayan turuncu ışıktan kaçış yoktu.

Zul ne yaptığına dair hiçbir fikri olmadığını çok geç fark etti. Yakınlık korsanını etkinleştirmek için ne yaptığını bilmiyordu ve bu tuhaf uçurumdan nasıl çıkması gerektiğini de bilmiyordu. Geri dön

Gerçekte orada öylece yatıyordu, hiçbir işe yaramıyordu ve burada, sistemin içinde kendini aynı belirsizlik kâbusunun içinde buldu. Zul istasyonun güvenlik sistemini kapatması gerektiğini biliyordu ama bunu nasıl yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Güvenlik sistemi düşüncesi aklından geçtiğinde, Zul düşmeye başladı.

Bunu nasıl söyleyebileceğini bilmiyordu - gerçekten de ama o biliyordu. Işık onu karşılamak için hızla yükseldi ve midesi boş uzayda turuncu enerjiye doğru kayarak düştü. Zul son derece hızlı bir şekilde o geniş çerçevenin içine düştü,

Aslında bir enerji topuna bakmadığını dehşet içinde fark etti. Bu, hem üstünde hem de altında sonsuza dek uzanan bir kod kulesiydi: her boyuta uzanan bir labirent. Etten bir bahçe gibi, bükülen ve parıldayan bir şeye dönüşen ve birleşen canlı bir şeydi.

Karmakarışık. Her nasılsa, bunun sistemlerin bir temsili olduğunu anlamıştı. istasyonun dijital altyapısını kontrol ediyordu.

Her şey Zul'un insafına kalmıştı, onun mide bulandırıcı-yanlış hizalanmış parmaklar. Her şeyi yapabilirdi, her şeyi, eğer sadece İstasyonun titreşen bağırsakları onun için anlamsız

değildi. Başarısızlığın sefil gölgesinin üzerinden geçtiğini hissetti, bir şekilde ana bilgisayarın uçsuz bucaksız boşluğundan daha karanlıktı. Ne olduğunu nasıl bulacaktı?

Aradığı şey neydi? Kayıtsızca bunun ona doğal olarak geleceğini varsaymıştı.

Bir sebepten

dolayı. Bir dakika. Ch'ik ne demişti, matematiği bir şeyin içine

sokmakla ilgili bir şey mi?

Sistem

mi? Matematik de neydi? Eğer matematikten anlamıyorsa

nereden alacağını bile bilmiyor

muydu? Bu düşünce aklından geçer geçmez, Zul veri yığınının içindeki

derin bir uçuruma doğru yanlamasına savruldu. Korku onu bir anlığına

dondurdu.

anlaşılmaz ekranın etrafında dönmesini izledi. Her şey tekrar durduğunda

bir şey fark etti. Önündeki kodun bir parçasını bile çözümleyemiyordu ama

olaylar dizisi ne olduğunu açıkça ortaya koyuyordu,

Labirentin neresinde olduğunu da.

Oh, diye düşündü Zul. Ben

bir aptalım. Sonra bir kavramı olabildiğince sert bir şekilde

düşündü.

Mate

matik. Hiçbir şey

olmadı.

Zul hayal kırıklığı içinde cisimsiz ellerini havaya kaldırdı ve yanlış

hizalanmış parmak uçlarını parlayan koda doğru fırlattı. Onun

dokunuşuyla kod, parıldayan kristal parçalardan oluşan bir ağlayan

halinde patladı. Minik mermiler ondan her yöne doğru uçup gitti.

yönüne doğru, bazıları zararsız bir şekilde kendi izdüşümünü keserek

Ta ki varlıkları yok olana kadar.

Zul sonunda başarıya giden yolun önüne serildiğini gördü ve kümesini

yeniden bir araya getirmek için ne kadar parçalanmış kod gerekiyorsa o

kadarıyla bu yolu açacaktı. Kendisini hiçbir zaman organize olma

konusunda yetenekli olarak görmemişti.

sökme, ama ahlaksızca yok etme?

Sadece sııp batırmak

mi? Bunu

yapabilirdi.

CHAPTER 32

- CH'IK -

GÖRÜNÜŞE GÖRE BİR KIZ HUZUR İÇİNDE İŞEYEMİYORMUŞ.

Starpass'taki tuvaletini bitirmek üzereydi ki biri arkasından saldırdı ve ağzına bir bez bastırdı. Tatlı bir şeyin soluk soluğaydı, ardından kol ve bacakları aniden onu desteklemekten vazgeçince karanlığa gömüldü.

Ch'ik tanımadığı bir gemide kendine geldi, ağzı toz gibi kuruydu, baş ağrısı şakaklarına vuruyordu. Bilinci yavaşça yüzeye çıkarken, kollarının acımasızca arkasından çekildiğini, vücudunun bir tür sandığa ya da bankın üzerine oturtulduğunu fark etti. Sert plastik kelepçeler, sessiz odada yankılanan cırcırlı tıkırtılarla bileklerinin etrafında sıkıldı - bir tür ambar veya depo odası. Olduğundan daha kötü davranıyordu ve

Kaçıranlar, korku ve şaşkınlığın onu sessiz tuttuğunu düşünerek yemi yutmuşlardı.

Onlara ne kadar yanıldıklarını göstermişti.

Ch'ik şişmiş karnının izin verdiği kadar sert bir tekme atmış, botlarının tabanı onu tutan yaşam formlarından en az birine tatmin edici bir gümbürtüyle çarpmıştı. Parlak mavi gözlü bir Lurquer pis kollarını Ch'ik'in kollarına dolayarak yanlarına sabitlemeden önce kapıya doğru yarı yola kadar gelmişti. Onu tekmeleyerek ve çığlık atarak, koyu kırmızı bir Lapann'ın yere bir diş ve bir ağız dolusu kan tükürdüğü yere geri çekti.

"Bu *doğru*, seni tozlu *sik kafalı*. Ellerini tekrar üzerime koymaya çalış! Bu sadece bir tat! Omega'm ortaya çıktığında *dişlerini sıçarak* öleceksin." Lurquer onu tutup çekerken, kadın vücudunu döndürerek adama tükürdü ve ayağını kıl payı kaçırdı.

Kızıl Lapann ağzını silerken ona hırladı ve kanı yanak tüylerine kısa bir süre önce kazınmış olan tuhaf bir sembolün üzerine damlattı. Ch'ik birden Roz'un bücür olmakla ne demek istediğini anladı. Onu yakalayan kişiye - muhtemelen o da bir Omega'ydı- dik dik bakmak için başını çok ama çok geriye eğmek zorunda kaldı. Eğer bu tüylü duvar yaşam formu bir Alfa'ysa, düşündüğünden daha da boktan bir durumdaydı.

"Ne kadar *hoş bir* ifade tarzı." Dikkati, kabaca Zul ve Jau büyüklüğünde, koyu kahverengi kürklü, daha küçük bir Lapann'a kaydı. Odanın diğer tarafındaki alt tabaka sandıklarından birinin üzerine tünemiş, elini şık siyah saçlarında gezdirirken köşeli yüzü tiksintiyle çarpılmıştı. "Peki neden hâlâ ağzını tıkamadık?"

"Asit tükürüğü olduğunu söylüyor, Marr." Plazma tüfekli Lurquer hırlayarak cevap verdi. "Bir fark yaratmaz ve muhtemelen bizi ısıtır. Kaltak neredeyse vahşi."

"Hmm." Marr başını eğdi ve sorunu düşünmüş gibi göründü. Sandıktan zarıfçe inerek, zorla bankın üzerine oturtulmuş olan Ch'ik ile göz hizasına gelmek için çömeldi. "Bunun doğru olduğunu sanmıyorum. Ve bu noktada bu sürtüğün çenesini kapatması için birkaç parmağını feda etmeye hazırım."

"Buraya gel ve dene o zaman seni sivri görünümlü pislik! Şu tükürük bezlerine bak!" Ch'ik başını geriye yatırarak boğazının uzun sütununu ortaya çıkardı ve yalan söylerken çılgınca sırıttı. "O kadar yakıcıyım ki *babanın-*" Tercümanın takıldığı kelimeyi barda tekrarlardı. Vahşi mi istiyorlardı? *Onlara* vahşi olanı *verecekti*. Yavrular küçük fırtınalar kopararak onun haklı öfkesini körükledi.

Lurquer'ların en büyüğü kontrol etmek için daha da yaklaştı, çizgili atkısının kuyruk ucu göğsünden aşağı sarkıyordu. Ch'ik ona blöfünü görmesi için bir şans vermeyi planlamadı ve yüksek sesle boğazının arkasına bir sümük attı.

Lurquer'ın gözleri önce büyüdü, sonra daraldı. "Blöf yapıyor."

"Blöf yapıyorsun. Ne diye atkı takıyorsun ki?" Ch'ik aksesuara küçümseyerek bakarken, banktan sallanıp ayağa kalkarak konuyu saptırmaya çalıştı. Kıçının üstünde oturarak dövüşemezdi ve pulsarlara bakılırsa *dövüşecekti*.

Lurquer cevap vermeye fırsat bulamadan Marr küçük alanda ilerledi ve güçlü bir bacağını Ch'ik'in vücuduna doğru savurdu. Kendi derisinin ötesindeki bir şeyden duyduğu korku Ch'ik'in içine işledi ama Marr yumuşak tabanlı ayakkabısını Ch'ik'in göğsünün ortasına yerleştirip onu geriye doğru iterken hamile karnından dikkatle kaçındı.

Nazik bir tekmeydi - Ch'ik Lapann'ın gücünü görmüştü, Marr'ın k e n d i n i tuttuğunu biliyordu. Ama yine de *göğsüne* lanet bir *tekmeydi*.

Ch'ik raflara çarparak sendeledi ve sert metal kenarlar bağlı kollarına ve başının arkasına saplandığında haykırdı. Bu onu sersemletti ama acı ve öfkesine rağmen dş tğğnde dizlerinin üzerine çöktüğünden emin oldu. Onu hafife almak bu aptalların yapacağı son şey olacaktı.

"Senin için gelmeyecekler." Marr onun yüzüne tısladı, belli ki eski asit tükürme yalanı için fazla zekiymi. Ancak Ch'ik'in ruhunda zaten bildiği şeyi fark edecek kadar zeki değildi: kümesi onu asla ama asla terk etmeyecekti.

Yine de bu, oturup parmaklarını oynatacağı anlamına gelmiyordu.

Bacaklarını arkaya doğru katlayan Ch'ik, parmak uçlarını uzatıp çizme bıçağının kabzasını sıkıştırmak için mükemmel bir pozisyondaydı. Ch'ik olduğundan daha şaşkınmış gibi davranarak başını bir rafa yasladı ve nefes nefese kaldı. Marr'ın çarpık yüz hatlarına yavaşça göz kırptı ve etkili olması için biraz da ağzının suyu aktı.

Marr tulumunun cebinden bir bez çıkardı - gerçekten de bacaklarında *tlenmiş bir kırışıklık var mıydı?* - ve sanki vücudu kirletmiş gibi ayakkabısının üzerinde gezdirdi. "eyrekteki en değersiz Beta'yı yetiştirmeyi beleşi kuzenime bırak. Zul her zaman yapışkanını mümkün olan en kötü deliklere atmayı sevmiştir. nce o bücür, sonra tek gözlü mucize ve şimdi de *bu*. Ugh. Bourge, lütfen-"

Devasa Omega Ch'ik'e doğru adım attı, kırmızı çerçeveli ağzı sadist bir neşeyle kıvrılıyordu. Marr emrini tamamlayamadan odada alçak bir uğultu yükseldi. Sesin tonu yükseldi ve çığlık çığlığa bir alarm halinde terazinin st basamaklarına doğru tırmandı. Ses, Ch'ik'in şimdi bir biyokütle tesisine -bir mantar çiftliğine- açıldığını fark ettiği odanın içinde uğuldadı.

Bu muhtemelen hala istasyonda olduğu anlamına geliyordu!

İçinden bir umut ve tekrar işleme ihtiyacı geçti. Bu gerçekten can sıkıcı olmaya başlamıştı. Bu gidişle hamileliğinin yedinci kesir döngüsünü tamamen lanet olası banyoda geçirecekti.

Başladığı kadar hızlı bir şekilde alarm kesildi. Ardından gelen çınlayan sessizlik uzun sürmedi, yerini birbiriyle çarpışan bir dizi bozuk müzik parçacığı aldı. Sonunda hoparlörlerden uyumsuz ve sakın bir ses yükseldi.

"Plarm İstasyonu'nda teknik sorunlar yaşanıyor. Lütfen beklemede kalın. Plarm İstasyonu teknik sorunlar yaşıyor. Lütfen beklemede kalın. Plarm İstasyonu-"

Ch'ik'i kaçıranlar odanın öbür ucunda bir araya toplanmıştı - tükürme mesafesinden uzakta olduklarını gururla fark etti. Marr'ın sert, kesik ses tonundan ve aşırı dramatik el hareketlerinden onlara bir şey yapmaları ya da bir yere gitmeleri için emir verdiği anlaşılıyordu. Her neyse işte. Ona dikkat etmeyi bırakmışlardı ve bu da Ch'ik'in bıçağını tutucusundan kurtarmaya başlayabileceği anlamına geliyordu.

Açı acı vericiydi ve kesinlikle tendonların esnemesi gerektiği gibi değildi, plastik kelepçeler her seğirmede bileklerine keskin bir şekilde batıyordu. Dikkatlerini çekmemek için yavaş hareket etmek zorundaydı ve karıncalanan parmak uçları Ch'ik'e kan dolaşımının iyi olmadığını söylüyordu ama biraz kan akışı gibi önemsiz bir şeyin kitleri korumasını engellemesine izin vermeyecekti. Ve tabii ki kendi kışını da.

Tepedeki sert ışıklar titredi ve karardı. Depo karanlığa gömüldü ve Ch'ik bunun her saniyesinden en iyi şekilde yararlandı. Işıklar tekrar yanıp sönmeye başladığında bıçağı botundan çıkarmış ve bileklerini birbirine bağlayan kelepçelerin arasından geçirebilmek için sapını elinde döndürmüştü.

Plastiği yavaş hareketlerle keserken bıçağı gereğinden fazla kreltmemek için elinden geleni yaptı. *H    yapacak çok işi vardı.*

CHAPTER 33

- ZUL -

Zul'un etrafında parçalanmış kodlardan oluşan sonsuz bir çağlayan patladı. istasyonun güvenlik sisteminden geçmeyi başardı. Kazara meydana gelen yıkımın ortasında vücudunu nasıl daha ustaca koordine edeceğini bulamamıştı ama bunun pek de önemi yoktu. Kendisinin bu görselleştirmesinin her sarsıntısı ve seğirmesi kıvılcımların hiçliğe sıçramasına neden oluyordu. Bu, Zul'a ailesinin uzun zaman önce tatil evlerinden birine, misafirperver bir gezegenin sahillerine yaptığı bir yolculuğu hatırlattı. Kendisinin ve diğer yavruların kıkırdayarak kumsalda nasıl koştuklarını hatırladı. Dalgalar sıçırıyor, deniz suyunun köpüklü yelpazelerini tekmeliyordu. Bu, güneşin altında kaygısızca oynadığı son gezi olmuştu ve kumda şöyle bir dönmüştü şimdi kodun içinde döndü, zarif ve - Ücretsiz.

ÜCRETSİZ.

Zul doğruldu. Gözleri kamaşmış beynine biraz mantık sokmak için yüzünü ovuşturmaya çalıştı ama kazara burnuna ağır bir bakır tel bobini çarpana kadar kolunun donanımıyla kaplı olduğunu unuttu. Bir an için yıldızları gördü, sonra yıldızların ötesinde küme arkadaşlarının geniş ve dehşete düşmüş gözlerini. "Ne oldu-"

Yakınlık korsanı hiçbir uyarıda bulunmadan ayrıldı. Zul'un kollarından kurtuldu ve köprünün zeminine yığıldı ama Zul çığlık atarken metalin metale çarpma sesi bastırıldı.

Zul acıdan dişlerinin arasından tıslayarak geri çekilirken Roz bir anda oradaydı ve Zul'u kendisine yakın tutuyordu. Zayıflayan çığlığı boğuk bir öksürükle kesilirken, yeni özgürlüğüne kavuşmuş kollarını tuttu; kürkü ve onu kaplamaya başlayan çok sayıda küçük kan lekesi dışında çıplaktı.

"Z?" Jau'nun dikkati Zul ile hareketlilikle dolu dış görüntü ekranları arasında gidip geldi.

"O şey!" Zul dişlerini sıkarak acıyla nefes almaya ve arkadaşlarını daha fazla üzmeden bununla başa çıkmaya çalışıyordu. Pek de başarılı olduğu söylenemezdi. "O boktan şey iğnelerle dolu, Jau. Ch'ik bunu nasıl kullanıyor? Bu bir *işkence*!"

"Sert kız." Roz gürleyerek Zul'un kumanda koltuğuna oturmasına yardım etti. Jau konsolda kaşlarını çatmış, istasyonun çevresindeki büyük ve şaşkın gemi kalabalığı arasında dikkatle ilerliyordu. Roz omzunu sıkarak Zul'un dikkatini tekrar ekranlardan uzaklaştırdı. "O bizim ve çok güçlü, Alfa. İyi olacak mısın?"

"Evet. Şimdiden iyiye gidiyor. Üzgünüm, sadece şaşırdım." Zul dalgınca kendi kulaklarının dibini avuçladı, hala orada olduklarından ve doğru yöne baktıklarından emin olmak için ani bir ihtiyaç duydu.

Arkadaşlarının endişesi onun güvence vermesiyle azalmış gibi görünmüyordu ama Zul işleri daha iyi hale getirmek için başka ne söyleyebileceğinden emin değildi. Uyanıktı, değil mi? Çoğunlukla dik ve hasarsızdı, sadece kollarında biraz kan ve hissettiğine göre biraz salya vardı.

Zul elini burnunda ve ağzında gezdirerek tükürüğün çoğunu temizlemeye çalıştı. Parmaklarındaki pisliğe baktığında, pembemsi kırmızıya çalan köpüklü tükürüğün kalın beyaz kirecini görünce içi ürperdi. "Ah."

"Evet, *oh*. Ne halt *ettin* sen?" Jau ayağa kalkarken homurdandı ve Zul'u *Koton'un* görüş alanına doğru itti.

"Ah!" Jau'nun eli kana bulanmış ön koluna hafifçe kapandığında Zul inledi ve acı dolu haykırışıyla anında geri çekildi. "Ben -" Zul'un bıyıkları burnunu oynatırken seğirdi. "Kesin olarak bilmiyorum. Bu şeyi kullanmak çok zor, sadece sistemi elimden geldiğince karıştırmaya çalıştım."

"Pfft." Jau homurdandı ve kontrol dizisine geri dönmeden önce Zul'un yanağını sertçe işaretledi. "Evet, bunu gayet iyi başardığını söyleyebilirim. Bak."

Üçü de ekranları izliyor, dışarıda yaşanan kaos görüntüsü karşısında ağızları açık kalıyordu.

Plarm İstasyonu'nun etrafındaki boşluk gemiler ve kaçış kapsülleriyle doluydu ve herkes istasyondan çıkmak için çabalarken daha fazlası da bu karmaşaya katılıyordu. İstasyonun içinde her ne oluyorsa, az sayıdaki görüş penceresinden zorlukla görülebiliyordu ama Zul'un görebildiği kadarıyla aydınlatma sistemi bozulmuş gibiydi. İçeride hızlı flaşlar parlak beyaz, kan kırmızısı ve saf karanlık arasında gidip geliyordu.

Zul istasyonun genel iletişim kanalında dolaşan sorgu karmaşasına baktı. Ses tonu panikten çok eğleniyor gibiydi,

Bu da ona biraz güven veriyordu. En azından yanlışlıkla tüm hava kilitlerini açmamış, yerçekimi sürücüsünü fırlatmamış ya da gerçekten feci bir şey yapmamıştı.

"IZ'nin etrafında dönmeden önce *Aeon Hawk*'ı terk etmeliyiz." Jau iticileri devreye sokarken öneride bulundu. "Hurdacılar tüm bunlar olurken terk edildiğini fark etmeyebilir, yani biz döndüğümüzde hâlâ burada olabilir."

Üçü birbirine baktı. Kimse bunu söylemek istemiyordu, özellikle de Ch'ik böylesine büyük bir tehlike altındayken.

Sonunda, genellikle aralarındaki en tatlı kişi olan Roz çatladı. "Ya da... belki... değil?"

Zul başını salladı. "Bu *gerçekten utanç verici* olurdu ama ona yeni bir gemi alabiliriz, değil mi? Ona *yüzlerce* yeni gemi alabiliriz. Tek yapmamız gereken onu geri getirmek."

Jau *Koton'u rıhtımdan* uzaklaştırdı ve kargo bölümünün kapılarını açarak Aeon Hawk'ı yedek bir bagaj gibi attı. Hafifçe dönerek boş uzayda sürüklendi. İstasyon düzgün çalışıyor olsaydı, atık tanklarının dışına boşaltım yaptıkları için güvenlik sistemi tarafından uyarılırlardı - zaten gemilerin atık olsun olmasın bu kadar büyük yükleri buraya bırakmalarına izin verilmezdi. Hepsi köprüde nefeslerini tutarken Jau istasyonun alt kısmına, altyapı bölgesine doğru döndü.

IZ'nin etrafındaki savunma insansız hava araçları filosu biyolojik kökenli değildi, ancak soğanlı beyaz kürelerin hareket etme şekliyle ilgili bir şey artık neredeyse hastalıklı görünüyordu. İstasyonun gövdesindeki uçuşa yasak bölgenin etrafındaki koruyucu düzenlerini korumak yerine, deniz tutmuş bir dalgadaki akışkan parçacıklar gibi sürükleniyor ve birbirlerine çarpıyorlardı. Jau yaklaşan savaşın adrenalini ile onlara doğru fırladı, *Koton'u* kaynayan dronların içine daldırırken dehşet ve heyecan dolu bir şimşek çaktı.

Dronlar geminin gövdesinden yıldız parçaları gibi zararsız bir şekilde sekti. Dronlar yeterli güçle sekerken, birkaç tanesi önceden belirlenmiş kalıplarından kurtuldu ve ölümcül nanobot kargoları hala güvenli bir şekilde içindeyken uzaya doğru döndü.

Otomatik istasyon güvenlik sisteminin sesi iletişim kanallarını kırdı, Lapann'ın işitme duyusunu özellikle rahatsız eden desibel seviyelerinde cırtlak bir elektronik ses.

"Şanslı Leprikon derhal belirlenen yaşama bölgesine dönün. Şanslı Leprikon derhal belirlenen yaşama bölgesine dönün. Şanslı Leprikon - "

Zul'un yok etme yolunda güvenlik sisteminin bu özel yönünü bir şekilde gözden kaçırmayı başarmış olması büyük talihsizlikti. Mesaj zararsızdı ama sürdürülüyordu ve çok gergin bir anda dikkat dağıtıcı bir şeydi.

Zul kısa bir an için ezici bir suçluluk duygusuyla boğuştu. Eğer hacker'ı yanlış yöne kaydırmış olsaydı, dronların kendileri yerine duyuru sistemini devre dışı bırakmış olabilirdi. *Koton* bir şeylerin ters gittiğini fark edemedi kuşatılır ve buharlaştırılırdı. Yavrularının bir küme olmadan büyümesi tamamen onun hatası olacaktı ve...ve...

...ve bunların hiçbirinin önemi yoktu. Ne kadar acemice olursa olsun çabaları yeterince başarılı olmuştu ve önemli olan da *buydu*. Keşkeleri daha sonra değerlendirecekti. Teknoloji örümcek ağlarını temizlemek için başını hızlıca salladı, kalan kanı temizlemek için burnuna bir kez daha vurdu ve bir kez daha Ch'ik'i eve geri götürmeye odaklandı.

CHAPTER 34

- ROZ -

JAU, YUKARI ÇIKTIKLARINDA KONTROL DİZİSİNE PRATİK BİR FİSKE VURDU

İstasyonun yanında, *Koton'u* korsanlık aletleriyle yüzleşmesi için perdeye doğru çevirdi. Yerlerine oturduklarında Roz köprüden fırladı ve uzun adımlarla kargo bölümüne doğru ilerledi. Bir zamanlar yine mağara gibi olan alan, yakın zamanda havalandırılmış bir atmosferin metalik, ozon yüklü kokusuyla doluydu. Buna alışmak için birkaç nefes aldı: işini yaptıktan sonra bundan daha fazlası gelecekti.

Kıskaçların yüksek hidrolik vınlaması körfezde yankılanırken, *Koton* istasyonun yan tarafına kilitlenirken gövdeden kığa doğru titriyordu. Roz ağır çizmelerinden birini gövdeden gövdeye sızdırmazlık mekanizmasını devreye sokan kola yerleştirdi ve kısa süre önce *Aeon Hawk'ı* barındıran açık alana fırladı. Güçlü sıçrayış onun yelken açmasını sağladı

Vücudu bir yay gibi geriye doğru kıvrılmış, kendi boyunun iki katına kadar yükselmişti. Gövde delicinin kenarındaki tutamaklara sıkıca tutunarak kendi ağırlığının onu aşağı çekmesine izin verdi.

Gövdeden gövdeye mekanizmayı bölmenin tavanına bağlı tutan mafsallı kol hareketle birlikte uzadı. Kol kola tırmanarak, kenarları yeni bir tiramit uçlu kesici diş setiyle kaplı üç devasa makara konisinin üzerinden geçti. Dış kaplamanın parlak sarı emayesine doğrudan kaynaklanmış olan merdivene kolayca çıktı. Basamaklardan birine takılı olan delici kaskı, Roz'un yaptıkları son gerçek işten sonra bıraktığı yerde duruyordu.

Miğferi özel bir işti, özellikle kafasına uyacak şekilde yapılmıştı çünkü cılız bir Omega bile standart teçhizat için çok büyük bir kafatasına sahipti. Kafatasının tabanını kaplayan arka kısımdan ağzını ve çenesini saran bölüme kadar tüm kafasını koruyan tam yüz stiliydi. Görünürlüğü berbattı ama otomatik kararan bir yüz kalkanı, dahili bir hava filtreleme sistemi ve geminin dahili iletişim sistemine kablosuz bir bağlantısı vardı.

Beyaz sıcak metal parçalarının kulaklarının kenarlarını yırttığı ilk birkaç kısaç işinden sonra o kaskı satın almak onun için önemli bir dönüm noktası olmuştu ama şimdi sanki bir ömür önceymiş gibi geliyordu. Ch'ik'in kümelerine gelmesinden önceki kesirli döngüler bile uzak bir anı gibi görünüyordu.

Roz o hayatı en az diğerleri kadar sevmişti ama işler değişmişti. Ch'ik'in aileye katılması ve yavruların yakında dünyaya gelecek olmasıyla birlikte, o hayata geri dönmeyi hayal bile edemiyordu. *İstemiyordu da.*

Bir başka kayıp yumurta sezonunun ardından vizörünün üzerine BORN TO DRILL (Delmek İçin Doğdum) yazan o daha genç, daha üzgün versiyonu artık yoktu. İçindeki o boş kısım, kendini koruma duygusu sıfır olan kabadayı bir Beta sayesinde, onun olabileceğini hiç hayal etmediği şekillerde dolmuştu.

Slogana son bir kez daha bakan Roz, son kez olduğunu umduğu bir şekilde kaskı kafasına geçirirken kulaklarını aşağıya eğdi. Sonra da işe koyuldu.

Tricone ucunu istasyonun dış gövdesini delmek için rotasına ayarladığında, vizör merceğindeki sıvı kristal filtre anında karardı. Yukarı fişkırان beyaz sıcak kıvılcımların kör edici sağanağından -en azından görsel olarak- korunan Roz, gövde deliciyi mekanik bir meme canavarı gibi sürdürdü, ritmik yükseliş ve düşüşlere karşı koymak için vücudunu salladı ve salladı. Zehirli dumanlar havayı kararttı ve parçalanan metalin gıcırtısı her şeyi yutarak planla ilgili içinde kalan tüm şüpheleri bastırdı. Artık geri dönüş yoktu.

Çevresinde kırmızı bir ışık yanıp söndü ve Roz soğutma sistemini devreye sokmak için uzandı. Gövde deliciyi iyi kullanıyordu, bu da yönlendirme sistemine *asla sırtını* dönmeyeceği anlamına geliyordu. Bu hatayı yapan çok fazla Lapann tanıyordu ve bu sadece bir kez yapılan bir muhakeme hatasıydı. Uzanarak bir dizi düğmeye bastı ve hatlardan aşağıya doğru tıslayan soğutma gazı jetleri gönderen kadranı çevirdi. Soğutucu gaz ısınan metalin etrafından taşarak *Koton'un* Plarm İstasyonu'nun yan tarafına özenle yerleştirdiği yeni, sürpriz giriş yolunun kenarlarını *düzeltilti*.

Kısa süre sonra, uç gövdenin iç katmanlarını çiğneyerek ilerlerken çıkardığı çığlık derin bir eziyete dönüştü. Roz kaskın alt yarısındaki bir düğmeye dokunarak Zul ve Jau'ya neredeyse gitme zamanının geldiğini bildirdi - daha önce hiç istasyon gövdesini delmemiş olabilirdi ama bu sesin neyi haber verdiğini biliyordu. Tatbikatı biliyordu - gerçek ve mecazi anlamda. Yakında tekrar birlikte olacaklardı. Hepsi birden. Roz bunun gerçekleşmesi için ne gerekiyorsa yapacaktı, bu Zul'un geniş ailesinin her bir üyesini katletmek zorunda kalması anlamına gelse bile.

"Aşağı iniyoruz!" Jau'nun sesi teneke kask interkomundan bir an bile gecikmeden geldi.

Gövde delici mekanizma bir anda istasyonun içine girdi ve mafsallı kolun en uzak uzantısına kadar indi.

Roz sarsıcı yavaşlama için kendini hazırlamıştı ama istasyonun yerçekimi alanındaki ani kaymayı hesaba katmamıştı. Bir anda her şey yeniden ayarlandı - aşağı ön, arka aşağı oldu ve Roz kontrol paneline tutunmayı başardı, kaymadan önce acil kapatmayı tetikleyen pimi çekecek kadar uzun süre.

Motorun yüksek vınlaması bir anda kesildi ve bir sonraki anda botları yaylı kauçuk zemin gibi hissettiren şeye çarpıyordu.

Yumuşak zemin düşüşünün büyük kısmını emdi ama Roz yine de çarpmanın şiddetini azaltmak için elleri ve dizleri üzerine çöktü. Üstündeki kesici koniler hâlâ dönüyordu ama arkalarında güç olmayınca yavaşladılar ve sonunda ısınan metal konilerden görüşü bozan ısı bulutları sızarken sessizleştiler. Roz çömeldiği yerden kalkarken parmaklarını kaskın kenarına geçirdi ve kaskı arkasına fırlattı. Roz'un gözleri karanlık odaya alıştığında, her biri *Koton'un* kendisi kadar ya da daha büyük olan devasa mantarların uğursuz görünümlü gölgeli kenarlarını zar zor seçebiliyordu.

Mantar çiftliğinin içindeydi.

CHAPTER 35

- JAU -

ZUL GÖVDE DELİĞİNDEN EĞİLDİ, ELLERİNİ VE AYAKLARINI TUTMAYA DIKKAT ETTİ. kenarlardan uzakta. Soğutma sıvısı yapısal bütünlüğe yardımcı oluyordu ama metal hâlâ delicinin sürtünmesinden dolayı bembeyaz parlıyordu. Bir elini ağzına götürdü ve Jau atlamak için beklerken karanlık, kavernöz boşluğa doğru bağırdı. "Roz! Geliyorum!"

"Henüz düşman yok! Büyük sıçrama, yerçekimine dikkat et!" Roz'un sesi çok uzaklardan geliyordu ama bu uzun sürmeyecekti: Beta ve Omega'ları görüş alanının dışındayken, Alfa içgüdüleri hem Roz'un hem de Zul'un üzerine çok sert bir şekilde gidiyordu. *Bul. Avla. Güvende tut.*

Jau gediğin diğer tarafında onu neyin beklediğini bilmiyordu. Elinde sadece Omega'sının sözü vardı ama bu fazlasıyla yeterliydi.

Jau çömelip kendini büyük bir sıçramaya hazırladığında bacaklarındaki güçlü kaslar kıvrıldı. Deliğin üzerindeki havada süzüldü ama sadece birkaç saniye sonra bir taş gibi düşmeye başladı. Gövde delicinin tamamen uzatılmış mafsallı kolu boyunca kontrollü bir düşüş için gerilirken, kendi kütlesinin ona verebileceği kadar büyük bir güçle kendini ileri doğru itti.

İki yerçekimi alanı arasındaki sınır her zaman tehlikeli bir noktaydı. Çırak korsanlar bu görünmez eşiği geçerken genellikle mide bulantısı ve baş dönmesiyle boğuşurlardı ama Lapann mürettebatı bu ilk hataları çoktan geçmişti. Jau derin bir nefes aldı ve dengesini etkilemesine izin vermeden yönelim bozukluğunun içinden geçmesine izin verdi. 'Aşağı' çekimi anında 90 derece değişti, ama o zarıfçe buna doğru döndü. *Koton*'un kargo bölümünün ışıltısı, Plarm İstasyonu'nun altına doğru inerken arkasında kayboldu.

Bir an için havadaydı, o kadar geniş ve kavernöz bir alanda asılı kalmıştı ki yönünü bulamıyordu. Sıcak ve karanlıktı ve yere indiğinde yumuşaktı. Bu son ayrıntı onu herhangi bir yerçekimi değişiminin yapabileceğinden daha fazla şaşırttı, onu sallantılı bacaklı ve şaşkın bıraktı.

Jau iniş alanını temizlemek için yana doğru sendeledi, Zul'un arkasından ne kadar yaklaştığının farkındaydı ama daha fazla ilerleyemeden Roz'un sesini duydu. "Hayır. Hayır, hayır, hayır, Jau, *dur*."

Kocaman, tanıdık bir el onu sabit tutmak için dirseğini sıktığında Jau donakaldı. Önündeki loşluk yavaş yavaş asılı yürüme yollarından oluşan geniş bir ağa dönüştü. Derinlik algısı nihayet devreye girdiğinde, Jau bir uçurumun kenarında durduğunu fark etti.

Hayır, uçurum değil. Bir *mantar*. Geniş, yassı kapaklardan oluşan devasa bir kule, hepsi de tepesinde Jau'nun bulunduğu teraslı bir mantar tepesi oluşturuyordu. Neredeyse düşmek üzere olduğu eğimli uçurumdan aceleyle geri adım atarken sessizliğe gömüldü.

Zul yarıktan içeri girerken arkalarından boğuk bir gümbürtü geldi, ardından kısa bir  ı lık ve mırıldanılan bir küfür duyuldu. Roz omzunu sıvazladığında Jau olduğu yerde kaldı ve devasa mantar  iftli inin görüntüsü karşısında  a kına dönmüş bir halde kaptanlarını kontrol etmeye gitti.

Jau ba ını geriye doğru çevirdi ve Zul'un onları çiftliğin yan duvarlarından birinde, zeminden yüksekte yakaladığını gördü. Roz aslında yukarıdaki asma yürüme yollarına erişim için duvar boyunca cıvatalanmış merdivenlerden birini delmişti. Büyük bir şans eseri, yarı ı doğrudan yetiştirme tanklarından birinin en ucundaki devasa mantarın üzerine yerle tirmişlerdi - her iki tarafa da biraz daha yakla saldı perçinli  elik zemine d   p muhtemelen  leceklerdi.

A a ıya doğru *uzun bir* yol vardı. I ı ın azlığı nedeniyle gerçek mesafeyi kestirmek zordu - tek aydınlatma, çok aşağıdaki yetiştirme tanklarının kenarları boyunca uzanan girintili raylardaki kırmızı ı ıklardan geliyordu. Jau, Zul'un küçük hack macerası sırasında ışıkların çoğunu kapatıp kapatmadığından ya da bunun mantar  iftli inin olağan i leyi i olup olmadığından emin değildi. Imperium M fetti lerinin mantar gibi olduğunu söyleyen o söz neydi? Onları bokla besle ve karanlıkta tut? G r n  e bakılırsa bu mantarlar bir sürü bok yiyordu. Aydınlatmanın da minimumda tutulması mantıklı geliyordu.

Jau gözlerini kırpı tırarak etrafı taradı ve korkunç kırmızı ı ıltının içinde gizlenmiş olabilecek herhangi bir d   man aradı. Devasa mantarlar biyokütle bitkisinin tüm kapsamını görmesini zorla tırıyordu; üzerinde durduğu mantardan çok daha büyük ve daha az davetk r görünen mantarlar vardı ve bu sadece Jau'nun görüş alanı içindeydi. *Endi e verici derecede sınırlı görüş alanı*. Marr'ın ekibi onları etkili bir şekilde pusuya d   rebilirse bu mantar  iftli i taktiksel bir k busa d n  ebilirdi.

"Jau. Gitmemiz gerek. Bu şey oldukça sağlam ama       m   z   birden taşıması için ona güvenmek istemiyorum." Roz'un sesi alçak perdeden geliyordu ama paniklemiş değildi.

Jau döndüğünde Roz'un, hepsinin mantar kapağının tepesine indikleri yeni, sivri kenarlı bir deliğin yanında durduğunu gördü.

Zul onun yanındaydı ve plazma tüfeğinin namlusundaki başıboş mantar parçalarını toplarken kaşlarını çatıyordu. Tulumu beline kadar mantarla kaplanmıştı ve Jau küme arkadaşına kıkırdama isteğini bastırmak zorunda kaldı - bunun ne yeri ne de zamanıydı. Yine de Zul, mantar deliğinden çıkmasına yardım eden kişi Roz olduğu için şanslıydı - durum ne kadar vahim olursa olsun Jau gülmekten kendini alamazdı.

Üçü de yüksek mantardan kolaylıkla indiler. Kapakların üst üste dizilme şekli, her biri Jau'nun tüm vücudundan daha uzun olan bir tür muazzam yumuşak, yumuşacık merdiven oluşturuyordu. Aşağı inerken ve herhangi bir düşmana karşı nöbet tutarken birlikte kaldılar, kulakları herhangi bir tehlike sesine karşı tetikteydi.

Mantarın tepesinde neredeyse sessizlik hakimdi ama zemin seviyesine indiklerinde biyokütle tesisinin gürültüsü neredeyse ezici bir hal almıştı. Yetiştirme tanklarının yanlarına cıvatalanmış uzun borular, istasyonun tüm atıkları mantarların yükseldiği kalın alt tabakalar boyunca fokurdayıp çalkalandıkça ve aktıkça, hareket eden sıvının tüm sesleriyle uğulduyordu. Herhangi bir sözlü iletişim gerekli olsaydı bağırarak zorunda kalırlardı.

Zul tank sırasını bir aşağı bir yukarı taradıktan sonra Roz'un delip geçtiği duvarı işaret etti ve düşmanca durumlarda iletişim kurmak için kullandıkları el işaretleriyle bir dizi hızlı hareket yaptı.

Çevreyi kontrol edin. Kapılara bakın. Yüksek alarm.

Jau'ya göre bu son kısım biraz gereksizdi. Gözlerini Zul'a çevirmeye başladı ama bakışları yine devasa mantarlara takıldı. Onu bu kadar dehşete düşürmemeliydi - ne de olsa Jau

Koton'u birçok kez Scrum'daki *Ygg'nin* köklerinin arasından geçirmişti ve o ağaç bu mantarlardan kat kat daha büyüktü. Ama Jau daha önce hiç böyle bir ağaç geminin yanında durmamıştı. Hiç yan tarafına tırmanmamış ve tepesinin gözden kaybolduğu yere aval aval bakmamıştı.

Onların çok yukarısında, küçük kafes şeklindeki iskele ağında bir şey hareket etti.

Jau gözlerini yavaş hareket eden lekeye dikti ama daha bir şey ayırt edemedi kırımlı bir hedefleme ışığının parıltısıyla görüşü bozuldu.

Jau bir anlık panikle el işaretlerini bıraktı ve avazı çıktığı kadar bağırdı. "Keskin nişancı!"

Roz'un eli onu tulumunun önünden kavradı ve yana doğru çekti, üçü de en yakın mantar rafın altına tökezledi. Etraflarına yakut rengi bir plazma tüfeği ateşi patlaması yağdı. Geniş kırmızı lazer ışınları zeminden ve tanklardan zararsızca sıyrıldı ama koridorun diğer tarafındaki mantarın etini parçaladı. Bu acımasız enerji rayları, rafa benzeyen mantarın kenarlarından parçalar keserken arkalarında yanık izleri bıraktı. Yoğun mantarın gövdesinden kopan parçalar donuk, istasyonu sarsan gümbürtülerle çiftliğin zeminine çarptı. Zul onların gözlerini yakalayıp eliyle işaret ederken Jau dışlarındaki titreşimi hissedebiliyordu.

İçlerinden sadece Roz, kulaklarının üst kısımlarının mantar kapağının alt tarafındaki belirgin solungaçlara sürtünmemesi için gerçekten eğilmek zorunda kaldı. Üçü birlikte yetiştirme tankının yan tarafına sarıldılar ve tankın kenarı boyunca duvara doğru gizlice ilerlediler.

Hava cızırdayan mantarın nefis kokusuyla dolmuştu - tavada biraz yağ olsaydı daha iyi olurdu, diye düşündü Jau histerik bir şekilde.

Ne yazık ki Marr ve bok kafalı ekibi için, kendi gönüllüsü olmak üzere değildi.

Tank sırasının sonuna ulaştıklarında saldırı durmuştu. Hâlâ mantarın örtüsü altındayken köşeyi dönüp baktılar. Uzun, dar bir geçit istasyonun bölmesi boyunca uzanıyordu; diğer yönde ise tankların geniş düz uçları boyunca, sıra sıra, biyokütle tesisinin diğer tarafına uzanan çok daha geniş bir erişim yolu vardı.

Göz teması. Zul'dan bir jest. Bir baş sallama. Sonra koşular.

Jau tankların arasında koşarken plazma tüfek ateşinin kuyruğunu yakmasını bekledi ama hiçbir şey olmadı. Tek kırmızı ışık, zemini kaplayan kırmızı tesis ışıklarıydı ve ne kadar hızlı hareket ederlerse, podyumlardaki yaşam formunun onları hedef alması o kadar zor olacaktı. Pompalama ekipmanının her yeri kaplayan kükremesini bastırmak için kulaklarını arkaya yatıran Jau ve arkadaşları, dev raf mantarlarının sırasından sırasına atladılar. Kendinden daha emin hissetmeye başlamıştı ki, bir anda topografya değişti.

Önlerinde artık yüksek mantarlar yoktu, bunun yerine her türden tuhaf çeşitlilikte daha kısa mantar sıralarıyla çevriliydiler. Bu mantarlar hâlâ büyüktü ama boyutları küçük mekiklere ya da az önce geride bıraktıkları üst üste yığılmış kapaklar gibi devasa binalara daha yakındı. Dev kulaklara benzeyen kahverengi kösele yelkenler, siyah aşı boyası sızan yumrulu beyaz kayalardan oluşan tepelerin yanında büyüyordu. Buruşuk kurbağa tabureleri hattın ilerisinde soluk yeşil bir biyolüminesansla parlıyordu. Devasa mantarların çeşitliliği her ne kadar hayranlık uyandırıcı olsa da, siper bulamamaktan duyduğu paniği yatıştıramadı.

Zul tankın köşesinden geri çekildi ve Jau ile Roz'u bir araya topladı, kollarını omuzlarına atarak makinelerin gürültüsünden sesini duyurmaya çalıştı.

"Birkaç sıra geride bir erişim merdiveni vardı. Podyumlara tırmanıp keskin nişancı dostumuzu ortaya çıkarabilecek miyim diye bakacağım. Ben onların dikkatini dağıttıktan sonra sen devam edebilirsin. Hiçbir şeyin seni durdurmasına izin verme. Ch'ik'i alın, yolunuza çıkan ya da ona zarar veren herkesi öldürün."

Jau ve Roz onaylarcasına başlarını eğdiler ve Zul'un kolları, dönüp gitmeden önce kısa bir süre için onları sıktı. Baş döndürücü bir hızla geldikleri yoldan geri dönmeye başladı. Jau, Zul mantarların kalın raflarının altında kaybolurken plazma tüfeğinin sırtında zıplamasını izledi.

Beklemekten başka yapacak bir şey yoktu.

Beklemek zordu ve görünüşe göre sonsuzdu. Jau nefesini sabit ve derin tutmak için elinden geleni yapıyor, gerektiğinde vücudunu bir aktivite patlamasına hazırlıyordu. Roz'un omzunda sakinleştirici bir el tuttu; Omega'sının iyi gitmediğini söylemek için Roz'dan gelen hormon seline ihtiyacı yoktu. Tehlikedeki Beta'larından ne kadar uzun süre ayrı kalırlarsa, özellikle de hamileliğin bu son döneminde, eşi o kadar zor kontrol edilen bir şiddetin eşiğine geliyordu. Roz akkor haline gelmiş ve kontrol edilemeyen bir öfkeyle paramparça olmaya tehlikeli bir şekilde yakın görünüyordu. Jau gizliden gizliye Marr'ın ekibindeki salaklardan birinin Roz'la karşı karşıya gelmek gibi ölümcül bir hata yapmasını umuyordu. Omega'sına, yaklaşmakta olan bu saldırganlığın bir kısmının kanını akıtmak iyi gelecekti.

Plazma ateşinin keskin tıslaması başının üstündeki iskelelerden patlayarak hem onu hem de Roz'u çömelmiş bekledikleri yerden çekti. Zul sonunda merdivenden yukarı çıkmayı başarmış olmalıydı. Ölümcül plazma patlamaları başlarının üzerinden geçerek onları ilerlemeye teşvik etti. Jau arkadaşının güvenliği için kısa bir Osteria duası mırıldandı ve Zul'un onu güvende tutmak için nişancılık konusunda Akademi eğitimi aldığını bilerek huzur bulmaya çalıştı.

Roz, Jau'nun koluna dokunarak mavi gözlü bir Lurquer'in köşeyi zar zor döndüğü yere doğru başıyla işaret etti. Silahını çoktan çıkarmış olan düşmanları, cıvıl cıvıl bir küfürle onlara doğru koşarken birkaç el ateş etti.

Jau ve Roz kendilerini çatışmaya hazırlarken, uzaktaki podyumlardan bir plazma patlaması geldi, serseri ateşten başka bir şey olamayacak kadar kötü hedeflenmişti. Tüfek ateşinin geniş kırmızı düzlemi, vücutlarını iskalamış olsa da yine de sorunlara neden oldu. Jau'nun kolundan daha kalın, sallanan beyaz dokunaçlarla kaplı, yumru yumru, şişkin bir mantarın gövdesini yarıp geçti. Bu yumuşak spor yığınları titriyor ve tehlikeli bir şekilde sallanıyordu. Yumuşak bir *gümbürtüyle* kesik genişleyerek sivri bir çatlağa dönüştü ve Roz'la Jau'nun üzerine bir mantar çığı düştü.

Jau'nun botunun burnu bir ızgaraya takıldı ve ızgara ona doğru düşerken tökezledi, bacağı büküldü ve kurtulamadan dizlerinin üzerine düştü. Roz'un arkasını dönüp saldıran Lurquer'in suratına olabildiğince sert bir tekme atmasını izlerken başını kaldırıp sırtacak kadar zamanı vardı. Jau, geniş duvar mantarı katlanıp Jau'yu yere çarpmadan önce Omega'sının güvende olduğu için pulsarlara sessizce şükretti.

Ciğerlerindeki tüm hava aniden çekildi. Mantarın tüylü dokunaçlarının aldatici derecede ağır, yumuşak ezmesi onu dümdüz bastırarak vücudunun büyük bir kısmını sıkıştırdı. Sonunda serbest kalan tek koluyla yüzünün etrafındaki küçük bir boşluğu temizlemeyi başardığında bile burnu kanla tıkanmıştı - kısa süre önce iyileşen dövüş yarası uygunsuz bir şekilde yeniden açılmıştı. Jau kendini kurtarmak için çabaladı ama kendisinden on kat büyük bir mantar diliminin amansız ağırlığı altında bu neredeyse imkânsızdı.

Eğer Jau çarpmanın etkisiyle bayılsaydı, kesinlikle boğularak ölecekti. Yine de, hava s i r k ü l a s y o n u n u n olmaması, altındaki zeminin uğultulu titreşimiyle birleştiğinde, hastalıklı bir

Sıcak, karanlık ağırlığın cazibesi. Bedeni gözlerini kapatmak, kaçınılmaz olana teslim olmak için yalvardı.

Siktir et.

Jau iki parmağını kırık burnuna bastırarak acının, dinlenmenin zalim cazibesini geri püskürtmesine izin verdi. Hiçbir şeyin onu durdurmasına izin vermeyecekti. O bir *savaşçıydı*. Her zaman bir savaşçı *olmuştu*. Bu mantar kadar büyük bir rakiple hiç dövüşmemişti elbette, ama Jau bu mantar orospu çocuğunu uğraştırmadan yenilmeyecekti.

Başıboş sporları tükürüp gözünden silen Jau, kendini ileri itti ve doğru yönde olduğunu umduğu bir şekilde çabaladı. Mantarın morartıcı ağırlığından kasları çığlık atıyor ve yanıyordu, kapalı gözlerinin ardında hayali renkler yüzerken başı saçmalıklarla dönüyordu. Zul ve Roz ve Ch'ik ve onların henüz doğmamış minik yavruları olan ışıklar, ulaşamayacak kadar uzaktaydı. Uzandı. Kırık solungaçların ve süngerimsi mantar parçalarının arasından onlara *ulaştı*. Geleceği için, tüm hayatı için çabaladı, ciğerleri hâlâ boşluğu emiyormuş gibi yanıyordu. Tam daha fazla uzanamayacağını düşündüğü anda, parmak uçları mantarın yumuşak etinin ötesine, serin ve temiz havaya kaydı.

Jau zafer çığlıkları atmak istiyordu ama ciğerleri derin ve engelsiz nefesler almakla meşguldü. Parmak uçlarını bir ızgaranın kenarına doladı ve dilimden kurtulana kadar kanlı bir iniltiyle kendini ileri doğru çekti. Sersemlemiş bir halde sırtüstü yuvarlandı, sonra sporları solunum yolundan temizlemek için sefilce öksürürken kendini tekrar itti.

Duyuları yavaş yavaş kendine geliyordu, istediği kadar hızlı olmasa da aldığı her nefes kafasını bir nebze de olsa rahatlatan bir zaferdi. Sonunda, önündeki durum kendini tekrar dağınık bir bütün haline getirdi.

Roz'un suratına tekme attığı mavi gözlü Lurquer, Jau'nun birkaç adım ötesinde yerde kıvranıyor, ölüyordu. Roz'un korkunç gücünün etkisiyle kafası parçalanmış, kemik ve et parçaları, harap olmuş bir kan yığınınna dönüşmüştü. Lurquer'ın kasılmasını ve sonunda hareketsiz kalmasını izlemek Jau'nun içini acımasız bir zafer duygusuyla doldurdu.

Güzel.

Biri gitti, dördü kaldı. Jau bir elini çökmüş mantar rafına dayadı ve ayağa kalkmak için kendini itti. Adrenalinin etkisi geçtiğinde çok ağrıyacağını biliyordu ama yapacak işleri vardı.

Biyokütle tesislerinin pompalama ekipmanlarının sürekli gürültüsünden bile daha yüksek bir öfke kükremesi duyuldu. Jau irkilerek Lurquer'in cesedinin ötesine baktı ve Roz'un devasa, kan renginde bir Lapann Omega ile göğüs göğüse çarpıştığını gördü. *Hay sikeyim. Bourge.*

Marr'ın Omega'sı Roz'un neredeyse iki katı uzunluğunda, kaslı ve iri yapıydı. Jau, yanaklarındaki koyu kırmızı kürke kısa tıraş edilmiş özel kuvvetler şivronlarını görünce şaşırmadı - kümesinin istasyon büyüklüğündeki piçle son karşılaşmasından bu yana yeni çizgiler.

Jau'nun, devasa Lapann'ın uluması ve dizinin derisi yüzülmüş bir kedi yavrusu gibi burnunu tutması karşısında kafasının karıştığı da itiraf ediliyordu. Dövüşmekten tüyleri terlemiş ve darmadağın olmuş Roz, parmaklarını birbirine kenetlemiş ve kendini beğenmiş bir ifadeyle öylece duruyordu.

Sonra, Roz'un parmak uçları arasında tuttuğu tek bıyığın alçak kırmızı tesis ışıkları yanıp söndü.

Jau, Roz'un yaklaşp diğer Omega'nın vücudunun yumuşak ve savunmasız kısımlarına vahşi darbeler yağdırmasını hayretle izledi. Omega sendelediğinde Roz onun devasa kolunu dirseğinden kavradı ve rakibini omzunun üzerinden yukarı fırlatmak için döndü. Sonra Roz büyük Omega'yı yere düşürdü.

kafa üstü yere düştü ve onu sertçe yere çarptı. Pompa aletlerinin gürültüsü arasında mide bulandırıcı çıtırtılar kayboldu ama Jau, Bourge'un kalın boynunun aldığı darbeyi ve garip açısını gördü.

Henüz bitmemişti ama yakında bitecekti.

Yere yığılan figür beceriksizce hareket etmeye başladı ama Roz büyük bir tekmeyle diğer Lapann'ın sırtına indirdi ve onu tekrar yere itti. Roz kararmış gözlerle Jau'ya baktı ve Jau onu hiç bu kadar sevmemişti - karşısındaki bu vahşi, vahşi ve kesinlikle durdurulamaz Omega kalbini tamamen ele geçirmişti. Roz'un bakışları Jau'yu tararken çenesi büküldü, yaraları kontrol etti, kana susamışlığı azalırken ilk kez mantardaki yıkımı gördü. Jau başını salladı ve kümelerinin evrensel *iyilik* sembolü olan göğsünü sıvazladı. Roz başını sallayarak birkaç hızlı el hareketi yaptıktan hemen sonra bakışları tekrar yerde güçsüzce debelenmeye başlayan Omega'ya kaydı.

Git hadi. Bul onu.

Jau başıyla onayladı ve bir depoya dair herhangi bir işaret aramak üzere tekrar çevre boyunca ilerlemeye başladı. Küçük beyaz narin şapka kümelerinden, ölüm gibi kokan dokunaçlarla kaplı kamalara kadar baş döndürücü miktarda mantar bahçesinin yanından hızla geçti. Hepsi de yukarıdaki titrek plazma ateşinde yükselip alçalan sinir bozucu, kekeleyen gölgeler oluşturunuyordu.

Kırmızı lazer ateşi çizgileri aniden durana kadar tavan boyunca izler bıraktı. Jau hararetle son patlamayı yapanın Zul'un silahı olmasını umuyordu. Jau Zul'un yeteneğine güveniyordu ama arkadaşı için duyduğu endişe hâlâ dikkatini dağıtıyordu ve başını çevirerek yukarıdaki podyumları taradı. Bir bedenin aşağı inip mantar tanklarının arasında kaybolurken bir gölge gördü - Zul olamayacak kadar küçük olduğunu umuyordu.

Zul'un siluetini yakalamaya çalışmakla o kadar meşguldü ki gardını düşürmüştü: Jau kahverengi kürklü figürü çok geç olana kadar göremedi. Marr saklandığı yerden çıkıp sarı bir mantar kümesinin arkasında durdu, lazer tabancasını kafasına doğrultmuştu.

Jau irkildi ve atladı. Tabanca ateş aldı.

Acı keskin ve yakıcıydı ama Jau'nun ölmeyi beklediği kadar kötü değildi. Şaşırtıcı bir şekilde, siper almak için atlarken dizlerinin ızgaralı zemine çarpmasından daha az acı vericiydi. Elini kaldırıp yüzünü okşadı ve önemli bir acı hissetmemesinin sebebinin zaten ölmüş olması olup olmadığını merak etti. Araştıran parmakları hiçbir yara bulamadı - hala zonklayan ve yavaşça kanayan kırık burun dışında.

Jau titrete bacakları üzerinde durup elini dağınık saçlarında gezdirirken etrafındaki mantar sporları dağıldı. Büyük bir rahatlamayla ne yanmış bir kemik kenarı ne de açıkta kalmış bir beyin buldu; sadece sol kulağında, tabanından itibaren yaklaşık bir el genişliğinde dairesel bir delik vardı. İki parmağının ucu açık yaraya battığında irkildi, sonra lazer tabancasının namlusu omurgasının üst topuzuna bastırıldığında tekrar irkildi.

"Kuzenime hiç bulaşmamalıydın." Marr'ın kibirli sesi pompa ekipmanından zor duyuluyordu ama kendini beğenmiş, kendinden memnun tonu yine de Jau'nun tüylerini öfkeyle düzleştirdi.

Duygularını saklamasını öğreten çukur dövüşü içgüdülerinin döngüsünü kırarak, tepinme sesi beklenmedik bir şekilde geldi. "Siktir git, Marr."

"Hizaya gelirdi, biliyorsun. Siz kaba ticaret budalaları kulağına *doğru* ve *yanlış* hakkında fısıldamasaydınız Zul aileye geri dönerdi." Marr keskin bir kahkaha attıktan sonra içini çekip devam etti. "Hiçbiriniz sürgüne gönderilmezsiniz. Sizler de bir

Oster'de normal küçük bir hayat, ama hayır. Şimdi bu boktan istasyonda seni öldürmemi sağlayacaksın. Umarım buna değmiştir."

Jau nefesinin altında bir şeyler mırıldandı.

"Eğer bunlar son sözlerinse daha yüksek sesle konuşmalısın."

Jau tekrar mırıldandı ve Marr dramatik ve yüksek sesli bir iç çekiş daha yaptı. Marr eğilip yaklaştığında Jau bunu hissetti. Yer değiştiren havanın akımı boynunun tüyleri arasında hafifçe hareket etti. Lazer tabancasının namlusunun neredeyse fark edilmeyecek şekilde sırtına doğru kaydığını.

Marr homurdandı, nefesi Jau'nun yanağına değiyordu. "Az önce bana ne dedin sen, seni kulaksız küçük -"

Jau omzunu düşürdü ve son güç rezervlerini kullanarak vücudunu yana kaydırıldı. Marr refleks olarak ateş ettiğinde, atış zararsız bir şekilde Jau'nun boynunun yanından geçti, plazma uzaktaki bir bölmeye çarptı. Çukur dövüşü kas hafızasını kullanarak kafasını geriye doğru savurdu ve Marr'ın yüz kemiklerinin kırılma sesini *hissetti* - bu herif askeri pisliklerle uğraşıyordu, Jau gibi tam temaslı dövüşü benimsemiş muştacılarla değil. Jau bileğinin bir hareketiyle Marr'ı etkisiz hale getirdi ve tabancayı tekmeleyerek tank sıralarından birinin altına doğru fırlattı. Jau rakibiyle yüzleşmek için döndü, kendi silahına uzandı ve kılıfları boş ve yırtık buldu - hem göğüs hem de uyluk.

Muhtemelen ikisini de mantar sporları karmaşasının içinde bıraktığını fark eden Jau sinirle homurdandı. Sonra Marr Jau'nun yüzünü tırmalamaya başladı ve daha acil bir sorun ortaya çıktı. Nihayetinde silahlarının nerede olduğu önemli değildi çünkü *burada* değillerdi. Ancak Marr buradaydı ve yüz hatlarını şekillendiren öfke Jau'ya Zul'un korkunç kuzeninin savaşmadan ölmeye niyetli olmadığını söylüyordu.

Basit olmalıydı. Jau birkaç güçlü yumrukla meseleyi halledebilirdi - Tanrı biliyor ya Scrum kariyeri onun yeteneğini gösteriyordu. Ama bu bir maç değildi - kovalamacanın süregelen stresinden, mantarın ezici, ezici ağırlığından dolayı ağırlı ve bitkin düşmüştü ve şimdi son adrenalın rezervleri tükenirken eski yaraları bile onu yavaşlatıyordu. Jau birkaç darbe indirmeyi başardı ama Marr, Jau'nun beklediğinden daha güçlü, daha acımasız bir dövüşçüydü. Tıpkı rakibinin onu hafife aldığı gibi, Jau da Marr'ın ne kadar alçalabileceğini hafife almıştı - *laht-kahverengi* pislik Jau'nun yaralı kulağındaki delikten parmağını geçirdi; ardından gelen acı Jau'nun kalan gözündeki görüşü kısa süreliğine beyazlatmaya yetti.

Tökezleyip yere düştüler, Jau'nun sırtüstü yattığı, Marr'ın ellerinin boynuna dolandığı dağınık bir boğuşma sona erdi. Jau, Marr'ın yüzünü pençelemeye çalışırken tükürdü ve boğuldu ama kolları çok kısaydı. Tam olarak uzanamıyordu ve bu yüzden çılgınca çırpındı, bir şey, silah olarak kullanabileceği herhangi bir şey ararken elleri kendi vücudunda gezindi. Görüşünün kenarları kararmaya başlamıştı, ciğerleri bugün ikinci kez yanarak hava almak için ağrırken siyah noktalar çiçek açıyordu. Titreyen elleri boş ceplerden başka bir şey bulamadı, ta ki çılgın parmakları *bir* şeyin üzerine kapanana kadar.

Şurada.

Marr'ın muhtemelen kırılmış burnundan akan kan, Jau'nun yüzüne ılık ve yumuşak bir yağmur gibi sıçradı. Sonunda aradığı şeyi bulduğunda rakibindeki bu zayıflık belirtisinin tadını çıkardı: *Koton*'dan gelen tek sook, daha sonra saklamak üzere tulumunun cebine koyduğu atıştırmalık. Sonrası gelmişti ve tanıdık portakal kökü - odunsu ve en keskin bıçaklar ya da Lapann kesici dişleri hariç herkese boyun eğmeyen - şimdi kurtuluşunun nesnesiydi.

Mükemmel, mükemmel, mükemmel. Hezeyan ve kana susamışlık baş döndürücü bir kokteyle dönüşmüş, Jau'nun garip bir şekilde bağlanmış beyninin tüm karanlık, çökmekte olan kısımlarını ateşlemişti.

Jau tereddüt etmeden harekete geçti. Cebinden çıkardığı uzun turuncu kökü Marr'ın sol gözüne ve beynine sapladı. Üstündeki düşman Alfa'nın gözündeki ışık sönerken Jau, Marr'ın son anlarını lekelemek için bitkin ve önemsiz bir dürtü duydu.

"Ölü Omega'na benden selam söyle, Marr. Yüzümde bir gülümsemeyle imparatorluğunuzu yıkacağım."

CHAPTER 36

- CH'IK -

CH'IK DIZLERİNİN ÜZERİNDE KAYDI, AYAK PARMAKLARINI BOTLARININ İÇİNDE ESNETEREK Hazırdı. Mümkün olan en kısa sürede buradan siktir olup çocukların yanına dönecekti.

İşedikten sonra.

Bir de ona bakıcılık yapan salağı öldürdüler.

Birkaç dakika önce, alarmlar ve ışıklandırma bozulduktan hemen sonra, metalin metale çarpmasından çıkan korkunç gıcırtı istasyonun diğer seslerini bastırmıştı. Anladığı kadarıyla iki Lapann - Marr ve Bourge - iki Lurquer'ı da yanlarına almışlardı, tüm grup dağılmış ve paniklemişti, planları her ne ise dağılmış gibi görünüyordu.

Geriye sadece o ve Yeşil Eşarp birbirlerine bakıyordu. Yüceltilmiş uşak ona sanki bir atık tankından sızıntı yapıyormuş gibi bakıyordu ama Ch'ik onun gergin olduğunu biliyordu. Ne de olsa, çekilip alınmadan önce Bourge'un kendini beğenmiş kırmızı yüzüne ne kadar zarar vermeyi başardığını görmüştü. Ch'ik acımasızca Lapann'ın dişlerinin yeniden çıkmamasını umuyordu.

Şaka ona göreydi. Onu öldürecek ve kümesi de cesedini tekmelemeye gelecekti.

"Ah!" Ch'ik'in bıçağının ucu sıkılı dişlerinin arasından şok olmuş bir ünlem çıkardı.

Bıçağın plastiği bu kadar çabuk parçalayacağını tahmin etmemişti. Elinin dış kenarından sıcak bir kan çizgisinin damladığını hissedebilse de, kesik çok acı verici değildi. Kan dolaşımı geri döndüğünde hissettiği acele, aslında daha kötüydü ve yüzünü buruşturmasına neden oldu.

Yeşil Atkı'nın başı sesle birlikte döndü ve gözlerini ona dikti. Acı dolu nefesini aceleyle dramatik bir burnunu çekmeye çevirdi. Gözlerinden yaşlar süzülürken Lurquer ona acımasızca gülümsedi - bu bok acıtmıştı ama şimdiden daha iyi hissettiriyordu. *Kahretsin.*

Ch'ik hemen Gece Vuruşları'nın en hüzünlü bölümlerini düşündü. Kitleri ilk kez kucağına alışını düşündü. Onların büyümesini izlemeyi, kendi başlarına yola çıkmadan hemen önce onları yakınında tutmayı düşündü.

Ch'ik tekrar burnunu çekti, gözyaşları artık daha güvenilir bir şekilde akıyordu. Lurquer ona doğru yaklaştı ve alaycı bir sesle "Artık zamanı gelmişti -" dedi.

Kirpiklerinin arasından ona bakarken sesi yumuşak, ağlamaklı bir hıçkırıkla kesildi. "Bir ailen var mı?"

Sözünün kesilmesine sinirlenerek eşarpının ucunu omzuna geri attı. "Hayır."

"Güzel." Manyakça sıırttı ve adamın ifadesindeki ani tedirgin korkunun tadını çıkardı.

Ch'ik bıçağı döndürdü ve Lurquer'ın uyluğundaki iki kitin plakanın arasına sapladı. Bıçakta ve elinde titreşen bir yırtılma hissi vardı. Küçük bir deneysel kıpırdanma Lurquer'in ana sinir kordonunu kopararak onu önündeki soğuk zemine çakılmasına neden oldu.

Bıçak Lurquer'in bacağına saplanmıştı ve adam düşerken sapı kadının elinden kurtuldu. Nabızı kulaklarında atarken ıslak bir sesle bıçağı çekip çıkardı ve adamın kasılmakta olan gövdesinde sabit bir yer bulmak için çabaladı. Ch'ik birkaç devre önce onursuzca terhis edilmiş bir Imperium doktoruyla bir şeyler yaşamış ve onların boş yastık sohbetlerinden epeyce şey öğrenmişti. Lurquer'ların geleneksel olmayan bir sinir sistemi vardı ama dolaşım yollarının çoğu diğer türlerle aynı yerlerdeydi.

Ch'ik elini Yeşil Atkı'nın alına koydu ve iterek onu sabit tuttu ve bıçağı boynuna sapladı. Onu tehdit etmişti, *kümesini tehdit etmişti* ve içinde büyüyen yeni ve tuhaf bir şey buna izin vermemeye *kararlıydı*.

Yavrulardan biri içinde hıçkırmaya başladı, tatlı küçük tekrarlayan hareketler, güven verici düzenli aralıklarla karnına kısa keskin tekmeler. Ch'ik onu esir alan kişiyi atık tank yemine dönüştürürken, bu küçük hıçkırıklar şiddetin bir metronomu haline geldi ve Lurquer'in yeşil atkısı kanla kaplanana ve kolu o kadar acıyana kadar bıçağının itişleriyle zaman tuttu ki bıçağını cesedin harap dağınıklığında kaybedeceğinden endişelendi.

"Sakin ol bakalım." Ch'ik, arkasında kanlı ayak izleri ve buruşmuş, delik deşik bir ceset bırakarak odadan çıkarken memnun bir gülümsemeyle karnını okşadı. "Şimdi beni tulumuma işetme, tüm bunlardan sonra olmaz."

Kit hıçkırmayı ancak sendeleyerek yakındaki bir tuvalete doğru ilerledikten ve *nihayet* işedikten sonra bıraktı. Ch'ik rahatlamış bir iç çekişle tuvaletten çıkarken ellerini sonik lavaboda temizledi... pek bir işe yaradığı söylenemezdi. Ch'ik banyodan çıkıp koridorda ilerlemeden önce hemen çizme kılıfından kirli bıçağını çıkardı - başka bir pisliği bıçaklayarak öldürmesi gerekip gerekmeyeceği belli değildi.

Ch'ik koridorun sonuna doğru topallayarak ilerledi ve pompalama ekipmanının en gürültülü olduğu yere yöneldi. *Koton'un* istasyonu delme sesini duyduğunu düşündüğü yere. Acıdan ziyade yorgunluktan bitkin düşmüştü ama kocaman hamile karnıyla aynı pozisyonda çok uzun süre kalmaktan kalçaları hâlâ zonkluyordu.

Koridorun sonunda bir kapı patlayarak açıldı, çılgına dönmüş Roz gözlerini ona kilitlemeden önce derin bir nefes aldı. Yüzü buruştu, gözleri yaşlarla doldu ve şok edici bir hızla ona doğru koşmaya başladı. "ZUL! JAU! O BURADA!"

Kürkü keçeleşmiş, ter ve kanla nemlenmiş, küf ve çürümüş toprak gibi kokuyordu ama *buradaydı*. Onu karnından kucaklamaya bile çalışmadı, kollarının arasına aldı ve göğsüne yasladı. Kadın bıçağını yere bıraktı, kollarını onun boynuna doladı ve sıkıca sarıldı. Adam onun boynuna sokuldu, kokusunu derin derin içine çekti, göğsü duygularla titriyordu.

"Kan, sen - sana zarar verdiler mi? İyi misin?" Boynunu bükerek kızın gözlerine baktı, yüz ifadesi keder ve minnettarlık arasında gidip geliyordu.

Başını salladı ve onu yatıştırmak için yanağını onunkinin üzerinde gezdirdi. "Ben iyiyim koca adam, bu benim kanım değil. Starpass'ta beni bir şeyle bayılttılar ama beni korumaya bıraktıkları kişiyi öldürdüm, bu onun kanı. Kitlerin hepsi iyi ve hareket ediyorlar. *Sen* iyi misin? Orada ne oldu öyle?"

Ağır ayak seslerinin yarattığı telaşla Zul ve Jau koridorun kapısına doğru savrulduklar ve hemen aralarındaki mesafeyi kapatıp Roz'la onun etrafında dev bir küme oluşturdular.

Roz gözle görülür bir şekilde rahatladı ve arkadaşlarının iyi olduğuna emin olabilmeleri için onu vücudundan biraz uzakta tuttu. "O iyi, yavrular da iyi, kan Lurquer'in, onun değil."

Ch'ik gözlerinden akan birkaç damla yaş sildi. Ayağı kalkabilirdi ama Roz'u onu serbest bırakmaya ikna etmek için hiçbir şansı olduğunu sanmıyordu. "Marr ve Bourge?"

Jau'nun kulakları keskin bir şekilde oynadı, sol kulakta kanlı, kabaca dağlanmış bir delik görünüyordu ve endişeden nefesi kesildi. "Fena halde ölmüşler. Bana kalırsa İstasyon onların cesetleriyle ilgilenebilir."

Zul başını salladı, Ch'ik'in saçlarını alnından geriye doğru düzeltti ve usulca öptü. "Hepsini atık tanklarına atacağız. Onlar boktan, bokun yanına aitler ve Oster'de cenaze törenleri *olmayacak*. Bırak Bron oğlunun kaybolması yüzünden aklını kaçırsın. Umarım bu onu geceleri uyutmaz."

Ch'ik gülümseyerek, kana bulanmış ve birkaç kanlı yaraya sahip olmasına rağmen, intikam duygusuyla dolduğunda kümesinin oldukça seksi olduğuna karar verdi. Yüzüne sabitlenmiş beş gözden bir tanesi bile tuvalete giderken bir adamı öldürdüğünü itiraf etmesine tepki göstermemişti.

Ah, kahretsin. Gerçekten aşık olmuş.

CHAPTER 37

- ZUL -

ZUL VE ROZ, JAU'YA OTURUP *dinlenmesi* İÇİN SERT BİR SÖZ SÖYLEYEREK Atılmış bir çift tulum ve iki mantar saplı destek çubuğundan derme çatma sedyeler. Yavaş ilerliyordu ve aralarındaki boy farkı ve Bourge'un iri cüssesi nedeniyle biraz da garipti. Ancak sonunda o ve Omega'sı, Zul'un keskin nişancı ateşiyle öldürdüğü Lurquer'in etrafa saçılmış kalıntıları da dahil olmak üzere tüm cesetleri en büyük atık tankına taşımayı başardı. Enzimler çalkalandı ve programlanmış kompost nanitlerinin güvenlik protokolleri, içine atılan kitlelerde yaşam belirtisi bulamayınca, cesetler hızla tanınmayacak hale geldi.

Bir yan destek merdivenine tırmanarak gemiye geri dönmeyi başardılar, ancak Ch'ik'in yerçekimi sınırlarını geçerken güçlü bir şekilde midesi bulandı. Kargo bölümünde bir süre dinlendikten sonra, o ve

Küme sırttı ve hâlâ muhteşem bir şekilde kana bulanmış ve baş döndürücü bir şekilde bitkin olan Beta'larının bir tüp kırmızı gövde boyası kapmasını izledi.

Bir süre sonra, Plarm İstasyonu'na geçici girişlerini kapatan aceleci geçici bir yamanın etrafına Jau'dan daha uzun, dağınık harflerle DELİĞİN İÇİN ÜZGÜNÜM yazıldı. Zul, *Koton'un* sistemlerini çalıştırırken Roz delici mekanizmayı hızla yerleştirdi ve hepsi birden kaçıp Oster'e doğru yola devam ettiler.

Rota belirlendikten sonra, hepsi sonik duşlara sertçe vurarak vücutlarındaki her mantar, kan ve pişmanlık izini temizliyordu. Lapann'ların hepsi Ch'ik'e göğüs, penis ya da kık kadar vaatlerle dolu gezgin elleriyle "yardım" ediyordu. Ancak bu eller, tamamen buruşmuş bedenlerinin nakde çevirmeye hazır *olmadığı bir* dizi satış sözleşmesi yazdı: Zul otomatik pilotu zar zor ayarlamayı başardıktan sonra birlikte küme yatağa çıplak olarak düştüler ve ölümler gibi uyudular.

Ch'ik daha önce sırtındaki bir sancı onu rahatsız ettiği için yarı uyanıktı ama Zul, Ch'ik derin bir uykuya dalana kadar nazikçe masaj yaparak onu uyutmuştu ve Ch'ik onu o kadar hızlı takip etmişti ki, rüyalar onu bulana kadar bilincinin onu terk ettiğini fark etmemişti bile.

Plarm İstasyonu ile Megaptera Nebulası arasında neredeyse sonsuz bir asma yürüme yolları sistemi boyunca seyahat ettiğini, boşluk balinalarını devasa mantar resiflerinden geçerken ve dalarken izlediğini, yıldızların açan çiçekler gibi etrafında doğduğunu ve bunun anlaşılmaz güzelliğinin onu uçsuz bucaksız boşlukta turuncu kristal yağmur damlaları gibi süzülen ve parıldayan gözyaşlarına boğduğunu hayal etti.

Hafif bir hareket Zul'u bir süre sonra uyandırdı, güçlü bir esneme çenesini çatlatarak genişledi ve kümesini göz ucuyla gözden geçirdi. Yan tarafına kıvrılmış Ch'ik'in sıcaklığını özlemişti ama sersemliği geçti ve

Diğer üçünün kesinlikle hâlâ uyumadığını fark ettiğinde aleti ilgiyle kıpırdandı. Jau yatağın kenarında dizlerinin üzerindeydi, Ch'ik sırtına sarılmış, kolu kalçasında kaybolmuştu. Yüzleri Roz'a dönüktü, yere atılmış bir yastığın üzerine diz çökmüş, kulaklarını teslimiyetle indirmişti. Zul henüz ön sıralarda oturma da, şehvetli ve ıslak emme sesleri hayal gücüne pek bir şey bırakmıyordu.

Sürünerek yaklaştı ve Ch'ik'in kalçasına sokularak onun da uyandığını haber verdi. Ch'ik ona keskin dişlerini göstererek sırttı, Jau'nun sikini tutmaktan vazgeçti ve topuklarının üzerinde geri çekilerek Zul'unkini kavradı, yukarı aşağı kaymadan önce alaycı bir şekilde sıktı. Kadının zeki parmakları işe koyulduğunda Zul'un düğümü şişti ve takdirle iç geçirdi.

Ch'ik ve Jau Scrum'dan sonra birbirlerinin üzerine atladıktan sonra, hepsi çiftleşme ısırıklarından ve o anın sıcaklığıyla inanılmaz derecede keskinleşen dişlerinden bahsetmişti. O zamanlar Jau'nun kümesiyle bağ kurma fikrinden rahatsız olmuş gibi görünüyordu ama Ch'ik artık onlarla kalmayı kabul ettiğine göre, Zul bu konuda da fikrinin değiştiğini umuyordu.

Nasıl olduğu hâlâ hepsini şaşırtıyordu ama üzerinde çalışılan teori, bu kadar çok broma kapsülü tozuna sürekli maruz kalmasının gizli Lapann DNA'sındaki bir şeyi açığa çıkardığı yönündeydi. Yine de bu Oster genetikçilerinin çözmesi gereken bir bilmeceydi: Zul sadece onun kendilerine sahip çıkmasını ve karşılığında kendisinin de ona sahip çıkmasını istiyordu. Ne zaman tahrik olsa, seksi küçük dişleri, çiftleşme ısırıklarıyla kümelenmelerini resmileştirmeden önce olduğu gibi keskinleşiyordu. Hepsi de dişlerini ne zaman kullanmak istediğine karar vermesi için ona alan *tanıyordu* ama Zul şahsen dişlerini etine batırması için yanıp tutuşuyordu.

Zul kendini Ch'ik'in arkasında konumlandırırdı, onu yerinde sabitlemek için kalçalarını tuttu ve Jau'nun sırtı ile göğsü arasına sıkıştırdı. Zul bunu seviyordu, tüm kümesi birbirine dokunuyordu, erotik enerjiyle cızırdayan sıcak bir cinsel temas düğümü. Parmakları Ch'ik'in yarığına doğru

süzülüyor, kayıyor ve

kıvrılıyor, onu kesinlikle uyarılmış halde bulduğunda siki zıplıyordu.

Kulağına mırıldanırken göğsündeki titreşimin onu rahatlatmasına izin verdi ve bunun zevkini artıracığını umdu. "Bir düğüm ister misin, benim güzel Beta'm?"

Zul iki parmağını onun dar kanalına daldırıp hafifçe makaslayarak onu kızdırırken küçük bir *mmhm sesi çıkardı*. Zul boynuna doğru derin bir nefes çekip onun tahrik edici kokusunun tadını çıkarırken başını omzuna yasladı. Sesi arzudan kısık ve boğuktu ve Zul boş boş üçünün o uyanmadan önce ne kadar zamandır oynadıklarını merak etti. "*Evet Alfa - lütfen, sana ihtiyacım var.*"

Kıkırdadı ve Ch'ik'in rahatça sarılabilmesi ve karnını dengeleyebilmesi için bir yastığı çekiştirerek onu Jau'nun yanında dört ayak üzerine yönlendirdi. Zul bir izleyiciydi ve bunun için hiç özür dilemedi - arkadaşlarının birbirlerini bu şekilde becerdiklerini görmek ikiz güneşlerden daha sıcaktı. Peki bunu Ch'ik'in içine gömülmüşken yapmak? Bu düşünce daha başlamadan onu neredeyse mahvediyordu.

Adam onun iyiliği için yavaş gitmek niyetiyle kendini girişine dayadı ama kadın kalçalarını geriye itti ve bir anda neredeyse yarısını içine aldı. Keskin bir nefes verdi, kontrol için mücadele etti ve omzunu kavradı, daha da içeri iterken yumuşak bir zevk tıslaması verdi. "Sakin ol, seni küçük sürtük. Seni yakaladım."

Jau yan yatarak yüzünü Ch'ik'inkinin altına koydu ve Roz, Alfa'sının aletini kırbaç gibi bir dil ve şehvet dolu gözlerle okşarken onu uzun bir öpücük için aşağı çekti. Zul elini uzatarak parmaklarını Jau'nun kaburgalarında yavaşça gezdirdi ve Alfa arkadaşı Roz'un bekleyen ağzına doğru itmeye başladığında sırt kaslarının gerildiğini hissetti.

Zul, Jau'nun hamlelerine kendi hamleleriyle karşılık verdi, Ch'ik'in tatlı kalın kalçaları onu içeri almak için daha da ayrıldı. Daha uzun süre dayanmak istedi ama kadının vücudunun ipeksi hissi ve Jau'nun sikine yapışmış Roz'un akıl almaz derecede erotik görüntüsü arasında düğümü şişiyor, giriş talep ediyordu. Ch'ik Jau'nun buklelerini avuçlayıp dişlerini kulağına geçirdiğinde, Zul öne doğru itti ve düğümünü onun vücudunun sıkı kucağına sıkıştırarak hırıltılı bir iniltiyle neredeyse bayılacak kadar sert bir şekilde boşaldı.

CHAPTER 38

- CH'IK -

SONUNDA İÇGÜDÜLERİNE YENİK DÜŞEREK GERİ ÇEKİLDİ VE JAU'NUN KULAĞINI ISIRDI. Dişlerine kan bulaşmıştı, Zul'un kalçalarının sert sarsıntılarını göğüsledi ve Zul onu dölüyle doldururken, adını haykırdı. İçindeki ilkel ve vahşi bir şey memnuniyetle mırıldandı, bir diğerini sahiplenirken vücudunu bir Alfa'nın düğümünün etrafında sıkı.

Jau sarsıldı ve şaşkın bir inilti çıkararak hızla inlemeye dönüştü. Bu çaresiz, boğuk sesle birlikte bacaklarının arasına sıcaklık hücum etti. Jau'nun vücuduna bakan Ch'ik'in bakışları Roz'un dizlerinin üzerindeki görüntüsüyle perçinlendi; ıslak, açık ağzı Jau'nun sikinin uzunluğunda ustalıkla çalışırken, elinin Jau'nun şişen düğümünün etrafına sarılma şekli. Jau'nun kulağını tekrar ısırıp, inlerken onu sıkıca bastırdı.

"Bundan ne kadar hoşlandığını anlayabiliyorum. *Kokunu* alabiliyorum, Ch'ik. Oh, oh *lanet olsun*. Seni ısıracağım, seni *işaretleyeceğim* -" Jau'nun parmakları Roz'un saçlarını kavradı, itişleri düzensizleşti, vaat onu sınıra itiyor gibi görünüyordu.

"Öyle mi?" Ch'ik Jau'nun yanağına doğru sırttı ve Zul'un sırtına yaslandığını hissetti. Zul kendi ağırlığını kaldırıyor ve o izlerken avuçlarının yavaş, şehvet dolu hareketleriyle sırtının alt kısmına masaj yapıyordu. "Ben de sana kendimi *tattıracağım*. Roz için vazgeçtiğinde yüzüne oturacağım."

Jau bir küfür daha savurdu ve sıkılmış bir yumruk gibi sıkıştı. Kızarmış aleti -Roz'un eli ve hevesli ağzı arasında Ch'ik'in seçebildiği kadarıyla sarsıldı ve seğirdi ve Ch'ik saçlarını tekrar çekerek kulağına Jau'nun kaldıramayacağı kadar acımasız bir ısırık daha verdi: dizginleri koptu. Ch'ik kanının her yerde vızıldadığını hissedebiliyordu - ayaklarının tabanları, avuç içleri, Zul'un etrafındaki amının şişmesi. Jau'nun çaresiz bir iniltiyle boşalmasını ve Roz'un yutkunmasını açlıkla izledi. İri pembe ellerinin Jau'nun sikini kavrayışını, Omega'nın dudaklarının arasından dökülen soluk sarı dölünün bir çizgisini sevdi.

Jau zirveye ulaşırken kulağının ısırılmış kenarını bilmiş bir gülümsemeyle usulca çimdikledi ve Jau'nun istemsiz yüz ifadesinin eriyerek şehvet dolu bir ifadeye dönüşmesinden zevk aldı. Jau artık onundu ve yakında diğer ikisi de onun olacaktı. "Omega'mız iyi miydi, Jau?"

"Güzel. *Çok iyi*." Jau başını salladı, hâlâ artçı şokların etkisiyle titriyordu ve uzanıp Roz'un saçlarını sevgiyle okşadı. Jau yüzünü tekrar Roz'a çevirdiğinde ifadesi şaşkın ve hülyalıydı. "Şimdi yüzüme oturabilir misin?"

Ch'ik sırttı ve ona dişinin sivri ucunu göstermeyi ihmal etmedi. "Bana iki kez sormana gerek yok. Zul'un düğümü çözülür çözülmez hazırım. Ama -" dikkatini kendisine çekmek için Jau'nun ısırılmış kulağını hafifçe kavradı. "- Roz ne olacak?"

Roz yerdeki pozisyonundan kıpırdamamıştı, gözleri geniş ve cam gibiydi. Ch'ik ellerinin hâlâ Jau'nun düğümünün etrafında kenetlenmiş olduğunu ve yavaş bir masajla çalıştığını gördü. Omega'nın sikiindeki dokunaçlar kıvranıyor ve pembe, ıslak sik başı boyunca sürtünüyordu, arayış içinde ve istekliydi.

Jau uzandı ve başparmağını Roz'un çenesinde gezdirerek akan sperm damlalarını topladı, başparmağını tekrar Roz'un ağzına sokup emerek temizledi. "Roz, bebeğim, ne istiyorsun?"

Roz, Jau'nun başparmağını pis ve ıslak bir patırtıyla ağzından çıkardı, sözleri hararetli bir telaş içindeydi. "Bir düğüm istiyorum Alfa. Buna *ihtiyacım var*. Boşalmam lazım ama içimde bir şey olmasını çok istiyorum." Acınası bir şekilde inledi. "Çok kötü. Ama iyi olabilirim. Bekleyebilirim."

"Neden bekliyorsun?" Ch'ik gövdesini yatağa doğru uzatarak omuzlarındaki gerginliği gidermeye çalıştı. Zul mutlu bir şekilde kalçalarını kavradı ve düğümünün çözülebilmesi için hareketsiz kalmak için elinden geleni yaptı.

Tüm gözler Ch'ik'e çevrildi. Roz'un yüz ifadesi saf, basit bir ihtiyaçtan ibaretti ama Jau'da Ch'ik'in ondan beklediği atılgan ukalalığın bir kısmı vardı.

Jau sıırttı. "Güvenoyu için minnettarım ama tekrar patlamam biraz zaman alacak. Sen de, değil mi Z?"

Zul başını salladığında Ch'ik kıkırda hafif bir hareket hissetti.

"İkiniz hakkında bir şey söylemedim, değil mi?" Ch'ik elini Jau'nun saçlarından kurtarıırken homurdandı. Roz'a sırtarak parmaklarını oynattı. "Sadece sik almaktan mı hoşlanıyorsun yoksa yaratıcı olabilir miyiz?"

İkisinin de Jau'nun önerisini anlaması biraz zaman aldı ama Ch'ik bunu tam olarak o anda anladıklarını söyleyebilirdi çünkü sanki bir bomba patlamış gibiydi. Jau arkasını döndüğünde Ch'ik şok olmuş bir çığlık attı,

Sanki bir mekiğin alt tarafında çalışacakmış gibi hem onun hem de Zul'un bacaklarının arasına girdi.

Zul, Jau'nun hevesine bir kahkaha attı ve eşinin göğsüne daha iyi diz çökmek için biraz ayarlama yaptı. Jau'nun yumuşak saçları Zul'un karnının alt tarafına değerken, dili Zul'la hâlâ birleştikleri yerde mutlu bir şekilde gezindi. Jau'nun dili kıvrılıp bükülürken Zul yumuşak bir şekilde inledi ve Ch'ik'in klitorisinin yanı sıra sikinin tabanını da izledi.

Ch'ik soluk soluğa yatağın kenarını kavradı, Jau'nun ağzına doğru bastırdı ve inledi. "*Ohhhh... bu... evet, devam et Jau.*" Ritmini yavaşlattı, Zul'a dokunmayı bıraktı, böylece düğümü aşağı inecek, acele etmeyecek ve onu yavaş, lezzetli bir tüm vücut uyarılma durumuna getirecekti.

Zul'un düğümünün tanıdık çekişinin içinden kaydığını hissettiğinde vücudu hafifçe sarsıldı - *o kadar uzun zaman olmuş muydu?* Jau, Zul'un sikini takip ederek içinden çıkardı ve o kadar iyi emdi ki Zul'un kalçaları takdirle tekmelendi.

Alfaları izlemek için sırtüstü uzandı ve Roz'u sikini kavraması ve okşaması için yanına çekti. Uzun, yumuşak pembe prekum dizileri ellerinden ve parmaklarından aşağıya doğru akarken, arkadaşlarına ahlaksızca bakmadığı zamanlarda gözleri zevkle kapanıyordu.

Jau dilini son bir kez Zul'un sikiinde gezdirdi, gözlerindeki ifade ateşli ve yırtıcıydı. Zul'a derin bir öpücük verdi, yanaklarıyla onu işaretledi ve sonra tekrar kalçalarının arasına kayarak kulaklarıyla Roz'a ve yatağın ayak ucuna doğru uzandı. "*Buraya gel, Beta. Bana söz verdiğin şeyi ver.*"

Parlak parmak uçlarından birini dudaklarının arasına kaydırıp ve Roz'un ihtiyaçtan tatlı tatlı sızlanmasını sağlamak için sesli bir şekilde emdi. Buna boyun eğerek yumuşak yatağın üzerinde dik bir şekilde diz çöktü ve Jau'nun yüzü ile vücudu arasında boşluk bıraktı. "*Şaka yaptığımı biliyorsun, değil mi? Yüzüne oturmama gerçekten izin vermek zorunda değilsin.*"

"Ha? "Jau'nun alnı şaşkınlıkla kırışırken kulakları ona doğru hareketlendi.
"Neden olmasın?"

"Seni *ezeceğim*." Ch'ik gülerek tüm benliğini işaret etti. Dizlerinin üzerinde dururken bile kalçaları hafifçe titremeye başlamıştı.

Jau gözlerini devirerek alay etti. "Hayır, *değilsin*. Ayrıca -" onu yüzünün önünde diz çökmesi için sıkıca çekti, dilini bacaklarını daha da titretecek şekilde klitorisine soktu "- bu ölmek için en iyi yol olurdu."

Avuç içleri kalçalarını kavradı ve onu istekli, yutucu ağzına doğru çekti. Dili hiç vakit kaybetmeden içeri dalıp Zul'un içinde serbest kalışının tadına bakarken, kadının nefesi kesildi.

Tekrar düz görebilmesi bir dakika sürdü ama görebildiğinde dikkati hemen Roz'a çekildi. Roz onun önünde ellerinin ve dizlerinin üzerine çökmüştü ve Ch'ik kalçalarını Jau'nun yüzüne doğru yuvarlarken onun iri vücuduna baktı ve ağzının sulandığını hissetti.

Açılmış bacakları, pembe tüylü uyluklarının her biri kendisinininkinin iki katı genişliğinde, Roz'un damlayan sikinin bacaklarının arasında asılı durduğu yeri çerçeveliyordu. Ağır taşakları çoktan yukarı çekilmiş ve vücuduna iyice yapışmıştı. Yüzü sırtının yontulmuş eğimi tarafından gizlenmiş olsa da, Ch'ik vücudundaki gerginlikten onun kesinlikle beklentiyle yanıp tutuştuğunu anlayabiliyordu.

Jau'nun zeki dili Roz'un içine girerken, Ch'ik uzanıp bir elini Roz'un yumuşak kalçasına koydu ve kıcının lezzetli kalın kabarıklığını okşadı. Roz'un tüm gerginliği onun nazik dokunuşuyla eridi ve kaslarındaki titreme kayboldu - küçük pembe beyaz kuyruğunun her yeni hisle seğirdiği yer dışında.

Güzel, diye düşündü Ch'ik iki parmağını Roz'un kıcındaki yarıktan aşağı kaydırırken. Roz'un rahatlamış olması onu 'düğümlemesini' kesinlikle kolaylaştıracaktı, ama yine de ondan kayganlaştırıcıyı uzatmasını istemesi gerekiyordu.

bütün elini oraya soktu. Belki birkaç parmağın neler yapabileceğini görürdü - ne de olsa Omega'sına zarar vermek istemiyordu.

Ch'ik'in tüm düşünceleri, parmak uçları beklediği gibi sıkı bir kıvrım yerine, kaygan bir şekilde damlayan hazır bir giriş bulduğunda aniden durdu. Tuhaf bir şekilde, Roz'un deliğinin hissi kendi amcığından tamamen farklı değildi. Yapısı farklıydı elbette ama açık, muhtaç vücudunun hissi -sıcak, ıslak ve boyun eğen- fazlasıyla tanıdıktı. Ch'ik'in ağzından şok olmuş bir inilti yuvarlanırken, iki parmağını içeriye doğru bastırdı ve hiçbir dirençle karşılaşmadı.

"Bu - oh kahretsin Roz, bu çok iyi. Çok iyi bir Omega. Bunu sadece benim için mi ıslattın? Sadece yumruğumu almayı mı düşünüyorsun?" Roz başını salladı, yansıtıcı bölme onun şehvetle buruşmuş, ağzı gevşemiş ve nefes nefese kalmış yüzünü yansıtıyordu.

Büyük Omega'nın Alfalarıyla oynamasını birkaç kez izlemişti ve ne tür bir övgünün onun motorunu döndürdüğünü tam olarak biliyordu. Roz'un vücudu ona hevesle karşılık verirken, Jau'nun ağzının ötesindeki zevk onun içinden akıyordu.

Roz'un omuzları titrerken, yüzünü yatağın üzerindeki güçlü, katlanmış ön kollarının beşiğine bıraktı. Zul, Roz'un saçlarından bir tutamı nazıkçe kavrayarak Omega'nın gövdesini yatağa doğru tuttu ve itaatkâr duruşunu korumasına yardımcı oldu. Ch'ik'in parmakları arasından bir başka ıslak kaygan nabız kayarken, Roz'un içine iki tane daha soktu - şimdi neredeyse tüm elini. Jau dikkatini dilinin düz kısmını şişmiş klitorisinin üzerinde gezdirmeye verdiği yavaş hareket etmesi gerektiğini kendine hatırlatmak zorunda kaldı.

"*Siktir.*" Duyusal girdilerin aşırı yüklenmesi nedeniyle bir zevk çılgınlığını ısırmak zorunda kaldı, şehvet onun içinde kaynıyordu. "İkiniz de, ben..."

Ch'ik, Roz'un damlayan deliğini sikerken Jau'ya sürtünerek savaşı hisler tarafından sürüklenirken kendini bıraktı, ancak alması gerektiğini biliyordu

kafasını tekrar oyuna soktu. Elbette Ch'ik'in sadece beş parmağı vardı ve Lapann'ın devasa eldivenleriyle kıyaslandığında eli oldukça *narindi* ama biraz iletişim kurmadan Roz'a yumruk atacak değildi.

"Roz. Ben - lanet olsun, Jau, yavaşla." Ağzından kaçmak için dizlerinin üzerinde biraz daha dik durmaya çalıştı ama Jau kıpırdamasına izin vermedi. En azından dilini bir an için susturdu. "Şimdi başparmağımı içeri sokacağım, tamam mı? Çok fazla gelirse bana söylemelisin."

"Öyle olmayacak." Roz mutlu bir şekilde içini çekti, pembe kuyruğunun kısa, tüylü uzunluğu onun yolundan çekildi.

"Roz -" Ch'ik söze başladı ve Jau'nun dili dansına devam ederek onun düşünce akışını karıştırdı.

"Roz." Zul yineledi, Roz'un çenesini nazik parmaklarıyla yukarı kaldırdı, sesi sertleşti. "Beta'mızın dediklerini aynen yapacaksın. Seni nasıl iyi hissettireceğini ve durmasını isteyip istemediğini ona söyleyeceksin. Anladın mı?"

"Evet, Alfa." Başı çarşafların arasına gömülürken Roz inledi, vücudu baskın eşinin komutuna yanıt olarak elinin etrafında titreşiyordu.

Zul, Roz'a talimat verirken Ch'ik dizlerinin üzerine çökerek Jau'nun biraz nefes almasına izin verdi. Tek gözlü korsan kendini Ch'ik'in kafasına tabanca dayamış gibi yalamaya adamadan önce Jau'yla bir sırtış paylaşarak karnının şişliğine baktı. Bacakları Jau'nun başının iki yanında titriyordu ama Roz önünde yayılmış ve muhtaç bir haldeyken bu kurnaz piçin dikkatini çok fazla dağıtmasına izin vermeyeceğine yemin etti.

Ch'ik elini, başparmağını avucuna doğru katlayacak kadar dışarı çekti. Sonra boştaki elini Roz'un kalçasına yumuşak bir şekilde koyarak ikisine de nazik bir dayanak oluşturdu ve katlanmış elini döndürüp Roz'un içine geri soktu. O kadar ıslaktı ki

kolay bir süzölüştü ama Ch'ik yavaş ve sabit kalmaya odaklandığı için neredeyse nefes almayı unutuyordu.

Ch'ik'in elinin en geniş kısmı nihayet Roz'un vücuduyla buluştu, parmak eklemleri deliğinin sıkı kenarına doğru bastırdı. Ch'ik, Roz nihayet titreyip tamamen gevşeyene kadar parmaklarını onun içine doğru salladı, pürüzsüz, kaygan ıslak ete doğru itti. Direncin son kalesini de aştığında, elinin tamamını onun içine sokabildi.

Roz haykırdı. Dizlerini daha da açıp kendi kulaklarını ve Zul'un hafifçe okşayan ellerini tutarak gevezelik edip yalvarırken sırtı kavislendi ve Ch'ik'in bileğinin etrafından bir damla kayganlık fışkırdı.

"Lütfen, Ch'ik. Oh, lütfen, lütfen beni düğümle, senin için çok iyi olacağım Beta, söz veriyorum, lütfen bana düğümünü ver." Elini kulağından indirdi, zevkle hıçkırırken büyük pembe parmaklarını çarşafıya doğru kıvırdı.

Zul, Ch'ik ile göz göze geldi ve yavaşça başını salladı. Jau dilini acımasızca kızın içine soktu ve Roz'un yalvaran inlemeleriyle birlikte her şeyi bir ateş perdesine getirdi. Ch'ik daha iyi bir açığı yakalamak için dizlerinin üzerinde doğruldu, bu noktada muhtemelen kendi sıvılarını Jau'nun yüzüne damlattığını umursamayacak kadar dikkati dağılmıştı. Elini Roz'un deliğinin içinde döndürdü ve sonunda parmaklarını yumruk şeklinde birleştirdi.

Roz yatağın içine doğru bağırdı ve Ch'ik onun kendi açısından ateş ettiğini göremedi ama *hissetti*. Zul'un Omega'larına övgüler yağdırırken gözlerinin memnuniyetle parlaması her şeye erotik bir hava katıyordu. Roz'un vücudundaki kaslar dalgalandı, gerildi ve o kadar sert sıktı ki Ch'ik elindeki küçük narin kemiklerin baskıdan çatlayacağını hissetti.

Roz'un vücudunun yumruğunun etrafındaki her mükemmel, yakıcı kavrayışıyla içinden ısı aktı. Ch'ik onun çaresizliğinin tadını çıkarmak için içinde salladı.

ağlıyordu. Elini Roz'un kalçasından çekip klitorisini okşamaya başladı, Omega'sının doruğa ulaşmasıyla dikkati o kadar dağılmıştı ki Jau'nun onu yemeyi bıraktığını fark etmemişti bile. Ch'ik ancak Roz'un ıslak deliğinin bileğinin etrafında çırpındığı yerden aşağıya baktığında ve onun kendisine bakan şaşkın gözlerini gördüğünde fark etti ama o zamana kadar umursamayacak kadar kendinden geçmişti.

Roz yumruğunun etrafını sıkarken Ch'ik klitorisine bastırdı ve boşalması için tek gereken buydu. Jau altından kalktı, orgazmı boyunca onu diliyle becerirken elleri Ch'ik'in kalçalarında sıkıydı. Duyguların yıkaması başa çıkılamayacak kadar fazlaydı: Jau'nun yüzünü zevk ve gücün enfes doruklarına çıkarırken, ondan başka bir ani orgazmı şok etti.

Roz boşalırken Jau başını çevirdi ve dişlerini Roz'un kalçasına geçirdi. Bağırarak öne doğru eğildi ve Roz'un kalçasının kıvrımına keskin dişlerini geçirerek büyük Omega'dan bir zevk ıığlığı kopardı. Çiftleşme ısırığını Roz'a değdirmek için ancak bir an bulabilmişti ki Zul üzerine atıldı, onu elinden geldiğince göğsüne doğru çekti ve hırıltılı, oflayan nefeslerle boynunu ısırdı. Kendi ısırığının ona izin vermesine izin verdi, dişleri boynu ile omzu arasındaki kıvrımı bulmadan hemen önce boynunun kash sütununu ısırdı.

İş bittiğinde ve birbirlerinin bedenlerinden dikkatlice ayrıldıklarında, Ch'ik'in banyodaki sonik duşa girecek gücü bile kalmamıştı. Zul, Roz'un temizlenmesine yardım etti ve onu Ch'ik'e bırakarak sevgiyle yıkanmasını ve şımartılmasını sağladı. Duşun sıcak, titreşen ışıkları altında Roz kolunu onun yanağına dayadı ve onun cesaretlendirici baş hareketiyle dişlerini ön kolunun yan tarafına geçirdi. Ne de olsa ısırığının onun "düğümünü" süslemesi uygundu.

Kuruduktan sonra, yeni bağlanmış kümesi hep birlikte yatağa geri yığıldı - sevgi dolu yuva ve uykulu öpücüklerden oluşan sıcacık bir yuva. Geminin günlük döngüsünde sabah olmuştu ama Jau'nun etrafında kıvrılmış

Sırtını Zul'un kalçasına yaslamış, Roz'un kollarına yerleşmiş olan Ch'ik, bildiği her şeyden daha tatlı, sıcak ve rüyasız bir uykuyu kucaklamaktan başka bir şey yapamıyordu.

OVOOA'YI KESİNLİKLE HAYAL KIRIKLIĞINA UĞRATACAK BİR GELİŞME OLARAK, KITLER Ch'ik'in karın duvarını çiğneyip geçmemişti. Sadece hızlı bir kesi ve biraz uyuşturma maddesi işe yaradı - kümesinin kitleri, Oster'in en iyi doğum süitinde, minnettar, yeni *laht zenginleştirilmiş* gezegensel tıp sisteminin bir armağanı olarak ciyak ciyak hayata geldi.

Onlar şimdiye kadar gördüğü en yumuşak, en tatlı şeylerdi. Eğer bir şüphe varsa, parlamayı bıraktıkları ve ilk huysuz bağırıışlarını çıkardıkları o ilk kalp durması anı bunu tamamen silmişti - Ch'ik gözlerini onlardan, kalbini anında çalan o yamalı tüylü, kör, buruşuk küçük topaklardan alamamıştı.

Kesiği dikmeyi bitirir bitirmez sağlık robotuna nasıl hırladığını ve onu bir kova cıvata haline getirmeye hazırlandığını hatırlamak şimdi bile onu gülümsetiyordu. Doğumdan sonra arkadaşları ve üç minik yavrusu dışında kimsenin yanına yaklaşmasını istememişti.

"Şimdiden çok büyümüşler." Ch'ik burnunu çekti ve eski süt ve bebek kitlerinin kokusu duyularını, eskiden sertleşmiş olan kalbinin hüzünlü karmaşasına kadar doldurdu. "Yani, eskiden o kadar küçüklerdi ki her birini avucumun içinde tutabilirdim. Ve şimdi küçük popoları neredeyse tüm elim kadar mı büyük? Bilmiyorum, ben sadece..."

"Büyüyorlar. Yakında gözlerini açacaklar." Roz mırıldanarak onu rahatlattı ve ensesindeki kısa saçları okşadı. Ch'ik'in üçüncü meme ucunu diğerlerini dışlamak için tercih eden küçük turuncu yavru Nara'yı desteklerken onun arkasında kıvrılmıştı.

Ch'ik, Mauv ve Vaer'in yanında en küçük yavrusunun bir şekilde ihmal edildiğini hissettiğinden endişelenerek Nara'nın ön tarafa kilitlenmesini sağlamaya çalıştığında o minik yumrukların nasıl sallandığını hatırladıkça kendi kendine gülümsedi. Ch'ik, Nara'nın da tıpkı kendisi gibi ne yapması gerektiğinin söylenmesine sıfır tolerans gösterdiğini fark edene kadar bu bir hayal kırıklığı egzersiziydi. Ondan sonra Ch'ik sadece omuz silkti ve yavruların istedikleri yerde emzirmelerine izin verdi; kendisine sarılan *bu* minik şeylerin kıymetini bilmeyecek kadar küçük şeyler için endişelenmek istemiyordu.

Bu bulanık yaşam parçacıklarının, henüz iki kesirli döngü yaşında olmamalarına rağmen, şimdiden kişilikleri varmış gibi görünmesi şaşırtıcıydı. Nara'nın üçüncü meme ucunu tercih etmesi. Vaer'in sadece birinin göğsünde dik uyuma konusundaki ciyaklayan ısrarı. Üçünün en büyüğü olan Mauv, kulak uçları, parmaklar, burunlar gibi belli belirsiz yuvarlak olan her şeye yapışıp kalıyordu.

"Pekâlâ, artık kokuşmuş popo yok." Jau, burnunu emen Mauv'un poposunu nazikçe okşadı. "Nuh-uh. Eğer bunu istiyorsan Beta'ya geri dönmelisin."

Ch'ik soluk mor yavruya uzandı ve onu göğsüne yasladı, yavru ona yapıştığında memnuniyetle iç geçirdi. Jau eğilip bir öpücük kondurdu

göğsüne kıvrılmış yumuşak yeşil Vaer ile hafifçe uyuklayan Zul'un yanına yerleşmeden önce başının tepesini okşadı. Yaşam alanlarındaki alçak ışıklar, Jau'nun plazma iğnesiyle delinmiş kulağının iyileşmiş kenarından geçirilmiş altın yüzüğünden ateş gibi parlıyordu. Jau, bir seferde birkaç dakikadan fazla uyumayan bir yaşam formu için özellikle neşeli görünüyordu ve iş yavrulara bakmaya geldiğinde pulsarların bir hediyesi olmuştu.

Zaman sıcak ve uyuklu bir pus içinde geçmişti. Roz, Zul ve Jau hiçbir zaman bir kol mesafesinden ya da telefonda daha uzakta olmamışlardı. Kümesi -kendi kafasında bile hâlâ tuhaf hissettiren bir terim- her zaman oradaydı ve yardım etmeye hazırdı. İhtiyacı olan şey bir 'mola' ise, her yavrunun kendinden geçerken sarılabileceği bir ebeveyni vardı ve Lapann onu bir molaya ihtiyacı olduğu için asla ama asla utandırmadı. Dördünün arasında, zorlu bir ilk fraksiyon döngüsüne rağmen, küçükler için sağlam bir program ve destek sistemi oluşturmayı başarmışlardı.

Kitler geldikten kısa bir süre sonra Zul bir Imperium devriyesinden *Aeon Hawk* hakkında bir çağrı aldı. Devriye lideri, Plarm İstasyonu'ndaki arızanın, sahipleriyle yeniden bir araya getirmeye çalıştıkları pek çok kayıp gemiyle sonuçlandığını ve *Hawk'ın* son veri yüklemesinin Oster'e kadar takip edilen *Lucky Leprechaun*'dan yapıldığını açıklamıştı. Ch'ik *Hawk'ın* geri dönmesine çok sevinmişti ama kutlamalar kümesinin geri kalanından garip bir şekilde daha sönüktü. Broma kapsüllerinin satışından kazandığı tüm kredilerle -her ne kadar çoğunu fedakâr hamilelik hormonlarının etkisiyle dağıtmış olsa da- gemisini hak ettiği şekilde donatmayı göze alabilmişti. Geçen ayki *Mechmarvel Monthly*'de gördüğü o tatlı dönen kuyruk iticilerinden bir çift almayı düşünmeye başlamıştı bile.

Sürgünleri resmi bir özürle tersine çevrildikten sonra, küme, yavrular biraz daha büyüdüklerinde *Koton'un* Ch'ik'in broma kaynakları ile Oster arasında yıllık seferler yapmaya başlaması konusunda anlaşmıştı. Zul'un geniş ailesi artık gezegenin tarımı üzerinde komplocu bir hakimiyete sahip olmasa da

Oster'in önümüzdeki birkaç döngüde talebi karşılayabilmek için *hâlâ* önemli miktarda ithal broma ihtiyacı vardı.

Ne mutlu ki, kit ölüm oranı sadece Ch'ik'in broma taşınmasıyla birkaç fraksiyon döngüsünün ardından neredeyse sıfıra düşmüştü.

Oster'in en büyük *laht* üreticisi, Ch'ik'in onuruna hayranların en sevdiği bir formülün adını verecekti.

.... ve kümeleri yıldızlar gibi mutlu yaşadı.

Okuduğunuz için teşekkürler!

Selam okuyucu - Vera ve J.L. burada! Tavşan uzaylı omegaverse aracılığıyla uzaya yaptığımız tuhaf, vahşi ve (umamız!) harika gezintimizi okuduğunuz için size teşekkür etmek istiyoruz. Bu hikayeyi yazmak gerçekten çok zevkliydi ve 10 bin uzunluğunda küçük bir novella olarak temellerinin çok ötesine geçti. Bu karakterlere aşık olduk ve herkesin en sevdiği vape bağımlısı dövüş organizatörü için gizli kısa öykü/novella planlarımız var. (Eğer bundan haberdar olmak istiyorsanız, ValentineVerse.com adresinden Vera'nın haber bültenine kaydolmayı unutmayın!)

İşte desteğinizi istediğimiz bölüm. Eleştiriler bir kitabın sonunu getirebilir, bu yüzden eğer siz de bu kitabı bizim kadar sevdiyseniz, bize bir iyilik yapıp insanlara haber verir misiniz? **Amazon**, [Bookbub](#), [GoodReads](#) ve benzeri sitelere yorum bırakmak, kitabın tanınmasına ve yeni okuyucuların bize göz atmasına yardımcı olur. Ve hey,